

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 216

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52
20 august 2009

Cuprins

I *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie*

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2009/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind suprimarea paraziților radio electrici produși de tractoarele agricole sau forestiere (compatibilitate electromagnetică) ⁽¹⁾** 1
- ★ **Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE ⁽¹⁾** 76

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

Preț: 26 EUR

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/64/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 13 iulie 2009

privind suprimarea paraziților radio electrice produși de tractoarele agricole sau forestiere
(compatibilitate electromagnetică)

(versiune codificată)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 75/322/CEE a Consiliului din 20 mai 1975 privind suprimarea paraziților radioelectrice produși de tractoarele agricole sau forestiere (compatibilitate electromagnetică) ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori ⁽⁴⁾ în mod substanțial. Este necesar, din motive de claritate și de coerență, să se codifice directiva menționată.

(2) Directiva 75/322/CEE a Consiliului din 20 mai 1975 este una dintre directivele speciale din sistemul de omologare CE de tip prevăzut de Directiva 74/150/CEE din 4 martie 1974 de apropiere a legislațiilor statelor membre referitoare la omologarea tractoarelor agricole sau forestiere pe roți, înlocuită prin Directiva 2003/37/CE a Parlamentului

European și a Consiliului din 26 mai 2003 privind omologarea de tip a tractoarelor agricole sau forestiere, a remorcilor acestora și a echipamentului remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele și unitățile lor tehnice separate ⁽⁵⁾, și stabilește cerințe tehnice cu privire la suprimarea paraziților radioelectrice produși de tractoarele agricole sau forestiere (compatibilitate electromagnetică). Aceste cerințe tehnice vizează apropierea legislațiilor statelor membre pentru a permite aplicarea, pentru fiecare tip de tractor, a procedurii de omologare CE prevăzută de Directiva 2003/37/CE. Prin urmare, dispozițiile Directivei 2003/37/CE privind omologarea de tip a tractoarelor agricole sau forestiere, a remorcilor acestora și a echipamentului remorcat interschimbabil, împreună cu sistemele, componentele și unitățile lor tehnice separate, se aplică prezentei directive.

(3) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate în anexa XII partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În sensul prezentei directive, „vehicul” înseamnă orice vehicul astfel cum este definit în articolul 2 litera (d) din Directiva 2003/37/CE.

⁽¹⁾ JO C 44, 16.2.2008, p. 34.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 19 februarie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 iunie 2009.

⁽³⁾ JO L 147, 9.6.1975, p. 28.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa XII partea A.

⁽⁵⁾ JO L 171, 9.7.2003, p. 1.

Articolul 2

(1) Statele membre nu pot, din motive ce privesc compatibilitatea electromagnetică:

- refuza acordarea omologării CE de tip sau a omologării naționale de tip pentru un tip de vehicul;
- refuza acordarea omologării CE de tip a componentelor sau a unităților tehnice individuale pentru orice tip de componentă sau unitate tehnică individuală dată;
- interzice înmatricularea, vânzarea sau punerea în circulație a vehiculelor;
- interzice vânzarea sau utilizarea componentelor sau a unităților tehnice individuale,

în cazul în care vehiculele, componentele sau unitățile tehnice individuale sunt conforme cu cerințele prezentei directive.

(2) Statele membre:

- nu pot acorda omologarea CE de tip pentru vehicule, omologarea CE de tip pentru componente sau omologarea CE de tip pentru unități tehnice individuale; și
- pot refuza acordarea omologării naționale de tip,

în cazul oricărui tip de vehicul, de componentă sau de unitate tehnică individuală, dacă nu sunt respectate cerințele prezentei directive.

(3) Alineatul (2) nu se aplică tipurilor de vehicule omologate înainte de 1 octombrie 2002 în temeiul Directivei 77/537/CEE a Consiliului din 28 iunie 1977 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la măsurile care trebuie luate împotriva emisiilor de poluanți de la motoarele diesel cu care sunt echipate tractoarele agricole sau forestiere pe roți ⁽¹⁾ și nici prelungirilor respectivelor omologări.

(4) Statele membre:

- consideră că certificatele de conformitate care însoțesc vehiculele noi în conformitate cu Directiva 2003/37/CE nu sunt valabile în sensul articolului 7 alineatul (1) din directiva respectivă; și

- pot refuza vânzarea și punerea în circulație a subansamblurilor electrice sau electronice noi ca unități tehnice individuale sau componente,

dacă nu sunt respectate cerințele prezentei directive.

(5) Fără a aduce atingere alineatelor (2) și (4), în cazul pieselor de schimb, statele membre continuă să acorde omologarea CE de tip și să permită vânzarea și punerea în circulație a componentelor sau a unităților tehnice individuale destinate utilizării la tipurile de vehicule care au fost omologate înainte de 1 octombrie 2002 în temeiul Directivei 75/322/CEE sau al Directivei 77/537/CEE și, după caz, al prelungirilor ulterioare ale acestor omologări.

Articolul 3

Prezenta directivă se încadrează la „alte directive comunitare” în sensul articolului 1 alineatul (4) al Directivei 2004/108/CE a Consiliului și a Parlamentului European din 15 decembrie 2004 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la compatibilitatea electromagnetică ⁽²⁾.

Articolul 4

Modificările necesare pentru adaptarea la progresul tehnic a cerințelor menționate în anexele I-XI se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 20 alineatul (3) din Directiva 2003/37/CE.

Articolul 5

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 6

Directiva 75/322/CEE, astfel cum a fost modificată prin actele menționate în anexa XII, partea A se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul național și de aplicare a directivelor menționate în anexa XII, partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XIII.

⁽¹⁾ JO L 220, 29.8.1977, p. 38.

⁽²⁾ JO L 390, 31.12.2004, p. 24.

Articolul 7

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării ei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2010.

Articolul 8

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 13 iulie 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
E. ERLANDSSON

LISTA ANEXELOR

ANEXA I	CERINȚE CARE TREBUIE ÎNDEPLINITE DE VEHICULE ȘI SUBANSAMBLURILE ELECTRICE/ELECTRONICE MONTATE PE VEHICULE	
	<i>Apendice 1</i>	Limite de referință a interferențelor de bandă largă emise de vehicule: Distanță antenă-vehicul: 10 m
	<i>Apendice 2</i>	Limite de referință a interferențelor de bandă largă produse de vehicule: Distanță antenă-vehicul: 3 m
	<i>Apendice 3</i>	Limite de referință a interferențelor de bandă îngustă produse de vehicule: Distanță antenă-vehicul: 10 m
	<i>Apendice 4</i>	Limite de referință a interferențelor de bandă îngustă produse de vehicule: Distanță antenă-vehicul: 3 m
	<i>Apendice 5</i>	Limite de referință de bandă largă ale subansamblului electric/electronic
	<i>Apendice 6</i>	Limite de referință de bandă îngustă ale subansamblului electric/electronic
	<i>Apendice 7</i>	Exemplu de marcă de omologare CE de tip
ANEXA II	Fișa descriptivă nr. ... în conformitate cu anexa I la Directiva 2003/37/CE privind omologarea CE de tip a unui tractor agricol sau forestier privind compatibilitatea electromagnetică (Directiva 2009/64/CE)	
	<i>Apendice 1</i>	
	<i>Apendice 2</i>	
ANEXA III	Fișă informativă nr. ... privind omologarea CE de tip a unui subansamblu electric/electronic (SAE) din punctul de vedere al compatibilității electromagnetice (Directiva 2009/64/CE)	
	<i>Apendice 1</i>	
	<i>Apendice 2</i>	
ANEXA IV	MODEL: CERTIFICAT DE OMOLOGARE CE DE TIP „VEHICUL”	
	Apendice la certificatul de omologare CE de tip vehicul nr. ... omologarea de tip a unui vehicul în temeiul Directivei 2009/64/CE	
ANEXA V	MODEL: CERTIFICAT DE OMOLOGARE CE DE TIP „SAE”	
	Apendice la certificatul de omologare CE de tip nr. ... privind omologarea de tip a unui subansamblu electric/electronic în temeiul Directivei 2009/64/CE	
ANEXA VI	METODĂ DE MĂSURĂ A EMISIILOR ELECTROMAGNETICE DE BANDĂ LARGĂ PRODUSE DE VEHICULE	
	<i>Apendice 1</i>	Figura 1 ZONA DE ÎNCERCARE A VEHICULULUI
		Figura 2 POZIȚIA ANTENEI FAȚĂ DE TRACTOR
ANEXA VII	METODĂ DE MĂSURĂ A INTERFERENȚELOR ELECTROMAGNETICE DE BANDĂ ÎNGUSTĂ PRODUSE DE VEHICULE	
ANEXA VIII	METODĂ DE ÎNCERCARE A IMUNITĂȚII VEHICULELOR LA RADIAȚIILE ELECTROMAGNETICE	
	<i>Apendice 1</i>	
	<i>Apendice 2</i>	
	<i>Apendice 3</i>	Caracteristicile semnalului de încercare care trebuie generat
ANEXA IX	METODĂ DE MĂSURĂ A EMISIILOR ELECTROMAGNETICE DE BANDĂ LARGĂ PRODUSE DE SUBANSAMBLURILE ELECTRICE/ELECTRONICE	
	<i>Apendice 1</i>	Delimitarea zonei de încercare a subansamblurilor electrice/electronice
	<i>Apendice 2</i>	Figura 1 Emisii electromagnetice produse de un SAE Schema instalației de încercare (vedere generală de sus)
		Figura 2 Emisii electromagnetice radiate de un SAE: vedere a planului de simetrie longitudinală al bancului de încercare
ANEXA X	METODĂ DE MĂSURĂ A EMISIILOR ELECTROMAGNETICE DE BANDĂ ÎNGUSTĂ PRODUSE DE SUBANSAMBLURILE ELECTRICE/ELECTRONICE	

ANEXA XI	METODĂ (METODE) DE ÎNCERCARE A IMUNITĂȚII SUBANSAMBLURILOR ELECTRICE/ ELECTRONICE LA RADIAȚIE ELECTROMAGNETICĂ
Apendice 1	Figura 1 Încercare cu ghid de undă tip bandă de 150 mm
	Figura 2 Încercare cu ghid de undă tip bandă de 150 mm
	Figura 3 Încercare cu ghid de undă tip bandă de 800 mm
	Figura 4 Dimensiuni ale ghidului de undă tip bandă de 800 mm
Apendice 2	Exemplu de configurație de încercare pentru injecție de curent în fascicul
Apendice 3	Figura 1 Încercare cu celulă TEM
	Figura 2 Schița unei celule TEM dreptunghiulare
	Figura 3 Dimensiuni tipice ale celulei TEM
Apendice 4	Încercare de imunitate a SAE în câmp liber
	Figura 1 Schema instalației de încercare (vedere generală de sus)
	Figura 2 Vedere a planului de simetrie longitudinală a bancului de încercare
ANEXA XII	Partea A: Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare
	Partea B: Termene de transpunere în dreptul național și de aplicare
ANEXA XIII	Tabelul de corespondență

ANEXA I

CERINȚE CARE TREBUIE ÎNDEPLINITE DE VEHICULE ȘI SUBANSAMBLURILE ELECTRICE/ELECTRONICE MONTATE PE VEHICULE

1. DOMENIU DE APLICARE
 - 1.1. Prezenta directivă se aplică compatibilității electromagnetice a vehiculelor reglementată de articolul 1. Se aplică, de asemenea, unităților tehnice electrice sau electronice individuale destinate montării în vehicule.
2. DEFINIȚII
 - 2.1. *În sensul prezentei directive:*
 - 2.1.1. „Compatibilitate electromagnetică” înseamnă capacitatea unui vehicul sau a unei (unor) componente sau unități tehnice electrice/electronice de a funcționa în mod satisfăcător în mediul său (lor) electromagnetic, fără a introduce interferențe electromagnetice intolerabile pentru orice obiect situat în mediul respectiv.
 - 2.1.2. „Interferență electromagnetică” înseamnă orice fenomen electromagnetic care poate degrada randamentul unui vehicul sau al unei (unor) componente sau unități tehnice. O interferență electromagnetică poate lua forma unui zgomot electromagnetic, cea a unui semnal nedorit sau chiar cea a unei schimbări în mediul său propriu de propagare.
 - 2.1.3. „Imunitate electromagnetică” înseamnă capacitatea unui vehicul sau a unei (unor) componente sau unități tehnice de a funcționa fără scăderea performanțelor sale în prezența unor interferențe electromagnetice date.
 - 2.1.4. „Mediu electromagnetic” înseamnă totalitatea fenomenelor electromagnetice existente într-un anumit loc.
 - 2.1.5. „Limită de referință” înseamnă nivelul nominal la care se referă valorile limită ale omologării de tip și ale conformității producției.
 - 2.1.6. „Antenă de referință” pentru o gamă de frecvență de la 20 la 80 MHz: înseamnă un dipol simetric rezonant, adică un dipol rezonant în semiundă la 80 MHz; iar pentru gama de frecvență de peste 80 Mhz: înseamnă un dipol simetric rezonant în semiundă acordat pe frecvența de măsură.
 - 2.1.7. „Emisie de bandă largă” înseamnă o emisie care are o lățime de bandă mai mare decât cea a unui anumit aparat de măsură sau receptor.
 - 2.1.8. „Emisie de bandă îngustă” înseamnă o emisie care are o lățime de bandă mai mică decât cea a unui anumit aparat de măsură sau receptor.
 - 2.1.9. „Sistem electric/electronic” înseamnă unul sau mai multe dispozitive sau ansamblu(uri) de dispozitive electrice și/sau electronice, împreună cu orice conexiuni și cablaje electrice asociate care fac parte dintr-un vehicul dar care nu sunt destinate a fi omologate individual față de vehicul.
 - 2.1.10. „Subansamblu electric/electronic” (SAE) înseamnă un dispozitiv sau un ansamblu de dispozitive electrice și/sau electronice destinate să facă parte dintr-un vehicul, împreună cu orice conexiuni și cablaje electrice asociate, și care îndeplinește una sau mai multe funcții specializate. Un SAE poate fi omologat la cererea unui producător, fie ca o „componentă”, fie ca o „unitate tehnică independentă (UT)” (a se vedea articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/37/CE.
 - 2.1.11. „Tip de vehicul”, din punct de vedere al compatibilității electromagnetice, înseamnă vehicule între care nu există diferențe esențiale în următoarele privințe:
 - 2.1.11.1. mărimea și forma globală a compartimentului motor;
 - 2.1.11.2. disponerea generală a componentelor electrice și/sau electronice și disponerea generală a cablajelor;

- 2.1.11.3. materia primă din care este fabricată caroseria sau coca vehiculului (după caz) (de exemplu, caroserie din oțel, aluminiu sau fibră de sticlă); prezența unor panouri din materiale diferite nu schimbă tipul de vehicul, cu condiția ca materialul de bază al caroseriei să nu se schimbe totuși, aceste modificări trebuie semnalate.
- 2.1.12. Un „tip de SAE”, din punct de vedere al compatibilității electromagnetice, înseamnă subansambluri între care nu există diferențe esențiale în următoarele privințe:
- 2.1.12.1. funcția îndeplinită de SAE;
- 2.1.12.2. dispunerea generală a componentelor electrice și/sau electronice, dacă este cazul.
3. CEREREA DE OMOLOGARE CE DE TIP
- 3.1. *Omologarea unui tip de vehicul*
- 3.1.1. Cererea de omologare a unui tip de vehicul, din punct de vedere al compatibilității sale electromagnetice, în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2003/37/CE, se prezintă de către producătorul vehiculului.
- 3.1.2. În anexa II se prezintă un model de fișă informativă.
- 3.1.3. Constructorul vehiculului trebuie să prezinte programul de fabricație care să descrie toate combinațiile proiectate ale sistemelor electrice/electronice sau SAE relevante, tipurile de caroserie ⁽¹⁾, variantele de material de construcție a caroseriei ⁽¹⁾, dispunerea generală a cablajului, variante de motorizare, versiuni pentru conducere pe partea stângă/dreaptă și versiuni de ampatament. Sistemele electrice/electronice sau SAE relevante sunt cele care pot emite radiații semnificative de bandă largă sau de bandă îngustă, precum și cele care sunt implicate în comanda directă a vehiculului de către conducătorul auto (punctul 6.4.2.3.).
- 3.1.4. Se selectează un vehicul reprezentativ pentru tipul de vehicul care urmează a fi omologat din acest program de fabricație de comun acord între producător și autoritatea de omologare. Vehiculul reprezintă tipul de vehicul (a se vedea apendicele 1 al anexei II). Alegerea vehiculului are la bază sistemele electrice/electronice oferite de constructor. Din programul de fabricație se mai poate alege un vehicul în vederea efectuării încercării, dacă producătorul și autoritatea competentă sunt de comun acord că el cuprinde sisteme electrice/electronice diferite care pot avea un efect semnificativ asupra compatibilității electromagnetice a vehiculului, comparativ cu primul vehicul reprezentativ ales.
- 3.1.5. Alegerea vehiculului (vehiculelor) în conformitate cu punctul 3.1.4 este limitată la combinațiile de vehicule/sisteme electrice/electronice destinate producției curente.
- 3.1.6. Constructorul poate anexa la cerere un buletin al încercărilor efectuate. Orice astfel de date furnizate pot fi folosite de autoritatea de omologare în scopul întocmirii certificatului de omologare CE de tip.
- 3.1.7. Dacă autoritatea de inspecție tehnică tehnic responsabilă cu încercarea de omologare efectuează ea însăși încercarea, atunci trebuie să i se prezinte un vehicul reprezentativ pentru tipul ce urmează să fie omologat, conform punctului 3.1.4.
- 3.2. *Omologarea unui tip de SAE*
- 3.2.1. Cererea de omologare a unui tip de SAE din punct de vedere al compatibilității sale electromagnetice în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2003/37/CE se prezintă de către producătorul vehiculului sau de producătorul SAE.
- 3.2.2. În anexa III se prezintă un model de fișă informativă.
- 3.2.3. Constructorul poate anexa la cerere un buletin al încercărilor efectuate. Orice astfel de date furnizate pot fi folosite de autoritatea de omologare în scopul întocmirii certificatului de omologare CE de tip.
- 3.2.4. Dacă serviciul tehnic responsabil cu încercarea de omologare efectuează el însuși încercarea, atunci trebuie să i se prezinte un eșantion de sistem SAE, reprezentativ pentru tipul ce urmează să fie omologat, dacă este necesar, după discuția cu producătorul despre, de exemplu, variantele posibile în ceea ce privește dispunerea, numărul componentelor, numărul senzorilor. Dacă serviciul tehnic consideră necesar, se poate selecta încă un eșantion.

(¹) În cazul în care este aplicabil.

- 3.2.5. Eșantionul (eșantioanele) trebuie să fie marcate, clar și în mod indelebil, cu marca de fabrică sau marca comercială a producătorului și cu denumirea tipului.
- 3.2.6. Dacă este cazul, trebuie să fie identificată orice restricție de folosire. Toate restricțiile de acest tip trebuie incluse în fișă informativă stabilită de anexa III sau/și certificatul de omologare de tip CE din anexa V.
4. OMOLOGAREA DE TIP
- 4.1. *Proceduri de omologare de tip*
- 4.1.1. Omologarea tip unui vehicul
- Producătorul vehiculului are libertatea de a alege una din următoarele proceduri alternative de omologare de tip a unui vehicul.
- 4.1.1.1. Omologarea unei configurații de vehicul
- O configurație de vehicul poate fi omologată direct, prin respectarea dispozițiilor prevăzute la punctul 6 Dacă producătorul vehiculului alege această procedură de omologare, nu este necesară încercarea separată a sistemelor electrice/electronice sau a SAE.
- 4.1.1.2. Omologarea de tip a unui vehicul prin încercarea individuală SAE
- Un constructor de vehicule poate obține omologarea de tip a unui vehicul dacă demonstrează autorității de omologare că toate sistemele electrice/electronice relevante (a se vedea punctul 3.1.3) sau SAE au fost omologate individual în conformitate cu prezenta directivă și că au fost montate în conformitate cu toate condițiile stabilite de aceasta.
- 4.1.1.3. Dacă dorește, un producător poate obține omologarea în temeiul prezentei directive dacă vehiculul nu are echipamente de tipul celor supuse încercărilor de imunitate sau emisie. Vehiculul nu trebuie să aibă sisteme ca acelea specificate la punctul 3.1.3 (imunitate) și nici echipament de aprindere prin scânteie. Pentru astfel de omologări nu sunt necesare încercări.
- 4.1.2. Omologarea de tip a unui SAE
- Omologarea de tip poate fi acordată unui SAE care se montează fie pe toate tipurile de vehicule, fie pe un anumit tip sau pe anumite tipuri de vehicule, solicitate de constructor. În general, SAE implicate în comanda directă a vehiculelor primesc omologarea de acord cu producătorul vehiculului.
- 4.2. *Acordarea omologării de tip*
- 4.2.1. Vehicul
- 4.2.1.1. Dacă vehiculul reprezentativ îndeplinește cerințele prezentei directive, se acordă omologarea CE de tip în temeiul articolului 4 din Directiva 2003/37/CE.
- 4.2.1.2. În anexa IV se prezintă un model de certificat de omologare CE de tip.
- 4.2.2. SAE
- 4.2.2.1. Dacă sistemul (sistemele) SAE reprezentativ(e) îndeplinește(îndeplinesc) cerințele prezentei directive, se acordă omologarea CE de tip în temeiul articolului 4 din Directiva 2003/37/CE.
- 4.2.2.2. În anexa V se prezintă un model de certificat de omologare CE de tip.
- 4.2.3. Pentru elaborarea certificatelor specificate la punctul 4.2.1.2 sau 4.2.2.2, autoritatea competentă a statului membru care acordă omologarea poate folosi un raport întocmit de un laborator omologat sau recunoscut sau în conformitate cu dispozițiile prezentei directive.

- 4.3. *Modificări ale omologărilor*
- 4.3.1. În cazul modificărilor la omologările acordate în temeiul prezentei directive, se aplică dispozițiile articolului 5 alineatele (2) și (3) din Directiva 2003/37/CE.
- 4.3.2. Modificarea unei omologări de tip a unui vehicul prin adăugarea sau înlocuirea unui SAE.
- 4.3.2.1. Dacă constructorul vehiculului a obținut omologarea de tip pentru o configurație de vehicul și dorește să monteze suplimentar sau să înlocuiască un sistem electric/electronic sau un SAE cu unul care a primit deja omologarea în temeiul prezentei directive și care va fi instalat în conformitate cu toate condițiile impuse de aceasta, omologarea vehiculului poate fi acordată fără să fie necesară o încercare suplimentară. Sistemul electric/electronic sau SAE suplimentar sau înlocuitor se consideră ca piesă a vehiculului, în sensul conformității producției.
- 4.3.2.2. Dacă echipamentul (echipamentele) suplimentare sau înlocuitoare nu a(u) fost omologat (omologate) în temeiul prezentei directive și dacă se consideră necesară încercarea, întregul vehicul este considerat conform dacă se poate demonstra că echipamentul (echipamentele) nou (noi) sau modificat (modificate) respectă cerințele relevante de la punctul 6 sau dacă, în cadrul unei încercări comparative, se demonstrează că echipamentul nou nu poate afecta negativ conformitatea tipului vehiculului.
- 4.3.2.3. Adăugarea de către producătorul vehiculului, la un vehicul omologat, de echipamente casnice sau de birou standard, cu excepția echipamentelor de comunicații mobile ⁽¹⁾ care sunt conforme cu Directiva 2004/108/CE și care sunt instalate în conformitate cu recomandările producătorilor echipamentelor și ai vehiculului sau înlocuirea sau înlăturarea acestora nu anulează omologarea vehiculului. Aceasta nu îi împiedică pe constructorii de vehicule să monteze echipamente de comunicații respectând regulile de instalare stabilite de constructorul vehiculului și/sau constructorul/producătorul unor astfel de echipamente de comunicații. Constructorul vehiculului trebuie să furnizeze dovada (dacă autoritatea de încercare solicită acest lucru) că performanța vehiculului nu este afectată negativ de astfel de emițătoare. Aceasta poate fi o declarație că nivelurile de putere și configurația sunt adecvate astfel încât nivelurile de imunitate impuse de prezenta directivă să asigure o protecție suficientă când se face doar transmisie, adică excluzând operațiunile de transmisie împreună cu încercările specificate la punctul 6. Prezenta directivă nu autorizează folosirea unui emițător de comunicații dacă se aplică alte cerințe privind astfel de echipamente sau utilizarea lor. Constructorul unui vehicul poate refuza instalarea aparatelor casnice sau de birou standard conforme cu Directiva 2004/108/CE.
5. MARCAREA
- 5.1. Fiecare SAE conform cu un tip omologat în temeiul prezentei directive trebuie să poarte o marcă de omologare CE de tip.
- 5.2. Această marcă este formată dintr-un dreptunghi care înconjoară litera „e” urmat de numărul distinctiv al statului membru care a acordat omologarea CE de tip.
- 1 pentru Germania; 2 pentru Franța; 3 pentru Italia; 4 pentru Țările de Jos; 5 pentru Suedia; 6 pentru Belgia; 7 pentru Ungaria; 8 pentru Republica Cehă; 9 pentru Spania; 11 pentru Regatul Unit; 12 pentru Austria; 13 pentru Luxemburg; 17 pentru Finlanda; 18 pentru Danemarca; 19 pentru România; 20 pentru Polonia; 21 pentru Portugalia; 23 pentru Grecia; 24 pentru Irlanda; 26 pentru Slovenia; 27 pentru Slovacia; 29 pentru Estonia; 32 pentru Latvia; 34 pentru Bulgaria; 36 pentru Lituania; 49 pentru Cipru; 50 pentru Malta.
- De asemenea, marca trebuie să includă, în vecinătatea dreptunghiului, un număr de ordine de patru cifre (cu zerouri în față, dacă este necesar) – denumit în continuare „număr de omologare de bază” – înscris în secțiunea 4 a numărului de omologare de tip care figurează pe certificatul de omologare CE de tip eliberat pentru tipul de dispozitiv în cauză (a se vedea anexa V), precedat de cele două cifre care indică numărul de ordine atribuit celei mai recente modificări tehnice majore aduse Directivei 75/322/CEE, înlocuită de prezenta directivă, la data la care s-a acordat omologarea CE de tip pentru componente.
- 5.3. Marca de omologare CE de tip trebuie să fie aplicată pe partea principală a SAE (de exemplu, pe unitatea de comandă electronică), într-o manieră clar lizibilă și indelebilă.
- 5.4. În apendicele 7 se prezintă un exemplu de marcă de omologare CE de tip.
- 5.5. Nu este necesară marcarea sistemelor electrice/electronice incluse în tipurile de vehicule omologate în temeiul prezentei directive.
- 5.6. Marcajele de pe SAE în conformitate cu punctul 5.3 nu trebuie să fie vizibile când SAE este instalat pe un vehicul.

(1) De exemplu: radiotelefonie și radio în bandă CB.

6. SPECIFICAȚII
- 6.1. *Specificații generale*
- 6.1.1. Un vehicul [și sistemul (sistemele) său(sale) electric(e)/electronic(e) sau SAE] trebuie să fie proiectat, fabricat și echipat în așa fel încât să permită vehiculului, în condiții normale de utilizare, să fie conform cu cerințele prezentei directive.
- 6.2. *Specificații privind radiațiile electromagnetice de bandă largă provenite de la vehicule cu aprindere prin scânteie*
- 6.2.1. Metodă de măsură
- Radiația electromagnetică generată de vehiculul prezentat spre omologare se măsoară prin metoda descrisă în anexa VI la oricare din distanțele față de antenă definite. Alegerea se face de constructorul vehiculului.
- 6.2.2. Limite de referință a radiațiilor electromagnetice de bandă largă ale vehiculului
- 6.2.2.1. Dacă măsurătorile se efectuează prin metoda descrisă în anexa VI, pentru o distanță de la vehicul la antenă de $10,0 \pm 0,2$ m, limitele de referință pentru radiații sunt de 34 dB microvolți/m (50 microvolți/m) în banda de frecvență de 30 la 75 MHz și de 34 până la 45 dB microvolți/m (50 până la 180 microvolți/m) în banda de frecvență de 75 la 400 MHz, această limită crescând logaritm (linear) cu frecvența peste 75 MHz, așa cum se prezintă în apendicele 1 al prezentei anexe. În banda de frecvență 400 la 1 000 MHz, limita rămâne constantă la 45 dB microvolți/m (180 microvolți/m).
- 6.2.2.2. Dacă măsurătorile se efectuează prin metoda descrisă în anexa VI, pentru o distanță de la vehicul la antenă de $3,0 \pm 0,05$ m, limitele de referință pentru radiații sunt de 44 dB microvolți/m (160 microvolți/m) în banda de frecvență de la 30 la 75 MHz și de 44 la 55 dB microvolți/m (160 la 562 microvolți/m) în banda de frecvență de la 75 la 400 MHz, această limită crescând logaritm (linear) cu frecvența peste 75 MHz, așa cum se prezintă în apendicele 2 la prezenta anexă. În banda de frecvență de la 400 la 1 000 MHz, limita rămâne constantă la 55 dB microvolți/m (562 microvolți/m).
- 6.2.2.3. În cazul unui vehicul prezentat spre omologare, valorile măsurate, exprimate în db microvolți/m (microvolți/m), trebuie să fie cu cel puțin 2,0 dB (20 %) sub limitele de referință.
- 6.3. *Specificații privind radiațiile electromagnetice de bandă îngustă produse de vehicule*
- 6.3.1. Metodă de măsură
- Radiația electromagnetică generată de vehiculul prezentat spre omologare se măsoară prin metoda descrisă în anexa VII la oricare din distanțele de antenă definite. Alegerea se face de către constructorul vehiculului.
- 6.3.2. Limite de referință a radiațiilor electromagnetice de bandă îngustă ale vehiculului
- 6.3.2.1. Dacă măsurătorile se fac prin metoda descrisă în anexa VII, pentru o distanță de la vehicul la antenă de $10,0 \pm 0,2$ m, limitele de referință pentru radiații sunt de 24 dB microvolți/m (16 microvolți/m) în banda de frecvență de 30 la 75 MHz și de 24 până la 35 dB microvolți/m (16 până la 56 microvolți/m) în banda de frecvență de 75 la 400 MHz, această limită crescând logaritm (linear) cu frecvența peste 75 MHz, așa cum se prezintă în apendicele 3 la prezenta anexă. În banda de frecvență de la 400 la 1 000 MHz limita rămâne constantă la 35dB microvolți/m (56 microvolți/m).
- 6.3.2.2. Dacă măsurătorile se fac prin metoda descrisă în anexa VII, pentru o distanță de la vehicul la antenă de $3,0 \pm 0,05$ m, limitele de referință pentru radiații sunt de 34 dB microvolți/m (50 microvolți/m) în banda de frecvență de 30 la 75 MHz și de 34 până la 45 dB microvolți/m (50 până la 180 microvolți/m) în banda de frecvență de 75 la 400 MHz, această limită crescând logaritm (linear) cu frecvența peste 75 MHz, așa cum se prezintă în apendicele 4 al prezentei anexe. În banda de frecvență 400 la 1 000 MHz limita rămâne constantă la 45 dB microvolți/m (180 microvolți/m).
- 6.3.2.3. În cazul unui vehicul prezentat spre omologare, valorile măsurate, exprimate în db microvolți/m (microvolți/m), trebuie să fie cu cel puțin 2,0 dB (20 %) sub limitele de referință.
- 6.3.2.4. Fără a aduce atingere limitelor definite la punctele 6.3.2.1, 6.3.2.2 și 6.3.2.3 din prezenta anexă, dacă, în timpul fazei inițiale descrise în anexa VII, punctul 1.3, amplitudinea semnalului măsurată la baza antenei radio a vehiculului este mai mică de 20 dB microvolți/m (10 microvolți/m) în banda de frecvență de 88 la 108 MHz, atunci se consideră că vehiculul este conform cu specificațiile referitoare la limitele interferențelor electromagnetice de bandă îngustă și nu mai este necesar să fie supus unor încercări suplimentare.

- 6.4. *Specificații privind imunitatea vehiculelor la interferențele electromagnetice radiate*
- 6.4.1. Metodă de încercare
- Imunitatea la interferențele electromagnetice radiate a unui vehicul prezentat spre omologare trebuie să fie încercată prin metoda descrisă în anexa VIII.
- 6.4.2. Limite de referință în ceea ce privește imunitatea vehiculelor
- 6.4.2.1. Dacă măsurătorile se fac utilizând metoda descrisă în anexa VIII, limita de referință a intensității câmpului este de 24 V/m ef (valoare efectivă) în peste 90 % din banda de frecvență de 20 la 1 000 MHz și 20 V/m ef în întreaga bandă de frecvență de 20 la 1 000 MHz.
- 6.4.2.2. Vehiculul reprezentativ pentru tipul său se consideră conform cu cerințele de imunitate dacă, în cursul încercărilor efectuate în conformitate cu anexa VIII cu un nivel de câmp, exprimat în V/m, de 25 % peste nivelul de referință, nu există nici o schimbare anormală a vitezei roților motoare ale vehiculului, nici o scădere a performanței care ar putea crea confuzie în rândul altor participanți la trafic și nici o alterare a comenzii directe a conducătorului auto asupra vehiculului, care ar putea fi observată de conducătorul auto sau de alt participant la trafic.
- 6.4.2.3. Comanda directă a conducătorului auto asupra vehiculului este exercitată, de exemplu, prin sistemul de direcție, sistemul de frânare sau sistemul de comandă a turației motorului.
- 6.5. *Specificații privind interferența electromagnetică de bandă largă generată de SAE*
- 6.5.1. Metodă de măsură
- Radiația electromagnetică generată de un SAE prezentat spre omologare se măsoară prin metoda descrisă în anexa IX.
- 6.5.2. Limitele de referință de bandă lată pentru SAE
- 6.5.2.1. Dacă măsurătorile se fac prin metoda descrisă în anexa IX, limitele de referință pentru radiații sunt de 64 până la 54 dB microvolți/m (1 600 până la 500 microvolți/m) în banda de frecvență de 30 la 75 MHz, această limită descrescând logaritmice (linear) cu frecvența peste 30 MHz, și de 54 până la 65 dB microvolți/m (500 până la 1 800 microvolți/m) în banda de frecvență de 75 la 400 MHz, această limită crescând logaritmice (linear) cu frecvența peste 75 MHz, așa cum se prezintă în apendicele 5 al prezentei anexe. În banda de frecvență 400 la 1 000 MHz limita rămâne constantă la 65 dB microvolți/m (1 800 microvolți/m).
- 6.5.2.2. În cazul unui SAE reprezentativ pentru tipul său, valorile măsurate, exprimate în dB microvolți/m (microvolți/m), trebuie să fie cu cel puțin 2,0 dB (20 %) sub limitele de referință.
- 6.6. *Specificații privind interferența electromagnetică de bandă îngustă generată de SAE*
- 6.6.1. Metodă de măsură
- Radiația electromagnetică generată de un SAE reprezentativ pentru tipul său se măsoară prin metoda descrisă în anexa X.
- 6.6.2. Limitele de referință referitoare la interferența electromagnetică de bandă îngustă emisă de SAE
- 6.6.2.1. Dacă măsurătorile se fac prin metoda descrisă în anexa X, limitele de referință pentru radiații sunt de 54 până la 44 dB microvolți/m (500 până la 160 microvolți/m) în banda de frecvență de 30 la 75 MHz, această limită descrescând logaritmice (linear) cu frecvența peste 30 MHz și de 44 până la 55 dB microvolți/m (160 până la 560 microvolți/m) în banda de frecvență de 75 la 400 MHz, această limită crescând logaritmice (linear) cu frecvența peste 75 MHz, așa cum se prezintă în apendicele 6 la prezenta anexă. În banda de frecvență 400 la 1 000 MHz limita rămâne constantă la 55 dB microvolți/m (560 microvolți/m).
- 6.6.2.2. La un SAE reprezentativ pentru tipul său, valorile măsurate, exprimate în dB microvolți/m (microvolți/m), trebuie să fie cu cel puțin 2,0 dB (20 %) sub limitele de referință.
- 6.7. *Specificații privind imunitatea SAE la radiații electromagnetice*
- 6.7.1. Metodă (metode) de măsură
- Imunitatea la radiații electromagnetice a unui SAE reprezentativ pentru tipul său se încercă prin metoda (metodele) aleasă (alese) din cele descrise în anexa XI.

- 6.7.2. Limitele de referință privind încercările de imunitate a SAE
- 6.7.2.1. Dacă încercările sunt efectuate folosind metodele descrise în anexa XI, nivelurile de referință pentru imunitate sunt de 48 V/m pentru metoda de încercare cu ghid de undă tip bandă de 150 mm, 12 V/m pentru metoda de încercare cu ghid de undă tip bandă de 800 mm, 60 V/m pentru metoda de încercare cu celulă TEM (Transverse Electromagnetic Mode), 48 mA pentru metoda de încercare cu injecție de curent în fascicul (ICF) și 24 V/m pentru metoda de încercare în câmp liber.
- 6.7.2.2. La un SAE reprezentativ pentru tipul său, la un nivel al câmpului sau al curentului, exprimat în unități lineare corespunzătoare, cu 25 % mai mare decât limita de referință, SAE nu trebuie să prezinte disfuncționalități care ar produce o scădere a performanțelor ce ar putea crea confuzie în rândul altor participanți la trafic sau o degradare a comenzii directe a conducătorului auto asupra vehiculului pe care este instalat sistemul.

7. CONFORMITATEA PRODUCȚIEI

- 7.1. Conformitatea producției din punct de vedere al compatibilității electromagnetice a vehiculului sau a echipamentului sau a unei unități tehnice se verifică pe baza datelor cuprinse în certificatul (certIFICATELE) de omologare CE de tip prezentate în anexa IV și/sau anexa V, după caz.
- 7.2. Dacă se verifică conformitatea unui vehicul, a unui echipament sau a unui SAE prelevat din serie, producția se consideră conformă cu cerințele prezentei directive, în ceea ce privește interferențele electromagnetice produse în bandă largă și interferențele electromagnetice produse în bandă îngustă, dacă nivelurile măsurate nu depășesc cu mai mult de 2 dB (25 %) limitele de referință prevăzute la punctele 6.2.2.1, 6.2.2.2, 6.3.2.1 și 6.3.2.2 (după caz).
- 7.3. Dacă se verifică conformitatea unui vehicul, a unui echipament sau a unei UT prelevat din serie, producția se consideră conformă cu cerințele prezentei directive în ceea ce privește imunitatea la radiații electromagnetice dacă vehiculul, echipamentul sau UT nu prezintă nici o degradare legată de comanda directă a vehiculului, care ar putea fi observată de conducătorul auto sau de alt participant la trafic, când vehiculul, componenta sau unitatea tehnică separată se află în starea definită în anexa VIII, punctul 4 și este supus(ă) acțiunii unui câmp, exprimat în V/m, cu intensitate de până la 80 % din limitele de referință prevăzute la punctul 6.4.2.1 din prezenta anexă.

8. EXCEPȚII

- 8.1. Dacă un vehicul sau un sistem electric/electronic sau un SAE nu include un oscilator electronic cu frecvență de funcționare mai mare de 9 kHz, se consideră că el corespunde cerințelor de la punctul 6.3.2 sau 6.6.2 din prezenta anexă și cerințelor din anexele VII și X.
- 8.2. Vehiculele care nu au sisteme electrice/electronice sau SAE implicate în comanda directă a vehiculului nu trebuie să fie încercate din punct de vedere al imunității și sunt considerate conforme cu cerințele de la punctul 6.4 din prezenta anexă și cu cerințele din anexa VIII.
- 8.3. SAE ale căror funcții nu sunt implicate în comanda directă a vehiculului nu trebuie să fie încercate din punct de vedere al imunității și sunt considerate conforme cu cerințele de la punctul 6.7 din prezenta anexă și cu cerințele din anexa XI.

8.4. Descărcare electrostatică

Pentru vehiculele echipate cu anvelope, ansamblul caroserie/șasiu al vehiculului poate fi considerat ca fiind o structură izolată din punct de vedere electric. Tensiuni electrostatice semnificative în raport cu mediul extern al vehiculului apar doar în momentul în care ocupantul intră în sau iese din vehicul. Întrucât în aceste momente vehiculul staționează, nu se consideră necesară o încercare de omologare de tip pentru descărcarea electrostatică.

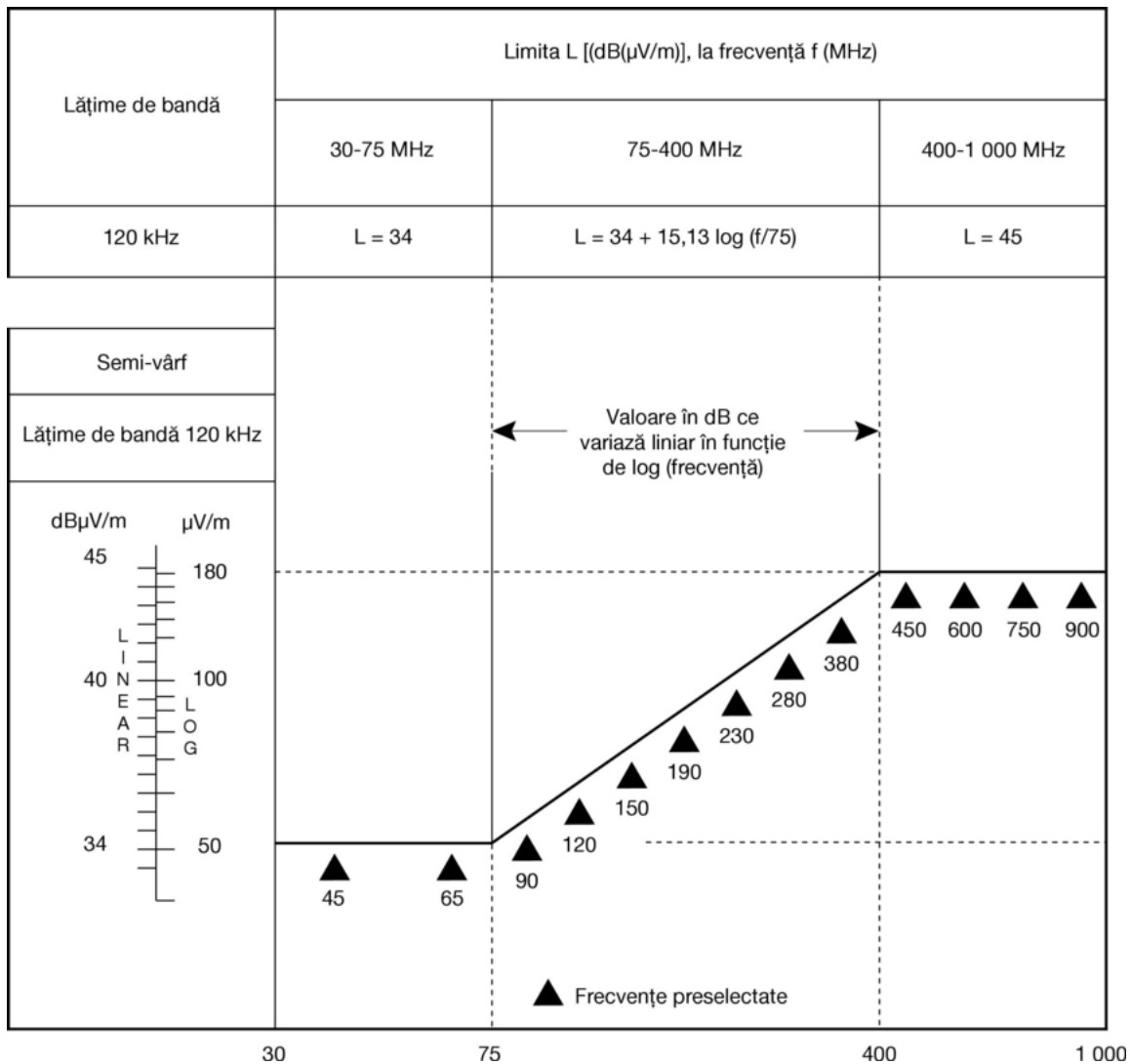
8.5. Fenomene de conducție tranzitorii

Întrucât în timpul conducerii normale nu se realizează nici o conexiune electrică externă a vehiculului, nu se generează fenomene de conducție tranzitorii în raport cu mediul extern. Producătorul trebuie să se asigure că echipamentul poate tolera fenomenele de conducție tranzitorii din interiorul unui vehicul, de exemplu cele datorate comutării sarcinii precum și interacțiunii între sisteme. Nu este necesară efectuarea unei încercări de omologare de tip pentru fenomene de conducție tranzitorii.

Appendice 1

Limite de referință a interferențelor de bandă largă emise de vehicule

Distanță antenă-vehicul: 10 m

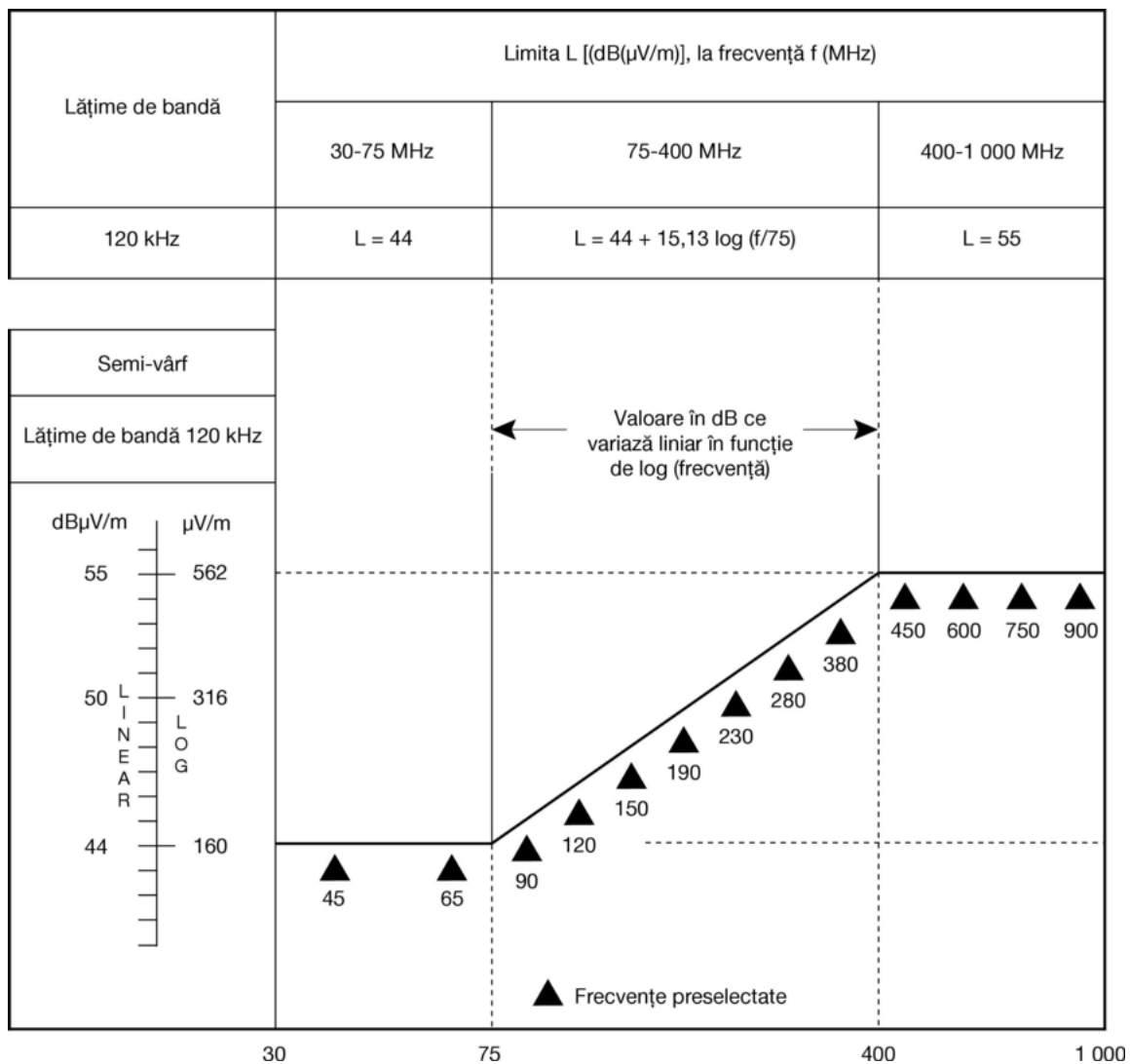
Frecvență (MHz) – scară logaritmică

A se vedea anexa I punctul 6.2.2.1

Apendice 2

Limite de referință a interferențelor de bandă largă produse de vehicule

Distanță antenă-vehicul: 3 m

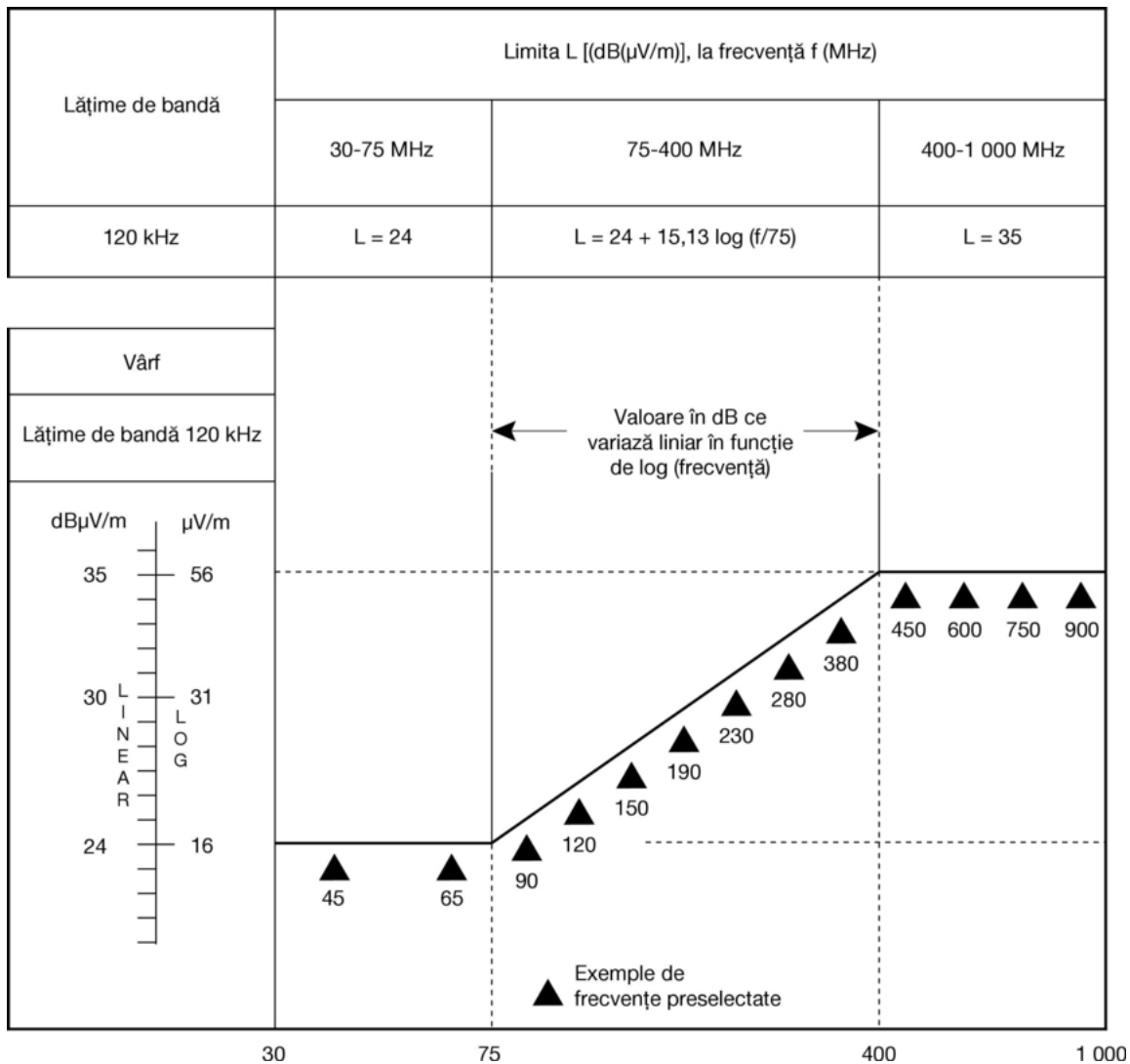
Frecvență (MHz) – scară logaritmică

A se vedea anexa I punctul 6.2.2.2

Apendice 3

Limite de referință a interferențelor de bandă îngustă produse de vehicule

Distanță antenă-vehicul: 10 m

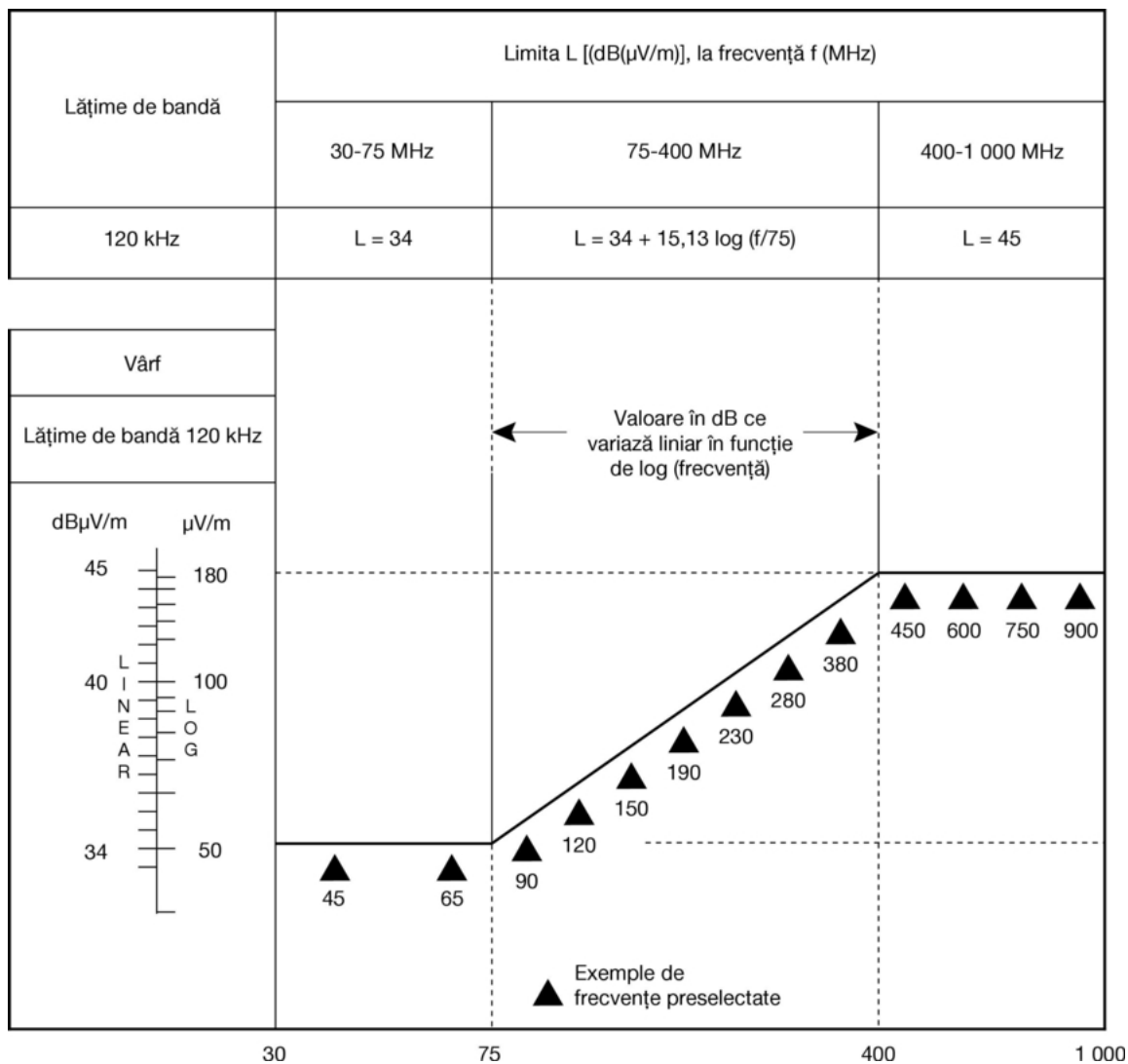
Frecvență (MHz) – scară logaritmică

A se vedea anexa I punctul 6.3.2.1

Apendice 4

Limite de referință a interferențelor de bandă îngustă produse de vehicule

Distanță antenă-vehicul: 3 m

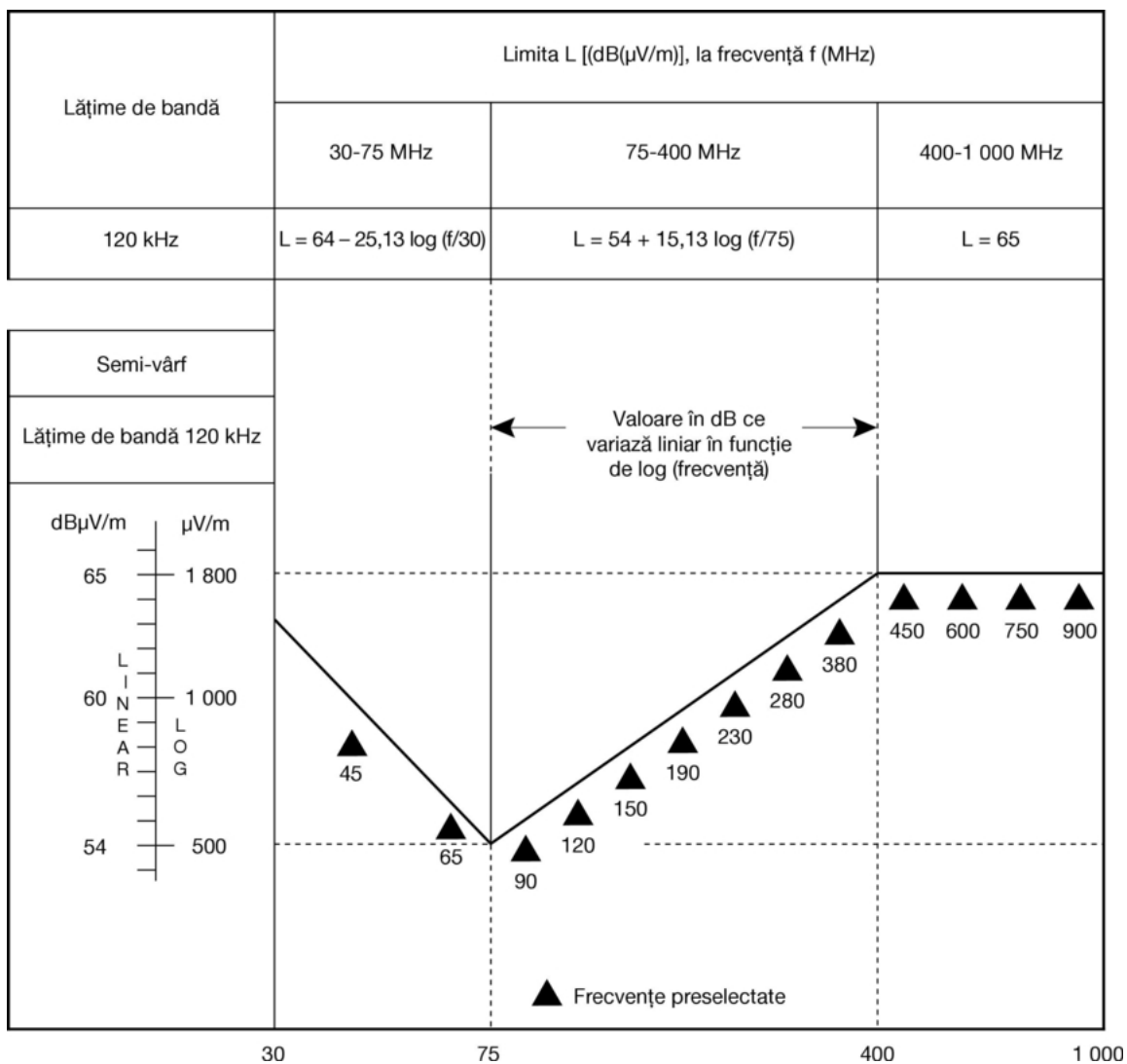

Frecvență (MHz) – scară logaritmică

A se vedea anexa I punctul 6.3.2.2

Appendice 5

Limite de referință de bandă largă ale subsansamblului electric/electronic

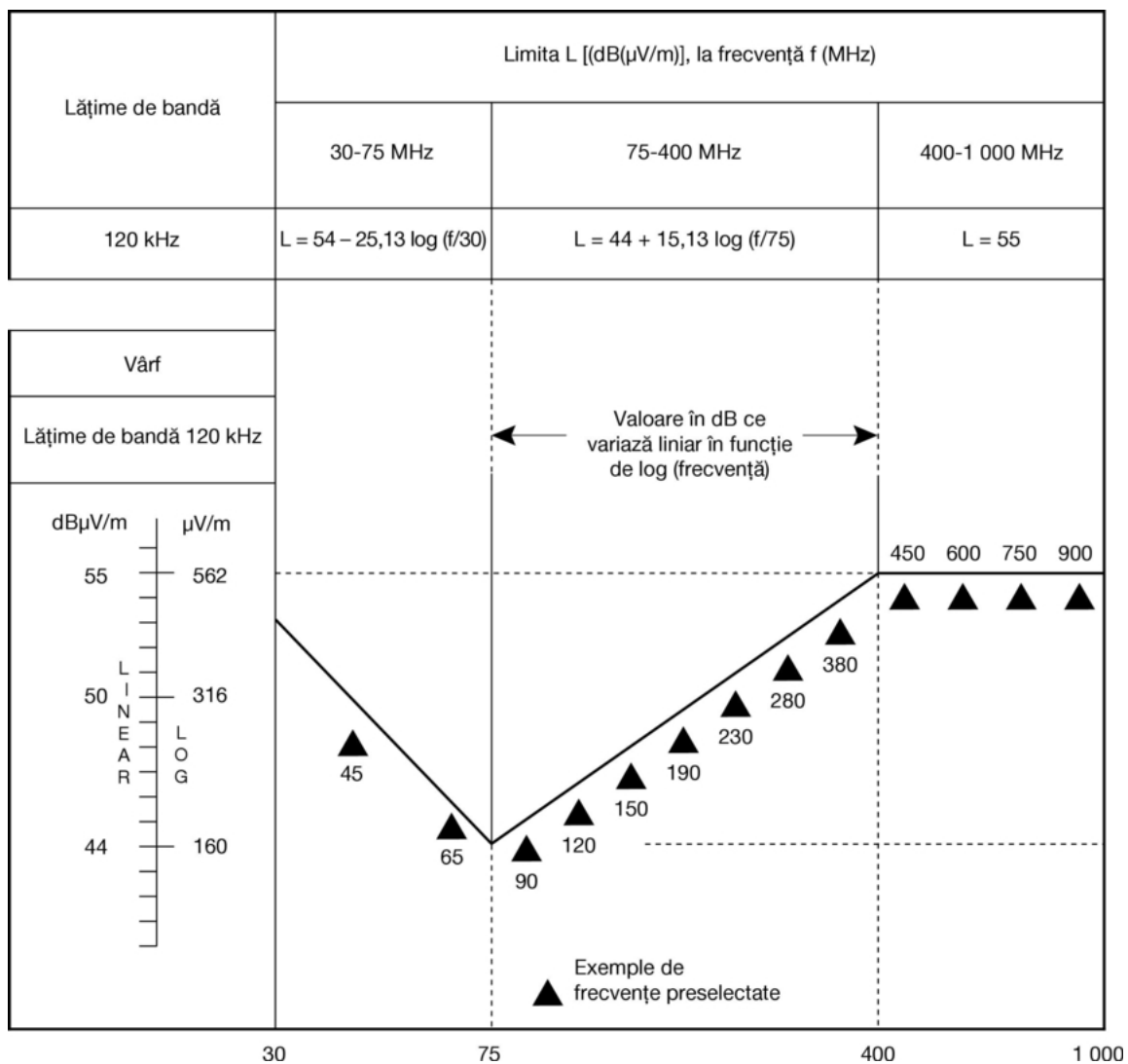

Frecvență (MHz) – scară logaritmică

A se vedea anexa I punctul 6.5.2.1

Apendice 6

Limite de referință de bandă îngustă ale subansamblului electric/electronic

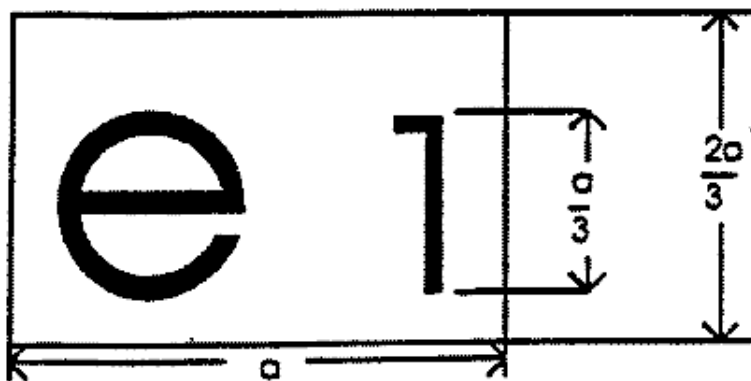

Frecvență (MHz) – scară logaritmică

A se vedea anexa I punctul 6.6.2.1

Apendice 7

Exemplu de marcă de omologare CE de tip

 $\phi \geq 6 \text{ mm}$

020148

SAE care poartă marca de omologare CE de tip de mai sus este un dispozitiv care a fost omologat în Germania (e1), cu numărul de omologare de bază 0148. Primele două cifre (02) indică faptul că dispozitivul este conform cu cerințele Directivei 75/322/CEE, astfel cum a fost modificată de Directiva 2000/2/CE.

Cifrele utilizate au doar caracter indicativ.

ANEXA II

Fișa descriptivă nr. ... în conformitate cu anexa I la Directiva 2003/37/CE privind omologarea CE de tip a unui tractor agricol sau forestier privind compatibilitatea electromagnetică (Directiva 2009/64/CE)

Următoarele informații trebuie furnizate, după caz, în triplu exemplar și trebuie să includă un cuprins. Toate desenele trebuie furnizate la o scară adecvată și cu suficiente detalii în format A4 sau sub formă de pliant cu acest format.

Fotografiile, în cazul în care există, trebuie să prezinte detalii suficiente. În cazul în care sistemele, componentele sau unitățile tehnice sunt prevăzute cu comenzi electronice de control se vor furniza detalii cu privire la funcționarea acestora.

0. Generalități
- 0.1. Marcă (mărci) comercială (comerciale) [înregistrată (înregistrate) de producător]:
- 0.2. Tip (a se specifica toate variantele și versiunile):
- 0.3. Modalități de identificare a tipului, în cazul în care este marcat pe vehicul:
 - 0.3.1. Plăcuța de identificare a producătorului (amplasare și modalitate de aplicare):
- 0.4. Categoria vehiculului:
- 0.5. Numele și adresa producătorului:
- 0.8. Numele și adresa (adresele) uzinei (uzinelor) de asamblare:
1. Caracteristici generale de construcție ale vehiculului

Fotografie (fotografii) și/sau desene ale unui vehicul reprezentativ:
- 1.2. Amplasarea și poziționarea motorului:
3. Motor
 - 3.1.2. Tipul și descrierea comercială a motorului prototip (astfel cum este marcat pe motor sau alte modalități de identificare):
 - 3.1.4. Numele și adresa producătorului:
 - 3.1.6. Principiul de funcționare:
 - aprindere prin scânteie/comprimare ⁽¹⁾
 - injecție directă/injecție ⁽¹⁾
 - ciclu: patru timpi/doi timpi ⁽¹⁾
 - 3.2.1.6. Numărul și dispunerea cilindrilor:
 - 3.2.1.9. Turația de cuplu maxim: ... min⁻¹
 - 3.2.3. Alimentarea cu carburant:
 - 3.2.3.1. Pompa de alimentare:

Presiune ⁽²⁾ sau diagramă caracteristică ... kPa
 - 3.2.3.2. Sistemul de injecție:
 - 3.2.4.2.1. Descrierea sistemului:

- 3.2.5. Funcțiuni cu comandă electronică:
 - Descrierea sistemului:
- 3.11. Sistemul electric:
 - 3.11.1. Tensiunea nominală ..., pozitivă/negativă, legare la pământ (¹)
 - 3.11.2. Generator:
 - 3.11.2.1. Tip
 - 3.11.2.2. Putere nominală: VA
- 4. Transmisie
 - 4.2. Tip (mecanică, hidraulică, electrică etc.):
 - 4.2.1. Scurtă descriere a componentelor electrice/electronice (în cazul în care există):
- 6. Suspensii (după caz)
 - 6.2.2. Scurtă descriere a componentelor electrice/electronice (în cazul în care există):
- 7. Sistemul de direcție
 - 7.2.2.1. Scurtă descriere a componentelor electrice/electronice (în cazul în care există):
 - 7.2.6. Domeniul și metoda de reglare, după caz, a comenzii de direcție:
- 8. Frânare
- 8.5. Pentru tractoarele dotate cu sisteme antiblocare a roților, descrierea funcționării sistemului (inclusiv a tuturor pieselor electronice), schema blocurilor electrice, planul circuitului hidraulic sau pneumatic:
- 9. Câmpul de vizibilitate, montarea geamurilor, ștergătoarele de parbriz și oglinzile retrovizoare
 - 9.2. Montarea geamurilor:
 - 9.2.3.4. Scurtă descriere a componentelor electrice/electronice (în cazul în care sunt montate) ale mecanismului de acționare a ferestrelor laterale:
 - 9.3. Ștergătoare de parbriz:
 - Descriere tehnică:
- 9.4. Oglindă (oglinzi) retrovizoare (amplasarea fiecăreia dintre ele):
 - 9.4.6. Scurtă descriere a componentelor electrice/electronice (în cazul în care sunt montate) ale sistemului de reglare:
- 9.5. Dejivrare și dezaburire:
 - 9.5.1. Descriere tehnică:
- 10. Dispozitive de protecție în caz de răsturnare, dispozitive de protecție împotriva intemperiilor, scaune, platforme de încărcare
 - 10.3. Scaune și suporturi pentru picior:
 - 10.3.1.4. Amplasare și caracteristici principale:
 - 10.3.1.5. Sistem de reglare:
 - 10.3.1.6. Sistem de deplasare și de blocare:

- 10.5. Suprimarea paraziților radioelectrici:
 - 10.5.1. Descriere și desene/fotografii ale formelor și ale materialelor din care sunt confecționate partea caroseriei care formează compartimentul motor și părțile habitacului învecinate cu compartimentul motor:
 - 10.5.2. Desene sau fotografii ilustrând poziția componentelor metalice care se găsesc în compartimentul motor (de exemplu dispozitive de încălzire, roata de rezervă, filtrul de aer, sistemul de direcție etc.):
 - 10.5.3. Tabel și desen ale echipamentului de suprimare a paraziților radioelectrici:
 - 10.5.4. Indicații ale valorilor nominale ale rezistențelor în curentului continuu și, în cazul cablurilor de aprindere rezistive, ale rezistenței lor nominale per metru:
- 11. Dispozitive de iluminare și de semnalizare luminoasă
 - 11.3. Scurtă descriere a componentelor electrice/electronice, altele decât lămpile (în cazul în care există):
- 12. Diverse alte elemente
 - 12.8. Descrierea dispozitivelor electronice de la bord, care sunt folosite pentru operarea și pentru comanda utilajelor transportate de vehicul sau remorcate:

(¹) A se tăia mențiunile inaplicabile.

(²) A se indica toleranța.

Apendicele 1

Descriere a vehiculului ales pentru a reprezenta tipul

Tip de caroserie:

Conducere pe stânga sau conducere pe dreapta:

Ampatament:

Opțiuni componente:

Apendicele 2

Buletin (buletine) de încercare relevant(e) furnizat(e) de producător sau de laboratoare omologate/acreditate, în scopul întocmirii certificatului de omologare CE de tip

ANEXA III

Fișă informativă nr. ... privind omologarea CE de tip a unui subsansamblu electric/electronic (SAE) din punctul de vedere al compatibilității electromagnetice (Directiva 2009/64/CE)

Următoarele informații, dacă este cazul, se furnizează în triplu exemplar și includ un opis. Toate desenele se furnizează la scara corespunzătoare și suficient de detaliate, în format A4 sau care poate fi împăturit în format A4. Dacă există fotografii, ele trebuie să fie suficient de detaliate.

Dacă sistemele, componentele sau unitățile tehnice independente (UT) au comenzi electronice, trebuie să se furnizeze informații privind funcționarea acestora.

0. GENERALITĂȚI

0.1. Marca (marca comercială a producătorului):

0.2. Tipul și denumirea(denumirile) comercială(e) generală(e):

0.5. Numele și adresa producătorului:

0.7. În cazul componentelor și al entităților tehnice independente, amplasarea și metoda de aplicare a mărcii de omologare CE de tip:

0.8. Adresa(adresele) uzinei(lor) de asamblare:

1. ACEST SAE SE OMOLOGHEAZĂ CA O COMPONENTĂ/UNITATE TEHNICĂ INDEPENDENTĂ (*)

2. RESTRICȚII DE UTILIZARE ȘI CONDIȚII DE MONTAJ:

(*) Se elimină mențiunea necorespunzătoare.

Apendice 1

Descriere a SAE ales pentru a reprezenta tipul

Apendice 2

Buletin (buletine) de încercare relevant(e) furnizate de producător sau de laboratoare omologate/acreditate, în scopul întocmirii certificatului de omologare CE de tip

ANEXA IV

MODEL

[format maxim: A4 (210 × 297 mm)]

CERTIFICAT DE OMOLOGARE CE DE TIP
„VEHICUL”

Ștampila autorității
competente

Comunicare privind:

- omologarea CE de tip ⁽¹⁾
- extinderea omologării CE de tip ⁽¹⁾
- refuzarea omologării CE de tip ⁽¹⁾
- retragerea omologării CE de tip ⁽¹⁾

unui tip de vehicul în temeiul Directivei 2009/64/CE.

Număr de omologare CE de tip:

Motivul extinderii:

PARTEA I

- 0.1. Marca (numele societății constructoare):
- 0.2. Tipul și prezentarea comercială generală:
- 0.3. Mijlocul de identificare a tipului, dacă este marcat pe vehicul/componentă/unitate tehnică independentă ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 0.3.1. Amplasarea marcajului:
- 0.4. Vehicul:
- 0.5. Numele și adresa constructorului:
- 0.8. Adresa(adresele) uzinei(lor) de asamblare:

PARTEA II

1. Informații suplimentare (dacă este cazul): a se vedea apendicele
2. Autoritatea de inspecție tehnică responsabilă cu efectuarea încercărilor:
3. Data buletinului de încercare:
4. Numărul buletinului de încercări:
5. Observații (dacă este cazul): a se vedea apendicele
6. Locul:
7. Data:
8. Semnătura:
9. Se anexează indexul pachetului de documente depus la autoritatea de omologare, care poate fi obținut la cerere.

⁽¹⁾ Se elimină mențiunea necorespunzătoare.

⁽²⁾ Dacă mijlocul de identificare a tipului conține caractere care nu sunt relevante pentru descrierea tipurilor de vehicul, componentă sau entitate tehnică independentă la care se referă prezentul certificat de omologare, aceste caractere se reprezintă în documentație prin simbolul „?” (de exemplu, ABC??123??).

Apendice la certificatul de omologare CE de tip nr. ... privind omologarea de tip a unui vehicul în temeiul Directivei 2009/64/CE

1. Informații suplimentare
 - 1.1. Echipamente speciale în sensul anexei VI la prezenta directivă(dacă este cazul): (de exemplu, ...)
 - 1.2. Tensiunea nominală a sistemului electric: ... V, borna pozitivă/negativă la masă
 - 1.3. Tip de caroserie:
 - 1.4. Lista sistemelor electronice instalate pe vehiculul(ele) încercat(e), fără a se limita la elementele din documentul informativ (a se vedea apendicele I al anexei II):
 - 1.5. Laborator omologat/acreditat (în sensul prezentei directive) responsabil cu efectuarea încercărilor:
5. Observații:

(de exemplu: valabil atât pentru vehicule echipate pentru conducerea pe partea stângă, cât și pentru vehicule echipate pentru conducerea pe partea dreaptă)

ANEXA V

MODEL

[format maxim: A4 (210 × 297 mm)]

CERTIFICAT DE OMOLOGARE CE DE TIP

„SAE”

Ștampila autorității
competente

Comunicare privind:

- omologarea CE de tip ⁽¹⁾
- extinderea omologării CE de tip ⁽¹⁾
- refuzarea omologării CE de tip ⁽¹⁾
- retragerea omologării CE de tip ⁽¹⁾

unui tip de componentă/unitate tehnică independentă ⁽¹⁾ în temeiul Directivei 2009/64/CE.

Număr de omologare CE de tip:

Motivul extinderii:

PARTEA I

- 0.1. Marca (numele societății constructoare):
- 0.2. Tipul și prezentarea comercială generală:
- 0.3. Mijlocul de identificare a tipului, dacă este marcat pe vehicul/componentă/entitate tehnică independentă ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 0.3.1. Amplasarea marcajului:
- 0.4. Vehiculul:
- 0.5. Numele și adresa constructorului:
- 0.7. În cazul componentelor și entităților tehnice separate, amplasarea și metoda de fixare a mărcii de omologare CE de tip:
- 0.8. Adresa (adresele) uzinei (uzinelor) de asamblare:

PARTEA II

1. Informații suplimentare (dacă este cazul): a se vedea apendicele
2. Autoritatea de inspecție tehnică responsabilă cu efectuarea încercărilor:
3. Data buletinului de încercări:
4. Numărul buletinului de încercări:
5. Observații (dacă este cazul): a se vedea apendicele
6. Locul:
7. Data:
8. Semnătura:
9. Se anexează indexul ansamblului de documente depus la autoritatea de omologare, care poate fi obținut la cerere.

⁽¹⁾ Se elimină mențiunea necorespunzătoare.

⁽²⁾ Dacă mijlocul de identificare a tipului conține caractere care nu sunt relevante pentru descrierea tipurilor de vehicul, componentă sau unitate tehnică independentă la care se referă prezentul certificat de omologare, aceste caractere se reprezintă în documentație prin simbolul „?” (de exemplu, ABC??123??).

Apendice la certificatul de omologare CE de tip nr. ... privind omologarea de tip a unui subansamblu electric/electronic în temeiul Directivei 2009/64/CE

1. Informații suplimentare
 - 1.1. Tensiunea nominală a sistemului electric: ... V
 - 1.2. Acest SAE poate fi utilizat pe orice tip de vehicul, cu următoarele restricții:
 - 1.2.1. Condiții de instalare (dacă există):
 - 1.3. Acest SAE poate fi utilizat doar pe următoarele tipuri de vehicul:
 - 1.3.1. Condiții de instalare (dacă există):
 - 1.4. Metoda (metodele) de încercare specifice utilizate și gamele de frecvență acoperite pentru determinarea imunității a(u) fost: (vă rugăm specificați metoda precisă utilizată, conform anexei XI)
 - 1.5. Laboratorul omologat/acreditat (în sensul prezentei directive) responsabil cu efectuarea încercării.
 5. Observații:
-

ANEXA VI

**METODĂ DE MĂSURĂ A EMISIILOR ELECTROMAGNETICE DE BANDĂ LARGĂ
PRODUSE DE VEHICULE**

1. GENERALITĂȚI

1.1. Metoda de încercare descrisă în prezenta anexă este aplicabilă exclusiv vehiculelor.

1.2. *Aparate de măsură*

Echipamentul de măsură trebuie să fie conform cu cerințele publicației nr.16-1(93) a Comitetului Internațional Special pentru Interferență Radio (CISPR).

Pentru măsurarea emisiilor electromagnetice de bandă lată în prezenta anexă se utilizează un detector de semi-vârf, iar dacă se utilizează un detector de vârf, trebuie să se aplice un factor de corecție corespunzător, în funcție de frecvența de aprindere.

1.3. *Metoda de încercare*

Această testare vizează măsurarea radiațiilor electromagnetice de bandă largă emise de sistemele cu aprindere prin scânteie și de motoarele electrice (motoarele de tracțiune electrică, motoarele pentru sistemele de încălzire sau de dejivrare, pompele de carburant, pompele de apă etc.) cu care sunt echipate în mod permanent vehiculele.

Sunt permise două variante ale distanței de referință față de antenă: 10 m sau 3 m de la vehicul. În fiecare din cazuri, trebuie să se respecte cerințele de la punctul 3.

2. EXPRIMAREA REZULTATELOR

Rezultatele măsurătorilor sunt exprimate în db microvolți/m (microvolți/m) pentru o lățime de bandă de 120 kHz. Dacă lățimea de bandă reală, B (exprimată în kHz) a aparatelor de măsură este diferită de 120 kHz, citirile exprimate în microvolți/m se convertesc la lățimea de bandă de 120kHz cu ajutorul unui factor de multiplicare de 120/B.

3. LOCUL DE MĂSURĂ

3.1. Locul de efectuare a încercării trebuie să fie o zonă plană, degajată, fără suprafețe reflectante electromagnetice în interiorul unui cerc cu raza de minim 30 m măsurată de la un punct aflat la jumătatea distanței dintre vehicul și antenă (a se vedea figura 1 din apendicele 1).

3.2. Instrumentele de măsură, cabina de încercare sau vehiculul în care se găsesc aparatele de măsură se poate afla în interiorul zonei de măsură, dar numai în regiunea permisă prezentată în figura 1 din apendicele 1.

În interiorul zonei de încercare sunt permise alte antene de măsură, la o distanță minimă de 10 m atât față de antena receptoare cât și față de vehiculul supus încercării, cu condiția să se poată demonstra că nu sunt afectate rezultatele încercării.

3.3. Se pot utiliza și camere de încercare închise, dacă se poate găsi o corelație între rezultatele obținute în camera de încercare închisă și locația în aer liber. Camera de încercare închisă nu trebuie să respecte cerințele referitoare la dimensiuni indicate în figura 1 din apendicele 1 în afară de distanța de la antenă la vehicul și de înălțimea antenei. Nu este necesară nici verificarea, înainte sau după încercare, a emisiilor provenite din mediul înconjurător, așa cum se indică la punctul 3.4.

3.4. *Mediul înconjurător*

Pentru a garanta absența oricărui zgomot sau semnal exterior parazit, având o amplitudine suficientă pentru a afecta material rezultatele măsurătorii, trebuie să fie efectuate măsurători de mediu înainte și după încercarea principală. Dacă vehiculul este prezent în momentul efectuării măsurătorilor de mediu, este necesar să se asigure că nici o emisie provenită de la vehicul nu afectează semnificativ măsurătorile de mediu, de exemplu prin înlăturarea vehiculului din zona de încercare, scoaterea cheii de contact sau deconectarea bateriei. În ambele măsurători, zgomotul sau semnalul parazit trebuie să fie cu cel puțin 10 dB mai mic decât limitele de interferență precizate la punctul 6.2.2.1 sau 6.2.2.2 (după caz) din anexa I, cu excepția transmisiilor intenționate de bandă îngustă inerente mediului.

4. STAREA VEHICULULUI ÎN TIMPUL ÎNCERCĂRILOR

4.1. *Motorul*

Motorul trebuie să fie pornit, la temperatura normală de funcționare, iar transmisia să fie la punctul mort. Dacă, din rațiuni practice, nu se poate asigura acest lucru, se pot stabili alte condiții, de comun acord între producător și autoritățile competente care efectuează încercarea.

Este necesar să se verifice că mecanismul care stabilește turația motorului nu influențează radiațiile electromagnetice. În timpul fiecărei măsurători, motorul trebuie să funcționeze astfel:

Tipul motorului	Metoda de măsură	
	Semi-vârf	Vârf
Cu aprindere prin scânteie	Turația motorului	Turația motorului
Cu un cilindru	2 500 rpm \pm 10 %	2 500 rpm \pm 10 %
Cu mai mult de un cilindru	1 500 rpm \pm 10 %	1 500 rpm \pm 10 %

4.2. Încercarea nu se efectuează în ploaie sau dacă peste vehicul cad alte precipitații sau la mai puțin de 10 minute după încetarea acestor precipitații.

5. TIPUL ANTENEI, POZIȚIE ȘI ORIENTARE

5.1. *Tipul antenei*

Se poate utiliza orice antenă, cu condiția să poată fi etalonată în raport cu antena de referință. Pentru etalonarea antenei, poate fi folosită metoda descrisă în publicația CISPR nr. 12, ediția 3, apendicele A.

5.2. *Înălțime și distanță de măsură*5.2.1. *Înălțime*

5.2.1.1. Încercare la 10 m

Centrul de fază al antenei trebuie să fie situat la $3,00 \pm 0,05$ m deasupra planului pe care este așezat vehiculul.

5.2.1.2. Încercare la 3 m

Centrul de fază al antenei trebuie să fie situat la $1,80 \pm 0,05$ m deasupra planului pe care este așezat vehiculul.

5.2.1.3. Nici un element receptor al antenei nu trebuie să se afle la o distanță mai mică de 0,25 m față de planul pe care este așezat vehiculul.

5.2.2. *Distanța de măsură*

5.2.2.1. Încercare la 10 m

Distanța pe orizontală între extremitatea de referință a antenei sau între un alt punct corespunzător al antenei definit în timpul procedurii de etalonare descrise la punctul 5.1, și suprafața exterioară a vehiculului, trebuie să fie de $10,0 \pm 0,2$ m.

5.2.2.2. Încercare la 3 m

Distanța pe orizontală dintre extremitatea de referință a antenei sau dintre un alt punct corespunzător al antenei, definit în timpul procedurii de etalonare descrise la punctul 5.1, și suprafața exterioară a vehiculului, trebuie să fie de $3,0 \pm 0,05$ m.

5.2.2.3. Dacă încercarea este efectuată într-un spațiu închis, în vederea ecranării electromagnetice, elementele receptoare ale antenei nu trebuie să fie situate la o distanță mai mică de 1,0 m față de orice material radio-absorbant și la o distanță mai mică de 1,5 m față de peretele spațiului închis în care se efectuează încercarea. Între antenă și vehiculul supus încercării nu trebuie să existe material absorbant.

5.3. *Amplasarea antenei față de vehicul*

Antena trebuie să fie amplasată succesiv pe partea stângă și pe partea dreaptă a vehiculului, cu antena paralelă cu planul longitudinal de simetrie al vehiculului, aliniată cu centrul motorului (a se vedea figura 1 din apendicele 1) și aliniată cu punctul median al vehiculului definit ca punctul situat pe axa principală a vehiculului la mijlocul distanței dintre centrele axelor față și spate ale vehiculului.

5.4. *Poziția antenei*

La fiecare din punctele de măsură, citirile trebuie să fie efectuate pentru ambele tipuri de polarizare (orizontală și verticală) ale antenei (a se vedea figura 2 din apendicele 1).

5.5. *Citiri*

Pentru fiecare frecvență preselectată, cea mai mare din cele patru citiri efectuate în conformitate cu punctele 5.3 și 5.4 se consideră drept citire caracteristică pentru frecvența la care au fost efectuate măsurătorile.

6. FRECVENȚE

6.1. *Măsurători*

Măsurătorile se efectuează în toată gama de frecvențe de la 30 la 1 000 MHz. Pentru a confirma faptul că vehiculul îndeplinește cerințele prezentei anexe, autoritatea care face încercările trebuie să efectueze încercări pentru un număr de până la 13 frecvențe din gama respectivă, de exemplu: 45, 65, 90, 120, 150, 190, 230, 280, 380, 450, 600, 750, 900 MHz. În cazul în care în timpul încercării se depășește limita, trebuie să se facă investigații pentru a se asigura că acest lucru se datorează vehiculului, nu interferențelor produse de mediu.

6.1.1. Limitele se aplică în toată gama de frecvențe de la 30 la 1 000 MHz.

6.1.2. Măsurătorile se pot efectua cu un detector de vârf sau semi-vârf. Limitele indicate la punctele 6.2 și 6.5 din anexa 1 sunt pentru detectorul de semi-vârf. Dacă se utilizează un detector de vârf, se adaugă 38dB pentru lățimea de bandă de 1 MHz sau se scad 22dB pentru lățimea de bandă de 1kHz.

6.2. *Toleranțe*

Frecvență preselectată (MHz)	Toleranță (MHz)
45, 65, 90, 120, 150, 190 și 230	± 5
280, 380, 450, 600, 750 și 900	± 20

Toleranțele se aplică frecvențelor citate și sunt destinate evitării interferenței în timpul măsurătorii cu transmisiile ce operează la sau aproape de frecvențele nominale preselectate.

Apendicele 1

Figura 1

ZONA DE ÎNCERCARE A VEHICULUI

(Zonă plană fără suprafețe electromagnetice reflectante)

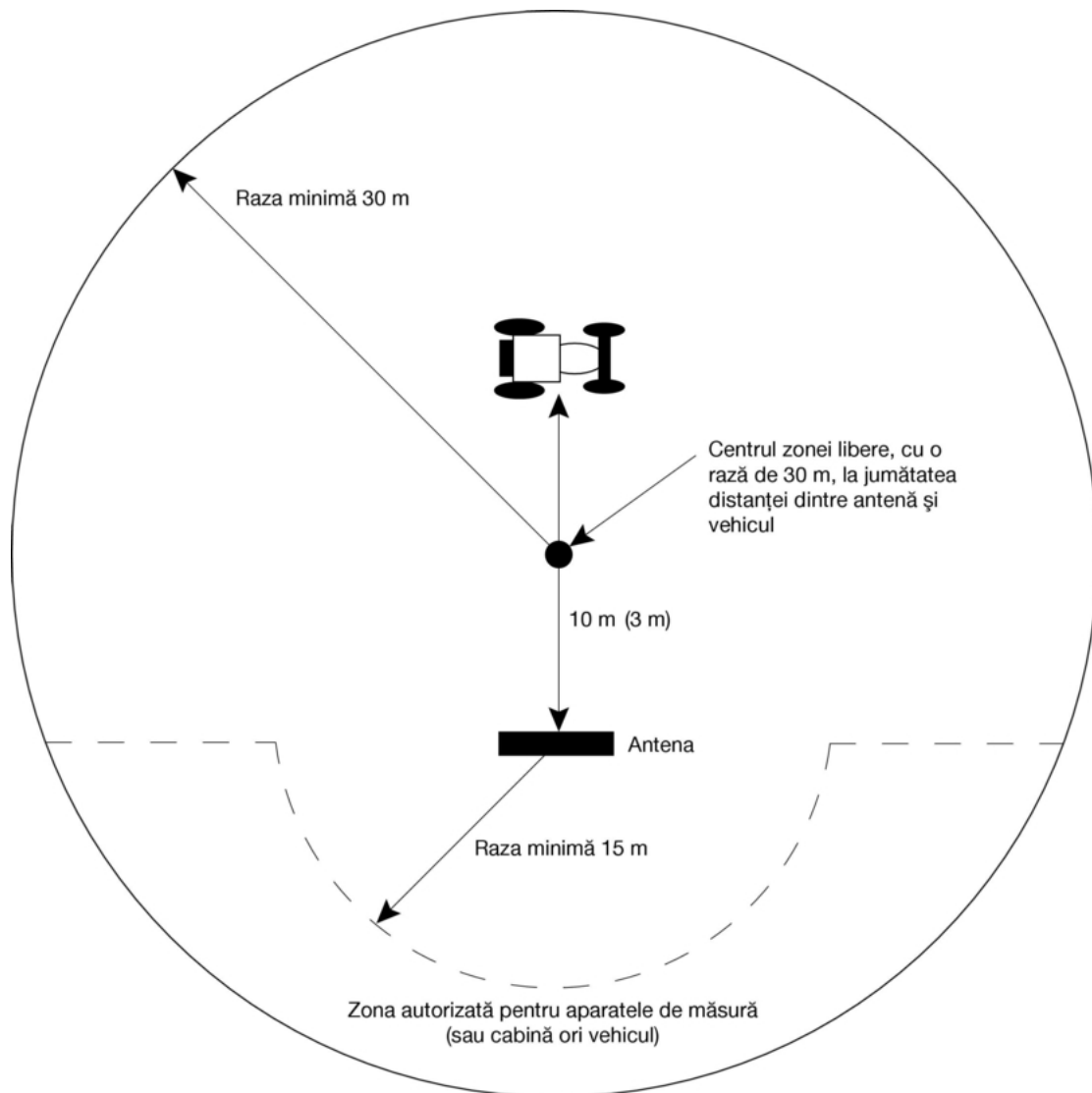
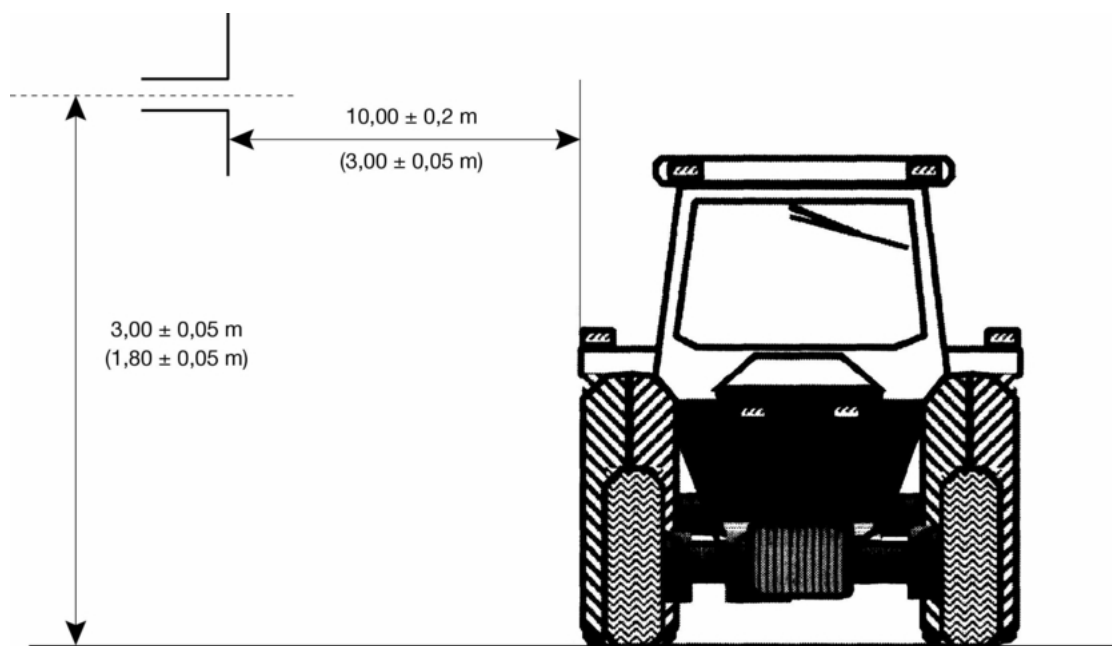

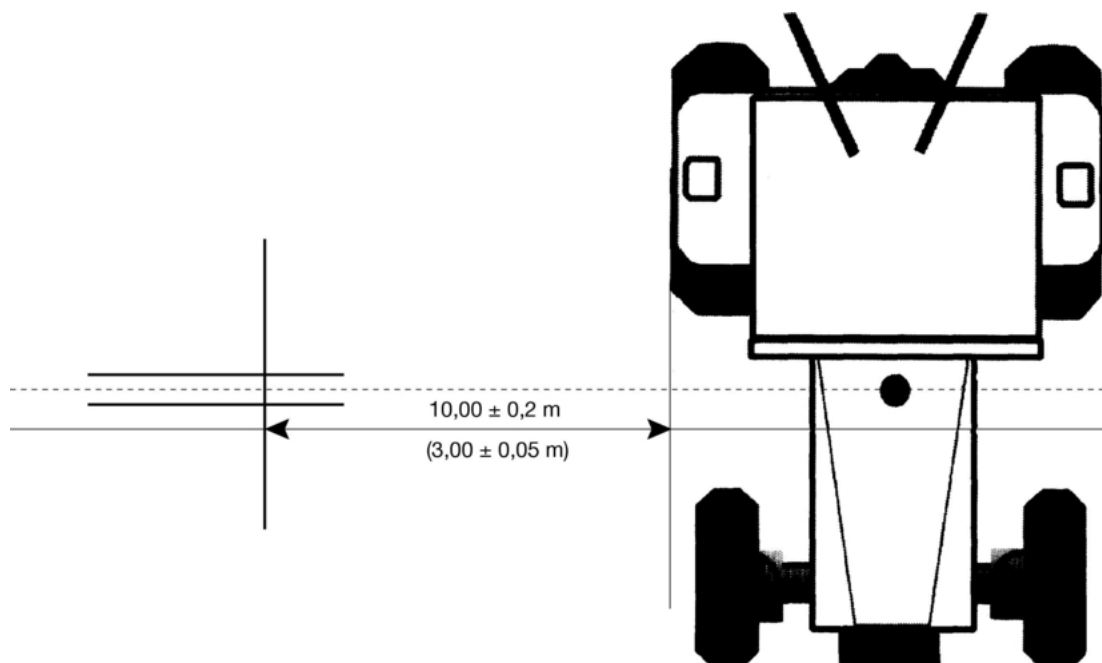
Figura 2

POZIȚIA ANTENEI FAȚĂ DE TRACTOR

Secțiune verticală

Poziția antenei dipol pentru măsurarea componentei verticale a câmpului de radiație

Secțiunea orizontală

Poziția antenei dipol pentru măsurarea componentei orizontale a câmpului de radiație

ANEXA VII

**METODĂ DE MĂSURĂ A INTERFERENȚELOR ELECTROMAGNETICE DE BANDĂ ÎNGUSTĂ
PRODUSE DE VEHICULE**

1. GENERALITĂȚI

1.1. Metoda de încercare descrisă în prezenta anexă se aplică exclusiv vehiculelor.

1.2. *Echipamentul de măsură*

Echipamentul de măsură trebuie să fie conform cu cerințele publicației nr.16-1 (93) a Comitetului Internațional Special pentru Interferență Radio (CISPR).

În prezenta anexă pentru măsurarea interferențelor electromagnetice de bandă îngustă se utilizează un detector de valoare medie sau de vârf.

1.3. *Metoda de încercare*

1.3.1. Această încercare este destinată măsurării interferențelor electromagnetice de bandă îngustă, cum sunt cele generate de un sistem cu microprocesor sau de o altă sursă de bandă îngustă.

1.3.2. Într-o primă etapă, se măsoară nivelurile de emisii în banda de frecvență FM (de la 88 la 108 MHz) la antena radio a vehiculului, cu un echipament ca acela definit la punctul 1.2. Dacă nu se depășește nivelul specificat la punctul 6.3.2.4 din anexa I, vehiculul este considerat ca respectând limitele privind interferențele electromagnetice prevăzute de prezenta anexă și nu este nevoie să se efectueze încercarea completă.

1.3.3. În cadrul procedurii de încercare completă sunt permise două distanțe alternative de la antenă: 10 m sau 3 m față de vehicul. În fiecare din cazuri, trebuie să se respecte cerințele de la punctul 3 din prezenta anexă.

2. EXPRIMAREA REZULTATELOR

Rezultatele măsurătorilor sunt exprimate în dB microvolți/m (microvolți/m).

3. LOCUL DE MĂSURĂ

3.1. Locul de efectuare a încercării trebuie să fie o zonă plană, liberă, fără suprafețe reflectante electromagnetice în interiorul unui cerc cu raza de minim 30 m măsurată de la un punct aflat la jumătatea distanței dintre vehicul și antenă (a se vedea figura 1 din apendicele 1 la anexa VI).

3.2. Setul de aparate de măsură, cabina de încercare sau vehiculul în care se găsește setul de aparate de măsură se poate afla în interiorul zonei de măsură, dar numai în regiunea permisă prezentată în figura 1 din apendicele 1 la anexa VI.

În interiorul zonei de încercare sunt permise alte antene de măsură, la o distanță minimă de 10 m atât față de antena receptoare cât și față de vehiculul supus încercării, cu condiția să se poată demonstra că nu sunt afectate rezultatele încercării.

3.3. Se pot utiliza și camere de încercare închise, dacă se poate găsi o corelație între rezultatele obținute în camera de încercare închisă și locația în aer liber. Camera de încercare închisă nu trebuie să respecte cerințele referitoare la dimensiuni indicate în figura 1 din apendicele 1 la anexa VI, în afară de distanța de la antenă la vehicul și de înălțimea antenei. Nu este necesară nici verificarea, înainte sau după încercare, a interferențelor provenite din mediul înconjurător, așa cum se indică la punctul 3.4 din prezenta anexă.

3.4. *Mediul înconjurător*

Pentru a garanta absența oricărui zgomot sau semnal exterior parazit, având o amplitudine suficientă pentru a afecta material rezultatele măsurătorii, trebuie să fie efectuate măsurători de mediu înainte și după încercarea principală. Dacă vehiculul este prezent în momentul efectuării măsurătorilor de mediu, este necesar să se asigure că nici o emisie provenită de la vehicul nu afectează semnificativ măsurătorile de mediu, de exemplu prin înlăturarea vehiculului din zona de încercare, scoaterea cheii de contact sau deconectarea bateriei (bateriilor). În cadrul ambelor măsurători, zgomotul sau semnalul exterior trebuie să fie cu cel puțin 10 dB mai mic decât limitele de referință precizate la punctul 6.3.2.1 sau 6.3.2.2 (după caz) din anexa I, cu excepția transmisiilor intenționate de bandă îngustă inerente mediului.

4. STAREA VEHICULULUI ÎN TIMPUL ÎNCERCĂRILOR
- 4.1. Toate sistemele electronice ale vehiculului trebuie să fie în stare de funcționare normală iar vehiculul trebuie să fie staționar.
- 4.2. Aprinderea trebuie pornită. Motorul trebuie să fie oprit.
- 4.3. Încercarea nu se efectuează în ploaie sau când pe vehicul cad alte precipitații sau la mai puțin de 10 minute după încetarea acestor precipitații.
5. TIPUL, POZIȚIA ȘI ORIENTAREA ANTENEI
- 5.1. *Tipul antenei*
- Se poate utiliza orice antenă, cu condiția să poată fi etalonată în raport cu o antenă de referință. Pentru etalonarea antenei, poate fi folosită metoda descrisă în publicația CISPR nr. 12, ediția 3, apendicele A.
- 5.2. *Înălțime și distanță de măsură*
- 5.2.1. *Înălțime*
- 5.2.1.1. *Încercare la 10 m*
- Centrul de fază al antenei trebuie să fie situat la $3,00 \pm 0,05$ m deasupra planului pe care este așezat vehiculul.
- 5.2.1.2. *Încercare la 3 m*
- Centrul de fază al antenei trebuie să fie situat la $1,80 \pm 0,05$ m deasupra planului pe care este așezat vehiculul.
- 5.2.1.3. Nici un element receptor al antenei nu trebuie să se afle la o distanță mai mică de 0,25 m față de planul pe care este așezat vehiculul.
- 5.2.2. *Distanța de măsură*
- 5.2.2.1. *Încercare la 10 m*
- Distanța pe orizontală dintre extremitatea de referință a antenei sau dintre un alt punct corespunzător al antenei definit în timpul procedurii de etalonare descrise la punctul 5.1 și suprafața exterioară a vehiculului trebuie să fie de $10,0 \pm 0,2$ m.
- 5.2.2.2. *Încercare la 3 m*
- Distanța pe orizontală dintre extremitatea de referință a antenei sau dintre un alt punct corespunzător al antenei definit în timpul procedurii de etalonare descrise la punctul 5.1 și suprafața exterioară a vehiculului trebuie să fie de $3,0 \pm 0,05$ m.
- 5.2.2.3. Dacă încercarea este efectuată într-un spațiu închis, în vederea ecranării electromagnetice, elementele receptoare ale antenei nu trebuie să fie situate la o distanță mai mică de 1,0 m față de orice material radio-absorbant și la o distanță mai mică de 1,5 m față de peretele spațiului închis în care se efectuează încercarea. Între antenă și vehiculul supus încercării nu trebuie să existe material absorbant.
- 5.3. *Amplasarea antenei față de vehicul*
- Antena trebuie să fie amplasată succesiv pe partea stângă și pe partea dreaptă a vehiculului, cu antena paralelă cu planul longitudinal de simetrie al vehiculului și aliniată cu centrul motorului (a se vedea figura 2 din apendicele 1 la anexa VI).
- 5.4. *Poziția antenei*
- La fiecare din punctele de măsură, citirile trebuie să fie efectuate pentru ambele tipuri de polarizare (orizontală și verticală) ale antenei (a se vedea figura 2 din apendicele 1 la anexa VI).

5.5. Citiri

Pentru fiecare frecvență preselectată, cea mai mare din cele patru citiri efectuate în conformitate cu punctele 5.3 și 5.4 se consideră drept citire de reținut.

6. FRECVENȚE

6.1. Măsurători

Măsurătorile se efectuează în toată gama de frecvențe de la 30 la 1 000 MHz. Această gamă se împarte în 13 benzi de frecvență. În fiecare bandă se poate încerca o frecvență preselectată, pentru a demonstra că sunt respectate limitele impuse. Pentru a confirma faptul că vehiculul îndeplinește cerințele prezentei anexe, autoritatea responsabilă cu încercarea trebuie să efectueze încercări într-un astfel de punct pentru toate cele 13 benzi de frecvență următoare:

30-50, 50-75, 75-100, 100-130, 130-165, 165-200, 200-250, 250-320, 320-400, 400-520, 520-660, 660-820, 820-1 000 MHz.

În cazul în care în timpul încercării se depășește limita de referință, trebuie să se facă investigații pentru a se asigura că acest lucru se datorează vehiculului, nu interferenței produse de mediul înconjurător.

ANEXA VIII

METODĂ DE ÎNCERCARE A IMUNITĂȚII VEHICULELOR LA RADIAȚIILE ELECTROMAGNETICE

1. GENERALITĂȚI

1.1. Metoda de încercare descrisă în prezenta anexă se aplică exclusiv la vehicule.

1.2. *Metoda de încercare*

Această încercare este destinată să demonstreze imunitatea la degradare a sistemului de control direct al vehiculului. Vehiculul este supus acțiunii unor câmpuri electromagnetice, așa cum se descrie în prezenta anexă. Vehiculul este monitorizat în timpul încercărilor.

2. EXPRIMAREA REZULTATELOR

Pentru încercarea descrisă în prezenta anexă, intensitatea câmpului electromagnetic este exprimată în volți/m.

3. LOCUL DE MĂSURĂ

Instalația de măsură trebuie să poată genera niveluri de câmp electromagnetic în gamele de frecvență definite în prezenta anexă. Instalația de măsură trebuie să fie conformă cu cerințele legale (naționale) referitoare la emisia de semnale electromagnetice.

Trebuie să se aibă grijă ca echipamentul de comandă și monitorizare să nu fie afectat de câmpurile produse într-o măsură care să ducă la invalidarea încercărilor.

4. STAREA VEHICULULUI ÎN TIMPUL ÎNCERCĂRILOR

4.1. Vehiculul trebuie să fie fără încărcătură, cu excepția echipamentului de încercare necesar.

4.1.1. În mod normal, motorul va angrena roțile motoare la o viteză constantă echivalentă cu trei pătrimi din viteza maximă a vehiculului, în afară de cazul în care există un motiv tehnic pentru care producătorul să prefere o altă viteză. Motorul vehiculului trebuie încărcat cu un cuplu adecvat. În cazul în care este necesar, arborii de transmisie pot fi decuplați (de exemplu în cazul vehiculelor cu mai mult de două axe), cu condiția să nu antreneze o componentă care produce interferențe.

4.1.2. Lămpile sunt reglate la faza de întâlnire.

4.1.3. Indicatorul de direcție (stânga sau dreapta) trebuie să fie în funcțiune.

4.1.4. Toate celelalte sisteme care influențează comanda conducătorului auto asupra vehiculului trebuie să fie în starea lor normală de funcționare.

4.1.5. Vehiculul nu trebuie să fie conectat electric la zona de încercare și nu trebuie să existe nici o conexiune între vehicul și orice echipament, cu excepția celor indicate la punctele 4.1.1 și 4.2. Contactul anvelopei cu solul suprafeței de încercare nu este considerat conexiune electrică.

4.2. Dacă există sisteme electrice/electronice care constituie o parte integrantă din sistemul de comandă directă a vehiculului, care nu funcționează în condițiile descrise la punctul 4.1, se permite producătorului să furnizeze autorității care face încercarea un buletin de încercări sau dovezi suplimentare care să ateste că sistemul electric/electronic îndeplinește cerințele prezentei directive. Aceste dovezi se atașează documentației de omologare.

4.3. Pentru monitorizarea vehiculului se utilizează doar echipamente care nu produc interferențe. Se monitorizează exteriorul vehiculului și habitacul pentru a determina dacă sunt respectate cerințele prezentei anexe [de exemplu, cu ajutorul unei (unor) camere video].

- 4.4. În mod normal, vehiculul este plasat în fața unei antene fixe. Totuși, dacă unitățile de comandă electronică și cablajul corespunzător sunt plasate cu precădere în partea din spate a vehiculului, încercarea va fi în mod normal efectuată cu partea posterioară a vehiculului orientată spre antenă. În cazul vehiculelor lungi (adică cu excepția autoturismelor și a vehiculelor utilitare ușoare), care au unități de comandă electronică și cablajul corespunzător plasate cu precădere în partea de mijloc a vehiculului, se poate stabili un punct de referință (a se vedea punctul 5.4), situat fie în partea dreaptă, fie în partea stângă a vehiculului. Acest punct de referință trebuie să fie situat la jumătatea axei longitudinale a vehiculului sau într-un punct de-a lungul părții laterale a vehiculului, ales de producător împreună cu autoritatea competentă, după luarea în considerare a distribuției sistemelor electronice și a schemei de cablare.

Astfel de încercări se pot efectua doar dacă dimensiunile geometrice ale camerei permit acest lucru. Locul de amplasare a antenei trebuie să fie specificat în buletinul de încercare.

5. TIPUL, POZIȚIA ȘI ORIENTAREA DISPOZITIVULUI GENERATOR DE CÂMP ELECTROMAGNETIC

5.1. *Tipul dispozitivului generator de câmp electromagnetic*

- 5.1.1. Tipul (tipurile) dispozitivului generator de câmp electromagnetic trebuie să fie ales astfel încât să se obțină intensitatea de câmp electromagnetic dorită în punctul de referință (a se vedea punctul 5.4), la frecvențele corespunzătoare.
- 5.1.2. Dispozitivul(e) generator (generatoare) de câmp electromagnetic poate (pot) fi o antenă (antene) sau un sistem de linii de transmisie (SLT).
- 5.1.3. Construcția și orientarea oricărui dispozitiv generator de câmp electromagnetic trebuie să se facă astfel încât câmpul generat să fie polarizat de la 20 la 1 000 MHz, orizontal sau vertical

5.2. *Înălțime și distanță de măsură*

5.2.1. Înălțime

- 5.2.1.1. Centrul de fază al antenei trebuie să nu fie situat la mai puțin de 1,5 m deasupra planului pe care este așezat vehiculul sau la nu mai puțin de 2,0 m deasupra planului pe care este așezat vehiculul, dacă plafonul vehiculului are o înălțime mai mare de 3 m.
- 5.2.1.2. Nici o parte a elementelor radiante ale antenei nu trebuie să se afle la o distanță mai mică de 0,25 m față de planul pe care este așezat vehiculul.

5.2.2. Distanța de măsură

- 5.2.2.1. Condițiile de exploatare reale pot fi simulate cel mai bine plasând dispozitivul generator de câmp electromagnetic suficient de departe de vehicul. În general, distanța este de 1 până la 5 m.
- 5.2.2.2. Dacă încercarea este efectuată într-un spațiu închis, elementele radiante ale dispozitivului generator de câmp electromagnetic nu trebuie să fie situate la o distanță mai mică de 1,0 m față de orice material radio-absorbant și la o distanță mai mică de 1,5 m față de perețele camerei închise în care se efectuează încercarea. Între antena de transmisie și vehiculul supus încercării nu trebuie să existe material absorbant.

5.3. *Amplasarea antenei față de vehicul*

- 5.3.1. Elementele radiante ale dispozitivului generator de câmp electromagnetic nu trebuie să fie situate la mai puțin de 0,5 m față de suprafața exterioară a vehiculului.
- 5.3.2. Dispozitivul generator de câmp electromagnetic trebuie să fie poziționat pe axa centrală a vehiculului (planul de simetrie longitudinală).
- 5.3.3. Nici o parte a unui SLT, cu excepția planului pe care este așezat vehiculul, nu trebuie să fie situată la o distanță mai mică de 0,5 m față de orice parte a vehiculului.
- 5.3.4. Dispozitivul generator de câmp electromagnetic care este plasat deasupra vehiculului trebuie să se extindă pe cel puțin 75 % din lungimea vehiculului și să fie poziționat central.

- 5.4. *Punct de referință*
- 5.4.1. În sensul prezentei anexe punctul de referință este considerat punctul în care se stabilește intensitatea câmpului electromagnetic și se definește după cum urmează:
- 5.4.1.1. la cel puțin 2 m distanță, pe direcție orizontală, față de centrul de fază al antenei sau la cel puțin 1 m, pe direcție verticală, față de elementele radiante ale unui SLT,
- 5.4.1.2. pe axul central al vehiculului (planul de simetrie longitudinală),
- 5.4.1.3. la o înălțime de $1,0 \pm 0,05$ m, deasupra planului pe care este așezat vehiculul sau la $2,0 \pm 0,05$ m dacă înălțimea minimă a plafonului oricărui vehicul din gama de modele depășește 3,0 m,
- 5.4.1.4. pentru sistemul de iluminat din față, fie:
- $1,0 \pm 0,2$ m în interiorul vehiculului, măsurat de la punctul de intersecție dintre parbriz și capotă (punctul C în apendicele 1), fie
 - $0,2 \pm 0,2$ m de la linia de centru a axei față a tractorului măsurat spre centrul tractorului (punctul D în apendicele 2),
- luând în considerare varianta care conduce la punctul de referință cel mai apropiat de antenă.
- 5.4.1.5. pentru sistemul de iluminat din spate, fie:
- $1,0 \pm 0,2$ m în interiorul vehiculului, măsurat de la punctul de intersecție dintre parbriz și capotă (punctul C în apendicele 1), fie
 - $0,2 \pm 0,2$ m de la linia de centru a axei spate a tractorului măsurat spre centrul tractorului (punctul D în apendicele 2),
- luând în considerare varianta care conduce la punctul de referință cel mai apropiat de antenă.
- 5.5. Dacă se decide emiterea de radiații electromagnetice către partea posterioară a vehiculului, punctul de referință se stabilește ca la punctul 5.4. În această situație, vehiculul se orientează cu partea posterioară spre antenă și se poziționează ca și cum ar fi rotit în plan orizontal cu 180° în jurul punctului său central, adică astfel încât distanța între antenă și cea mai apropiată parte exterioară a caroseriei vehiculului să rămână neschimbată. Acest lucru este ilustrat în apendicele 3.

6. CERINȚE PRIVIND ÎNCERCAREA

6.1. *Gamă de frecvențe, timpul de acționare, polarizare*

Vehiculul este expus radiației electromagnetice în gama de frecvențe de la 20 la 1 000 MHz.

- 6.1.1. Pentru a confirma faptul că vehiculul satisface cerințele prezentei anexe, vehiculul trebuie să fie încercat la până la 14 frecvențe preselectate din gama respectivă, de exemplu:

27, 45, 65, 90, 120, 150, 190, 230, 280, 380, 450, 600, 750 și 900 MHz.

Trebuie să se ia în considerare timpul de răspuns al echipamentului supus încercării, iar timpul de acționare trebuie să fie suficient de mare ca să permită echipamentului supus încercării să reacționeze în condiții normale. În orice caz, el nu trebuie să fie sub două secunde.

- 6.1.2. Pentru fiecare frecvență se utilizează un singur mod de polarizare – a se vedea punctul 5.1.3.

- 6.1.3. Toți ceilalți parametri de încercare sunt cei definiți în prezenta anexă.

- 6.1.4. Dacă un vehicul este respins la încercarea definită la punctul 6.1.1, trebuie să se verifice dacă respingerea se datorează condițiilor de încercare impuse și nu generării de câmpuri electromagnetice necontrolate.

7. GENERAREA INTENSITĂȚII NECESARE A CÂMPULUI ELECTROMAGNETIC

7.1. Metodologia de încercare

7.1.1. Pentru stabilirea condițiilor câmpului electromagnetic necesar pentru efectuarea încercării se folosește „metoda substituției”.

7.1.2. Faza de etalonare

La fiecare frecvență de încercare, se dă generatorului de câmp o putere astfel încât să se producă o intensitate de câmp dorită în punctul de referință (definit ca la punctul 5) din zona de încercare, cu vehiculul absent, iar puterea necesară, sau alt parametru legat direct de puterea necesară pentru obținerea câmpului se măsoară și se înregistrează. Frecvențele de încercare sunt în plaja de la 20 la 1 000 MHz. Etalonarea se face începând cu 20 MHz, până la 1 000 MHz, în trepte de maxim două procente din frecvența anterioară. Aceste rezultate sunt utilizate pentru încercările de omologare de tip, dacă nu apar schimbări în instalația sau echipamentul de încercare, care să impună repetarea procedurii.

7.1.3. Faza de încercare

După aceea, vehiculul se introduce în instalația de încercare, unde se poziționează în conformitate cu cerințele de la punctul 5. Se aplică apoi dispozitivului generator de câmp electromagnetic puterea necesară definită la punctul 7.1.2, pentru fiecare frecvență, definită ca la punctul 6.1.1.

7.1.4. Indiferent de parametrul ales la punctul 7.1.2 pentru definirea câmpului electromagnetic, același parametru se folosește și la stabilirea intensității câmpului electromagnetic în timpul încercării.

7.1.5. Echipamentul generator de câmp electromagnetic și dispunerea sa în timpul încercării trebuie să răspundă la aceleași specificații ca cele luate în considerare în timpul operațiunilor descrise la punctul 7.1.2.

7.1.6. Dispozitivul de măsură a intensității câmpului electromagnetic

Intensitatea câmpului electromagnetic în timpul fazei de etalonare din cadrul metodei substituției se determină cu ajutorul unui dispozitiv adecvat și compact de măsură a intensității câmpului electromagnetic.

7.1.7. În timpul fazei de etalonare din cadrul metodei substituției, centrul de fază al dispozitivului de măsură a intensității câmpului electromagnetic se poziționează în punctul de referință.

7.1.8. Dacă se folosește ca dispozitiv de măsură a intensității câmpului electromagnetic o antenă receptoare calibrată, citirile se fac pe trei direcții reciproc perpendiculare, iar valoarea izotropică echivalentă a citirilor se consideră ca fiind intensitatea câmpului electromagnetic.

7.1.9. Pentru a lua în considerare diferențele geometrii ale vehiculelor, instalația de încercare trebuie să considere mai multe poziții ale antenei sau puncte de referință.

7.2. Conturul intensității câmpului electromagnetic

7.2.1. În timpul fazei de etalonare din cadrul metodei substituției (înainte de introducerea vehiculului în zona de încercare), intensitatea câmpului electromagnetic în cel puțin 80 % din treptele de etalonare trebuie să nu fie mai mică de 50 % din valoarea nominală a intensității câmpului electromagnetic, în următoarele locuri:

(a) pentru toate dispozitivele generatoare de câmp electromagnetic, la $0,5 \pm 0,05$ m de fiecare parte a punctului de referință pe o linie care trece prin punctul de referință, la aceeași înălțime ca și punctul de referință și perpendicular pe planul de simetrie longitudinală a vehiculului;

(b) în cazul unui SLT, $1,50 \pm 0,05$ m pe o linie care trece prin punctul de referință, la aceeași înălțime ca și punctul de referință și de-a lungul liniei de simetrie longitudinală.

7.3. Rezonanța camerei

Fără a încălca condiția exprimată la punctul 7.2.1, încercările nu se efectuează la frecvențele de rezonanță a camerei.

7.4. Caracteristici ale semnalului de încercare ce trebuie generat

7.4.1. Amplitudinea maximă a anvelopei

Amplitudinea maximă a anvelopei semnalului de încercare trebuie să fie egală cu amplitudinea maximă a anvelopei unei unde sinusoidale nemonulate a cărei valoare efectivă exprimată în V/m este definită la punctul 6.4.2 din anexa I (a se vedea apendicele 3 al prezentei anexe).

7.4.2. Forma de undă a semnalului de încercare

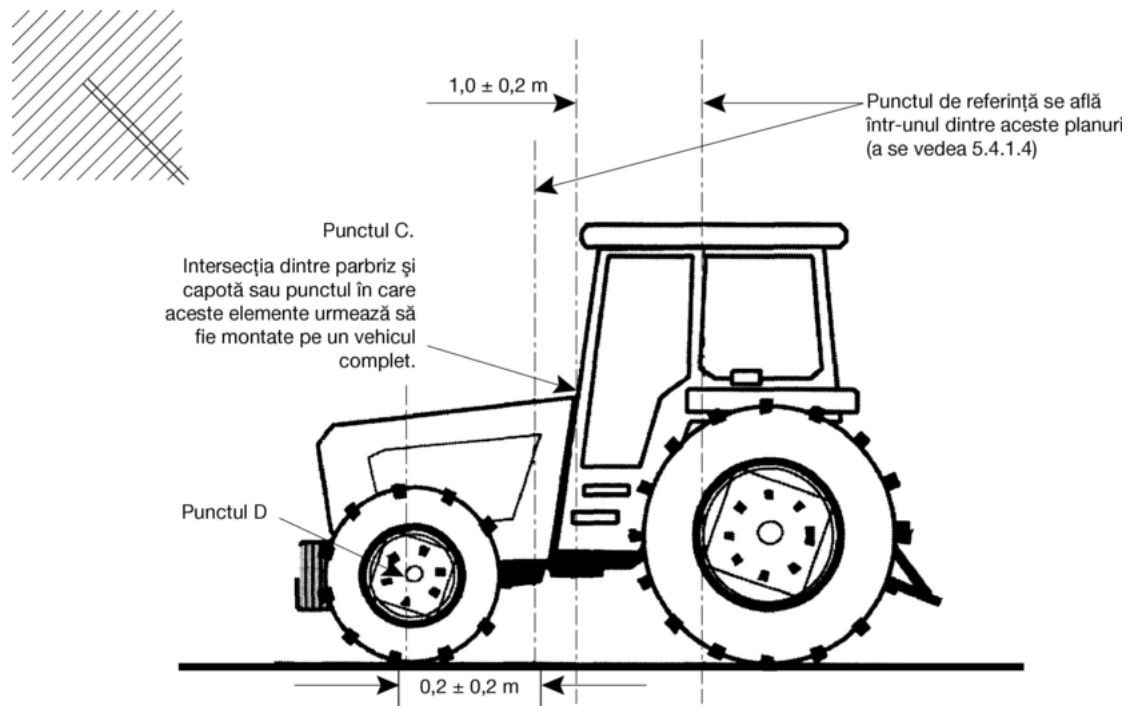
Semnalul de încercare trebuie să fie o undă sinusoidală de radiofrecvență, modulată în amplitudine de o undă sinusoidală de 1 kHz, cu o rată de modulare, m , de $0,8 \pm 0,04$.

7.4.3. Rata de modulare

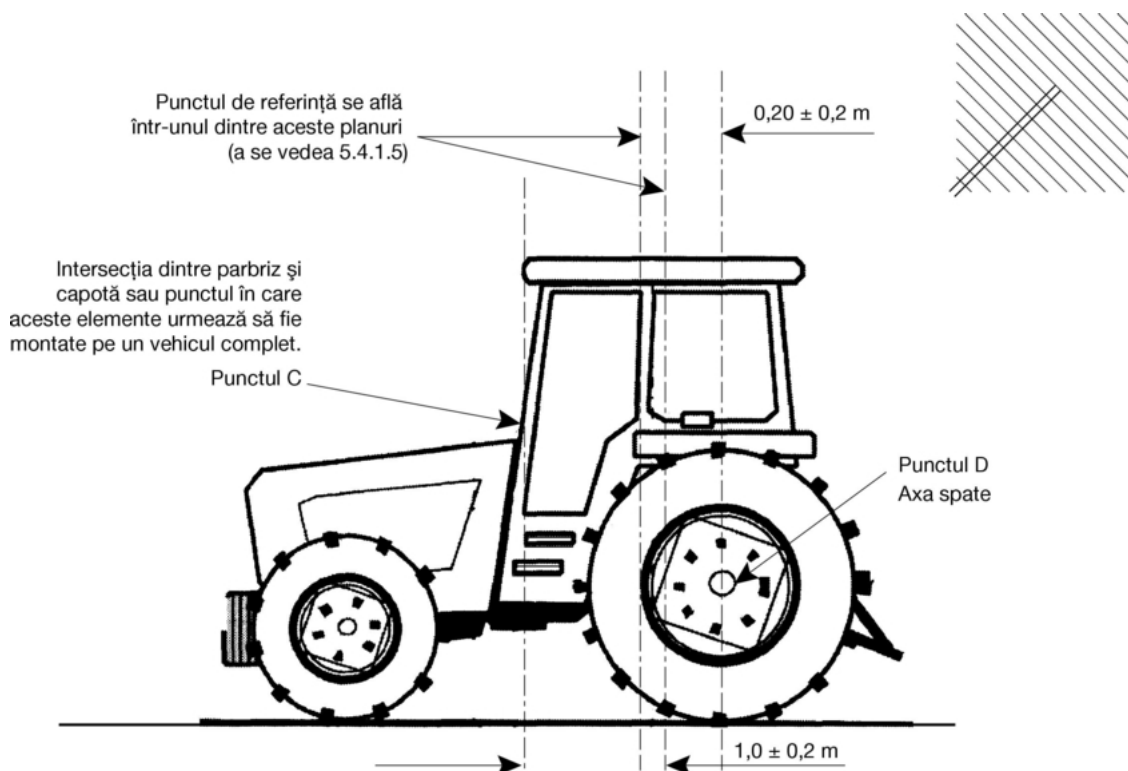
Rata de modulare, m , este definită astfel:

$$m = \frac{(\text{amplitudinea maximă a anvelopei} - \text{amplitudinea minimă a anvelopei})}{(\text{amplitudinea maximă a anvelopei} + \text{amplitudinea minimă a anvelopei})}$$

Apendicele 1

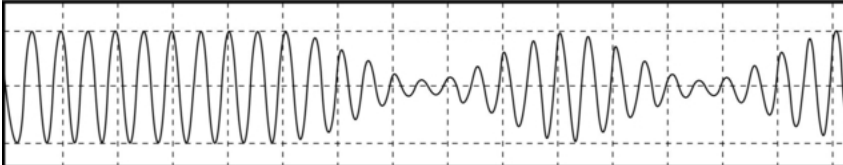

Apendicele 2

Apendicele 3

Caracteristicile semnalului de încercare care trebuie generat

<p>Undă sinusoidală nemonulată a cărei valoare efectivă este definită la punctul 6.4.2 din anexa I</p>	<p>Semnal de încercare 80 %, sinusoidal, modulată în amplitudine: amplitudinea maximă a anvelopei este egală cu amplitudinea maximă a anvelopei unei unde sinusoidale nemonulate a cărei valoare efectivă este cea definită la punctul 6.4.2 din anexa I</p>
--	--

ANEXA IX

METODĂ DE MĂSURĂ A EMISIILOR ELECTROMAGNETICE DE BANDĂ LARGĂ PRODUSE DE SUBANSAMBLURILE ELECTRICE/ELECTRONICE

1. GENERALITĂȚI

1.1. Metoda de încercare descrisă în prezenta anexă se poate aplica la SAE care ulterior pot fi montate pe vehicule care sunt conforme cu dispozițiile din anexa VI.

1.2. *Aparate de măsură*

Echipamentul de măsură trebuie să fie conform cu cerințele publicației nr.16-1(93) a Comitetului Internațional Special pentru Interferență Radio (CISPR).

În prezenta anexă, pentru măsurarea emisiilor electromagnetice de bandă largă se utilizează un detector de semi-vârf, sau dacă se utilizează un detector de vârf, trebuie să se aplice un factor de corecție corespunzător, funcție de frecvența impulsurilor de interferență.

1.3. *Metoda de încercare*

Această încercare este destinată măsurării emisiilor de bandă largă generate de SAE.

2. EXPRIMAREA REZULTATELOR

Rezultatele măsurătorilor sunt exprimate în db microvolți/m (microvolți/m), pentru o lățime de bandă de 120 kHz. Dacă lățimea de bandă reală B (exprimată în kHz) a aparatelor de măsură este diferită de 120 kHz, citirile exprimate în microvolți/m se convertesc la lățimea de bandă de 120kHz prin înmulțire cu un factor de 120/B.

3. LOCUL DE MĂSURĂ

3.1. Locul de măsură trebuie să respecte cerințele din publicația nr. 16-1(93) a CISPR (a se vedea apendicele 1).

3.2. Setul de aparate de măsură, cabina de încercare sau vehiculul în care se găsește setul de aparate de măsură trebuie să se afle în exteriorul zonei prezentate în apendicele 1.

3.3. Se poate utiliza o cameră de încercare închisă, dacă se poate demonstra o corelație între rezultatele obținute în camera de încercare închisă și cele obținute în aer liber. Camera de încercare închisă nu trebuie să respecte cerințele referitoare la dimensiuni indicate în apendicele 1, în afara de distanța de la antenă la SAE de încercat și de înălțimea antenei (a se vedea figurile 1 și 2 din apendicele 2).

3.4. *Mediul înconjurător*

Pentru a garanta absența oricărui zgomot sau semnal exterior parazit, de o amplitudine suficientă pentru a afecta material rezultatele măsurătorii, trebuie să fie efectuate măsurători înainte și după încercarea principală. În cadrul ambelor măsurători, nivelul zgomotului sau semnalului exterior trebuie să fie cu cel puțin 10 dB mai mic decât limitele de interferență precizate la punctul 6.5.2.1 din anexa I, cu excepția transmisiilor intenționate de bandă îngustă inerente mediului.

4. STAREA SAE ÎN TIMPUL ÎNCERCĂRILOR

4.1. SAE supus încercării trebuie să funcționeze în mod normal.

4.2. Încercarea nu se efectuează în condiții de ploaie sau alte precipitații care cad pe SAE sau la mai puțin de 10 minute după încetarea unei astfel de ploi sau precipitații.

4.3. Configurația pentru efectuarea încercării

- 4.3.1. SAE supus încercării și cablajele sale trebuie să fie susținute la 50 ± 5 mm deasupra unui banc din lemn sau alt material echivalent izolator. Totuși, dacă orice element al SAE supus încercării urmează să fie conectat electric la caroseria metalică a unui vehicul, acel element trebuie să fie plasat pe un plan de masă și să fie conectat electric la planul de masă. Planul de masă trebuie să fie o foaie metalică cu grosimea minimă de 0,5 mm. Dimensiunea minimă a planului de masă depinde de mărimea SAE supus încercării, dar trebuie să permită distribuția cablajelor și componentelor SAE. Planul de masă se conectează la conductorul de protecție al sistemului de împământare. Planul de masă este situat la o înălțime de $1,0 \pm 0,1$ m deasupra podelei stației de încercare și paralel cu aceasta.
- 4.3.2. SAE supus încercării trebuie să fie dispus și conectat conform cerințelor sale. Cablurile electrice de alimentare trebuie să fie poziționate de-a lungul și la mai puțin de 100 mm de marginea planului de masă sau ale bancului situată cel mai aproape de antenă.
- 4.3.3. SAE supus încercării trebuie să fie conectat la sistemul de punere la masă conform specificației de instalare a producătorului, nefiind permise alte conexiuni de punere la masă.
- 4.3.4. Distanța minimă dintre SAE supus încercării și toate celelalte structuri conductoare, cum ar fi pereții unei zone ecranate (cu excepția planului de masă/bancului aflate sub obiectul supus încercării) trebuie să fie de 1,0 m.
- 4.4. SAE supus încercării se alimentează printr-o rețea artificială (RA) de $5 \mu\text{H}/50 \Omega$, conectată electric la planul de masă. Tensiunea de alimentare trebuie să fie menținută la $\pm 10 \%$ din tensiunea nominală de funcționare a sistemului. Orice ondulație de tensiune trebuie să fie mai mică de $1,5 \%$ din tensiunea nominală de funcționare a sistemului măsurată la portul de monitorizare al RA.
- 4.5. Dacă SAE supus încercării este format din mai mult de un element, cablurile de interconexiune vor fi formate, ideal, din cablajul destinat utilizării pe vehicul. Dacă acestea nu sunt disponibile, lungimea dintre unitatea de comandă electronică și RA trebuie să fie de $1\ 500 \pm 75$ mm.

Toate cablurile din fascicul vor fi terminate cât mai aproape de modul real de funcționare și, de preferință, conectate la sarcinile și elementele de acționare reale.

Dacă pentru funcționarea corectă a SAE supus încercării este nevoie de echipamente exterioare, se face o compensare pentru a ține cont de contribuția lor la emisiile măsurate.

5. TIPUL, POZIȚIA ȘI ORIENTAREA ANTENEI

5.1. Tipul antenei

Se poate utiliza orice antenă polarizată liniară, cu condiția să poată fi etalonată în raport cu antena de referință.

5.2. Înălțime și distanță de măsură

5.2.1. Înălțime

Centrul de fază al antenei trebuie să fie situat la 150 ± 10 mm deasupra planului de masă.

5.2.2. Distanță de măsură

Distanța pe orizontală de la centrul de fază sau vârful antenei, după caz, până la marginea planului de masă trebuie să fie de $1,00 \pm 0,05$ m. Nici un element al antenei nu trebuie să se afle la mai puțin de 0,5 m față de planul de masă.

Antena se plasează paralel cu un plan perpendicular la planul de masă și care este incident la marginea planului de masă de-a lungul căreia este dispusă porțiunea principală a cablajului.

- 5.2.3. Dacă încercarea este efectuată într-o cameră închisă în vederea ecranării electromagnetice, elementele receptoare ale antenei nu trebuie să fie situate la o distanță mai mică de 0,5 m față de orice material radio-absorbant și să nu fie la o distanță mai mică de 1,5 m față de peretele camerei închise în care se efectuează încercarea. Între antenă și SAE supus încercării nu trebuie să existe material absorbant.

5.3. *Orientarea și polarizarea antenei*

În punctul de măsură, citirile se fac cu antena atât în polarizare verticală cât și în polarizare orizontală.

5.4. *Citiri*

Pentru fiecare frecvență preselectată, cea mai mare din cele două citiri efectuate (în conformitate cu punctul 5.3) se consideră drept citire de reținut.

6. FRECVENȚE

6.1. *Măsurători*

Măsurătorile se efectuează în gama de frecvențe de la 30 la 1 000 MHz. Această gamă trebuie împărțită în treisprezece benzi. Un SAE este considerat ca foarte probabil să satisfacă limitele impuse pe întregul domeniu de frecvențe dacă le satisface la următoarele 13 frecvențe din gamă: 45, 65, 90, 120, 150, 190, 230, 280, 380, 450, 600, 750 și 900 MHz.

În cazul în care în timpul încercării se depășește limita, trebuie să se facă investigații pentru a se asigura că acest lucru se datorează SAE și nu radiației mediului înconjurător.

6.1.1. Limitele se aplică în toată gama de frecvențe de la 30 la 1 000 MHz.

6.1.2. Măsurătorile se pot efectua cu un detector de vârf sau semi-vârf. Limitele indicate la punctele 6.2 și 6.5 din anexa 1 sunt pentru detectorul de semi-vârf. Dacă se utilizează un detector de vârf, se adaugă 38dB pentru lățimea de bandă de 1 MHz sau se scad 22 dB pentru lățimea de bandă de 1kHz.

6.2. *Toleranțe*

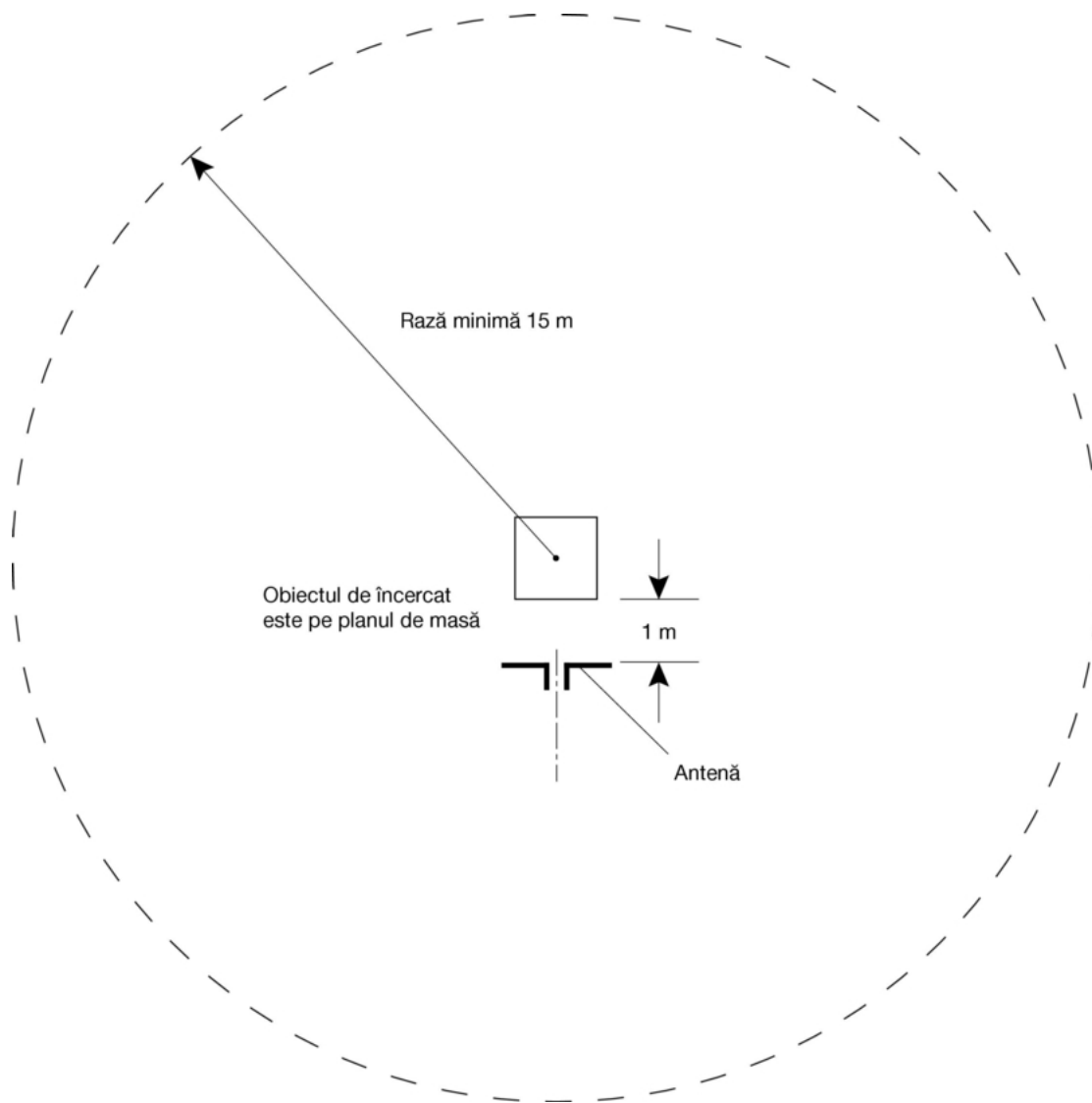
Frecvență preselectată (MHz)	Toleranță (MHz)
45, 65, 90, 120, 150, 190 și 230	± 5
280, 380, 450, 600, 750 și 900	± 20

Toleranțele se aplică frecvențelor citate și sunt destinate evitării interferenței de la transmisiile efectuate în timpul măsurătorii la frecvențele preselectate nominale sau în apropierea acestora.

Apendicele 1

Delimitarea zonei de încercare a subansamblurilor electrice/electronice

Zonă goală, fără suprafețe reflectante electromagnetice

Apendicele 2

Figura 1

Emisii electromagnetice produse de un SAE (Schema instalației de încercare) (vedere generală de sus)

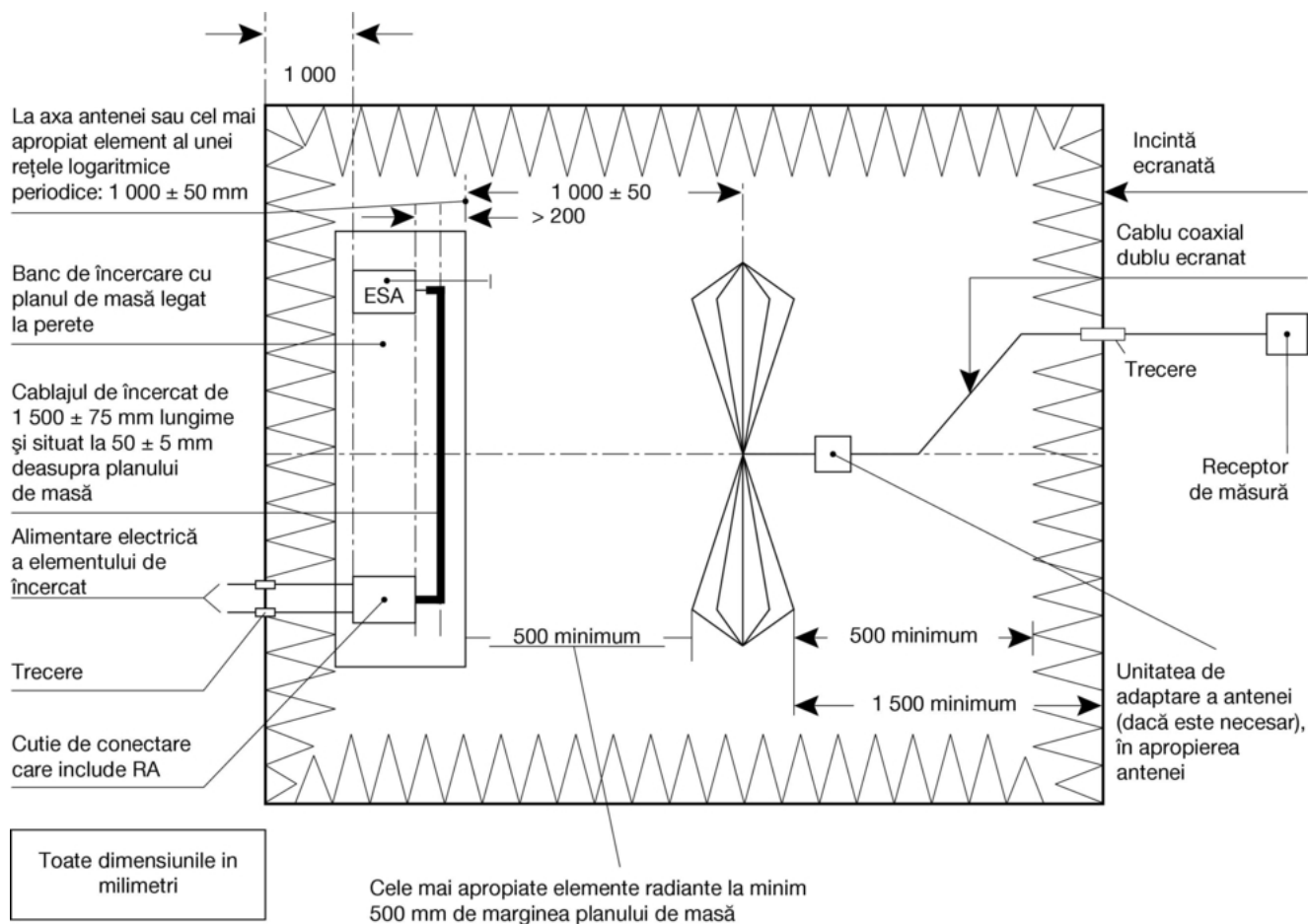
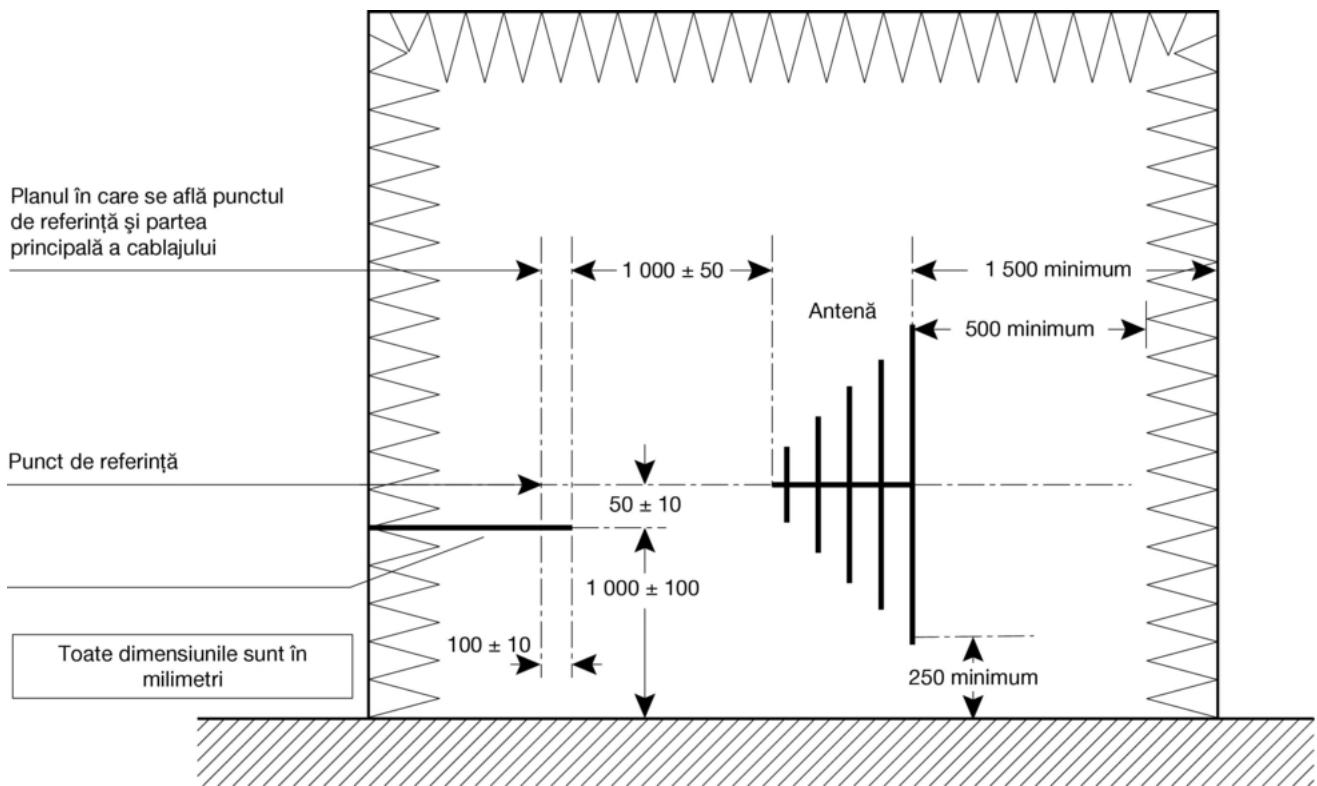

Figura 2

Emisii electromagnetice radiate de un SAE: vedere a planului de simetrie longitudinală al bancului de încercare

ANEXA X

METODĂ DE MĂSURĂ A EMISIILOR ELECTROMAGNETICE DE BANDĂ ÎNGUSTĂ PRODUSE DE SUBANSAMBLURILE ELECTRICE/ELECTRONICE

1. GENERALITĂȚI

1.1. Metoda de încercare descrisă în prezenta anexă se poate aplica la SAE.

1.2. *Aparate de măsură*

Echipamentul de măsură trebuie să fie conform cu cerințele publicației nr.16-1 (93) a Comitetului Internațional Special pentru Interferență Radio (CISPR).

În prezenta anexă pentru măsurarea emisiilor electromagnetice de bandă îngustă se utilizează un detector de valoare medie sau un detector de vârf.

1.3. *Metoda de încercare*

1.3.1. Această încercare este destinată măsurării emisiilor de bandă îngustă, cum ar fi cele produse de un sistem tip microprocesor.

1.3.2. Ca etapă inițială de scurtă durată (2-3 minute), alegând o polarizare a antenei, se permite să se efectueze baleiaje ale plajei de frecvențe identificate la punctul 6.1, folosind un analizor de spectru pentru a indica existența și/sau localizarea emisiilor de vârf. Această etapă poate fi de ajutor pentru alegerea frecvențelor de încercare (a se vedea punctul 6).

2. EXPRIMAREA REZULTATELOR

Rezultatele măsurătorilor sunt exprimate în dB microvolți/m (microvolți/m).

3. LOCUL DE MĂSURĂ

3.1. Locul de măsură trebuie să respecte cerințele din publicația nr. 16-1(93) a CISPR (a se vedea apendicele 1 al anexei IX).

3.2. Setul de aparate de măsură, cabina de încercare sau vehiculul în care se găsește setul de aparate de măsură trebuie să se afle în exteriorul zonei prezentate în apendicele 1 al anexei IX.

3.3. Se poate folosi o cameră de încercare închisă, dacă se poate găsi o corelație între rezultatele obținute în camera de încercare închisă și cele obținute în aer liber. Camera de încercare închisă nu trebuie să respecte cerințele referitoare la dimensiuni indicate în apendicele 1 al anexei IX, în afară de distanța de la antenă la SAE de încercat și de înălțimea antenei (a se vedea figurile 1 și 2 din apendicele 2 al anexei IX).

3.4. *Mediul înconjurător*

Pentru a garanta absența oricărui zgomot sau semnal exterior parazit, având o amplitudine suficientă pentru a afecta material rezultatele măsurătorii, trebuie să fie efectuate măsurători suplimentare înainte și după încercarea principală. În cadrul ambelor măsurători, nivelul de zgomot sau semnal exterior parazit trebuie să fie cu cel puțin 10 dB mai mic decât limitele de interferență precizate la punctul 6.6.2.1 din anexa I, cu excepția transmisiilor intenționate de bandă îngustă inerente mediului.

4. STAREA SAE ÎN TIMPUL ÎNCERCĂRILOR

4.1. SAE supus încercării trebuie să fie în modul normal de funcționare.

4.2. Încercarea nu se efectuează în ploaie sau când alte precipitații care cad pe SAE sau la mai puțin de 10 minute după încetarea unei astfel de ploi sau precipitații.

- 4.3. *Configurația pentru efectuarea încercării*
- 4.3.1. SAE supus încercării și cablajele sale trebuie să fie susținute la 50 ± 5 mm deasupra unui banc din lemn sau din alt material izolator echivalent. Totuși, dacă orice element al SAE supus încercării urmează să fie conectat electric la caroseria metalică a unui vehicul, acel element trebuie să fie plasat pe un plan de masă și să fie conectat electric la planul de masă.
- Planul de masă trebuie să fie format dintr-o foaie metalică cu grosimea minimă de 0,5 mm. Dimensiunea minimă a planului de masă depinde de mărimea SAE supus încercării, dar trebuie să permită distribuția cablajelor și componentelor SAE. Planul de masă se conectează la conductorul de protecție al sistemului de împământare. Planul de masă este situat la o înălțime de $1,0 \pm 0,1$ m deasupra podelei stației de încercare și paralel cu aceasta.
- 4.3.2. SAE supus încercării trebuie să fie dispus și conectat conform cerințelor sale. Cablurile electrice de alimentare trebuie să fie poziționate de-a lungul și la mai puțin de 100 mm de marginea planului de masă sau a bancului cea mai apropiată de antenă.
- 4.3.3. SAE supus încercării trebuie să fie conectat la sistemul de punere la masă conform specificației de instalare a producătorului, nefiind permise alte conexiuni de punere la masă.
- 4.3.4. Distanța minimă dintre SAE supus încercării și toate celelalte structuri conductoare, cum ar fi pereții unei zone ecranate (cu excepția planului de masă/bancului aflate sub obiectul supus încercării) trebuie să fie de 1,0 m.
- 4.4. Alimentarea electrică se aplică SAE supus încercării printr-o rețea artificială (RA) de $5 \mu\text{H}/50 \Omega$, conectată electric la planul de masă. Tensiunea sursei de alimentare electrică trebuie să fie menținută la ± 10 % din tensiunea nominală de funcționare a sistemului. Orice ondulație de tensiune trebuie să fie mai mică de 1,5 % din tensiunea nominală de funcționare a sistemului, măsurată la portul de monitorizare al RA.
- 4.5. Dacă SAE supus încercării este format din mai mult de un element, cablurile de interconexiune vor fi formate ideal din cablajul destinat utilizării pe vehicul. Dacă acestea nu sunt disponibile, lungimea dintre unitatea de comandă electronică și RA trebuie să fie de $1\ 500 \pm 75$ mm. Toate cablurile din fascicul sunt terminate cât mai aproape de modul real de funcționare și, de preferință, conectate la sarcinile și elementele de acționare reale. Dacă pentru funcționarea corectă a SAE supus încercării este nevoie de echipamente exterioare, se face o compensare pentru a ține cont de contribuția lor la emisiile măsurate.
5. TIPUL, POZIȚIA ȘI ORIENTAREA ANTENEI
- 5.1. *Tipul antenei*
- Se poate utiliza orice antenă polarizată liniară, cu condiția să poată fi etalonată în raport cu antena de referință.
- 5.2. *Înălțime și distanță de măsură*
- 5.2.1. *Înălțime*
- Centrul de fază al antenei trebuie să fie situat la 150 ± 10 mm deasupra planului de masă.
- 5.2.2. *Distanță de măsură*
- Distanța pe orizontală dintre centrul de fază și extremitatea de referință a antenei, după caz, și marginea planului de masă trebuie să fie de $1,00 \pm 0,05$ m. Nici un element al antenei nu trebuie să se afle la mai puțin de 0,5 m de planul de masă.
- Antena se plasează paralel cu un plan perpendicular la planul de masă și care este incident la marginea planului de masă de-a lungul căreia este dispusă porțiunea principală a cablajului.
- 5.2.3. Dacă încercarea este efectuată într-o cameră închisă în vederea ecranării electromagnetice, elementele receptoare ale antenei nu trebuie să fie situate la o distanță mai mică de 0,5 m față de orice material radio-absorbant și la o distanță mai mică de 1,5 m față de peretele camerei închise în care se efectuează încercarea. Între antena receptoare și SAE nu trebuie să existe material absorbant.
- 5.3. *Orientarea și polarizarea antenei*
- În punctul de măsură, citirile se fac cu antena atât în polarizare verticală cât și în polarizare orizontală.

5.4. Citiri

Pentru fiecare frecvență preselectată, cea mai mare din cele două citiri efectuate (în conformitate cu punctul 5.3) se consideră ca citire caracteristică la frecvența la care au fost efectuate măsurătorile.

6. FRECVENȚE

6.1. Măsurători

Măsurătorile se efectuează în toată gama de frecvențe de la 30 la 1 000 MHz. Această gamă se împarte în 13 benzi. În fiecare bandă se poate încerca o frecvență preselectată pentru a demonstra că sunt satisfăcute limitele impuse. Pentru a confirma că SAE supus încercării satisface cerințele prezentei anexe, autoritatea care răspunde de încercare efectuează o încercare punctuală în fiecare din următoarele 13 benzi de frecvență:

30-50, 50-75, 75-100, 100-130, 130-165, 165-200, 200-250, 250-320, 320-400, 400-520, 520-660, 660-820, 820-1 000 MHz.

În cazul în care în timpul încercării se depășește limita, trebuie să se facă investigații pentru a se asigura că acest lucru se datorează SAE și nu radiației mediului înconjurător.

- 6.2. Dacă, în timpul etapei inițiale care a putut fi executată ca la punctul 1.3 emisiile electromagnetice de bandă îngustă produse, pentru oricare din benzile identificate la punctul 6.1 sunt cu cel puțin 10 dB sub limita de referință, se consideră că SAE este conform cu cerințele prezentei anexe din punct de vedere al acelei benzi de frecvență.
-

ANEXA XI

METODĂ(E) DE ÎNCERCARE A IMUNITĂȚII SUBANSAMBLURILOR ELECTRICE/ELECTRONICE LA RADIAȚIE ELECTROMAGNETICĂ

1. GENERALITĂȚI
 - 1.1. Metoda(ele) de încercare descrisă în prezenta anexă se aplică exclusiv la SAE.
 - 1.2. *Metodele de încercare*
 - 1.2.1. SAE pot fi conforme cu cerințele oricărei combinații ale următoarelor metode de încercare, la alegerea producătorului, în măsura în care rezultatele acoperă întreaga gamă de frecvențe specificată la punctul 5.1.
 - Încercare cu ghid de unde tip bandă: a se vedea apendicele 1.
 - Încercare cu injecție de curent în fascicul: a se vedea apendicele 2.
 - Încercare cu celulă TEM: a se vedea apendicele 3.
 - Încercare în câmp liber: a se vedea apendicele 4.
 - 1.2.2. Din cauza radiației de câmpuri electromagnetice în timpul acestor încercări, toate încercările trebuie să fie efectuate într-o zonă ecranată (celula TEM este o zonă ecranată).
2. EXPRIMAREA REZULTATELOR

Pentru încercările descrise în prezenta anexă, intensitatea câmpului se exprimă în volți/m, iar curentul injectat se exprimă în miliamperi.
3. LOCUL DE MĂSURĂ
 - 3.1. Instalația de măsură trebuie să poată genera niveluri de câmp electromagnetic în gamele de frecvență definite în prezenta anexă. Instalația de măsură trebuie să fie conformă cu cerințele legale (naționale) referitoare la emisia de semnale electromagnetice.
 - 3.2. Echipamentul de măsură trebuie să fie situat în afara camerei.
4. STAREA SAE ÎN TIMPUL ÎNCERCĂRILOR
 - 4.1. SAE supus încercării trebuie să funcționeze ca în starea normală de funcționare. El trebuie să fie dispus așa cum este definit în prezenta anexă, dacă metodele de încercare individuale nu impun o altă dispunere.
 - 4.2. SAE de încercat se alimentează printr-o rețea artificială (RA) de 5 μ H/50 Ω , care este conectată electric la masă. Tensiunea de alimentare trebuie să fie menținută la ± 10 % din tensiunea nominală de funcționare a sistemului. Orice undulație de tensiune trebuie să fie mai mică de 1,5 % din tensiunea nominală de funcționare a sistemului, măsurată la portul de monitorizare al RA.
 - 4.3. Orice echipament exterior necesar pentru funcționarea SAE supus încercării trebuie să fie prezent în timpul fazei de etalonare. Nici un echipament exterior nu trebuie să fie situat la o distanță mai mică de 1 m față de punctul de referință în timpul calibrării.
 - 4.4. Pentru a asigura că se obțin rezultate măsurate reproductibile când se repetă încercările și măsurătorile, echipamentul de generare a semnalului de încercare și dispunerea sa trebuie să respecte aceleași specificații ca cele utilizate în timpul fiecărei faze de etalonare corespunzătoare (punctele 7.2, 7.3.2.3, 8.4, 9.2 și 10.2).
 - 4.5. Dacă SAE supus încercării este format din mai multe elemente, cablurile de interconexiune vor fi, în mod ideal, reprezentate de cablajul destinat utilizării pe vehicul. Dacă acestea nu sunt disponibile, lungimea dintre unitatea de comandă electronică și RA trebuie să fie de 1 500 \pm 75 mm. Toate cablurile din fascicul sunt terminate cât mai cât mai aproape de realitate și, de preferință, conectate la sarcini și elemente de acționare reale.

5. GAMĂ DE FRECVENȚE, TIMPUL DE ACȚIONARE
- 5.1. Măsurătorile se fac în gama de frecvențe de la 20 la 1 000 MHz.
- 5.2. Pentru a confirma că SAE satisface(satisfac) cerințele prezentei anexe, încercările trebuie să fie efectuate la până la 14 frecvențe preselectate din gamă, de exemplu:
- 27, 45, 65, 90, 120, 150, 190, 230, 280, 380, 450, 600, 750 și 900 MHz.
- Trebuie să fie luat în considerare timpul de răspuns al echipamentului supus încercării, iar timpul de acționare trebuie să fie suficient de mare pentru a permite echipamentului supus încercării să reacționeze în condiții normale. În orice caz, el nu trebuie să fie mai mic de două secunde.
6. CARACTERISTICI ALE SEMNALULUI DE ÎNCERCARE CARE URMEAZĂ SĂ FIE GENERAT
- 6.1. *Amplitudinea maximă a anvelopei*
- Amplitudinea maximă a anvelopei semnalului de încercare trebuie să fie egală cu amplitudinea maximă a anvelopei unei unde sinusoidale nemodulate a cărei valoare efectivă este definită la punctul 6.4.2 din anexa I (a se vedea apendicele 3 la anexa VIII).
- 6.2. *Forma de undă a semnalului de încercare*
- Semnalul de încercare trebuie să fie o undă sinusoidală de radiofrecvență, modulată în amplitudine de o undă sinusoidală de 1 kHz, cu o rată de modulare, m , de $0,8 \pm 0,04$.
- 6.3. *Rata de modulare*
- Rata de modulare m este definită astfel:
- $$m = \frac{(\text{amplitudinea maximă a anvelopei} - \text{amplitudinea minimă a anvelopei})}{(\text{amplitudinea maximă a anvelopei} + \text{amplitudinea minimă a anvelopei})}$$
7. ÎNCERCAREA CU GHID DE UNDĂ TIP BANDĂ
- 7.1. *Metoda de încercare*
- Această metodă de încercare constă din supunerea cablajului care face conexiunea între componentele unui SAE la intensități ale câmpului precizate.
- 7.2. *Măsurarea intensității câmpului în ghidul de undă tip bandă*
- La fiecare frecvență de încercare dorită, în ghidul de undă tip bandă se aplică o putere care duce la obținerea intensității de câmp necesară în zona de încercare, SAE fiind absent din zona de încercare. Se măsoară nivelul de putere incidentă sau alt parametru legat direct de puterea incidentă necesară pentru definirea câmpului și se înregistrează rezultatele. Aceste rezultate sunt utilizate pentru încercările de omologare de tip, dacă nu apar schimbări în instalația sau echipamentul de încercare, care să impună repetarea procedurii. În timpul acestui proces, capul sondei de măsură a câmpului electromagnetic trebuie să fie poziționat sub conductorul activ, centrat pe direcțiile longitudinală, verticală și transversală. Elementele electronice ale sondei trebuie să fie situate cât mai departe posibil de axa longitudinală a ghidului de undă tip bandă.
- 7.3. *Instalarea SAE supus încercării*
- 7.3.1. Ghid de undă tip bandă de 150 mm
- Metoda de încercare permite generarea unor câmpuri electromagnetice omogene între un conductor activ (ghidul de undă tip bandă de impedență 50 Ω) și un plan de masă (suprafața conductoare a mesei de montaj), între care se poate insera o parte din cablaj. Unitatea(unitățile) de comandă electronică ale SAE supus încercării trebuie să fie instalată pe planul de masă, dar în afara ghidului de unde tip bandă, cu una din marginile sale paralelă cu conductorul activ al ghidului de undă tip bandă. Trebuie să fie situată la 200 ± 10 mm distanță față de o linie trasată pe planul de masă direct sub marginea conductorului activ.
- Distanța dintre orice margine a conductorului activ și orice dispozitiv periferic utilizat pentru măsurare trebuie să fie de cel puțin 200 mm.
- Partea de cablaj a SAE supus încercării trebuie să fie plasată orizontal, între conductorul activ și planul de masă (a se vedea figurile 1 și 2 din apendicele 1).

- 7.3.1.1. Lungimea minimă a cablajului, care include cablul de alimentare al unității de comandă electronică și care este plasat sub ghidul de undă tip bandă, trebuie să fie de 1,5 m, cu excepția situației când cablajul pe vehicul este mai scurt de 1,5 m. În acest caz, lungimea fasciculului de cabluri trebuie să fie cea a fasciculului celui mai lung utilizat pe vehicul. Orice derivații asociate acestui fascicul trebuie să fie dispuse perpendicular pe axa longitudinală a ghidului.
- 7.3.1.2. Alternativ, lungimea totală a fasciculului de cabluri desfășurat, inclusiv lungimea celei mai lungi derivații, trebuie să fie de 1,5 m.
- 7.3.2. Ghid de undă tip bandă de 800 mm
- 7.3.2.1. Metoda de încercare
- Ghidul de undă tip bandă este format din două plăci metalice paralele aflate la distanță de 800 mm. Echipamentul supus încercării este poziționat central între plăci și este supus unui câmp electromagnetic (a se vedea figurile 3 și 4 din apendicele 1).
- Această metodă se poate utiliza la încercarea sistemelor electronice complete care includ senzori și elemente de acționare, precum și unitatea de comandă și cablajul asociat. Metoda este adecvată pentru aparatele la care dimensiunea cea mai mare este mai mică decât o treime din distanța dintre plăci.
- 7.3.2.2. Poziționarea ghidului de undă tip bandă
- Ghidul de undă tip bandă este situat într-o cameră ecranată (pentru a preveni emisiile externe) și poziționat la 2 m distanță de pereți și de orice incintă metalică, pentru a preveni reflexiile electromagnetice. Pentru atenuarea acestor reflexii se poate folosi material absorbant RF. Ghidul de undă tip bandă se plasează pe suporturi izolatori, la distanță de minim 0,4 m deasupra podelei.
- 7.3.2.3. Etalonarea ghidului de undă tip bandă
- O sondă de măsură a câmpului electromagnetic se poziționează în treimea centrală a dimensiunilor longitudinală, verticală și transversală a spațiului dintre plăcile paralele, în absența sistemului supus încercării. Echipamentul de măsură asociat trebuie să fie plasat în afara camerei ecranate.
- Pentru fiecare frecvență de încercare dorită, în ghidul de undă tip bandă se aplică o putere necesară pentru a produce intensitatea dorită a câmpului la nivelul antenei. Acest nivel de putere incidentă sau alt parametru legat direct de puterea incidentă necesară pentru obținerea câmpului dorit se utilizează pentru încercările de omologare de tip, dacă nu apar schimbări în instalația de încercare sau în echipament, care să impună repetarea procedurii.
- 7.3.2.4. Instalarea SAE supus încercării
- Unitatea de comandă principală se poziționează în treimea centrală a dimensiunilor longitudinală, verticală și transversală a spațiului dintre plăcile paralele. Ea trebuie să fie sprijinită pe un stand fabricat din material izolator.
- 7.3.2.5. Fasciculul principal de cabluri și cablurile de legătură cu senzorii/elementele de acționare
- Fasciculul principal de cabluri și toate cablurile de legătură cu senzorii/elementele de acționare urcă vertical de la unitatea de comandă la placa de masă superioară (această dispunere ajută la maximizarea cuplajului cu câmpul electromagnetic). Apoi, ele trec pe sub placă, spre una din marginile sale libere unde formează o buclă deasupra și urmează partea superioară a plăcii de masă până la conexiunile către alimentarea ghidului de undă tip bandă. După aceea, cablurile sunt dirijate spre echipamentul asociat, care este situat într-o zonă în afara influenței câmpului electromagnetic, de exemplu: pe podeaua camerei ecranate, la distanță de 1 m de ghidul de undă tip bandă, pe direcție longitudinală.
8. ÎNCERCAREA DE IMUNITATE A SAE ÎN CÂMP LIBER
- 8.1. *Metodă de încercare*
- Această metodă de încercare permite încercarea sistemelor electrice/electronice ale vehiculelor prin expunerea unui SAE la radiația electromagnetică generată de o antenă.
- 8.2. *Descrierea bancului de încercare*
- Încercarea se efectuează în interiorul unei camere semi-surde, pe partea superioară a bancului de încercare.

- 8.2.1. Planul de masă
- 8.2.1.1. Pentru încercarea imunității în câmp liber, SAE supus încercării și cablajul său trebuie să fie susținute la o distanță de 50 ± 5 mm deasupra unei mese din lemn sau alt material echivalent, izolator. Totuși, dacă o parte a SAE supus încercării urmează să fie conectată electric la caroseria metalică a unui vehicul, acea parte trebuie să fie plasată pe un plan de masă și trebuie să fie conectată electric la acel plan de masă. Planul de masă este o foaie metalică cu grosime minimă de 0,5 mm. Dimensiunea minimă a planului de masă depinde de mărimea SAE supus încercării, dar trebuie să permită susținerea fasciculului de cabluri și componentelor SAE. Planul de masă se conectează la conductorul de protecție al sistemului de împământare. Planul de masă se plasează la o înălțime de $1,0 \pm 0,1$ m deasupra podelei camerei de încercare, paralel cu aceasta.
- 8.2.1.2. SAE supus încercării trebuie să fie dispus și conectat în funcție de cerințele sale. Cablurile de alimentare se poziționează de-a lungul marginii planului de masă/bancului care se află cel mai aproape de antenă, la o distanță maximă de 100 mm de această margine.
- 8.2.1.3. SAE supus încercării se conectează la sistemul de masă în funcție de specificația de instalare a producătorului; nu se permit conexiuni suplimentare de punere la masă.
- 8.2.1.4. Distanța minimă dintre SAE supus încercării și toate celelalte structuri conductoare, cum ar fi pereții unei zone ecranate (cu excepția planului de masă/bancului de sub obiectul supus încercării) trebuie să fie de 1,0 m.
- 8.2.1.5. Dimensiunea oricărui plan de masă trebuie să fie de minim 2,25 metri pătrați, cu latura mică de minim 750 mm. Planul de masă trebuie să fie legat de cameră cu ajutorul unor conductori de masă, astfel încât rezistența în C.C. (curent continuu) să nu depășească 2,5 m Ω .
- 8.2.2. Instalarea SAE supus încercării
- Pentru echipamente mari, montate pe un banc de încercare metalic, banc de încercare se consideră parte a planului de masă destinat încercării și va fi conectat corespunzător. Fețele eșantionului de încercare trebuie să fie localizate la o distanță de minim 200 mm de marginile planului de masă. Toate firele și cablurile trebuie să se afle la o distanță de minim 100 mm față de marginea planului de masă, iar distanța până la planul de masă (de la punctul cel mai de jos al fasciculului de cabluri) trebuie să fie de 50 ± 5 mm deasupra planului de masă. SAE supus încercării se alimentează prin intermediul unei rețele artificiale (RA) de 5 μ H/50 Ω .
- 8.3. *Tipul, poziția și orientarea dispozitivului generator de câmp electromagnetic*
- 8.3.1. Tipul dispozitivului generator de câmp electromagnetic
- 8.3.1.1. Tipul(urile) dispozitivului generator de câmp electromagnetic trebuie să fie ales astfel încât să se obțină intensitatea dorită a câmpului electromagnetic în punctul de referință (a se vedea punctul 8.3.4), la frecvențele adecvate.
- 8.3.1.2. Dispozitivul(ele) generator de câmp electromagnetic poate fi o(niște) antenă(e) sau o antenă plată.
- 8.3.1.3. Construcția și orientarea oricărui dispozitiv generator de câmp electromagnetic trebuie să se facă astfel încât câmpul generat să fie polarizat: de la 20 la 1 000 MHz, orizontal sau vertical
- 8.3.2. Înălțimea și distanța de măsură
- 8.3.2.1. Înălțime
- Centrul de fază al oricărei antene trebuie să fie situat la 150 ± 10 mm deasupra planului de masă pe care este așezat SAE supus încercării. Nici un element radiant al antenei nu trebuie să fie situat la o distanță mai mică de 250 mm față de podeaua spațiului de încercare.
- 8.3.2.2. Distanța de măsură
- 8.3.2.2.1. Condițiile reale de funcționare pot fi cel mai bine approximate prin plasarea dispozitivului generator de câmp electromagnetic suficient de departe față de SAE. Distanța trebuie să fie în general între 1 și 5 m.
- 8.3.2.2.2. Dacă încercarea se efectuează într-un spațiu închis, elementele radiante ale dispozitivului generator de câmp electromagnetic trebuie să nu fie la o distanță mai mică de 0,5 m față de orice material radio-absorbant și nu mai aproape de 1,5 m față de peretele instalației de încercare. Între antena de transmisie și SAE supus încercării nu trebuie să existe material absorbant.

- 8.3.3. Localizarea antenei față de SAE supus încercării
- 8.3.3.1. Elementele radiante ale dispozitivului generator de câmp electromagnetic trebuie să nu fie situate la o distanță mai mică de 0,5 m față de marginea planului de masă.
- 8.3.3.2. Centrul de fază al dispozitivului generator de câmp electromagnetic trebuie să se afle pe un plan care:
- (a) este perpendicular pe planul de masă;
 - (b) intersectează marginea planului de masă și mijlocul porțiunii principale a fasciculului de cabluri;
 - (c) este perpendicular pe marginea planului de masă și pe porțiunea principală a fasciculului de cabluri.
- Dispozitivul generator de câmp electromagnetic trebuie să fie plasat paralel cu acest plan (a se vedea figurile 1 și 2 din apendicele 4).
- 8.3.3.3. Orice dispozitiv generator de câmp electromagnetic plasat deasupra planului de masă sau deasupra SAE supus încercării se extinde deasupra SAE supus încercării.
- 8.3.4. Punct de referință
- În sensul prezentei anexe, punctul de referință este punctul în care se stabilește intensitatea câmpului electromagnetic și se definește astfel:
- 8.3.4.1. la cel puțin 1 m pe orizontală față de centrul de fază al antenei sau la cel puțin 1 m pe verticală față de elementele radiante ale unei antene plate;
- 8.3.4.2. pe un plan care:
- (a) este perpendicular pe planul de masă;
 - (b) este perpendicular pe marginea planului de masă de-a lungul căruia trece partea principală a fasciculului de cabluri;
 - (c) intersectează marginea planului de masă și punctul de mijloc al porțiunii principale a fasciculului de cabluri și
 - (d) este coincident cu punctul de mijloc al porțiunii principale ale cablajului care trece de-a lungul marginii planului de masă aflate cel mai aproape de antenă;
- 8.3.4.3. la 150 mm ± 10 mm deasupra planului de masă.
- 8.4. *Generarea intensității necesare de câmp electromagnetic: metodologie de încercare*
- 8.4.1. Pentru stabilirea nivelului intensității de câmp necesare încercării se utilizează „metoda substituției”
- 8.4.2. Metoda substituției
- Pentru fiecare frecvență de încercare se aplică dispozitivului generator de câmp electromagnetic puterea necesară pentru a produce intensitatea de câmp stabilită în punctul de referință (definit ca la punctul 8.3.4 în zona de încercare, în absența SAE supus încercării), se măsoară acest nivel de putere incidentă sau alt parametru legat direct de puterea incidentă necesară pentru definirea câmpului electromagnetic și se înregistrează rezultatele. Aceste rezultate sunt utilizate pentru încercările de omologare de tip, dacă nu apar schimbări în instalația sau echipamentul de încercare, care să impună repetarea procedurii.
- 8.4.3. Echipamentele externe trebuie să se afle la distanță de minim 1 m față de punctul de referință în timpul calibrării.
- 8.4.4. Dispozitivul de măsură a intensității câmpului electromagnetic
- Pentru determinarea intensității câmpului electromagnetic în timpul fazei de etalonare prin metoda substituției se folosește un dispozitiv compact de măsură a intensității câmpului electromagnetic, adecvat acestui scop.
- 8.4.5. Centrul de fază al dispozitivului de măsură a intensității câmpului electromagnetic se poziționează în punctul de referință.
- 8.4.6. SAE supus încercării, care poate include un plan de masă suplimentar, se introduce apoi în instalația de încercare și se poziționează în conformitate cu cerințele de la punctul 8.3. Dacă se utilizează un al doilea plan de masă, el trebuie să fie situat la maximum 5 mm de planul de masă al bancului de încercare și conectat electric cu acesta. După aceea, la dispozitivul generator de câmp electromagnetic se aplică puterea incidentă necesară, definită la punctul 8.4.2 pentru fiecare frecvență definită ca la punctul 5.

8.4.7. Indiferent de parametrul ales la punctul 8.4.2 pentru definirea câmpului, același parametru trebuie să fie utilizat și pentru determinarea intensității câmpului electromagnetic în timpul încercării.

8.5. *Conturul intensității câmpului electromagnetic*

8.5.1. În timpul fazei de etalonare prin metoda substituției (înainte de introducerea în zona de încercare a unui SAE supus încercării), intensitatea câmpului electromagnetic nu trebuie să fie mai mică de 50 % din intensitatea nominală a câmpului electromagnetic, la $0,5 \pm 0,05$ m de fiecare parte a punctului de referință, pe o linie care trece prin punctul de referință și este paralelă cu marginea planului de masă situată cel mai aproape de antenă.

9. ÎNCERCAREA CU CELULĂ TEM

9.1. *Metoda de încercare*

Modul electromagnetic transversal (Transverse Electromagnetic Mode – Celula TEM) generează câmpuri electromagnetice omogene între conductorul intern (sept) și carcasă (planul de masă). Se utilizează pentru încercarea SAE (a se vedea figura 1 din apendicele 3).

9.2. *Măsurarea intensității câmpului electromagnetic într-o celulă TEM*

9.2.1. Câmpul electric din celula TEM se determină cu următoarea ecuație:

$$|E| = (\sqrt{P \times Z})/d$$

E = câmp electric (V/m)

P = puterea transmisă într-o celulă TEM (W)

Z = impedanța celulei (50 Ω)

d = distanța de separare (metri) dintre peretele superior și placă (sept).

9.2.2. Alternativ, se poate plasa un senzor de câmp corespunzător în jumătatea superioară a celulei TEM. În această parte a celulei TEM, unitatea(țile) de comandă electronică are(au) doar o mică influență asupra câmpului de încercare. Semnalul de ieșire al acestui senzor determină intensitatea câmpului electromagnetic.

9.3. *Dimensiunile celulei TEM*

Pentru a menține un câmp omogen în celula TEM și pentru a obține rezultate măsurate repetabile, obiectul supus încercării nu trebuie să fie mai mare decât o treime din înălțimea interioară a celulei.

Dimensiunile recomandate pentru celula TEM sunt indicate în apendicele 3, figurile 2 și 3.

9.4. *Cablajul de alimentare, semnalizare și comandă*

Celula TEM este atașată la un panou cu conector coaxial și se conectează cât mai aproape posibil la un ștecher cu număr adecvat de picioare. Firele de alimentare și semnalizare de la ștecher din celulă se conectează direct la obiectul supus încercării.

Componentele exterioare, cum ar fi senzorii, sursa de alimentare cu energie electrică și elementele de comandă, pot fi conectate:

- (a) la un echipament periferic ecranat;
- (b) la un vehicul situat în apropierea celulei TEM; sau
- (c) direct la panoul de conexiuni ecranat.

Pentru conectarea celulei TEM la echipamentul periferic sau la vehicul se utilizează cabluri ecranate, dacă vehiculul sau echipamentul periferic nu se află în aceeași cameră ecranată sau într-o cameră ecranată adiacentă.

10. ÎNCERCAREA CU INECȚIE DE CURENT ÎN FASCICUL

10.1. *Metodă de încercare*

Este o metodă de efectuare a încercărilor de imunitate prin inducerea de curenți direct într-un fascicul de cabluri, cu ajutorul unei sonde de inecție de curent. Sonda de inecție este formată dintr-o clemă de cuplare prin care se trec cablurile SAE supus încercării. Încercările de imunitate pot fi efectuate prin varierea frecvenței semnalelor induse.

SAE supus încercării poate fi instalat pe un plan de masă, ca la punctul 8.2.1, sau într-un vehicul, în conformitate cu specificațiile constructive ale vehiculului.

10.2. *Etalonarea sondei de injecție de curent în fascicul înainte de începerea încercărilor*

Sonda de injecție se montează într-un dispozitiv de etalonare. În timpul baleierii plajei de frecvențe de încercare, se monitorizează puterea necesară pentru a obține curentul specificat în anexa I, la punctul 6.7.2.1. Această metodă permite etalonarea, înainte de încercare, a puterii incidente a sistemului de injecție de curent în fascicul funcție de curent. Aceasta este puterea incidentă care se aplică sondei de injecție când este conectată la SAE supus încercării prin cablurile folosite în tipul calibrării. Trebuie notat faptul că puterea monitorizată aplicată sondei de injecție este puterea incidentă.

10.3. *Instalarea SAE supus încercării*

Pentru un SAE montat pe un plan de masă, ca la punctul 8.2.1, toate cablurile din fascicul vor fi terminate cât mai aproape de situația reală și, de preferință, conectate la sarcini și elemente de acționare reale. Atât pentru SAE montate pe vehicul, cât și pentru SAE montate pe planul de masă, sonda de injecție de curent se montează în jurul tuturor firelor din fasciculul de cabluri de la fiecare conector și la 150 ± 10 mm distanță față de fiecare conector al unităților de comandă electronică, al modulelor sau senzorilor activi ai SAE supus încercării, așa cum este ilustrat în apendicele 2.

10.4. *Cablurile de alimentare, semnalizare și comandă*

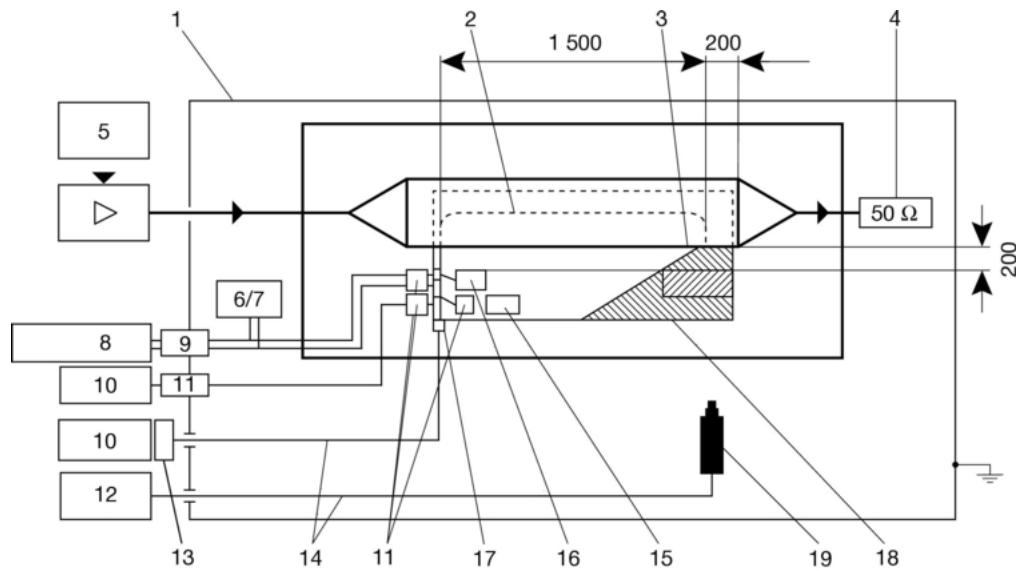
Pentru un SAE supus încercării, montat pe un plan de masă ca la punctul 8.2.1, se conectează un fascicul de cabluri între o rețea artificială (RA) și unitatea de comandă electronică principală (UCE). Acest fascicul de cabluri trece paralel cu marginea planului de masă și la distanță de minim 200 mm de marginea acestuia. Acest fascicul conține cablul de alimentare care conectează bateria vehiculului la această UCE, precum și conductorul de întoarcere, dacă vehiculul este prevăzut cu așa ceva.

Distanța de la UCE la RA este de $1,0 \pm 0,1$ m sau este egală cu lungimea fasciculului de cabluri dintre UCE și baterie, așa cum este instalat pe vehicul, dacă se cunoaște această distanță. Se alege cea mai mică valoare din cele două menționate anterior. Dacă se utilizează un cablaj pentru vehicul, orice derivație asociată acestui cablaj trebuie să fie dispusă de-a lungul planului de masă, dar orientată perpendicular față de marginea planului de masă. Altfel, firele de legătură ale SAE supus încercării care sunt de lungimea precizată, trebuie să se termine la nivelul RA.

Apendicele 1

Figura 1

Încercare cu ghid de undă tip bandă de 150 mm

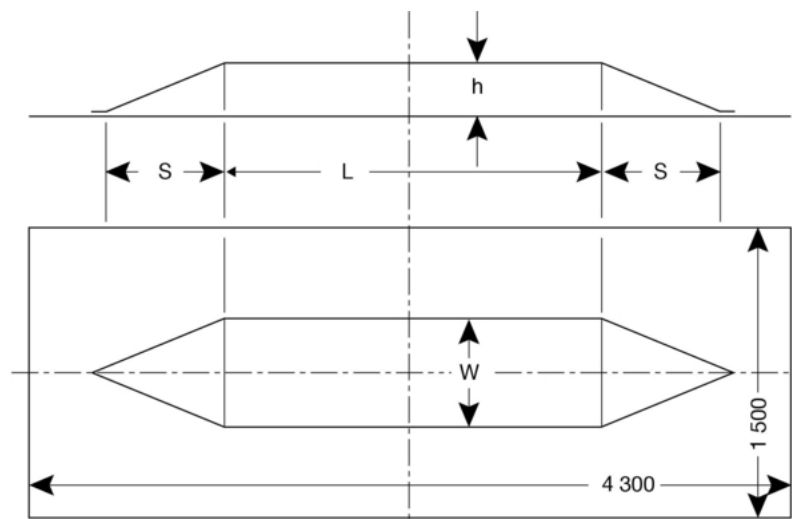

- 1 = cameră ecranată
- 2 = fascicul de cabluri
- 3 = obiect supus încercării
- 4 = rezistență terminator
- 5 = generator de frecvență
- 6/7 = baterie alternativă
- 8 = sursă de alimentare
- 9 = filtru
- 10 = echipament periferic
- 11 = filtru
- 12 = echipament periferic video
- 13 = convertor opto-electric
- 14 = linii optice
- 15 = echipament periferic fără protecție împotriva radiațiilor
- 16 = echipament periferic liniar sau rezistent la radiații
- 17 = convertor opto-electric
- 18 = suport izolant
- 19 = cameră video

Toate dimensiunile sunt date în milimetri

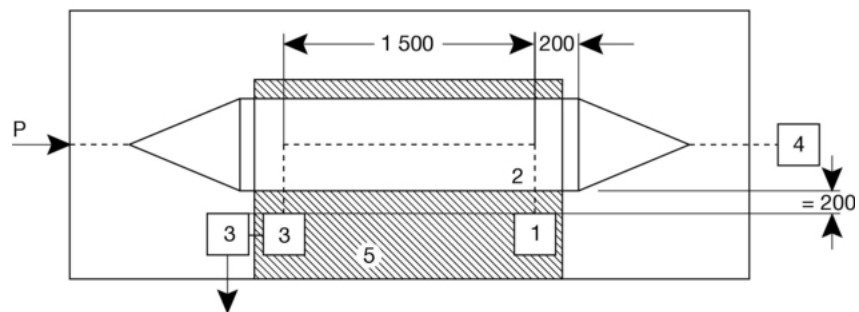
Figura 2

Încercare cu ghid de undă tip bandă de 150 mm

$L = 2\,500\text{ mm}$
 $S = 800\text{ mm}$
 $W = 740\text{ mm}$
 $h = 150\text{ mm}$

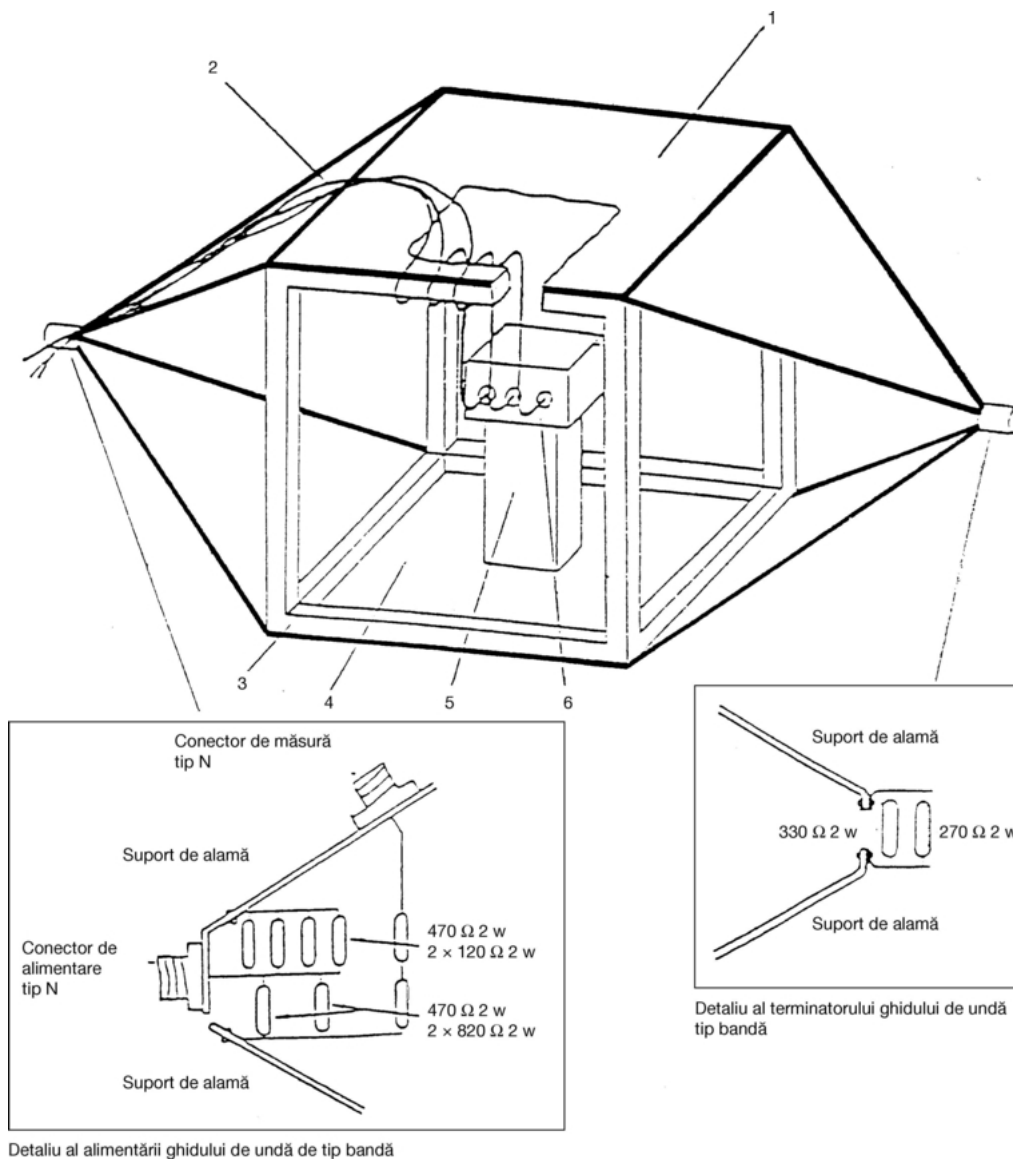
Toate dimensiunile sunt în milimetri

1 = obiect supus încercării
 2 = fascicul de cabluri
 3 = echipament periferic
 4 = rezistență terminator de cablu
 5 = suport izolant

Figura 3

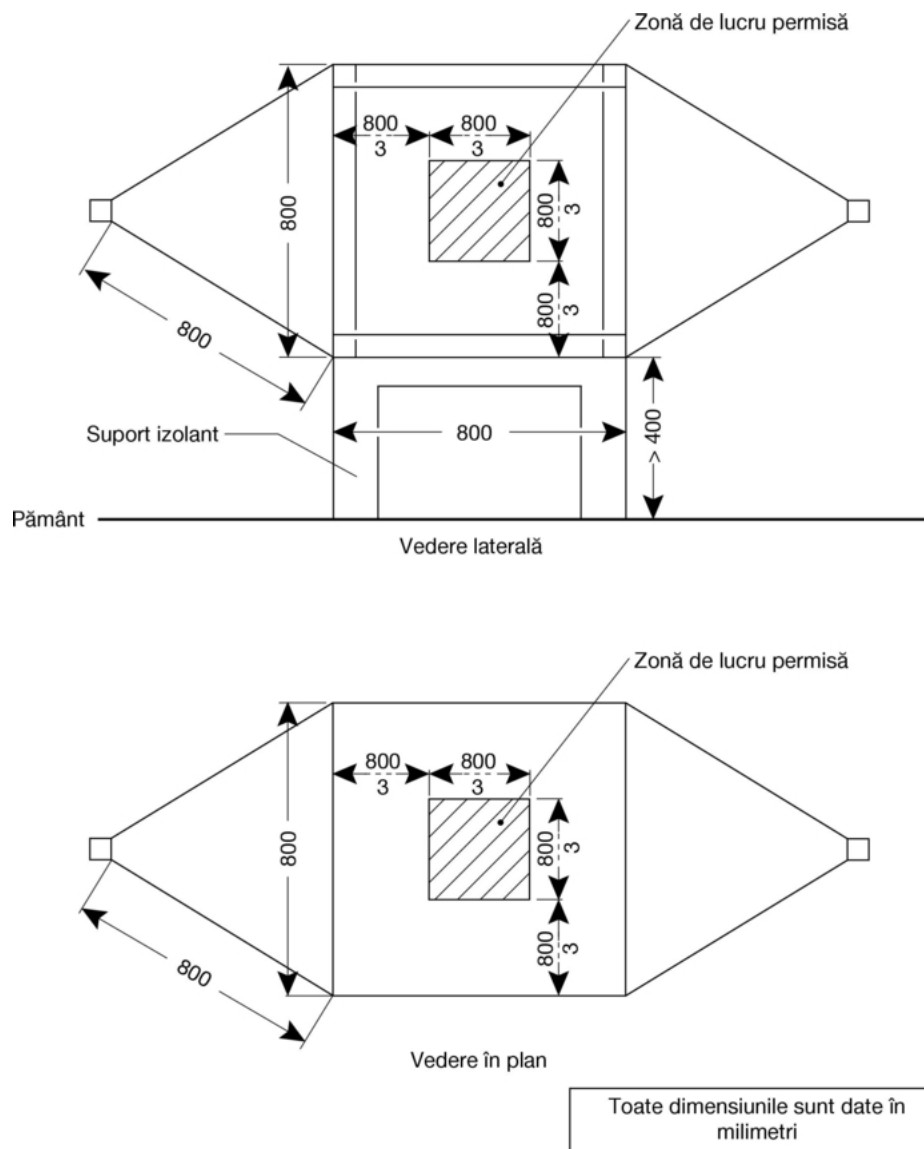
Încercare cu ghid de undă tip bandă de 800 mm

- 1 = placa de masă
- 2 = fascicul principal și cabluri pentru senzori/elementi de acționare
- 3 = cadru de lemn
- 4 = placă de susținere
- 5 = izolator
- 6 = obiect supus încercării

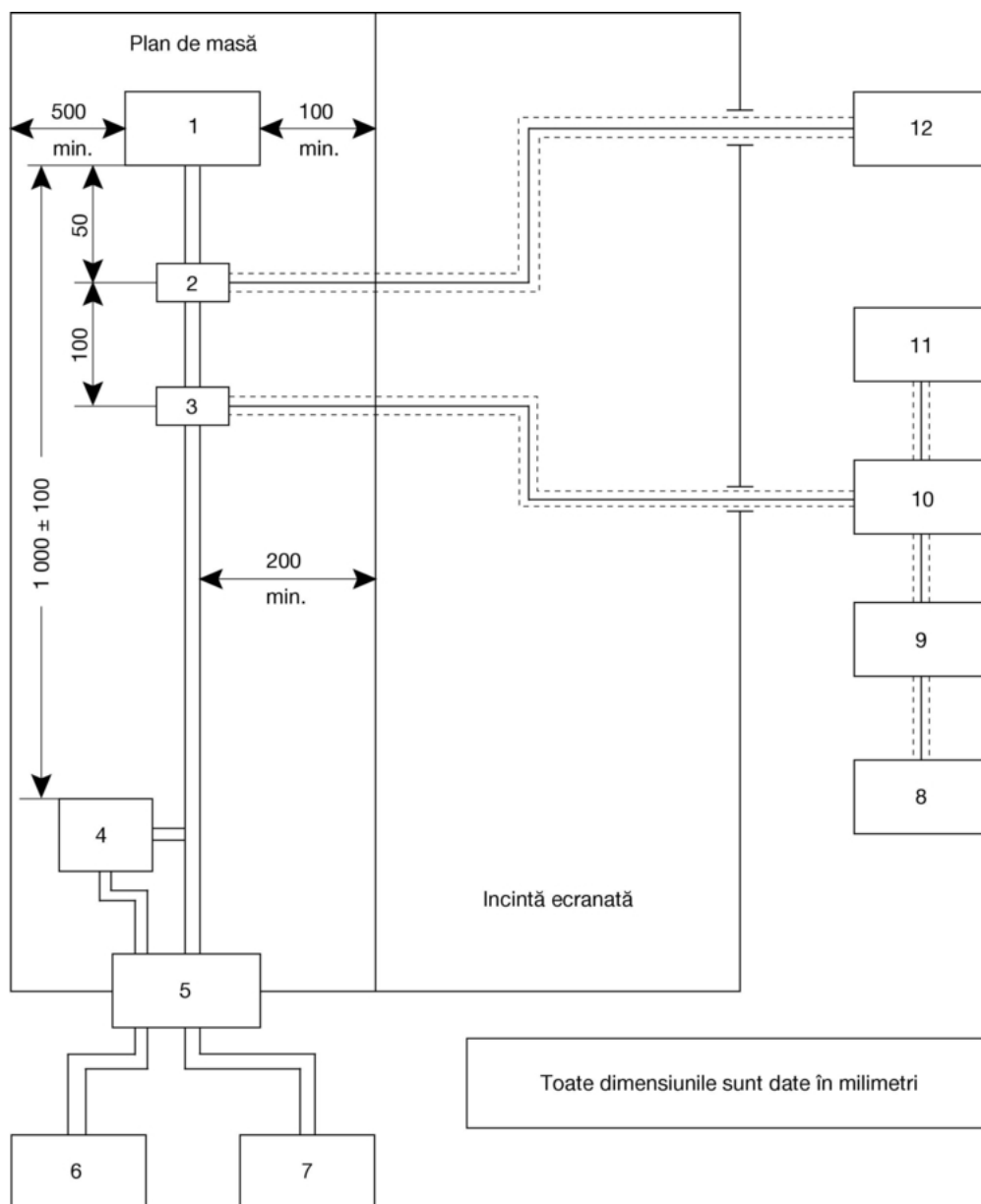
Figura 4

Dimensiuni ale ghidului de undă tip bandă de 800 mm

Apendicele 2

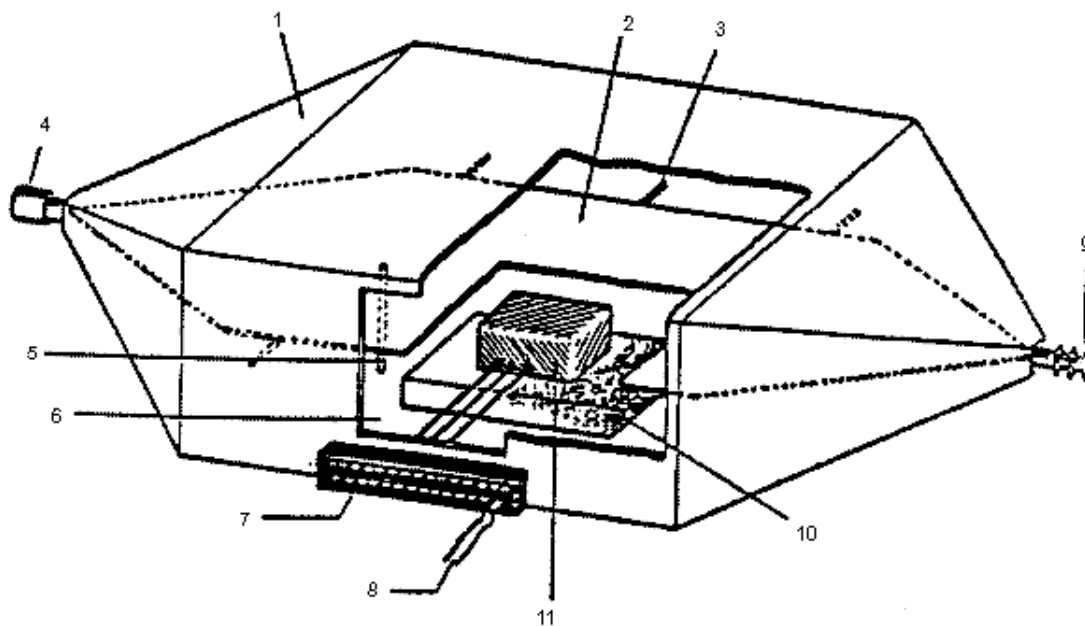
Exemplu de configurație de încercare pentru injecție de curent în fascicul

- 1 = SAE
- 2 = sondă de măsură RF (opțional)
- 3 = sondă de injecție RF
- 4 = rețea artificială
- 5 = rețea de filtrare a camerei ecranate
- 6 = sursă de alimentare
- 7 = interfață a SAE: echipament de acționare și monitorizare
- 8 = generator de semnal
- 9 = amplificator de bandă largă
- 10 = complex direcțional RF 50 Ω
- 11 = dispozitiv RF de măsură a nivelului de putere sau echivalent
- 12 = analizator de spectru sau echivalent (opțional)

Apendicele 3

Figura 1
Încercare cu celulă TEM

- 1 = conductor exterior, ecran
- 2 = conductor interior (sept)
- 3 = izolator
- 4 = intrare
- 5 = izolator
- 6 = ușiță de vizitare
- 7 = conector
- 8 = sursa de alimentare a obiectului supus încercării
- 9 = rezistență terminator de 50 Ω
- 10 = suport izolant
- 11 = obiect supus încercării (înălțimea maximă: o treime din distanța dintre baza celulei și sept)

Figura 2

Schița unei celule TEM dreptunghiulare

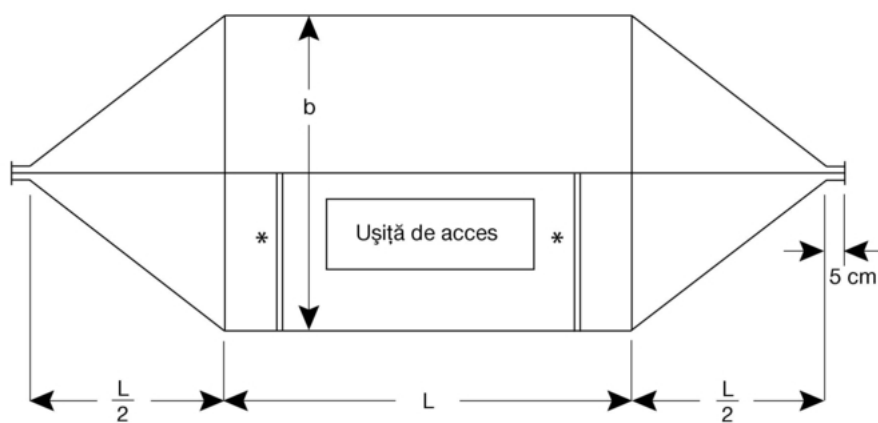
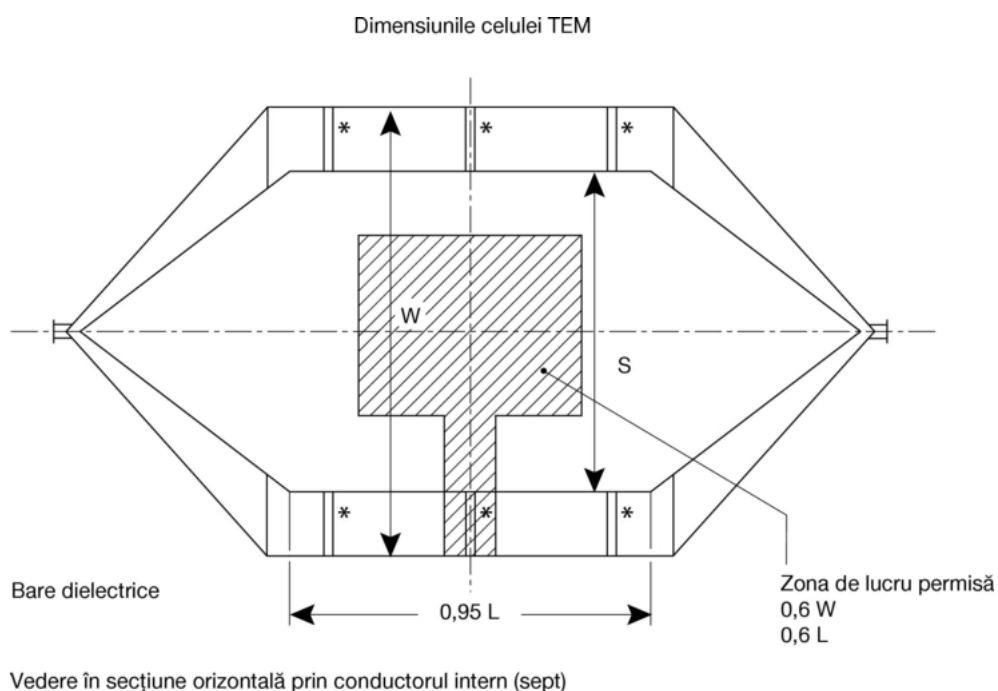

Figura 3

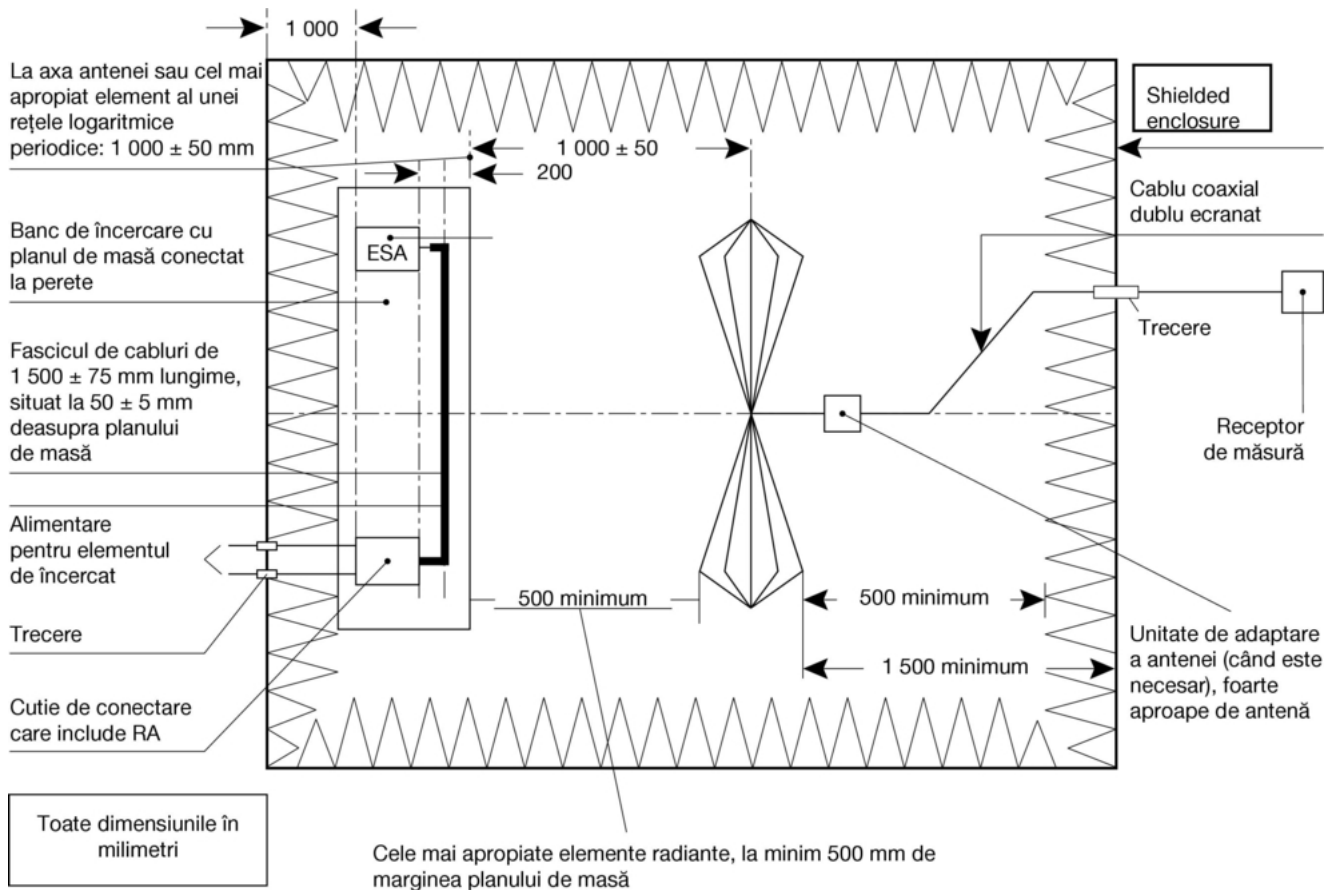
Tabelul următor prezintă dimensiunile de construcție ale unei celule TEM în funcție de limitele superioare de frecvență:

Frecvență superioară (MHz)	Factorul de formă al celulei $W: b$	Factor de formă L/W	Distanța de separare între plăci b (cm)	sept s (cm)
200	1,69	0,66	56	70
200	1,00	1,00	60	50

Dimensiuni tipice ale celulei TEM

Apendicele 4

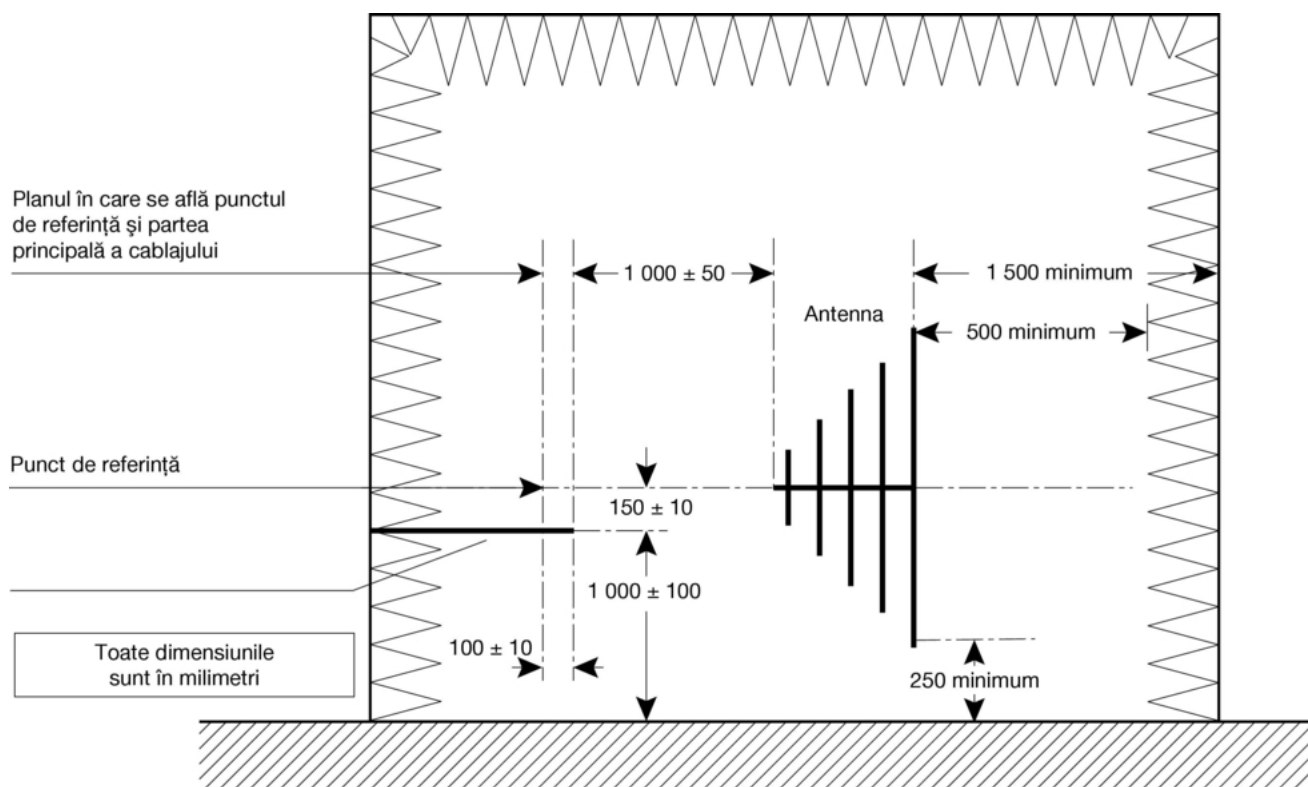
Figura 1

Încercare de imunitate a SAE în câmp liber

Schema instalației de încercare (vedere generală de sus)

Figura 2

Încercare de imunitate a SAE în câmp liber

Vedere a planului de simetrie longitudinală a bancului de încercare

ANEXA XII

PARTEA A

Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare

(menționate la articolul 6)

Directiva 75/322/CEE a Consiliului

(JO L 147, 9.6.1975, p. 28)

Directiva 82/890/CEE a Consiliului
(JO L 378, 31.12.1982, p. 45)

Numai în ceea privește trimiterea la Directiva 75/322/CEE la articolul 1 alineatul (1)

Directiva 97/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului
(JO L 277, 10.10.1997, p. 24)

Numai în ceea privește trimiterea la Directiva 75/322/CEE în prima liniuță a articolului 1

Directiva 2000/2/CE a Comisiei
(JO L 21, 26.1.2000, p. 23)

Numai articolul 1 și anexa

Directiva 2001/3/CE a Comisiei
(JO L 28, 30.1.2001, p. 1)

Numai articolul 2 și anexa II

Punctul I.A.13 din anexa II de la Actul de aderare din 2003
(JO L 236, 23.9.2003, p. 57)Directiva 2006/96/CE a Consiliului
(JO L 363, 20.12.2006, p. 81)

Numai în ceea privește trimiterea la Directiva 75/322/CEE la articolul 1 alineatul (1) și la anexă punctul A.12

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul național și de aplicare

(menționate la articolul 6)

Directiva	Termen de transpunere	Data de aplicare
75/322/CEE	21 noiembrie 1976	—
82/890/CEE	21 iunie 1984	—
97/54/CE	22 septembrie 1998	23 septembrie 1998
2000/2/CE	31 decembrie 2000 ⁽¹⁾	—
2001/3/CE	30 iunie 2002	—
2006/96/CE	31 decembrie 2006	—

⁽¹⁾ În conformitate cu articolul 2 al Directivei 2000/2/CE:

„(1) De la 1 ianuarie 2001, statele membre nu pot, din motive ce privesc compatibilitatea electromagnetică:

- refuza acordarea omologării CE de tip sau a omologării naționale de tip pentru un tip de vehicul;
 - refuza acordarea omologării CE de tip a componentelor sau a unităților tehnice individuale pentru orice tip de componentă sau unitate tehnică individuală dat;
 - interzice înmatricularea, vânzarea sau punerea în circulație a vehiculelor;
 - interzice vânzarea sau exploatarea componentelor sau a unităților tehnice individuale,
- în cazul în care vehiculele, componentele sau unitățile tehnice individuale sunt conforme cu cerințele Directivei 75/322/CEE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă.

(2) De la 1 octombrie 2002, statele membre:

- nu mai pot acorda omologarea CE de tip pentru vehicule, omologarea CE de tip pentru componente sau omologarea CE de tip pentru unități tehnice individuale, și
 - pot refuza acordarea omologării naționale de tip,
- în cazul oricărui tip de componentă de vehicule sau de unitate tehnică individuală, dacă nu sunt respectate cerințele Directivei 75/322/CEE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă.

(3) Alineatul (2) nu se aplică tipurilor de vehicule omologate înainte de 1 octombrie 2002 în temeiul Directivei 77/537/CEE a Consiliului ^(*), și nici prelungirilor respectivelor omologări.

(4) De la 1 octombrie 2008, statele membre:

- consideră că certificatele de conformitate care însoțesc vehiculele noi în conformitate cu dispozițiile Directivei 74/150/CEE nu mai sunt valabile în sensul articolului 7 alineatul (1) din directiva respectivă, și

— pot refuza vânzarea și darea în folosință a subsansamblurilor electrice sau electronice noi ca unități tehnice individuale sau componente,

dacă nu sunt respectate cerințele prezentei directive.

(5) Fără a aduce atingere alineatelor (2) și (4), în cazul pieselor de schimb, statele membre continuă să acorde omologarea CE de tip și să autorizeze vânzarea și darea în folosință a componentelor sau a unităților tehnice individuale destinate utilizării la tipurile de vehicule care au fost omologate înainte de 1 octombrie 2002 în temeiul Directivei 75/322/CEE sau al Directivei 77/537/CEE și, după caz, al prelungirilor ulterioare ale acestor omologări.

(*) JO L 220, 29.8.1977, p. 38.”

ANEXA XIII

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 75/322/CEE	Directiva 2000/2/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 2	Articolul 1
		Articolul 2
Articolul 4		Articolul 3
Articolul 5		Articolul 4
Articolul 6 alineatul (1)		—
Articolul 6 alineatul (2)		Articolul 5
—		Articolul 6
—		Articolul 7
Articolul 7		Articolul 8
Anexa I		Anexa I
Anexa IIA		Anexa II
Anexa IIB		Anexa III
Anexa IIIA		Anexa IV
Anexa IIIB		Anexa V
Anexa IV		Anexa VI
Anexa V		Anexa VII
Anexa VI		Anexa VIII
Anexa VII		Anexa IX
Anexa VIII		Anexa X
Anexa IX		Anexa XI
—	Anexa XII	
—	Anexa XIII	

DIRECTIVA 2009/81/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 13 iulie 2009****privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special Articolul 47 alineatul (2) și articolele 55 și 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Securitatea națională rămâne responsabilitatea exclusivă a fiecărui stat membru, atât în domeniul apărării, cât și al securității.
- (2) Formarea progresivă a unei piețe europene a echipamentelor de apărare este indispensabilă în vederea consolidării Bazei industriale și tehnologice europene de apărare și pentru dezvoltarea capacităților militare necesare punerii în aplicare a politicii europene de securitate și de apărare a Uniunii.
- (3) Statele membre au ajuns la un consens cu privire la nevoia de a crea, a dezvolta și a susține o Bază industrială și tehnologică europeană de apărare care să fie fondată pe capacități, competență și competitivă. Pentru a îndeplini acest obiectiv, statele membre pot să utilizeze diferite instrumente, în conformitate cu dreptul comunitar, în vederea instituirii unei adevărate piețe europene a echipamentelor de apărare și a unor condiții de concurență echitabile, atât la nivel european, cât și la nivel mondial. Acestea ar trebui să contribuie, de asemenea, la dezvoltarea în profunzime a diversității bazei de furnizori europeni din domeniul apărării, în special prin stimularea participării întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-urilor) și a furnizorilor netraditionali pentru Baza industrială și tehnologică europeană de apărare, prin sprijinirea cooperării industriale și prin promovarea unor furnizori secundari eficienți și cu o bună capacitate de reacție. În acest context, statele membre ar trebui, de asemenea, să țină seama de Comunicarea interpretativă a Comisiei din 7 decembrie 2006 privind

aplicarea articolului 296 din tratat în domeniul contractelor de achiziții în sectorul apărării și de Comunicarea Comisiei din 5 decembrie 2007 privind strategia pentru o industrie europeană de apărare mai puternică și mai competitivă.

- (4) Crearea unei piețe europene a echipamentelor de apărare presupune, în primul rând, instituirea unui cadru legislativ adaptat. În domeniul achizițiilor, acest lucru necesită o coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor, care să satisfacă imperativele de securitate ale statelor membre și obligațiile care rezultă din tratat.
- (5) Pentru îndeplinirea acestui obiectiv, Parlamentul European a invitat Comisia, prin Rezoluția sa din 17 noiembrie 2005 referitoare la Cartea verde privind achizițiile în domeniul apărării ⁽³⁾, să elaboreze o directivă care să ia în considerare îndeosebi interesele statelor membre în materie de securitate, să dezvolte în continuare politica externă și de securitate comună, să promoveze consolidarea coeziunii europene și să păstreze caracterul de „putere civilă” al Uniunii.
- (6) O mai bună coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor, spre exemplu în cazul contractelor din domeniul serviciilor logistice, transportului și depozitării poate, de asemenea, să contribuie la reducerea costurilor din sectorul apărării și să diminueze în mod semnificativ impactul acestui sector asupra mediului.
- (7) Aceste proceduri ar trebui să reflecte abordarea globală a Uniunii în domeniul securității, care răspunde evoluțiilor mediului strategic. Într-adevăr, apariția unor amenințări asimetrice și transnaționale a dus la ștergerea progresivă a graniței dintre securitatea externă și cea internă, militară și non-militară.
- (8) Echipamentele de apărare și de securitate sunt cruciale atât pentru securitatea și suveranitatea statelor membre, cât și pentru autonomia Uniunii. În consecință, achizițiile de bunuri și de servicii în sectoarele apărării și securității prezintă adesea un caracter sensibil.
- (9) Din acest aspect rezultă o serie de cerințe speciale, în special în domeniile securității aprovizionării și securității informației. Aceste cerințe privesc, în primul rând, achizițiile de arme, muniție și de material de război, precum și serviciile și lucrările legate în mod direct de acestea, destinate forțelor armate, dar și anumite achiziții deosebit de sensibile în domeniul securității non-militare. În aceste domenii absența unor regimuri aplicabile la nivelul Uniunii împiedică deschiderea piețelor de apărare și de securitate

⁽¹⁾ JO C 100, 30.4.2009, p. 114.⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 14 ianuarie 2009 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 7 iulie 2009.⁽³⁾ JO C 280 E, 18.11.2006, p. 463.

între statele membre. Această situație trebuie ameliorată rapid. Ar fi foarte utilă existența unui regim la nivelul Uniunii privind securitatea informației, care să includă recunoașterea reciprocă a autorizațiilor naționale de securitate și care să permită schimbul de informații clasificate între autoritățile/entitățile contractante și întreprinderile europene. În același timp, statele membre ar trebui să adopte măsuri concrete pentru a ameliora securitatea aprovizionării între ele, cu scopul de a institui, în mod progresiv, un sistem de garanții adecvate.

- (10) În sensul prezentei directive, echipamentele militare ar trebui să se refere, în special, la tipurile de produse incluse în lista de arme, muniții și material de război adoptată de Consiliu prin Decizia 255/58 din 15 aprilie 1958 ⁽¹⁾, iar statele membre se pot limita doar la această listă atunci când transpun prezenta directivă. Această listă include numai echipamente care sunt concepute, proiectate și produse în scopuri militare specifice. Cu toate acestea, această listă are un caracter general și trebuie interpretată într-un mod cât mai flexibil, de exemplu pe baza Listei comune de echipamente militare a Uniunii, ținând seama de faptul că tehnologia, politica de achiziții și cerințele de ordin militar se află într-o continuă evoluție, ceea ce conduce la apariția unor noi tipuri de echipamente. În sensul prezentei directive, „echipamente militare” ar trebui să se aplice, de asemenea, produselor care, deși inițial au fost concepute pentru a fi utilizate în scopuri civile, au fost mai târziu adaptate unor scopuri militare pentru a fi utilizate drept arme, muniții sau material de război.
- (11) În domeniul specific al securității non-militare, prezenta directivă ar trebui să se aplice achizițiilor care au caracteristici similare cu cele ale achizițiilor din domeniul apărării și care prezintă un caracter la fel de sensibil. Aceste condiții pot fi îndeplinite în special în domeniile în care forțele militare și cele non-militare îndeplinesc aceleași misiuni și/sau în cazul în care obiectivul achizițiilor este de a proteja securitatea Uniunii și/sau a statelor membre în interiorul sau în afara granițelor acestora împotriva unor amenințări grave provenite de la entități non-militare și/sau neguvernamentale. Acest domeniu poate include, spre exemplu, protecția frontierelor, activități de poliție și misiuni de gestionare a crizelor.
- (12) Prezenta directivă ar trebui să țină seama de necesitățile autorității/entității contractante pe parcursul întregului ciclu de viață al produselor, i.e., cercetare și dezvoltare, dezvoltare industrială, producție, reparații, modernizare, modificare, întreținere, logistică, instruire, testare, scoatere din uz și eliminare. Aceste etape pot include, de exemplu, studii, evaluare, depozitare, transport, integrare, asistență tehnică, dezasamblare, distrugere și toate celelalte servicii care sunt necesare după proiectarea inițială. Anumite

contracte pot include furnizarea de piese, componente, și/sau subansambluri care urmează a fi încorporate în produse sau anexate acestora și/sau furnizarea de instrumente, dispozitive de testare specifice sau de asistență.

- (13) În sensul prezentei directive, „cercetare și dezvoltare” se aplică cercetării fundamentale, cercetării aplicative și dezvoltării experimentale. Cercetarea fundamentală constituie o muncă experimentală sau teoretică întreprinsă în principal pentru a dobândi cunoștințe noi despre bazele fenomenelor și faptelor observabile, fără a avea în vedere nicio aplicație sau utilizare specifică. Cercetarea aplicativă constituie, de asemenea, o activitate experimentală întreprinsă în vederea dobândirii de noi cunoștințe. Totuși, aceasta este orientată în primul rând spre un scop sau obiectiv practic specific. Dezvoltarea experimentală constă în munca întreprinsă pe baza cunoștințelor existente, obținute în urma cercetării și/sau a experiențelor practice, cu scopul de a iniția fabricarea unor noi materiale, produse sau dispozitive, a institui noi procese, sisteme sau servicii sau a le îmbunătăți în mod considerabil pe cele existente. Dezvoltarea experimentală poate include crearea unor demonstratori tehnologici, i.e. dispozitive care să demonstreze performanțele unui nou concept sau ale unei noi tehnologii într-un mediu reprezentativ sau relevant.

Cercetarea și dezvoltarea nu includ crearea și validarea de prototipuri din faza de pre-producție, utilajele și nici ingineria industrială, proiectarea industrială sau fabricația.

- (14) Prezenta directivă ar trebui să țină seama de necesitățile autorității/entității contractante în ceea ce privește lucrări și servicii care, deși nu sunt legate în mod direct de furnizarea de echipamente militare sau de echipamente sensibile, sunt necesare pentru a îndeplini anumite cerințe militare sau de securitate.
- (15) Atribuirea unor contracte încheiate în statele membre, de către entitățile contractante, astfel cum este prevăzut în Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale ⁽²⁾ și de către autoritățile contractante, astfel cum este prevăzut în Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii ⁽³⁾, trebuie să respecte principiile prevăzute în tratat, în special libera circulație a mărfurilor, libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii, precum și principiile care rezultă din acestea, și anume principiul egalității de tratament, al nediscriminării, al recunoașterii reciproce, al proporționalității și al transparenței.

⁽¹⁾ Decizia de stabilire a listei de produse (arme, muniție și material de război) cărora li se aplică prevederile articolului 223 alineatul (1) litera (b) – devenit ulterior articolul 296 alineatul (1) litera (b) – din tratat (doc. 255/58). Numărul procesului-verbal din 15 aprilie 1958: doc. 368/58.

⁽²⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 1.

⁽³⁾ JO L 134, 30.4.2004, p. 114.

Obligațiile privind transparența și concurența aplicabile contractelor care se află sub pragurile de aplicare a prezentei directive ar trebui să fie stabilite de statele membre în conformitate cu principiile menționate mai sus și ținând seama, în special, de situațiile în care există un interes transfrontalier. Responsabilitatea de a stabili modalitățile cele mai adecvate pentru a atribui astfel de contracte aparține statelor membre.

În ceea ce privește contractele care depășesc o anumită valoare, se recomandă elaborarea unor prevederi în materie de coordonare la nivel comunitar a procedurilor naționale de atribuire, care să se bazeze pe aceste principii, astfel încât să se garanteze efectele lor și concurența efectivă în domeniul achizițiilor. Prin urmare, aceste prevederi de coordonare ar trebui interpretate în conformitate cu normele și principiile menționate anterior, precum și cu celelalte reguli din tratat.

- (16) La articolele 30, 45, 46, 55 și 296 din tratat, se prevăd o serie de derogări speciale de la aplicarea principiilor stabilite prin tratat și, în consecință, de la aplicarea legislației care derivă din aceste principii. Din acest fapt rezultă că nicio dispoziție din prezenta directivă nu ar trebui să interzică impunerea sau aplicarea măsurilor care s-ar dovedi necesare în vederea apărării intereselor comune recunoscute ca fiind legitime de aceste prevederi din tratat.

Acest lucru înseamnă, în special, că atribuirea contractelor care intră în domeniul de aplicare a prezentei directive poate face obiectul unei excepții de la aceasta din urmă în cazul în care acest lucru este justificat din motive de securitate publică sau este necesar pentru protecția intereselor esențiale de securitate ale unui stat membru. Acest lucru se poate întâmpla în cazul contractelor din domeniile apărării și securității care impun cerințe privind securitatea aprovizionării atât de stricte, sau care sunt atât de confidențiale și/sau importante pentru suveranitatea națională încât nici măcar dispozițiile specifice ale prezentei directive nu sunt suficiente pentru a proteja interesele esențiale de securitate ale statelor membre, a căror definire intră în responsabilitatea exclusivă a statelor membre.

- (17) Totuși, în temeiul jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, posibilitatea de a apela la astfel de excepții ar trebui să se interpreteze în așa fel încât efectele acestora să nu se extindă dincolo de ceea ce este strict necesar pentru protejarea intereselor legitime a căror apărare este asigurată de către respectivele articole. Prin urmare neaplicarea prezentei directive trebuie să fie proporțională cu scopurile urmărite și să împiedice în cel mai mic grad cu putință libera circulație a bunurilor și libertatea de a presta servicii.
- (18) Contractele referitoare la arme, muniție și material de război care sunt atribuite de autoritățile/entitățile contractante active în domeniul apărării sunt excluse din sfera de aplicare a Acordului privind achizițiile publice (AAP) încheiat

în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului. Celelalte contracte reglementate de prezenta directivă sunt de asemenea excluse de la aplicarea AAP în temeiul articolului XXIII din acordul respectiv. Articolul 296 din tratat și articolul XXIII punctul 1 din AAP au un domeniu de aplicare diferit și se supun unor standarde diferite de control judiciar. În cazurile în care articolul 296 din tratat nu poate fi invocat, statele membre pot să invoce în continuare articolul XXIII punctul 1 din AAP. Cele două dispoziții trebuie să îndeplinească, prin urmare, condiții diferite de aplicare.

Această excludere înseamnă că în contextul specific al piețelor de apărare și securitate, statele membre își păstrează competența de a decide dacă autoritatea/entitatea lor contractantă poate permite operatorilor economici din țări terțe să participe la procedurile de atribuire a contractelor. Acestea ar trebui să adopte o astfel de decizie ținând seama de criteriul rentabilității, recunoscând necesitatea instituirii unei Baze industriale și tehnologice europene de apărare care să fie competitivă la nivel mondial, importanța piețelor deschise și echitabile, precum și nevoia de a obține beneficii reciproce. Statele membre ar trebui să facă eforturi în vederea obținerii unei deschideri tot mai mari a piețelor. Partenerii acestora ar trebui să dea dovadă, de asemenea, de deschidere, pe baza reglementărilor adoptate la nivel internațional, în special în ceea ce privește concurența liberă și echitabilă.

- (19) Un contract nu poate fi considerat contract de lucrări decât dacă obiectul său urmărește, în special, să realizeze unele activități enumerate în capitolul 45 din „Vocabularul comun privind achizițiile publice” prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 2195/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 cu privire la vocabularul comun privind achizițiile publice (CPV) ⁽¹⁾ (denumit în continuare „CPV”), chiar dacă respectivul contract cuprinde și alte servicii necesare efectuării acestor activități. În anumite cazuri, contractele de prestare de servicii pot include și lucrări. Totuși, aceste lucrări, fiind auxiliare și neconstituind, prin urmare, decât o consecință eventuală sau o completare a obiectului principal al contractului, nu pot justifica catalogarea contractului drept contract de lucrări.
- (20) Contractele în domeniul apărării și securității conțin adesea unele informații clasificate care, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare în statul membru în cauză, din rațiuni de securitate, trebuie să fie protejate împotriva accesului neautorizat. În domeniul militar, în statele membre există sisteme de clasificare a acestor informații în scopuri militare. În schimb, în domeniul securității non-militare, situația este mai diversificată în practica statelor membre, întrucât și alte tipuri de informații trebuie protejate în mod similar. Prin urmare, este potrivit să se apeleze la un concept care să țină seama de diversitatea practicilor statelor membre și care să acopere atât domeniul militar, cât și pe cel non-militar. În

⁽¹⁾ JO L 340, 16.12.2002, p. 1.

orice caz, achizițiile în aceste domenii nu trebuie, după caz, să aducă atingere obligațiilor care decurg din Decizia 2001/844/CE, CECO, Euratom a Comisiei din 29 noiembrie 2001 de modificare a regulamentului său de procedură ⁽¹⁾ sau din Decizia 2001/264/CE a Consiliului din 19 martie 2001 de adoptare a regulamentului de securitate al Consiliului ⁽²⁾.

În plus, articolul 296 alineatul (1) litera (a) din tratat acordă statelor membre posibilitatea de a exclude contractele din domeniile apărării și securității de la aplicarea dispozițiilor prezentei directive, în cazul în care aplicarea prezentei directive ar obliga un stat membru să ofere informații a căror divulgare este considerată de statul în cauză ca fiind contrară intereselor sale esențiale de securitate. Un astfel de caz îl reprezintă mai ales contractele care sunt atât de sensibile, încât chiar și existența acestora trebuie să fie confidențială.

(21) Autorităților/entităților contractante trebuie să li se permită să poată încheia acorduri-cadru. Prin urmare, este necesar să se prevadă o definiție a acordurilor-cadru, precum și norme specifice. În conformitate cu aceste norme, în cazul în care o autoritate/entitate contractantă încheie un acord-cadru în conformitate cu prevederile prezentei directive, în special în ceea ce privește publicitatea, termenele și condițiile de depunere a ofertelor, respectiva autoritate/entitate poate, pe durata acordului-cadru, să încheie contractele care au la bază acest acord-cadru, fie aplicând condițiile stabilite de acesta, fie, în situația în care nu toate condițiile au fost stabilite anterior în acordul-cadru, după redeschiderea concurenței între părțile la acesta. Redeschiderea concurenței trebuie să răspundă anumitor norme destinate să garanteze flexibilitatea necesară și respectarea principiilor generale, în special a principiului egalității de tratament. Din aceste motive, durata acordurilor-cadru ar trebui să fie limitată și nu ar trebui să depășească șapte ani, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător de autoritățile/entitățile contractante.

(22) Este necesar ca autoritățile/entitățile contractante să poată utiliza tehnici electronice de achiziții, cu condiția ca utilizarea acestora să respecte normele stabilite de prezenta directivă și principiile egalității de tratament, nediscriminării și transparenței. Deoarece licitațiile electronice reprezintă o tehnică din ce în ce mai utilizată, ar trebui prevăzută o definiție comunitară a respectivelor licitații, care ar trebui încadrate prin norme speciale care să garanteze desfășurarea lor în deplină conformitate cu principiile sus-menționate. În acest scop, ar trebui să se prevadă ca respectivele licitații electronice să aibă ca obiect numai contractele de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii pentru care specificațiile pot fi stabilite cu precizie. Acesta poate fi

cazul contractelor de furnizare de bunuri, de lucrări și de prestare de servicii recurente. În același scop, trebuie să fie posibilă stabilirea clasamentului respectiv al ofertanților în orice moment al licitației electronice. Utilizarea licitațiilor electronice permite autorităților/entităților contractante să le solicite ofertanților să prezinte prețuri noi, revăzute în sens descrescător, și de asemenea, în cazul în care contractul se atribuie ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, să îmbunătățească elemente din oferte, altele decât prețurile. Pentru a asigura respectarea principiului transparenței, numai elementele care pot fi evaluate automat, prin mijloace electronice, fără intervenția și/sau evaluarea autorității/entității contractante, pot face obiectul licitațiilor electronice, și anume numai elementele care sunt cuantificabile astfel încât să poată fi exprimate în cifre sau în procente. În schimb, acele aspecte din oferte care implică evaluarea unor elemente necuantificabile nu trebuie să facă obiectul licitațiilor electronice. Prin urmare, anumite contracte de lucrări și de prestare de servicii care au drept obiect activități intelectuale, cum ar fi proiectarea unei lucrări, nu trebuie să facă obiectul licitațiilor electronice.

(23) Tehnicile de achiziție centralizată contribuie la stimularea concurenței și fluidizează achizițiile. În consecință, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a prevedea ca autoritățile/entitățile contractante să poată achiziționa bunuri, lucrări și/sau servicii prin intermediul unui organism central de achiziție. Ar trebui să se prevadă, astfel, o definiție comunitară a organismelor centrale de achiziție și a condițiilor în care se poate considera că, în conformitate cu principiile nediscriminării și egalității de tratament, autoritățile/entitățile contractante care achiziționează lucrări, bunuri și/sau servicii recurând la un organism central de achiziție, îndeplinesc dispozițiile prezentei directive. O autoritate/entitate contractantă, care are obligația de a aplica dispozițiile prezentei directive, ar trebui să fie eligibilă să acționeze în calitate de organism central de achiziție. În același timp, statele membre ar trebui, de asemenea, să aibă dreptul de a desemna organisme publice europene care nu intră sub incidența prezentei directive, precum Agenția Europeană de Apărare, drept organisme centrale de achiziție, cu condiția ca aceste organisme să aplice achizițiilor respective norme de atribuire a contractelor care să respecte toate dispozițiile prezentei directive.

(24) Autoritățile/entitățile contractante pot să fie nevoite să atribuie un singur contract pentru achiziții care intră parțial sub incidența prezentei directive și parțial fie sub incidența Directivei 2004/17/CE, fie sub incidența Directivei 2004/18/CE, sau care nu intră sub incidența prezentei directive, a Directivei 2004/17/CE sau a Directivei 2004/18/CE. Acest lucru se întâmplă atunci când achizițiile în cauză nu pot, din motive obiective, să fie separate și să fie atribuite prin contracte separate. În astfel de cazuri autoritățile/entitățile contractante ar trebui să aibă posibilitatea să atribuie un singur contract, având în vedere faptul că decizia acestora nu este adoptată în scopul excluderii contractelor de la aplicarea prezentei directive, ale Directivei 2004/17/CE sau ale Directivei 2004/18/CE.

⁽¹⁾ JO L 317, 3.12.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 101, 11.4.2001, p. 1.

- (25) Numărul mare de praguri de aplicare a prevederilor coordonate reprezintă o sursă de complicații pentru autoritățile/entitățile contractante. Având în vedere valoarea medie a contractelor din domeniile apărării și securității, este oportun ca pragurile de aplicare a prezentei directive să fie aliniate la pragurile pe care entitățile contractante trebuie să le respecte în aplicarea Directivei 2004/17/CE. Este necesară revizuirea pragurilor de aplicare a prezentei directive împreună cu cele ale Directivei 2004/17/CE cu ocazia modificării acestora din urmă.
- (26) În plus, este necesar să se aibă în vedere unele cazuri în care directiva nu se aplică deoarece se aplică norme specifice de atribuire a contractelor, care rezultă din acorduri internaționale sau din acorduri între statele membre și țările terțe. Normele prevăzute în anumite acorduri privind staționarea trupelor unui stat membru într-un alt stat membru sau o țară terță, sau privind staționarea trupelor unei țări terțe într-un stat membru ar trebui să excludă, de asemenea, aplicarea procedurilor de atribuire a contractelor prevăzute de prezenta directivă. Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice contractelor atribuite de organizațiile internaționale în scopuri stabilite de acestea sau contractelor care trebuie să fie atribuite de către un stat membru în conformitate cu norme specifice organizațiilor menționate anterior.
- (27) În domeniile apărării și securității, anumite contracte au un caracter atât de sensibil, încât aplicarea prezentei directive nu este adecvată, în ciuda specificității sale. În această categorie se încadrează achizițiile ai căror beneficiari sunt serviciile de informații, sau achizițiile care au ca obiect toate activitățile specifice serviciilor de informații, inclusiv activitățile de contraspionaj, astfel cum sunt definite de statele membre. Din această categorie fac parte, de asemenea, achizițiile cu un caracter deosebit de sensibil, care necesită un nivel foarte ridicat de confidențialitate, cum ar fi, spre exemplu, anumite achiziții destinate protecției frontierelor și combaterii terorismului sau crimei organizate, achizițiile care au ca obiect criptarea, sau care sunt destinate în mod special activităților sub acoperire sau altor activități la fel de sensibile efectuate de poliție și de forțele de securitate.
- (28) Statele membre desfășoară adesea programe de cooperare pentru a dezvolta, împreună, noi echipamente de apărare. Astfel de programe au o importanță deosebită, întrucât contribuie la dezvoltarea de noi tehnologii și fac posibilă suportarea costurilor ridicate ale cercetării și dezvoltării în domeniul sistemelor complexe de armament. Unele dintre aceste programe de cooperare sunt gestionate de organizații internaționale, și anume Organizația pentru cooperare comună în materie de armament (Organisation de coopération conjointe en matière d'armement – OCCAR) și NATO (prin intermediul agențiilor specifice), sau de agenții ale Uniunii, precum Agenția Europeană de Apărare, care ulterior atribuie contracte în numele statelor membre. Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice contractelor de acest tip. Pentru programele de cooperare care nu fac parte din categoria de mai sus, contractele sunt atribuite de asemenea de către autoritățile/entitățile contractante ale unui stat membru și în numele unui alt stat membru sau al unor alte state membre. În aceste cazuri de asemenea, prezenta directivă nu este aplicabilă.
- (29) În cazul în care forțele armate sau forțele de securitate din statele membre desfășoară operațiuni în afara granițelor Uniunii și când anumite cerințe operaționale impun acest lucru, este necesar ca autoritățile/entitățile contractante care acționează pe câmpul de operațiuni să fie autorizate să nu aplice prevederile din prezenta directivă în cazul în care atribuie contracte operatorilor economici care se află în zona de operațiuni, inclusiv pentru achizițiile de natură civilă legate în mod direct de desfășurarea respectivelor operațiuni.
- (30) Având în vedere specificitatea sectorului apărării și securității, achizițiile de echipamente, precum și de lucrări și de servicii efectuate de un guvern de la alt guvern ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (31) În contextul serviciilor, contractele de achiziție sau locațiune a bunurilor imobile sau a drepturilor privind astfel de bunuri au caracteristici specifice, care fac inadecvată aplicarea normelor privind achizițiile.
- (32) Serviciile de arbitraj și de conciliere sunt furnizate, de obicei, de organisme sau de persoane desemnate sau selectate într-un mod care nu poate fi supus normelor privind achizițiile.
- (33) Pentru serviciile financiare sunt desemnate, de asemenea, anumite persoane sau organisme în condiții care nu sunt compatibile cu aplicarea normelor privind achizițiile.
- (34) În temeiul articolului 163 din tratat, încurajarea cercetării și dezvoltării tehnologice este un mijloc de consolidare a bazei științifice și tehnologice a industriei comunitare, iar deschiderea contractelor de prestare de servicii contribuie la realizarea acestui obiectiv. Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice în cazul cofinanțării programelor de cercetare și dezvoltare. Contractele de cercetare și dezvoltare, altele decât cele care sunt exclusiv în beneficiul autorității/entității contractante pentru uz propriu, în exercitarea propriei activități, cu condiția ca prestarea serviciilor să fie remunerată integral de autoritatea/entitatea contractantă, nu sunt prin urmare reglementate de prezenta directivă.
- (35) Încadrarea în muncă și munca sunt elemente esențiale ce garantează șanse egale pentru toți și contribuie la integrarea în societate. În acest context, atelierile protejate și programele de ocupare a forței de muncă protejate contribuie în mod eficient la promovarea integrării sau reintegrării persoanelor cu handicap pe piața muncii. Cu toate acestea, este posibil ca astfel de ateliere să nu fie în măsură să obțină contracte în condiții normale de concurență. În consecință, este necesar să se prevadă că statele membre pot rezerva unor astfel de ateliere dreptul de participare la procedurile de atribuire a contractelor sau pot rezerva executarea contractelor în cadrul programelor de ocupare a forței de muncă protejate.

- (36) În scopul aplicării prezentei directive în cazul contractelor de prestare de servicii care intră sub incidența sa și în scopuri de monitorizare, serviciile ar trebui să fie clasificate în categorii care corespund diferitelor rubrici ale nomenclaturii CPV și regrupate în două anexe, în conformitate cu regimul la care sunt supuse. În ceea ce privește serviciile menționate la anexa II, dispozițiile relevante ale prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor comunitare specifice serviciilor în cauză. Cu toate acestea, în vederea aplicării dispozițiilor prezentei directive, în loc de cele ale Directivei 2004/17/CE sau ale Directivei 2004/18/CE, trebuie să se stabilească faptul că respectivele contracte de prestare de servicii intră sub incidența prezentei directive.
- (37) În ceea ce privește contractele de prestare de servicii, aplicarea integrală a prezentei directive ar trebui să fie limitată, pentru o perioadă de tranziție, la contracte ale căror dispoziții permit realizarea tuturor posibilităților de creștere a schimburilor transfrontaliere. Contractele pentru alte servicii trebuie monitorizate în decursul perioadei tranzitorii, înainte de luarea unei decizii privind aplicarea integrală a prezentei directive.
- (38) Este necesar ca specificațiile tehnice stabilite de autoritățile/entitățile contractante să permită exercitarea concurenței în domeniul achizițiilor. În acest scop, trebuie să fie posibilă prezentarea unor oferte care să reflecte diversitatea de soluții tehnice. Pentru a realiza acest lucru, specificațiile tehnice ar trebui să poată fi stabilite în termeni de performanțe și de exigențe funcționale. Pe de altă parte, atunci când se face referire la standardul european – sau la standardele naționale și internaționale, inclusiv la standardele specifice domeniului apărării – autoritățile/entitățile contractante trebuie să ia în calcul și oferte care au la bază alte soluții echivalente. Această echivalență poate fi evaluată în special în raport cu cerințele de interoperabilitate și de eficiență operațională. Pentru a demonstra echivalența, ofertanții trebuie să poată utiliza orice mijloc de probă. Autoritățile/entitățile contractante trebuie să poată motiva orice decizie conform căreia nu există o echivalență într-un caz dat. Pe de altă parte, există acorduri internaționale de standardizare care urmăresc să garanteze interoperabilitatea forțelor armate și care pot avea putere de lege în statele membre. În cazul în care se aplică unul din aceste acorduri, autoritățile/entitățile contractante pot solicita conformitatea ofertelor cu standardele descrise în respectivele acorduri. Specificațiile tehnice trebuie menționate în mod clar, astfel încât toți ofertanții să știe la ce se referă criteriile stabilite de către autoritatea/entitatea contractantă.
- (39) Detaliile specificațiilor tehnice și informațiile suplimentare privind contractele trebuie menționate, așa cum se obișnuiește în statele membre, în caietul de sarcini aferent fiecărui contract sau în orice document echivalent.
- (40) Potențialii subcontractanți nu ar trebui să fie discriminați din motive de naționalitate. În contextul apărării și securității, poate fi necesar ca autoritățile/entitățile contractante să oblige ofertantul selectat să organizeze o procedură concurențială transparentă și nediscriminatorie atunci când

atribuie subcontractele părților terțe. Această obligație poate să se aplice tuturor subcontractelor sau numai unor subcontracte specifice desemnate de către autoritatea/entitatea contractantă.

În plus, este recomandabil ca dreptul ofertantului de a subcontracta să fie completat de opțiunea oferită statelor membre, de a permite sau a solicita autorităților/entităților lor contractante să impună atribuirea subcontractelor care reprezintă cel puțin o anumită parte din valoarea contractului către părți terțe, cu precizarea că întreprinderile afiliate nu sunt considerate părți terțe. Atunci când se solicită subcontractarea unei anumite părți din contract, ofertantul selectat ar trebui să atribuie subcontractele printr-o procedură concurențială transparentă și nediscriminatorie, astfel încât toate întreprinderile interesate să aibă șanse egale de a beneficia de avantajele subcontractării. În același timp, nu ar trebui pusă în pericol funcționarea adecvată a lanțului de aprovizionare al ofertantului selectat. Prin urmare, partea din contract care poate fi subcontractată către părți terțe la solicitarea autorității/entității contractante ar trebui să reflecte în mod adecvat obiectul și valoarea contractului.

Pe parcursul unei proceduri de negociere sau al unui dialog competitiv care implică cerințe referitoare la subcontractare, autoritatea/entitatea contractantă și ofertanții pot discuta pe marginea cerințelor sau recomandărilor referitoare la subcontractare, pentru a garanta faptul că autoritatea/entitatea contractantă este informată sub toate aspectele cu privire la consecințele diferitelor opțiuni de subcontractare, în special în materie de costuri, calitate sau riscuri. În orice caz, subcontractanții propuși inițial de către ofertantul selectat ar trebui să poată participa la proceduri concurențiale organizate în vederea atribuirii subcontractelor.

În contextul piețelor de apărare și securitate, statele membre și Comisia ar trebui să încurajeze, de asemenea, elaborarea și difuzarea celor mai bune practici între statele membre și industria europeană, pentru a promova libera circulație și competitivitatea pe piețele de subcontractare din Uniune, precum și gestionarea eficientă a furnizorilor și a IMM-urilor pentru a obține cel mai bun raport calitate/preț. Statele membre ar trebui să comunice tuturor ofertanților selectați beneficiile unei proceduri de licitație transparente și competitive, precum și ale diversității furnizorilor în cazul subcontractelor și să dezvolte și să difuzeze cele mai bune practici privind gestionarea lanțului de aprovizionare pe piețele de apărare și securitate.

- (41) Condițiile de executare a unui contract sunt compatibile cu prezenta directivă cu condiția să nu aibă, direct sau indirect, un caracter discriminatoriu, și să fie precizate în anunțul de participare sau în caietul de sarcini.
- (42) În plus, condițiile de punere în aplicare a contractului pot prevedea cerințe ale autorităților/entităților contractante cu privire la securitatea informației și la securitatea aprovizionării. Aceste cerințe sunt extrem de importante, dat fiind caracterul sensibil al echipamentelor reglementate de prezenta directivă, și se aplică întregului lanț de aprovizionare.

- (43) Pentru a asigura securitatea informației, autoritățile/entitățile contractante pot solicita în special garanții, atât din partea contractanților principali, cât și din partea sub-contractanților, prin care aceștia se angajează să protejeze informațiile clasificate împotriva accesului neautorizat, precum și informații suficiente privind capacitatea acestora de a-și respecta acest angajament. În lipsa unui regim comunitar privind securitatea informației, revine autorităților/entităților contractante ale statelor membre să definească aceste cerințe în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative naționale, și să determine dacă consideră autorizațiile de securitate eliberate în conformitate cu legislația națională a unui alt stat membru drept echivalente celor eliberate de autoritățile lor competente.
- (44) Securitatea aprovizionării poate include o gamă largă de cerințe, cum ar fi, de exemplu, normele interne ale filialei și ale întreprinderii-mamă în domeniul proprietății intelectuale, sau furnizarea unor capacități esențiale de asistență tehnică, întreținere și revizie generală pentru a asigura întreținerea pe durata ciclului de viață a echipamentelor achiziționate.
- (45) În fiecare dintre cazuri, nicio condiție de punere în aplicare a contractului nu trebuie să facă referire la alte cerințe decât cele legate exclusiv de punerea în aplicare a contractului.
- (46) Actele cu putere de lege, actele administrative și convențiile colective, atât cele interne, cât și cele comunitare, în vigoare în domeniul condițiilor de muncă și al securității la locul de muncă, se aplică pe perioada de executare a unui contract, cu condiția ca astfel de norme, precum și punerea lor în aplicare, să fie conforme cu legislația comunitară. În situațiile transfrontaliere, în care lucrătorii unui stat membru prestează servicii într-un alt stat membru în cadrul unui contract, Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽¹⁾ prevede condițiile minime care trebuie respectate în țara gazdă în ceea ce privește lucrătorii detașați. În cazul în care dreptul intern conține dispoziții în acest sens, nerespectarea acestor obligații poate fi considerată o abatere gravă sau o încălcare a eticii profesionale de către operatorul economic și poate duce la excluderea respectivului operator economic de la procedura de atribuire a unui contract.
- (47) Contractele vizate de prezenta directivă se caracterizează prin unele cerințe aparte la nivel de complexitate, de securitate a informației sau de securitate a aprovizionării. Satisfacerea acestor cerințe necesită adesea negocieri detaliate premergătoare atribuirii contractului. Prin urmare, pentru contractele prevăzute de prezenta directivă, autoritățile/entitățile contractante pot utiliza, pe lângă procedura restrânsă, procedura de negociere cu publicarea unui anunț de participare.
- (48) Autoritățile/entitățile contractante care realizează proiecte deosebit de complexe se pot afla, fără a li se imputa ceva în acest sens, în imposibilitatea obiectivă de a defini mijloacele care pot răspunde necesităților lor sau de a evalua ce le poate oferi piața în materie de soluții tehnice și de soluții financiare/juridice. Această situație poate apărea în special în cazul realizării unor proiecte care necesită integrarea sau combinarea unor multiple capacități tehnologice sau operaționale sau pentru realizarea unor proiecte care implică o finanțare complexă și structurată, a căror structură financiară și juridică nu poate fi definită în prealabil. În acest caz, recurgerea la procedura restrânsă și la procedura de negociere cu publicarea unui anunț de participare nu ar fi realizabilă, deoarece nu ar fi posibil să se definească respectivul contract cu o exactitate îndeajuns de mare pentru a le permite candidaților să își formuleze ofertele. Prin urmare, este necesar să se prevadă o procedură flexibilă care să protejeze nu numai concurența între operatorii economici, ci și posibilitatea autorităților/entităților contractante de a discuta toate aspectele referitoare la contract cu fiecare candidat. Cu toate acestea, această procedură nu trebuie utilizată în așa fel încât să restrângă sau să denatureze concurența, în special prin modificarea unor elemente fundamentale ale ofertelor, prin impunerea de noi cerințe importante ofertantului selectat sau prin implicarea oricărui alt ofertant decât cel care a depus oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic.
- (49) Înainte de lansarea unei proceduri de atribuire a unui contract, autoritățile/entitățile contractante pot solicita sau accepta, prin intermediul unui „dialog tehnic”, o recomandare care să poată fi folosită la pregătirea unui caiet de sarcini, cu condiția ca respectiva recomandare să nu aibă ca efect împiedicarea concurenței.
- (50) Anumite situații excepționale ar putea face imposibilă sau total necorespunzătoare recurgerea la o procedură de negociere cu publicarea unui anunț de participare. Autoritățile/entitățile contractante ar trebui, prin urmare, să poată utiliza, în anumite cazuri și în situații bine definite, procedura de negociere fără publicarea unui anunț de participare.
- (51) Anumite situații ar trebui să fie, parțial, aceleași ca cele prevăzute de Directiva 2004/18/CE. În această privință, este necesar, în special, să se țină seama de faptul că echipamentele de apărare și de securitate sunt adesea complexe din punct de vedere tehnic. Prin urmare, incompatibilitatea și dificultățile tehnice disproporționate de utilizare și de întreținere care justifică recurgerea la procedura de negociere fără publicarea unui anunț de participare în cazul unor contracte de furnizare de bunuri pentru unele livrări suplimentare ar trebui să fie evaluate având în vedere complexitatea și cerințele de interoperabilitate și de standardizare ale echipamentelor aferente. Este cazul, de exemplu, integrării unor noi componente în sisteme deja existente sau modernizării respectivelor sisteme.

(1) JO L 18, 21.1.1997, p. 1.

- (52) Se poate întâmpla ca, pentru anumite achiziții care intră sub incidența prezentei directive, numai un singur operator economic să poată să execute contractul deoarece deține drepturi exclusive sau din motive tehnice. În aceste cazuri, autoritatea/entitatea contractantă ar trebui să fie autorizată să atribuie contracte, în mod direct, numai operatorului economic menționat mai sus sau să încheie acorduri-cadru numai cu acest operator. Cu toate acestea, motivele tehnice pentru care numai un singur operator economic poate executa contractul ar trebui definite în mod riguros și justificate de la caz la caz. Acestea pot include, de exemplu, imposibilitatea tehnică pentru un candidat diferit de operatorul economic selectat de a îndeplini obiectivele stabilite sau necesitatea de a utiliza cunoștințe, instrumente sau mijloace specifice de care dispune numai un singur operator. O astfel de situație poate surveni în cazul modificării sau al adaptării retroactive a echipamentelor deosebit de complexe. Motivele tehnice pot să fie generate, de asemenea, de cerințe specifice privind interoperabilitatea sau securitatea, care trebuie îndeplinite pentru a asigura funcționalitatea forțelor armate sau a forțelor de securitate.
- (53) În plus, specificitatea contractelor avute în vedere în prezenta directivă scoate în evidență necesitatea de a prevedea noi situații care pot apărea în domeniile vizate de prezenta directivă.
- (54) Astfel, forțele armate din statele membre se pot afla în situația de a interveni în cadrul unor crize în afara granițelor, spre exemplu în cadrul operațiunilor de menținere a păcii. În momentul declanșării sau în cursul unei astfel de intervenții, securitatea statelor membre și a forțelor lor armate poate face necesară atribuirea anumitor contracte cu o rapiditate de execuție incompatibilă cu termenele impuse de procedurile de atribuire prevăzute în mod normal de prezenta directivă. Astfel de urgențe pot apărea, de asemenea, în cazul în care este nevoie de forțele de securitate, de exemplu în cazul unui atac terorist pe teritoriul Uniunii.
- (55) Încurajarea cercetării și dezvoltării constituie un mijloc crucial de consolidare a Bazei industriale și tehnologice europene de apărare, iar deschiderea achizițiilor ajută la îndeplinirea acestui obiectiv. Importanța cercetării și a dezvoltării în acest domeniu special justifică un nivel maxim de flexibilitate în acordarea contractelor de furnizare de bunuri și de prestare de servicii în scopul cercetării. În același timp, această flexibilitate nu ar trebui să excludă, totuși, concurența echitabilă în următoarele etape ale ciclului de viață al produsului. Contractele de cercetare și de dezvoltare ar trebui, prin urmare, să aibă drept obiect activitățile relevante numai până într-o etapă în care maturitatea noilor tehnologii poate fi evaluată în mod corespunzător, iar riscurile potențiale asociate acestora pot fi eliminate. Contractele de cercetare și de dezvoltare nu ar trebui folosite după etapa sus-menționată cu scopul de a evita aplicarea dispozițiilor prezentei directive, inclusiv prin stabilirea, în prealabil, a ofertantului care va fi selectat pentru etapele următoare.
- Pe de altă parte, autoritatea/entitatea contractantă nu ar trebui să organizeze o licitație separată pentru următoarele etape în cazul în care contractul care are ca obiect activitățile de cercetare include, deja, o opțiune pentru aceste etape și este atribuit printr-o procedură restrânsă sau printr-o procedură de negociere cu publicarea unui anunț de participare sau, dacă este cazul, printr-un dialog competitiv.
- (56) Pentru a asigura transparența, ar trebui stabilite norme privind publicarea de către autoritățile/entitățile contractante a unor informații adecvate la începutul și la sfârșitul procedurii de atribuire. În plus, ar trebui furnizate informații suplimentare specifice candidaților și ofertanților cu privire la rezultatele procedurii respective. Cu toate acestea, ar trebui să se permită autorităților/entităților contractante să nu divulge anumite informații dintre cele menționate mai sus, dacă și în măsura în care divulgarea acestora ar împiedica punerea în aplicare a legii sau ar contraveni, în alt mod, interesului public, ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale operatorilor economici sau ar putea îngreuna concurența echitabilă dintre aceștia. Având în vedere natura și caracteristicile lucrărilor, bunurilor și serviciilor care fac obiectul prezentei directive, considerentele de interes public care privesc respectarea dispozițiilor naționale obligatorii incluse în politicile naționale publice, în special în ceea ce privește apărarea și securitatea, au o importanță deosebită în acest sens.
- (57) Ținând seama de noile tehnologii în domeniul informației și comunicațiilor, precum și de simplificările pe care acestea le pot aduce, mijloacele electronice ar trebui să se afle pe o poziție de egalitate cu mijloacele clasice de comunicare și de schimb de informații. În măsura posibilului, alegerea mijloacelor și a tehnologiei ar trebui să asigure compatibilitatea cu tehnologiile utilizate în celelalte state membre.
- (58) Pentru a se asigura dezvoltarea unei concurențe efective în domeniul achizițiilor care intră sub incidența prezentei directive, este necesară o publicitate la nivel comunitar a anunțurilor de participare stabilite de autoritățile/entitățile contractante ale statelor membre. Informațiile cuprinse în respectivele anunțuri trebuie să le permită operatorilor economici din Comunitate să aprecieze măsura în care sunt interesați de contractele propuse. În acest scop, trebuie să li se prezinte informații suficiente privind obiectul contractului și condițiile aferente. Prin urmare, este important să se asigure o mai mare vizibilitate a anunțurilor publicate prin mijloace corespunzătoare, precum formularele standard pentru anunțurile de participare și CPV, care reprezintă nomenclatura de referință pentru contracte.
- (59) Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice⁽¹⁾ și Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic)⁽²⁾ ar trebui, în cadrul prezentei directive, să se

(1) JO L 13, 19.1.2000, p. 12.

(2) JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

- aplice transmiterii de informații pe cale electronică. Procedurile de achiziții necesită un nivel de securitate și confidențialitate mai ridicat decât cel prevăzut de directivele menționate anterior. Prin urmare, dispozitivele de primire pe cale electronică a cererilor de participare și a ofertelor trebuie să răspundă unor cerințe suplimentare speciale. În acest scop, utilizarea semnăturilor electronice, în special a semnăturilor electronice avansate, ar trebui, în măsura posibilului, încurajată. Mai mult, existența unor programe voluntare de acreditare ar putea reprezenta un cadru favorabil pentru îmbunătățirea nivelului prestării de servicii de certificare pentru aceste dispozitive.
- (60) Utilizarea mijloacelor electronice duce la economii de timp. Prin urmare, trebuie prevăzute reduceri ale termenelor de primire a ofertelor și a cererilor de participare în cazul în care se utilizează astfel de mijloace electronice, însă cu condiția să fie compatibile cu modalitățile de transmitere speciale prevăzute la nivel comunitar.
- (61) Verificarea îndeplinirii cerințelor de către candidați și selectarea acestora ar trebui efectuate în condiții de transparență. În acest scop, ar trebui precizate criteriile nediscriminatorii pe care autoritățile/entitățile contractante le pot utiliza în vederea selectării concurenților și mijloacele pe care operatorii economici le pot utiliza pentru a dovedi că îndeplinesc respectivele criterii. În același spirit de transparență, autoritățile/entitățile contractante ar trebui să i se solicite să indice, în momentul lansării unei proceduri de achiziții, criteriile de selecție pe care le va utiliza, precum și nivelul capacităților specifice pe care le poate solicita, după caz, din partea operatorilor economici pentru a-i accepta la procedura de achiziții.
- (62) O autoritate/entitate contractantă poate limita numărul de candidați la procedurile restrânse și de negociere cu publicarea unui anunț de participare, precum și la dialogul competitiv. Limitarea numărului de candidați ar trebui să se realizeze în baza unor criterii obiective, precizate în anunțul de participare. În ceea ce privește criteriile referitoare la situația personală a operatorului economic, este suficient ca în anunțul de participare să se facă o trimitere generală la situațiile stabilite de prezenta directivă.
- (63) În dialogul competitiv și în procedurile de negociere cu publicarea unui anunț de participare, având în vedere flexibilitatea care poate fi necesară, precum și costurile ridicate legate de astfel de metode de achiziții, ar trebui ca autoritățile/entitățile contractante să poată prevedea o desfășurare a procedurii în etape succesive, pentru a reduce în mod progresiv, pe baza unor criterii de atribuire indicate în prealabil, numărul de oferte pe care urmează, în cadrul procedurii, să le discute sau să le negocieze. Reducerea ar trebui să asigure o concurență reală, în măsura în care numărul de soluții sau de candidați corespunzători permite acest lucru.
- (64) Normele comunitare relevante în materie de recunoaștere reciprocă a diplomelor, a certificatelor și a altor titluri de calificare oficială sunt aplicabile în cazul în care este necesară prezentarea unor acte doveditoare privind o anumită calificare, pentru a participa la o procedură de achiziții.
- (65) Ar trebui evitată atribuirea de contracte de achiziții operatorilor economici care au participat la o organizație criminală sau care au fost găsiți vinovați de corupție, de fraudă în detrimentul intereselor financiare ale Comunității Europene, de spălare de bani sau de finanțare a terorismului sau a unor infracțiuni teroriste sau legate de terorism. Autoritățile/entitățile contractante ar trebui să le ceară candidaților/ofertanților, după caz, să prezinte documente corespunzătoare și, în cazul în care au incertitudini cu privire la situația personală a acestor candidați/ofertanți, pot să solicite cooperarea autorităților competente ale statului membru în cauză. Excluderea unor astfel de operatori economici ar trebui să intervină de îndată ce autoritatea/entitatea contractantă ia cunoștință despre o hotărâre privind astfel de infracțiuni, pronunțată conform legislației naționale și cu autoritate de lucru judecat. În cazul în care legislația națională prevede dispoziții în acest sens, nerespectarea legislației privind înțelegerile ilicite în domeniul achizițiilor, care au făcut obiectul unei hotărâri cu caracter definitiv sau al unei decizii cu efect echivalent, poate fi considerată drept o încălcare a eticii profesionale de către operatorul economic respectiv sau drept o abatere gravă. Ar trebui să existe și posibilitatea de excludere a operatorilor economici în cazul în care autoritatea/entitatea contractantă deține informații, după caz furnizate de surse protejate, care stabilesc faptul că operatorii respectivi nu dețin gradul de încredere necesar pentru a exclude riscurile la adresa securității statului membru în cauză. Astfel de riscuri pot să fie cauzate de anumite caracteristici ale produselor furnizate de către candidat sau de structura participațiilor la capitalul candidatului.
- (66) Nerespectarea dispozițiilor interne de transpunere a Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽¹⁾ și a Directivei 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă ⁽²⁾, care a făcut obiectul unei hotărâri cu caracter definitiv sau al unei hotărâri cu efect echivalent, poate fi considerată o încălcare a eticii profesionale de către operatorul economic sau o abatere gravă.
- (67) Dată fiind sensibilitatea sectoarelor apărării și securității, fiabilitatea operatorilor economici cărora le sunt atribuite contracte este crucială. Această fiabilitate depinde, în special, de capacitatea lor de a răspunde cerințelor autorității/entității competente la nivel de securitate a aprovizionării și de securitate a informației. În plus, nicio dispoziție a prezentei directive nu ar trebui să împiedice o autoritate/entitate contractantă să excludă un operator economic în oricare dintre etapele procesului de atribuire a unui contract în cazul în care autoritatea/entitatea contractantă deține informații potrivit cărora atribuirea contractului, în totalitate sau parțial, operatorului economic respectiv ar putea cauza un risc la adresa intereselor esențiale de securitate ale statului membru în cauză.

(1) JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

(2) JO L 39, 14.2.1976, p. 40.

- (68) În absența unui regim comunitar referitor la securitatea informației, este responsabilitatea autorităților/entităților contractante sau a statelor membre să definească nivelul capacității tehnice care este necesar în acest domeniu pentru a participa la procedura de atribuire și de a evalua dacă respectivii candidați respectă nivelul de securitate necesar. Adesea, statele membre au încheiat acorduri bilaterale de securitate care conțin norme privind recunoașterea reciprocă a autorizațiilor naționale de securitate. Chiar și în cazul în care există astfel de acorduri, capacitățile operatorilor economici din alte state membre în domeniul securității informației pot fi verificate, iar o astfel de verificare ar trebui realizată în conformitate cu principiile nediscriminării, egalității de tratament și proporționalității.
- (69) Atribuirea contractelor ar trebui realizată în baza unor criterii obiective care să asigure respectarea principiilor de transparență, de nediscriminare și de egalitate de tratament și care să garanteze că evaluarea ofertelor se desfășoară în mod transparent și obiectiv, în condiții de concurență efectivă. Prin urmare, trebuie admisă numai aplicarea a două criterii de atribuire: criteriul „prețului celui mai scăzut” și criteriul „ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic”.
- (70) Pentru a garanta respectarea principiului egalității de tratament la atribuirea contractelor, trebuie prevăzută obligația, care a fost consacrată în jurisprudență, de a se asigura transparența necesară pentru a permite fiecărui ofertant să fie informat în mod corespunzător cu privire la criteriile și modalitățile care urmează să fie aplicate în vederea identificării ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic. Prin urmare, autorităților/entităților contractante le revine responsabilitatea de a preciza în timp util criteriile de atribuire a contractelor, precum și ponderea relativă pe care o are fiecare dintre respectivele criterii, astfel încât ofertanții să poată ține seama de ele la pregătirea ofertelor. Autoritățile/entitățile contractante pot deroga de la obligația de a indica ponderea criteriilor de atribuire a contractelor în cazuri justificate corespunzător și pe care le pot motiva, în cazul în care respectiva pondere nu poate fi stabilită în prealabil, în special ca urmare a complexității contractului. În acest caz, autoritățile contractante trebuie să indice respectivele criterii în ordinea descrescătoare a importanței lor.
- (71) În cazul în care aleg să atribuie contractul ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, autoritățile/entitățile contractante evaluează ofertele pentru a stabili care dintre ele prezintă cel mai bun raport calitate/preț. În acest sens, autoritățile/entitățile contractante stabilesc criteriile economice și calitative care, luate împreună, trebuie să le permită identificarea ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic pentru respectiva autoritate/entitate contractantă. Stabilirea criteriilor depinde de obiectul contractului, întrucât acestea trebuie să permită evaluarea nivelului de performanță prezentat de fiecare ofertă în raport cu obiectul contractului, astfel cum este definit în specificațiile tehnice, precum și măsurarea raportului calitate/preț prezentat de fiecare ofertă.
- (72) Respectarea obligațiilor privind transparența și concurența ar trebui asigurată printr-un sistem eficient de căi de atac, inspirat de sistemul prevăzut de Directivele 89/665/CEE ⁽¹⁾ și 92/13/CEE ⁽²⁾ ale Consiliului, astfel cum au fost modificate prin Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, pentru contractele care intră sub incidența Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE. În special, ar trebui prevăzută posibilitatea unei căi de atac față de procedura de atribuire înainte de semnarea contractului, precum și garanțiile necesare pentru eficiența acestei căi de atac, cum ar fi termenul suspensiv. Ar trebui să existe și posibilitatea căii de atac față de atribuirea ilegală, în mod direct, de contracte, precum și față de contractele încheiate fără a respecta prezenta directivă.
- (73) Cu toate acestea, procedurile care vizează căile de atac ar trebui să țină seama de protecția intereselor de securitate și de apărare, în ceea ce privește procedurile organismelor responsabile de soluționarea căilor de atac, alegerea măsurilor tranzitorii sau a sancțiunilor impuse pentru încălcarea obligațiilor privind transparența și concurența. În special, statele membre ar trebui să poată prevedea posibilitatea ca organismul responsabil de soluționarea căilor de atac, independent de autoritatea/entitatea contractantă, să nu considere un contract ca lipsit de efecte, chiar dacă acesta a fost atribuit în mod ilegal potrivit motivelor menționate de prezenta directivă, dacă acest organism constată, după analizarea tuturor aspectelor relevante, că circumstanțele excepționale ale cauzei respective impun respectarea anumitor motive imperative de interes general. Având în vedere natura și caracteristicile lucrărilor, bunurilor și serviciilor care fac obiectul prezentei directive, astfel de motive imperative ar trebui să fie în primul rând legate de interesele generale de apărare și securitate ale statelor membre. O astfel de situație este cea în care, spre exemplu, lipsa de efecte a unui contract ar periclita serios nu numai realizarea proiectului care constituie obiectul contractului, ci și existența unui program de apărare și/sau securitate mai cuprinzător, din care face parte proiectul respectiv.
- (74) Anumite condiții tehnice, în special cele privind anunțurile, rapoartele statistice, precum și nomenclatura utilizată și condițiile de trimitere la respectiva nomenclatură trebuie adoptate și modificate în funcție de evoluția necesităților tehnice. Prin urmare, ar trebui prevăzută o procedură de adoptare flexibilă și rapidă în acest scop.

(1) Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, 30.12.1989, p. 33).

(2) Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor (JO L 76, 23.3.1992, p. 14).

(3) Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului în ceea ce privește ameliorarea eficacității căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice (JO L 335, 20.12.2007, p. 31).

- (75) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (76) În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să revizuiască valoarea pragurilor pentru contracte prin alinierea lor la pragurile stabilite în Directiva 2004/17/CE și să modifice anumite numere de referință din nomenclatura CPV și procedurile de trimitere, în anunțuri, la poziții speciale din respectiva nomenclatură, precum și modalitățile și caracteristicile tehnice ale dispozitivelor electronice de primire.
- Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (77) Atunci când, din motive imperative de urgență, termenele care se aplică în mod normal în cadrul procedurii de reglementare cu control nu pot fi respectate, Comisia ar trebui să poată aplica procedura de urgență prevăzută la articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE pentru adoptarea respectivelor măsuri.
- (78) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o mai bună legiferare ⁽²⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Comunității, propriile lor tabele, care vor ilustra, pe cât posibil, corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere, și să le facă publice.
- (79) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare periodică pentru a analiza dacă piața echipamentelor de apărare funcționează în mod deschis, transparent și competitiv, inclusiv o analiză a impactului prezentei directive asupra pieței, spre exemplu în ceea ce privește implicarea IMM-urilor,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CUPRINS

TITLUL I	DEFINIȚII, DOMENIU DE APLICARE ȘI PRINCIPII GENERALE
Articolul 1.	Definiții
Articolul 2.	Domeniu de aplicare
Articolul 3.	Contracte mixte
Articolul 4.	Principii în domeniul achizițiilor
TITLUL II	NORME PRIVIND CONTRACTELE
CAPITOLUL I	Dispoziții generale
Articolul 5.	Operatori economici
Articolul 6.	Obligații ale autorităților/entităților contractante privind confidențialitatea
Articolul 7.	Protecția informațiilor clasificate
CAPITOLUL II	Praguri, organisme centrale de achiziție și excluderi
Secțiunea 1.	Praguri
Articolul 8.	Valoarea pragurilor pentru contracte
Articolul 9.	Metode de calcul al valorii estimate a contractelor și a acordurilor-cadru
Secțiunea 2.	Organisme centrale de achiziție
Articolul 10.	Contracte și acorduri-cadru atribuite de organismele centrale de achiziție
Secțiunea 3.	Excluderea unor contracte
Articolul 11.	Utilizarea excluderilor

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽²⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

Articolul 12.	Contracte atribuite în temeiul normelor internaționale
Articolul 13.	Excluderi speciale
Secțiunea 4.	Regimuri speciale
Articolul 14.	Contracte rezervate
CAPITOLUL III	Regimul aplicabil contractelor de prestare de servicii
Articolul 15.	Contracte de prestare de servicii menționate la anexa I
Articolul 16.	Contracte de prestare de servicii menționate la anexa II
Articolul 17.	Contracte mixte care includ servicii enumerate la anexele I și II
CAPITOLUL IV	Norme speciale privind documentele contractului
Articolul 18.	Specificațiile tehnice
Articolul 19.	Variante
Articolul 20.	Condiții de executare a contractului
Articolul 21.	Subcontractarea
Articolul 22.	Securitatea informației
Articolul 23.	Securitatea aprovizionării
Articolul 24.	Obligații privind fiscalitatea, protecția mediului, prevederile privind protecția muncii și condițiile de muncă
CAPITOLUL V	Proceduri
Articolul 25.	Proceduri aplicabile
Articolul 26.	Procedura de negociere cu publicarea unui anunț de participare
Articolul 27.	Dialogul competitiv
Articolul 28.	Cazuri care justifică recurgerea la procedura de negociere fără publicarea unui anunț de participare
Articolul 29.	Acorduri-cadru
CAPITOLUL VI	Norme de publicitate și transparență
Secțiunea 1.	Publicarea anunțurilor
Articolul 30.	Anunțuri
Articolul 31.	Publicarea neobligatorie
Articolul 32.	Forma și modalitățile de publicare a anunțurilor
Secțiunea 2.	Termene
Articolul 33.	Termene de primire a cererilor de participare și de primire a ofertelor
Secțiunea 3.	Conținutul și mijloacele de transmitere a informațiilor
Articolul 34.	Invitații de prezentare a ofertelor, de participare la dialog sau de negociere
Articolul 35.	Informarea candidaților și ofertanților

Secțiunea 4.	Comunicări
Articolul 36.	Norme aplicabile comunicărilor
Secțiunea 5.	Procese-verbale
Articolul 37.	Conținutul proceselor-verbale
CAPITOLUL VII	Desfășurarea procedurii
Secțiunea 1.	Dispoziții generale
Articolul 38.	Verificarea eligibilității și a selecției participanților și atribuirea contractelor
Secțiunea 2.	Criterii calitative de selecție
Articolul 39.	Situația personală a candidatului sau a ofertantului
Articolul 40.	Aptitudinea de exercitare a activității profesionale
Articolul 41.	Capacitatea economică și financiară
Articolul 42.	Capacitatea tehnică și/sau profesională
Articolul 43.	Normele sistemelor de gestionare a calității
Articolul 44.	Norme de gestionare a mediului
Articolul 45.	Documente și informații suplimentare
Articolul 46.	Liste oficiale ale operatorilor economici agreați și certificarea de către organismele de drept public sau privat
Secțiunea 3.	Atribuirea contractelor
Articolul 47.	Criterii de atribuire a contractelor
Articolul 48.	Utilizarea licitațiilor electronice
Articolul 49.	Oferte anormal de scăzute
TITLUL III	NORME APLICABILE SUBCONTRACTĂRII
CAPITOLUL I	Subcontracte atribuite de ofertanții selectați care nu sunt autorități/entități
Articolul 50.	Domeniu de aplicare
Articolul 51.	Principii
Articolul 52.	Praguri și norme privind publicitatea
Articolul 53.	Criterii pentru selecția calitativă a subcontractanților
CAPITOLUL II	Subcontracte atribuite de ofertanții selectați care sunt autorități/entități contractante
Articolul 54.	Norme aplicabile
TITLUL IV	NORME APLICABILE CĂILOR DE ATAC
Articolul 55.	Domeniul de aplicare și disponibilitatea căilor de atac
Articolul 56.	Cerințe referitoare la căile de atac

Articolul 57.	Termenul suspensiv
Articolul 58.	Derogări de la termenul suspensiv
Articolul 59.	Termene de introducere a unei căi de atac
Articolul 60.	Lipsa de efecte
Articolul 61.	Încălcări ale acestui titlu și sancțiuni alternative
Articolul 62.	Termene
Articolul 63.	Mecanismul de remediere
Articolul 64.	Conținutul unui anunț de transparență ex-ante voluntară
TITLUL V	OBLIGAȚII STATISTICE, COMPETENȚE DE EXECUTARE ȘI DISPOZIȚII FINALE
Articolul 65.	Obligații statistice
Articolul 66.	Conținutul raportului statistic
Articolul 67.	Procedura comitetului
Articolul 68.	Revizuirea pragurilor
Articolul 69.	Modificări
Articolul 70.	Modificarea Directivei 2004/17/CE
Articolul 71.	Modificarea Directivei 2004/18/CE
Articolul 72.	Transpunerea
Articolul 73.	Revizuire și raportare
Articolul 74.	Intrarea în vigoare
Articolul 75.	Destinatari
ANEXE	
Anexa I	Servicii menționate la articolele 2 și 15
Anexa II	Servicii menționate la articolele 2 și 16
Anexa III	Definirea anumitor specificații tehnice menționate la articolul 18
Anexa IV	Informații care trebuie să figureze în anunțurile menționate la articolul 30
Anexa V	Informații care trebuie să figureze în anunțurile de subcontractare menționate la articolul 52
Anexa VI	Caracteristici privind publicarea
Anexa VII	Registre
Anexa VIII	Cerințe privind echipamentele de primire pe cale electronică a cererilor de participare și a ofertelor

TITLUL I

DEFINIȚII, DOMENIU DE APLICARE ȘI PRINCIPII GENERALE

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „vocabularul comun privind achizițiile” („Common Procurement Vocabulary”, CPV) înseamnă nomenclatura de referință aplicabilă contractelor atribuite de autorități/entități contractante, adoptată prin Regulamentul (CE) nr. 2195/2002;
2. „contracte” înseamnă contracte cu titlu oneros, încheiate în scris, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/17/CE și la articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2004/18/CE;
3. „contracte de lucrări” înseamnă contracte, având ca obiect fie execuția, fie atât proiectarea, cât și execuția unor lucrări referitoare la una dintre activitățile menționate în capitolul 45 din CPV sau a unei lucrări, fie realizarea, prin orice mijloace, a unei lucrări care să răspundă necesităților precizate de autoritatea/entitatea contractantă. Prin „lucrare” se înțelege rezultatul unor lucrări de construcții sau de inginerie civilă luate în ansamblu care este suficient prin el însuși pentru a îndeplini o funcție economică sau tehnică;

Un contract care are ca obiect furnizarea de produse și care cuprinde cu titlu accesoriu și operațiuni de montaj și instalare, se consideră „contract de furnizare de bunuri”;
4. „contracte de furnizare de bunuri” înseamnă contracte, altele decât contractele de lucrări, care au ca obiect achiziția de produse, leasingul, închirierea sau cumpărarea lor în rate, cu sau fără opțiuni de cumpărare.

Un contract care are ca obiect furnizarea de produse și care cuprinde cu titlu accesoriu și operațiuni de montaj și instalare, se consideră „contract de furnizare de bunuri”;
5. „contracte de prestare de servicii” înseamnă contracte, altele decât contractele de lucrări și contractele de furnizare de bunuri, care au ca obiect prestarea de servicii.

Un contract care are ca obiect atât produse, cât și servicii, se consideră „contract de prestare de servicii” în cazul în care valoarea serviciilor în cauză depășește valoarea produselor cuprinse în contract.

Un contract care are ca obiect prestarea de servicii și care include activități menționate în capitolul 45 din CPV, care au doar titlu accesoriu în raport cu obiectul principal al contractului, se consideră „contract de prestare de servicii”;
6. „echipamente militare” înseamnă echipamente proiectate sau adaptate în mod special pentru scopuri militare și destinate utilizării în calitate de arme, muniții sau material de război;
7. „echipamente sensibile”, „lucrări sensibile” și „servicii sensibile” înseamnă echipamente, lucrări și servicii destinate utilizării în scopuri de securitate, care implică, necesită și/sau conțin informații clasificate;
8. „informații clasificate” înseamnă orice informații sau materiale, indiferent de forma, natura, sau modul de transmitere al acestora, cărora li s-a atribuit un anumit nivel de clasificare de securitate sau de protecție și care, în interesul securității naționale și în conformitate cu actele cu putere de lege și cu actele administrative în vigoare în statul membru în cauză, necesită protecție împotriva oricărei însușiri ilegale, distrugerii, sustragerii, divulgării, pierderii sau împotriva accesului persoanelor neautorizate, sau a oricărui alt tip de prejudiciu;
9. „administrație publică” înseamnă stat, guvern regional sau local al unui stat membru sau al unei țări terțe;
10. „criză” înseamnă orice situație într-un stat membru sau într-o țară terță în care s-a produs un fapt prejudiciabil care depășește în mod clar dimensiunea faptelor prejudiciabile din viața de zi cu zi și care periclitează sau limitează în mod considerabil viața și sănătatea oamenilor, care are un impact semnificativ asupra valorilor materiale sau care face necesare măsurile de aprovizionare a populației cu bunuri de primă necesitate; se consideră, de asemenea, că s-a produs o criză atunci când apariția unui astfel de fapt prejudiciabil este considerată iminentă; conflictele armate și războaiele sunt considerate crize în sensul prezentei directive;
11. „acord-cadru” înseamnă un acord încheiat între una sau mai multe autorități/entități contractante și unul sau mai mulți operatori economici, având ca obiect stabilirea condițiilor pentru contractele care urmează să fie atribuite în decursul unei perioade determinate, în special în ceea ce privește prețurile și, după caz, cantitățile prevăzute;
12. „licitație electronică” înseamnă un proces repetitiv care implică un dispozitiv electronic pentru prezentarea noilor prețuri, revăzute în sens descrescător și/sau a noilor valori privind anumite elemente ale ofertelor, care apar după o evaluare inițială completă a ofertelor, permițând clasificarea lor prin metode de evaluare automată.

Prin urmare, unele contracte de prestare de servicii și de lucrări care au drept obiect activități intelectuale, cum ar fi proiectarea de lucrări, nu pot face obiectul licitațiilor electronice;
13. „executant de lucrări”, „furnizor” și „prestator de servicii” înseamnă orice persoană fizică sau juridică sau orice entitate publică sau grup de astfel persoane și/sau organisme care prezintă pe piață o ofertă de realizare a unor lucrări, de furnizare de bunuri sau de prestare de servicii;
14. „operator economic” înseamnă un executant de lucrări, un furnizor sau un prestator de servicii. Termenul „operator economic” este utilizat exclusiv în scopul simplificării textului;
15. „candidat” înseamnă un operator economic care a solicitat o invitație de participare la o procedură restrânsă sau de negociere sau la un dialog competitiv;

16. „ofertant” înseamnă un operator economic care a depus o ofertă în cadrul unei proceduri restrânse sau de negociere sau al unui dialog competitiv;
17. „autorități/entități contractante” înseamnă autorități contractante, astfel cum sunt menționate la articolul 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18/CE și entități contractante, astfel cum sunt menționate la articolul 2 din Directiva 2004/17/CE;
18. „organism central de achiziție” înseamnă o autoritate/entitate contractantă, astfel cum este menționată la articolul 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18/CE sau la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/17/CE, sau un organism public european care:
- achiziționează bunuri și/sau servicii destinate autorităților/entităților contractante; sau
 - atribuie contracte de achiziții sau încheie acorduri-cadru de achiziții de lucrări, de bunuri sau de servicii destinate autorităților/entităților contractante;
19. „proceduri restrânse” înseamnă procedurile la care orice operator economic poate solicita să participe și în cadrul cărora numai operatorii economici invitați de autoritatea/entitatea contractantă își pot depune ofertele;
20. „proceduri de negociere” înseamnă procedurile în cadrul cărora autoritatea/entitatea contractantă invită operatorii economici selectați și negociază condițiile contractuale cu unul sau mai mulți dintre aceștia;
21. „dialog competitiv” înseamnă o procedură la care orice operator economic poate solicita să participe și în cadrul căreia autoritatea/entitatea contractantă conduce un dialog cu candidații admiși la această procedură, în vederea dezvoltării uneia sau mai multor soluții capabile să răspundă necesităților și pe baza căreia sau cărora candidații selectați urmează să fie invitați să își depună ofertele.
- În sensul recurgerii la procedura prevăzută la primul paragraf, un contract de achiziții este considerat „deosebit de complex”, în cazul în care autoritatea/entitatea contractantă:
- nu este în măsură să definească în mod obiectiv, în conformitate cu articolul 18 alineatul (3) literele (b), (c) sau (d), mijloacele tehnice care pot răspunde necesităților și obiectivelor sale; și/sau
 - nu este în măsură să stabilească în mod obiectiv structura juridică și/sau financiară a unui proiect;
22. „subcontract” înseamnă un contract cu titlu oneros, încheiat în scris între ofertantul selectat pentru un contract și unul sau mai mulți operatori economici în scopul executării respectivelui contract și care are ca obiect lucrări, furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii;
23. „întreprindere afiliată” înseamnă orice întreprindere asupra căreia ofertantul selectat poate exercita, în mod direct sau indirect, o influență dominantă, sau orice întreprindere care poate exercita o influență dominantă asupra ofertantului selectat sau care, ca și ofertantul selectat, face obiectul influenței dominante a altei întreprinderi din punctul de vedere al proprietății, al participării financiare sau al normelor care o guvernează. Influența unei întreprinderi asupra altei întreprinderi este considerată dominantă, în mod direct sau indirect, în cazul în care:
- deține majoritatea capitalului subscris al întreprinderii;
 - dispune de majoritatea voturilor aferente acțiunilor emise de întreprindere; sau
 - poate desemna mai mult de jumătate din membrii organismului de administrare, de conducere sau de control al întreprinderii;
24. termenii „scris(ă)” sau „în scris” înseamnă orice ansamblu de cuvinte sau de cifre care poate fi citit, reprodus și comunicat ulterior. Ansamblul poate include informații transmise și stocate prin mijloace electronice;
25. „mijloc electronic” înseamnă un mijloc care utilizează echipamente electronice de prelucrare (inclusiv compresia digitală) și stocare a datelor, care sunt difuzate, transmise și recepționate prin cablu, prin radio, prin mijloace optice sau prin alte mijloace electromagnetice;
26. „ciclu de viață” înseamnă toate stadiile succesive în care se poate afla un produs, i.e. cercetare și dezvoltare, dezvoltare industrială, producție, reparații, modernizare, modificare, întreținere, logistică, instruire, testare, scoatere din uz și eliminare;
27. „cercetare și dezvoltare” înseamnă toate activitățile care includ cercetare fundamentală, cercetare aplicată și dezvoltare experimentală, aceasta din urmă putând include producerea unor demonstratori tehnologici, i.e. dispozitive care să demonstreze performanțele unui nou concept sau ale unei noi tehnologii într-un mediu reprezentativ sau relevant;
28. „achiziții de natură civilă” înseamnă contracte care nu intră sub incidența articolului 2, care privesc achizițiile de bunuri, lucrări sau servicii fără caracter militar în scopuri logistice și care sunt încheiate în conformitate cu condițiile menționate la articolul 17.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Sub rezerva articolelor 30, 45, 46, 55 și 296 din tratat, prezenta directivă este aplicabilă în cazul contractelor atribuite în domeniile apărării și securității care au ca obiect:

- (a) furnizarea de echipamente militare, inclusiv orice fel de piese de schimb, componente și/sau îmbinări ale acestora;
- (b) furnizarea de echipamente sensibile, inclusiv orice fel de piese de schimb, componente și/sau îmbinări ale acestora;

- (c) lucrări, bunuri și servicii legate în mod direct de echipamentele menționate la literele (a) și (b), pentru oricare stadiu sau pentru totalitatea stadiilor din ciclul de viață al acestora;
- (d) lucrări și servicii special destinate unor scopuri militare, sau lucrări și servicii cu caracter sensibil.

Articolul 3

Contracte mixte

(1) Un contract care are drept obiect lucrări, furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii care intră sub incidența prezentei directive și, parțial, sub incidența Directivei 2004/17/CE sau a Directivei 2004/18/CE se atribuie în conformitate cu prezenta directivă, cu condiția ca atribuirea unui singur contract să fie justificată din motive obiective.

(2) Atribuirea unui contract care are drept obiect lucrări, furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii care intră parțial sub incidența prezentei directive, cealaltă parte a contractului neintrând sub incidența prezentei directive, a Directivei 2004/17/CE sau a Directivei 2004/18/CE, nu intră în domeniul de aplicare a prezentei directive, cu condiția ca atribuirea unui singur contract să fie justificată din motive obiective.

(3) Decizia de a atribui un singur contract nu poate fi luată, totuși, în scopul excluderii contractelor de la aplicarea prezentei directive, a Directivei 2004/17/CE sau a Directivei 2004/18/CE.

Articolul 4

Principii în domeniul achizițiilor

Autoritățile/entitățile contractante tratează operatorii economici în mod egal și fără discriminare și acționează potrivit principiului de transparență.

TITLUL II

NORME PRIVIND CONTRACTELE

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 5

Operatori economici

(1) Candidații sau ofertanții care, în temeiul legislației statului membru în care sunt stabiliți, au dreptul să presteze serviciile în cauză nu pot fi respinși numai pe motiv că, în temeiul legislației statului membru în care se atribuie contractul, sunt obligați să fie ori persoane fizice, ori persoane juridice.

Cu toate acestea, pentru contractele de prestare de servicii și de lucrări, precum și pentru contractele de furnizare de bunuri care implică, în plus, servicii și/sau lucrări de montaj și de instalații,

persoanele juridice pot fi obligate să indice, în cadrul ofertelor sau cererilor lor de participare, numele și calificările profesionale ale persoanelor responsabile cu executarea prestației în cauză.

(2) Grupurile de operatori economici pot depune oferte sau se pot prezenta în calitate de candidați. Pentru depunerea unei oferte sau a unei cereri de participare, autoritățile/entitățile contractante nu pot impune acestor grupuri să adopte o formă juridică specifică; cu toate acestea, grupului selectat i se poate cere acest lucru în cazul în care i s-a atribuit contractul, în măsura în care această transformare este necesară în scopul executării satisfăcătoare a contractului.

Articolul 6

Obligații ale autorităților/entităților contractante privind confidențialitatea

Fără a aduce atingere dispozițiilor prezentei directive, în special celor privind obligațiile în materie de publicitate privind contractele atribuite și de informare a candidaților și a ofertanților prevăzute la articolul 30 alineatul (3) și la articolul 35, și, în conformitate cu dreptul intern căruia i se supune autoritatea/entitatea contractantă, în special cu legislația privind accesul la informații, aceasta din urmă, sub rezerva drepturilor dobândite prin contract, nu divulgă informațiile comunicate de operatorii economici cu titlu confidențial; respectivele informații cuprind în special secrete tehnice sau comerciale și aspectele confidențiale ale ofertelor.

Articolul 7

Protecția informațiilor clasificate

Autoritățile/entitățile contractante pot impune operatorilor economici cerințe care vizează protejarea informațiilor clasificate pe care acestea le comunică pe parcursul procedurii de atribuire și de contractare. Acestea pot, de asemenea, să solicite operatorilor economici să se asigure că subcontractanții lor respectă aceste cerințe.

CAPITOLUL II

Praguri, organisme centrale de achiziție și excluderi

Secțiunea 1

Praguri

Articolul 8

Valoarea pragurilor pentru contracte

Prezenta directivă se aplică contractelor a căror valoare estimată, fără taxa pe valoarea adăugată (TVA), este egală cu sau mai mare decât următoarele praguri:

- (a) 412 000 EUR, pentru contractele de furnizare de bunuri și de servicii;
- (b) 5 150 000 EUR, pentru contractele de lucrări.

Articolul 9

Metode de calcul al valorii estimate a contractelor și a acordurilor-cadru

(1) Calcularea valorii estimate a unui contract se bazează pe valoarea totală de plată, fără TVA, estimată de autoritatea/entitatea contractantă. Acest calcul ține seama de valoarea totală estimată, inclusiv de orice formă de opțiune posibilă și de eventualele reînnoiri ale contractului.

În cazul în care prevede prime sau plăți în beneficiul candidaților sau ofertanților, autoritatea/entitatea contractantă ține seama de acestea la calcularea valorii estimate a contractului.

(2) Estimarea trebuie să fie valabilă în momentul expedierii anunțului de participare, prevăzut la articolul 32 alineatul (2) sau, în cazul în care un astfel de anunț nu este necesar, în momentul în care autoritatea/entitatea contractantă inițiază procedura de atribuire a contractului.

(3) Niciun proiect de lucrări și nici un proiect de achiziții cu scopul obținerii unei anumite cantități de bunuri și/sau de servicii nu poate fi divizat în vederea creării unor contracte parțiale separate în principiu identice, sau împărțit în alt mod în vederea sustragerii de la aplicarea dispozițiilor prezentei directive.

(4) În cazul contractelor de lucrări, la calcularea valorii estimate se ține seama de valoarea lucrărilor, precum și de valoarea totală estimată a bunurilor necesare pentru execuția lucrărilor și puse la dispoziția executantului de lucrări de către autoritățile/entitățile contractante.

(5) (a) În cazul în care o lucrare preconizată sau un proiect de achiziții de servicii poate duce la atribuirea simultană a contractelor sub formă de loturi separate, se ține seama de valoarea globală estimată a totalității respectivelor loturi.

În cazul în care valoarea cumulată a loturilor este egală cu sau depășește pragul prevăzut la articolul 8, prezenta directivă se aplică cu privire la atribuirea fiecărui lot.

Cu toate acestea, autoritățile/entitățile contractante pot deroga de la aplicarea prezentei directive în ceea ce privește anumite loturi a căror valoare estimată, fără TVA, este inferioară valorii de 80 000 EUR în cazul serviciilor și inferioară valorii de 1 000 000 EUR în cazul lucrărilor, cu condiția ca valoarea totală a acestor loturi să nu depășească 20 % din valoarea cumulată a totalității loturilor;

(b) în cazul în care un proiect de achiziții de bunuri omogene poate duce la atribuirea simultană a contractelor sub formă de loturi separate, se ține seama de valoarea estimată a tuturor loturilor la aplicarea articolului 8 literele (a) și (b).

În cazul în care valoarea cumulată a loturilor este egală cu sau mai mare decât pragul prevăzut la articolul 8, prezenta directivă se aplică atribuirii fiecărui lot.

Cu toate acestea, autoritățile/entitățile contractante pot deroga de la această aplicare în cazul loturilor a căror valoare estimată, fără TVA, este mai mică de 80 000 EUR, cu condiția ca valoarea cumulată a respectivelor loturi să nu depășească 20 % din valoarea cumulată a tuturor loturilor.

(6) Pentru contractele de furnizare de bunuri care au ca obiect leasingul, locațiunea sau cumpărarea cu plata în rate de produse, valoarea care trebuie luată în considerare ca bază de calcul a valorii estimate a contractului este următoarea:

(a) în ipoteza unor contracte pe perioadă determinată, în cazul în care durata este egală sau mai mică de 12 luni, valoarea totală estimată pentru întreaga durată a contractului sau, în cazul în care durata contractului este mai mare de 12 luni, valoarea totală care include valoarea estimată a valorii reziduale;

(b) în ipoteza unor contracte pe perioadă nedeterminată sau în cazul în care durata contractelor nu poate fi stabilită, valoarea lunară înmulțită cu 48.

(7) În cazul contractelor de furnizare de bunuri sau de prestare de servicii caracterizate prin regularitate sau destinate să fie reînnoite în decursul unei anumite perioade, se consideră ca bază de calcul a valorii estimate a contractului:

(a) fie valoarea totală reală a contractelor succesive de același tip, atribuite în decursul ultimelor 12 luni sau în timpul ultimului exercițiu financiar, corectată, în cazul în care este posibil, pentru a ține seama de modificările de cantitate sau de valoare care ar fi posibil să apară în decursul celor 12 luni de după contractul inițial;

(b) fie valoarea totală estimată a contractelor succesive atribuite în decursul celor 12 luni de la prima livrare sau pe perioada exercițiului financiar, în măsura în care acesta depășește 12 luni.

Alegerea metodei de calcul a valorii estimate a unui contract de achiziții nu poate fi efectuată cu intenția de a-l sustrage de la aplicarea prezentei directive.

(8) În cazul contractelor de prestare de servicii, valoarea de care se ține seama ca bază de calcul a valorii estimate a contractului este, după caz, următoarea:

(a) pentru următoarele tipuri de servicii:

- (i) servicii de asigurări: prima plătabilă și celelalte metode de remunerare;
- (ii) contracte de proiectare: onorarii, comisioane plățibile și alte metode de remunerare;

(b) pentru contractele de prestare de servicii care nu indică un preț total:

- (i) în cazul unor contracte pe perioadă determinată, în măsura în care aceasta este egală sau mai mică de 48 de luni: valoarea totală estimată pentru întreaga perioadă;

- (ii) în cazul unor contracte pe perioadă nedeterminată sau mai mare de 48 de luni: valoarea lunară înmulțită cu 48.
- (9) În cazul acordurilor-cadru, valoarea care trebuie luată în considerare este valoarea maximă estimată, fără TVA, a tuturor contractelor avute în vedere în decursul perioadei totale de aplicare a acordului-cadru.

Secțiunea 2

Organisme centrale de achiziție

Articolul 10

Contracte și acorduri-cadru atribuite de organismele centrale de achiziție

- (1) Statele membre pot prevedea posibilitatea autorităților/entităților contractante de a achiziționa lucrări, bunuri și/sau servicii prin intermediul organismelor centrale de achiziție.
- (2) Se consideră că autoritățile/entitățile contractante care achiziționează lucrări, bunuri și/sau servicii prin intermediul unui organism central de achiziție, în cazurile prevăzute la articolul 1 alineatul (18), au respectat dispozițiile prezentei directive în măsura în care:
- organismul central de achiziție le-a respectat; sau
 - atunci când organismul central de achiziție nu este o autoritate/entitate contractantă, normele de atribuire a contractelor pe care acesta le aplică sunt în conformitate cu dispozițiile prezentei directive, iar contractele atribuite pot fi supuse unor căi de atac eficace, comparabile cu cele prevăzute în titlul IV.

Secțiunea 3

Excluderea unor contracte

Articolul 11

Utilizarea excluderilor

Niciuna dintre normele, procedurile, programele, acordurile, regiunile sau contractele menționate în această secțiune nu pot fi folosite în scopul sustragerii de la aplicarea dispozițiilor prezentei directive.

Articolul 12

Contracte atribuite în temeiul normelor internaționale

Prezenta directivă nu se aplică contractelor reglementate:

- (a) de norme procedurale specifice în temeiul unui acord sau al unei înțelegeri internaționale, încheiate între unul sau multe state membre și una sau mai multe țări terțe;

- (b) de norme procedurale specifice în temeiul unui acord internațional încheiat sau al unei înțelegeri internaționale încheiate referitoare la staționarea trupelor și privind angajamentele unui stat membru sau ale unei țări terțe;
- (c) de normele procedurale specifice ale unei organizații internaționale, care efectuează achiziții în propriile scopuri sau contractelor care trebuie acordate de un stat membru în conformitate cu normele respective.

Articolul 13

Excluderi speciale

Prezenta directivă nu se aplică în următoarele cazuri:

- (a) contractelor pentru care aplicarea normelor prezentei directive ar obliga un stat membru să ofere informații a căror divulgare este considerată de statul în cauză ca fiind contrară intereselor sale fundamentale de securitate;
- (b) contractelor destinate activităților specifice serviciilor de informații;
- (c) contractelor atribuite în cadrul unui program de cooperare bazat pe cercetare și dezvoltare, desfășurat în comun de cel puțin două state membre și având drept obiectiv elaborarea unui produs nou și, dacă este cazul, fazelor ulterioare pentru întreaga durată sau anumite părți ale ciclului de viață al acestui produs. La încheierea unui astfel de program de cooperare la care participă doar state membre, acestea transmit Comisiei ponderea cheltuielilor legate de cercetare și dezvoltare din costul total al programului de cooperare, acordul de repartizare a costurilor, precum și ponderea achizițiilor pe stat membru, după caz;
- (d) contractelor atribuite într-o țară terță, inclusiv în scopuri civile, desfășurate pe durata mobilizării forțelor în afara teritoriului Uniunii, în cazul în care necesitățile operaționale impun încheierea acestor contracte cu operatori economici situați în zona de operațiuni;
- (e) contractele de prestare de servicii care au ca obiect achiziția sau locațiunea, prin orice mijloace financiare, de terenuri, de construcții existente sau de alte bunuri imobile sau referitoare la drepturile asupra respectivelor bunuri;
- (f) contractele atribuite de un guvern unui alt guvern referitoare la:
- (i) furnizarea de echipamente militare sau echipamente sensibile; sau
 - (ii) lucrări și servicii în legătură directă cu astfel de echipamente; sau
 - (iii) lucrări și servicii special destinate unor scopuri militare, sau lucrări și servicii cu caracter sensibil;

- (g) serviciile de arbitraj și de conciliere;
- (h) serviciile financiare, cu excepția serviciilor de asigurări;
- (i) contractele de muncă;
- (j) serviciile de cercetare și de dezvoltare, altele decât cele ale căror beneficii revin exclusiv autorității/entității contractante pentru uz propriu în cadrul propriilor activități, cu condiția ca serviciul prestat să fie integral remunerat de către autoritatea contractantă.

Secțiunea 4

Regimuri speciale

Articolul 14

Contracte rezervate

Statele membre pot rezerva dreptul de participare la procedurile de atribuire a contractelor unor ateliere protejate sau pot prevedea ca astfel de contracte să fie executate în contextul programelor de angajare protejată, în cazul în care majoritatea angajaților interesați sunt persoane cu handicap care, prin natura sau gravitatea handicapului lor, nu pot desfășura o activitate profesională în condiții normale.

În anunțul de participare se menționează prezenta dispoziție.

CAPITOLUL III

Regimul aplicabil contractelor de prestare de servicii

Articolul 15

Contracte de prestare de servicii menționate la anexa I

Contractele care au ca obiect serviciile prevăzute la articolul 2 care sunt enumerate la anexa I se atribuie în conformitate cu articolele 18-54.

Articolul 16

Contracte de prestare de servicii menționate la anexa II

Contractele care au ca obiect serviciile prevăzute la articolul 2 care sunt enumerate la anexa II intră exclusiv sub incidența articolului 18 și a articolului 30 alineatul (3).

Articolul 17

Contracte mixte care includ servicii enumerate la anexele I și II

Contractele care au ca obiect servicii prevăzute la articolul 2 care sunt enumerate atât la anexa I, cât și la anexa II, se atribuie în conformitate cu articolele 18-54, în cazul în care valoarea serviciilor menționate la anexa I este mai mare decât cea a serviciilor menționate la anexa II. În alte cazuri, contractele se atribuie în conformitate cu articolul 18 și articolul 30 alineatul (3).

CAPITOLUL IV

Norme speciale privind documentele contractului

Articolul 18

Specificații tehnice

- (1) Specificațiile tehnice, astfel cum sunt definite în anexa III punctul 1, figurează în documentele contractului (anunțurile de participare, caietul de sarcini, documentele descriptive sau documentele justificative).
 - (2) Specificațiile tehnice trebuie să permită accesul egal al ofertanților și să nu aibă ca efect impunerea unor obstacole nejustificate în calea concurenței în ceea ce privește achizițiile.
 - (3) Fără a aduce atingere normelor tehnice naționale obligatorii (inclusiv celor legate de siguranța produselor) sau cerințelor tehnice pe care statul membru, în temeiul acordurilor internaționale în materie de standardizare, trebuie să le îndeplinească pentru a garanta interoperabilitatea impusă de acordurile menționate anterior și cu condiția să fie compatibile cu dreptul comunitar, specificațiile tehnice sunt formulate:
 - (a) fie prin trimitere la specificațiile tehnice definite în anexa III și, în ordinea preferințelor:
 - standardele naționale civile care transpun standardele europene;
 - aprobările tehnice europene;
 - specificațiile tehnice comune civile;
 - standardele naționale civile care transpun standardele internaționale;
 - alte standarde internaționale civile;
 - alte sisteme tehnice de referință stabilite de organismele europene de standardizare, sau, în cazul în care acestea nu există, alte standardele naționale civile, aprobări tehnice naționale sau specificații tehnice naționale în materie de proiectare, calcul și execuție a lucrărilor, precum și de utilizare a produselor;
 - specificațiile tehnice civile elaborate de întreprinderi și care se bucură de o largă recunoaștere în rândul acestora; sau
 - „standardele pentru apărare” naționale definite în anexa III punctul 3 și specificațiile echipamentelor de apărare similare standardelor respective.
- Fiecare trimitere este însoțită de mențiunea „sau echivalent”;

- (b) fie în termeni de performanțe sau de cerințe funcționale; acestea pot include caracteristici de mediu.

Cu toate acestea, specificațiile tehnice trebuie să fie suficient de exacte pentru ca ofertanții să poată stabili obiectul contractului și pentru ca autoritățile/entitățile contractante să poată atribui contractul;

- (c) fie în termeni de performanțe sau de cerințe funcționale, prevăzute la litera (b), făcând trimitere la specificațiile menționate la litera (a) ca mijloc de prezumție a conformității cu respectivele performanțe sau cerințe funcționale;

- (d) fie prin trimitere la specificațiile prevăzute la litera (a), pentru anumite caracteristici, și la performanțele sau cerințele funcționale prevăzute la litera (b), pentru alte caracteristici.

(4) În cazul în care se folosesc de posibilitatea de a face trimitere la specificațiile prevăzute la alineatul (3) litera (a), autoritățile/entitățile contractante nu pot respinge o ofertă pe motiv că produsele sau serviciile oferite nu sunt conforme cu specificațiile la care au făcut trimitere, dacă ofertantul dovedește în oferta sa, într-un mod care să răspundă cerințelor autorității/entității contractante, prin orice mijloace adecvate, că soluțiile pe care le propune îndeplinesc în mod echivalent cerințele definite în specificațiile tehnice.

Prin mijloc adecvat se poate înțelege un dosar tehnic emis de producător sau un raport de testare emis de un organism recunoscut.

(5) În cazul în care se folosesc de posibilitatea, prevăzută la alineatul (3), de a stabili performanțe sau cerințe funcționale de îndeplinit, autoritățile/entitățile contractante nu pot respinge o ofertă de lucrări, de produse sau de servicii conforme cu un standard național care transpune un standard european, cu un acord tehnic european, cu o specificație tehnică comună, cu un standard internațional sau cu un sistem tehnic de referință elaborat de un organism european de standardizare, dacă aceste specificații se referă la performanțele sau la cerințele funcționale pe care respectivele autorități le-au impus.

În oferta sa, ofertantul trebuie să dovedească, într-un mod care să răspundă cerințelor autorității contractante și prin orice mijloace adecvate, că lucrările, produsele sau serviciile conforme cu standardul răspund performanțelor sau cerințelor funcționale ale autorității/entității contractante.

Prin mijloc adecvat se poate înțelege un dosar tehnic emis de producător sau un raport de testare emis de un organism recunoscut.

(6) În cazul în care prevăd caracteristici de mediu în termeni de performanțe sau de cerințe funcționale, astfel cum sunt menționate la alineatul (3) litera (b), autoritățile/entitățile contractante pot utiliza specificațiile detaliate sau, dacă este necesar, părți din acestea, conform etichetelor ecologice europene sau (multi)naționale sau conform oricăror alte etichete ecologice, cu condiția ca:

— respectivele specificații să fie adecvate, astfel încât să definească toate caracteristicile bunurilor sau serviciilor care fac obiectul contractului;

— cerințele etichetei să fie elaborate pe baza unor informații științifice;

— etichetele ecologice să fie adoptate printr-o procedură la care să poată participa toate părțile implicate, precum organismele guvernamentale, consumatorii, producătorii, distribuitorii și organizațiile de mediu;

— specificațiile să fie accesibile tuturor părților interesate.

Autoritățile/entitățile contractante pot preciza că produsele sau serviciile care prezintă etichete ecologice sunt considerate ca respectând specificațiile tehnice definite în caietul de sarcini; autoritățile contractante trebuie să accepte orice alte mijloace de probă adecvate, cum ar fi un dosar tehnic emis de producător sau un raport de testare emis de un organism recunoscut.

(7) În sensul prezentului articol, prin „organisme recunoscute” se înțelege laboratoarele de testare și de calibrare, organismele de inspecție și de certificare conforme cu standardele europene aplicabile.

Autoritățile/entitățile contractante acceptă certificatele emise de organismele recunoscute din alte state membre.

(8) Cu excepția cazului în care sunt justificate de obiectul contractului, specificațiile tehnice nu pot preciza un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu, și nici nu se pot referi la o marcă, la un brevet, la un tip, la o origine sau la o producție anumite, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor întreprinderi sau produse. O astfel de mențiune sau referire este autorizată, cu titlu excepțional, în cazul în care nu este posibilă o descriere suficient de exactă și de inteligibilă a obiectului contractului în conformitate cu alineatele (3) și (4); o astfel de mențiune sau referire este însoțită de cuvintele „sau echivalent”.

Articolul 19

Variante

(1) În cazul în care criteriul de atribuire este cel al ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, autoritățile/entitățile contractante pot autoriza ofertanții să prezinte variante.

(2) Autoritățile/entitățile contractante precizează în anunțul de participare dacă autorizează sau nu variantele; variantele nu pot fi autorizate în lipsa acestei mențiuni.

(3) Autoritățile/entitățile contractante care autorizează variantele menționează în caietul de sarcini cerințele minime pe care trebuie să le respecte acestea, precum și modalitățile de depunere.

Se iau în considerare numai variantele care îndeplinesc cerințele minime stabilite de autoritățile/entitățile contractante.

(4) În cazul procedurilor de atribuire a contractelor de furnizare de bunuri sau de prestare de servicii, autoritățile/entitățile contractante care au autorizat variante nu pot respinge o variantă din simplul motiv că ar conduce, în cazul în care ar fi selectată, fie la un contract de prestare de servicii în locul unui contract de furnizare de bunuri, fie la un contract de furnizare de bunuri în locul unui contract de prestare de servicii.

Articolul 20

Condiții de executare a contractului

Autoritățile/entitățile contractante pot prevedea condiții speciale privind executarea contractului, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu legislația comunitară și să fie menționate în documentele contractului (anunțurile de participare, caietul de sarcini, documentele descriptive sau documentele justificative). Aceste condiții se pot referi, în special, la subcontractare sau pot urmări să asigure securitatea informațiilor clasificate și securitatea aprovizionării impuse de autoritatea/entitatea contractantă în conformitate cu articolele 21, 22 și 23 sau pot lua în considerare o serie de aspecte sociale și de mediu.

Articolul 21

Subcontractarea

(1) Ofertantul câștigător este liber să-și selecteze subcontractanții pentru toate subcontractele cărora nu li se aplică cerințele prevăzute la alineatele (3) și (4) și, mai ales, nu i se solicită să discrimineze posibili subcontractanți pe criteriul naționalității.

(2) Autoritatea/entitatea contractantă poate solicita sau poate primi din partea unui stat membru cererea de a solicita ofertantului:

- să indice, în oferta sa, partea din contract pe care ar putea intenționa să o subcontracteze unor terți, subcontractanții propuși, precum și obiectul subcontractelor pentru care aceștia din urmă sunt propuși; și/sau
- să indice orice modificare produsă la nivelul subcontractanților pe durata executării contractului.

(3) Autoritatea/entitatea contractantă poate obliga sau poate primi din partea unui stat membru solicitarea de a obliga ofertantul selectat să aplice dispozițiile prevăzute la titlul III tuturor sau anumitor subcontracte pe care ofertantul selectat intenționează să le atribuie unor terți.

(4) Statele membre pot stabili dispoziții conform cărora autoritatea/entitatea contractantă poate solicita sau poate fi obligată să solicite ofertantului selectat să subcontracteze unor terți o parte din contract. Autoritatea/entitatea contractantă care impune acest tip de subcontractare exprimă acest procent minim sub forma unui interval de valori, care conține un procent minim și unul maxim. Procentul maxim nu poate depăși 30 % din valoarea contractului. Un astfel de interval este proporțional cu obiectul și valoarea contractului, precum și cu caracterul sectorului industrial în cauză, inclusiv cu nivelul concurenței de pe piața respectivă și cu capacitățile tehnice relevante ale bazei industriale.

Se consideră că orice procent de subcontractare care se încadrează în intervalul de valori indicat de autoritatea/entitatea contractantă îndeplinește cerința de subcontractare prevăzută la prezentul alineat.

Ofertanții pot propune subcontractarea unei părți din valoarea totală care depășește limita maximă a intervalului prevăzut de autoritatea/entitatea contractantă.

Autoritatea/entitatea contractantă solicită ofertanților să precizeze în ofertele lor partea sau părțile din ofertă pe care intenționează să le subcontracteze pentru a îndeplini cerința menționată la primul paragraf.

Autoritatea/entitatea contractantă poate solicita sau i se poate cere de către un stat membru să solicite ofertanților să precizeze partea sau părțile din ofertele lor pe care intenționează să le subcontracteze pe lângă procentul impus și să indice subcontractanții pe care i-au identificat deja.

Ofertantul selectat atribuie subcontractele în funcție de procentul de subcontractare care îi este impus de autoritatea/entitatea subcontractantă în conformitate cu dispozițiile titlului III.

(5) În orice caz, atunci când un stat membru decide că autoritățile/entitățile contractante pot respinge subcontractanții selectați de ofertant în faza procedurii de atribuire a contractului principal, respectiv de ofertantul selectat pe durata executării contractului, la baza acestui refuz nu pot sta decât criteriile aplicate pentru selectarea ofertanților pentru contractul principal. În cazul în care respinge un subcontractant, autoritatea/entitatea subcontractantă trebuie să prezinte ofertantului sau ofertantului selectat o justificare scrisă prin care să expună motivele pentru care consideră că subcontractantul/subcontractanții în cauză nu îndeplinește/îndeplinesc criteriile.

(6) Cerințele menționate la alineatele (2)-(5) sunt precizate în anunțurile de participare.

(7) Alineatele (1)-(5) nu aduc atingere răspunderii operatorului economic principal.

Articolul 22

Securitatea informației

În cazul în care este vorba despre contracte care implică, necesită și/sau conțin informații clasificate, autoritatea/entitatea contractantă precizează în documentele contractului (anunțul de participare, caietul de sarcini, documentele descriptive sau documentele suplimentare) măsurile și cerințele necesare în vederea asigurării securității acestor informații la nivelul necesar.

În acest scop, autoritatea/entitatea contractantă poate solicita ca oferta să cuprindă, printre altele, următoarele elemente:

- (a) angajamentul ofertantului și al subcontractanților deja identificați de a proteja în mod corespunzător confidențialitatea tuturor informațiilor clasificate aflate în posesia lor sau aduse la cunoștința lor pe întreaga durată de executare a contractului, precum și după rezilierea sau expirarea acestuia, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative aplicabile;
- (b) angajamentul ofertantului de a obține angajamentul prevăzut la litera (a) din partea celorlalți subcontractanți la care va apela pe durata executării contractului;
- (c) informații suficiente privind subcontractanții deja identificați, care să permită autorității/entității contractante să decidă că fiecare subcontractant posedă capacitățile necesare pentru a proteja în mod corespunzător confidențialitatea informațiilor clasificate la care are acces sau pe care este obligat să le producă în cadrul realizării activităților lor de subcontractare;
- (d) angajamentul ofertantului de a furniza informațiile solicitate la litera (c) în ceea ce privește noii subcontractanți înainte de a le atribui un subcontract.

În lipsa unei armonizări la nivel comunitar a sistemelor naționale de autorizare a securității, statele membre pot decide că măsurile și cerințele menționate la al doilea paragraf trebuie să fie conforme cu propriile dispoziții naționale privind autorizațiile de securitate. Statele membre recunosc autorizațiile de securitate pe care le consideră echivalente cu cele emise în conformitate cu dreptul lor intern, fără a aduce atingere posibilității de a desfășura și a ține seama de propriile anchete suplimentare dacă apreciază că acestea sunt necesare.

Articolul 23

Securitatea aprovizionării

Autoritatea/entitatea contractantă precizează în documentele contractului (anunțul de participare, caietul de sarcini, documentele descriptive sau documentele suplimentare) cerințele sale referitoare la securitatea aprovizionării.

În acest scop, autoritatea/entitatea contractantă poate solicita ca oferta să cuprindă, printre altele, următoarele elemente:

- (a) o certificare sau documente care să dovedească autorității/entității contractante că ofertantul va fi capabil să își îndeplinească obligațiile legate de exportul, de transferul și de tranzitul mărfurilor care fac obiectul contractului, inclusiv orice document justificativ primit din partea statului membru sau a statelor membre implicat(e);
- (b) indicarea oricărei restricții impuse autorității/entității contractante cu privire la divulgarea, transferul sau utilizarea produselor și serviciilor sau a oricărui rezultat al produselor și serviciilor respective, care ar rezulta din regimurile de control al exporturilor sau de securitate;
- (c) certificate sau documente prin care să se demonstreze că organizarea și localizarea lanțului de aprovizionare al ofertantului îi vor permite să respecte cerințele autorității/entității contractante privind securitatea aprovizionării, cerințe menționate în caietul de sarcini, precum și angajamentul de a asigura că eventualele modificări care apar în lanțul său de aprovizionare pe durata executării contractului nu vor influența respectarea acestor cerințe;
- (d) angajamentul ofertantului de a stabili și/sau menține capacitatea necesară pentru a face față unor creșteri ale necesităților, impusă de autoritatea/entitatea contractantă, ca urmare a unei situații de criză, în anumite condiții care urmează a fi convenite;
- (e) orice documente justificative primite de la autoritățile naționale ale ofertantului referitoare la satisfacerea unor creșteri ale necesităților autorității/entității contractante, ca urmare a unei situații de criză;
- (f) angajamentul ofertantului de a asigura întreținerea, modernizarea și adaptarea bunurilor care fac obiectul contractului;
- (g) angajamentul ofertantului de a informa în timp util autoritatea/entitatea contractantă în legătură cu orice schimbare apărută în organizarea sa, lanțul de aprovizionare sau în strategia sa industrială, care ar putea afecta obligațiile sale față de respectiva autoritate/entitate;
- (h) angajamentul ofertantului de a pune la dispoziția autorității/entității contractante, în anumite condiții care urmează a fi convenite, toate mijloacele specifice necesare pentru producerea pieselor de schimb, a componentelor, a ansamblurilor, precum și a echipamentelor de testare speciale, inclusiv desenele tehnice, autorizațiile și instrucțiunile de utilizare, în cazul în care nu mai este în măsură să asigure aceste aprovizionări.

Ofertantului nu i se poate cere să obțină un angajament al unui stat membru care ar aduce prejudicii libertății statului membru respectiv de a aplica, în conformitate cu dreptul internațional sau comunitar aplicabil, propriile criterii naționale de acordare a licențelor de export, transfer sau tranzit în circumstanțele care prevală în momentul deciziei respective de acordare a licenței.

*Articolul 24***Obligații privind fiscalitatea, protecția mediului, dispozițiile de protecție și condițiile de muncă**

(1) Autoritatea/entitatea contractantă poate indica sau poate fi obligată de un stat membru să indice în caietul de sarcini organismul sau organismele de la care candidații sau ofertanții pot obține informații pertinente privind obligațiile referitoare la fiscalitate, protecția mediului, dispozițiile de protecție și condițiile de muncă în vigoare în statul membru, în regiunea, localitatea sau țara terță în care urmează să fie realizate lucrările sau serviciile respective și care se vor aplica lucrărilor efectuate pe șantier sau serviciilor furnizate în decursul perioadei de executare a contractului.

(2) Autoritatea/entitatea contractantă care furnizează informațiile prevăzute la alineatul (1) solicită ofertanților sau candidaților la procedurile de atribuire a contractelor să menționeze că, la elaborarea ofertei, au ținut seama de obligațiile referitoare la dispozițiile privind protecția și condițiile de muncă în vigoare în locul în care urmează să fie realizate lucrările sau serviciile.

Primul paragraf nu aduce atingere punerii în aplicare a dispozițiilor articolului 49 privind verificarea ofertelor anormal de scăzute.

*CAPITOLUL V***Proceduri***Articolul 25***Proceduri aplicabile**

Pentru atribuirea contractelor, autoritățile/entitățile contractante aplică proceduri de drept intern, adaptate în sensul prezentei directive.

Autoritățile/entitățile contractante pot opta pentru atribuirea contractelor printr-o procedură restrânsă sau printr-o procedură de negociere cu publicarea unui anunț de participare.

În situațiile speciale prevăzute la articolul 27, acestea pot atribui contractele prin dialog competitiv.

În cazurile și situațiile speciale expres prevăzute la articolul 28, autoritățile/entitățile contractante pot recurge la o procedură de negociere fără publicarea unui anunț de participare.

*Articolul 26***Procedura de negociere cu publicarea unui anunț de participare**

(1) În cadrul procedurilor de negociere cu publicarea unui anunț de participare, autoritățile/entitățile contractante negociază

cu ofertanții propunerile de oferte, în scopul adaptării acestora la cerințele indicate în anunțul de participare, în caietul de sarcini și în eventualele documente suplimentare, pentru a găsi cea mai bună ofertă, în conformitate cu articolul 47.

(2) În cursul negocierii, autoritățile/entitățile contractante asigură respectarea egalității de tratament pentru toți ofertanții. În special, autoritățile contractante nu divulgă, în mod discriminatoriu, informații care pot avantaja anumiți ofertanți în raport cu ceilalți.

(3) Autoritățile/entitățile contractante pot prevedea ca procedura de negociere să se desfășoare în faze succesive, în scopul reducerii numărului de oferte care urmează să fie negociate, aplicând criteriile de atribuire prevăzute în anunțul de participare sau în caietul de sarcini. Anunțul de participare sau caietul de sarcini specifică dacă s-a făcut sau nu apel la această posibilitate.

*Articolul 27***Dialogul competitiv**

(1) În cazul unor contracte deosebit de complexe, statele membre pot prevedea posibilitatea ca autoritățile/entitățile contractante, în măsura în care consideră că recurgerea la procedura restrânsă sau la procedura de negociere cu publicarea unui anunț de participare nu permite atribuirea contractului, acestea din urmă să poată recurge la dialogul competitiv în conformitate cu prezentul articol.

Atribuirea contractului se face exclusiv pe baza criteriului de atribuire ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic.

(2) Autoritățile/entitățile contractante publică un anunț de participare în care își fac cunoscute necesitățile și cerințele, pe care le definesc în același anunț și într-un document descriptiv.

(3) Autoritățile/entitățile contractante deschid un dialog cu candidații selectați în conformitate cu dispozițiile aplicabile prevăzute la articolele 38-46, al cărui obiect sunt identificarea și definirea mijloacelor celor mai potrivite care să răspundă necesităților lor. În decursul acestui dialog, pot discuta cu candidații selectați toate aspectele contractului.

În cadrul dialogului, autoritățile/entitățile contractante asigură respectarea egalității de tratament pentru toți ofertanții. În special, autoritățile contractante nu divulgă, în mod discriminatoriu, informații care pot avantaja anumiți ofertanți în raport cu ceilalți.

Autoritățile/entitățile contractante nu pot dezvălui celorlalți participanți soluțiile propuse sau alte informații confidențiale comunicate de un candidat care participă la dialog, fără acordul acestuia.

(4) Autoritățile/entitățile contractante pot prevedea ca procedura să se desfășoare în etape succesive, pentru a reduce numărul de soluții care trebuie discutate în etapa de dialog, aplicând criteriile de atribuire stabilite în anunțul de participare sau în documentul descriptiv. Recurgerea la această posibilitate este indicată în anunțul de participare sau în documentul descriptiv.

(5) Autoritatea/entitatea contractantă continuă dialogul până când sunt în măsură să identifice soluția sau soluțiile, după caz, după ce le-au comparat, care pot răspunde necesităților lor.

(6) După ce au declarat încheierea dialogului și după ce au informat participanții, autoritățile/entitățile contractante îi invită pe aceștia să prezinte ofertele finale pe baza soluției sau soluțiilor prezentate și specificate în cursul dialogului. Ofertele trebuie să cuprindă toate elementele solicitate și necesare pentru realizarea proiectului.

Ofertele pot fi clarificate, precizate și perfecționate la cererea autorității/entității contractante. În orice caz, precizările, clarificările, perfecționările sau informațiile suplimentare nu pot avea ca efect modificarea elementelor de bază ale ofertei sau ale cererii de ofertă, ale căror variații pot denatura concurența sau pot avea un efect discriminatoriu.

(7) Autoritățile/entitățile contractante evaluează ofertele primite în funcție de criteriile de atribuire stabilite în anunțul de participare sau în documentul descriptiv și aleg oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, în conformitate cu articolul 47.

La cererea autorității/entității contractante, ofertantul identificat ca având oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic poate fi invitat să clarifice unele aspecte din oferta sa sau să confirme angajamentele prezentate în ofertă, cu condiția ca această clarificare să nu ducă la modificarea unor elemente importante ale ofertei sau ale cererii de ofertă, la denaturarea concurenței sau la situații discriminatorii.

(8) Autoritățile/entitățile contractante pot prevedea prețuri sau plăți pentru participanții la dialog.

Articolul 28

Cazuri care justifică recurgerea la procedura de negociere fără publicarea unui anunț de participare

În cazurile următoare, autoritățile/entitățile contractante pot atribui contractele printr-o procedură de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare și justifică recurgerea la această procedură în anunțul de atribuire a contractului, în conformitate cu cerințele de la articolul 30 alineatul (3):

1. În cazul contractelor de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii:

(a) în cazul în care nu a fost depusă nicio ofertă sau nicio ofertă adecvată sau nicio candidatură ca răspuns la o procedură restrânsă, la o procedură de negociere cu publicarea prealabilă a unui anunț de participare sau la un dialog competitiv, atât timp cât condițiile inițiale ale contractului nu suferă modificări de substanță, iar Comisiei i se transmite un raport dacă adresează o solicitare în acest sens;

(b) în cazul unor oferte neregulate sau în cazul depunerii unor oferte inacceptabile în temeiul dispozițiilor de drept intern compatibile cu articolele 5, 19, 21-24 și cu capitolul VII din titlul II, depuse ca răspuns la o procedură restrânsă, o procedură de negociere sau la un dialog competitiv, în măsura în care:

(i) condițiile inițiale ale contractului nu au suferit modificări substanțiale; și

(ii) includ în procedura de negociere toți ofertanții și numai ofertanții care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolele 39-46 și care au depus, pe durata procedurii restrânse anterioare sau a dialogului competitiv anterior, oferte conforme cu cerințele oficiale ale procedurii de ofertare;

(c) în cazul în care urgența care rezultă în urma unei situații de criză nu este compatibilă cu termenele impuse de procedurile restrânse și de negociere cu publicarea unui anunț de participare, inclusiv cu termenele reduse menționate la articolul 33 alineatul (7). Aceasta se aplică și în cazurile menționate la articolul 23 alineatul (2) litera (d);

(d) în măsura strict necesară, din motive de maximă urgență ca urmare a unor evenimente ce nu pot fi prevăzute de autoritățile/entitățile contractante în cauză, nu se pot respecta termenele pentru procedurile restrânse sau de negociere cu publicarea unui anunț de participare, inclusiv termenele reduse menționate la articolul 33 alineatul (7). Situațiile invocate pentru a justifica maxima urgență nu trebuie în niciun caz să poată fi imputate autorității/entității contractante;

(e) în cazul în care, din motive tehnice sau referitoare la protecția drepturilor de exclusivitate, contractul nu poate fi atribuit decât unui anumit operator economic.

2. În cazul contractelor de prestare de servicii și de furnizare de bunuri:

(a) pentru serviciile de cercetare și de dezvoltare, cu excepția celor menționate la articolul 13;

(b) pentru produsele fabricate exclusiv în scop de cercetare și dezvoltare, cu excepția producerii în cantități care să urmărească stabilirea viabilității comerciale a respectivului produs sau amortizarea cheltuielilor de cercetare-dezvoltare.

3. În cazul contractelor de furnizare de bunuri:

- (a) în cazul livrărilor suplimentare efectuate de furnizorul inițial și destinate fie pentru înlocuirea parțială a bunurilor sau a instalațiilor de uz curent, fie pentru extinderea bunurilor sau instalațiilor existente, în cazul în care schimbarea furnizorului ar obliga autoritatea/entitatea contractantă să achiziționeze un material tehnic cu caracteristici diferite care duc la incompatibilitate sau la dificultăți tehnice disproporționate de utilizare și întreținere.

Durata acestor contracte, precum și a contractelor reînnoite, nu poate să depășească cinci ani, exceptând situațiile excepționale determinate de luarea în considerare a duratei de viață preconizate a oricăruia dintre articolele, instalațiile sau sistemele livrate și dificultățile tehnice pe care o schimbare de furnizor le-ar putea cauza;

- (b) pentru bunurile cotate și achiziționate la o bursă de materii prime;
- (c) pentru achiziționarea de bunuri în condiții deosebit de avantajoase, fie de la un furnizor care își încetează definitiv activitățile comerciale, fie de la administratori sau lichidatori în cadrul unei proceduri de faliment, ai unui concordat judiciar sau ai unei proceduri de aceeași natură în temeiul legislațiilor sau reglementărilor naționale.

4. În cazul contractelor de lucrări și al contractelor de prestare de servicii:

- (a) pentru lucrările sau serviciile suplimentare care nu sunt prevăzute în proiectul propus inițial, și nici în contractul inițial și care au devenit necesare, ca urmare a unei situații neprevăzute, pentru execuția lucrării sau serviciilor în conformitate cu specificațiile, cu condiția atribuirii contractului operatorului economic care execută respectiva lucrare sau respectivul serviciu:

- (i) în cazul în care respectivele lucrări sau servicii suplimentare nu pot fi separate din punct de vedere tehnic sau economic de contractul inițial fără ca acest lucru să constituie un inconvenient major pentru autoritățile/entitățile contractante; sau
- (ii) în cazul în care respectivele lucrări sau servicii, chiar dacă pot fi separate de executarea contractului inițial, sunt strict necesare pentru finalizarea acestuia.

Cu toate acestea, valoarea cumulată a contractelor atribuite pentru lucrări sau servicii suplimentare nu trebuie să fie depășească 50 % din valoarea contractului inițial;

- (b) în cazul unor lucrări sau servicii noi care constau în repetarea unor lucrări sau servicii similare încredințate de către aceleași autorități/entități contractante operatorului economic câștigător al contractului inițial, cu condiția ca respectivele lucrări sau servicii să fie conforme cu un proiect de bază și ca acest proiect să fi făcut obiectul unui contract inițial atribuit printr-o procedură restrânsă, printr-o procedură de negociere cu publicarea prealabilă a unui anunț de participare sau prin dialog competitiv.

Posibilitatea de a se recurge la această procedură este indicată încă de la licitarea primului contract, iar în scopul punerii în aplicare a articolului 8, autoritățile/entitățile contractante țin seama de valoarea totală estimată pentru continuarea lucrărilor sau serviciilor.

La această procedură se poate recurge numai în termen de cinci ani de la încheierea contractului inițial, exceptând situațiile excepționale determinate de luarea în considerare a duratei de viață preconizate a oricăruia dintre articolele, instalațiile sau sistemele livrate și dificultățile tehnice pe care o schimbare de furnizor le-ar putea cauza.

5. În cazul contractelor legate de prestarea de servicii de transport aerian și maritim destinate forțelor armate sau forțelor de securitate ale unui stat membru mobilizate sau care urmează a fi mobilizate în afara granițelor, atunci când autoritatea/entitatea contractantă trebuie să achiziționeze astfel de servicii de la operatorii economici care garantează validitatea ofertelor lor doar pentru perioade foarte scurte, astfel încât termenele aplicabile procedurii restrânse sau procedurii de negociere cu publicarea unui anunț de participare, inclusiv termenele menționate la articolul 33 alineatul (7), nu pot fi respectate.

Articolul 29

Acorduri-cadru

- (1) Statele membre pot prevedea posibilitatea autorităților/entităților contractante de a încheia acorduri-cadru.

- (2) În vederea încheierii unui acord-cadru, autoritățile/entitățile contractante respectă normele procedurale prevăzute de prezenta directivă în toate etapele, până la atribuirea contractelor bazate pe respectivul acord-cadru. Părțile la acordul-cadru sunt alese prin aplicarea criteriilor de atribuire stabilite în conformitate cu articolul 47.

Contractele bazate pe un acord-cadru se atribuie în conformitate cu procedurile prevăzute la alineatele (3) și (4). Aceste proceduri sunt aplicabile numai între autoritățile/entitățile contractante și operatorii economici care sunt părți inițiale la acordul-cadru.

La atribuirea contractelor bazate pe un acord-cadru, părțile nu pot în niciun caz să aducă modificări importante la termenii stabiliți în respectivul acord-cadru, în special în cazul prevăzut la alineatul (3).

Durata unui acord-cadru nu poate depăși șapte ani, exceptând situațiile excepționale determinate de luarea în considerare a duratei de viață preconizate a oricăruia dintre articolele, instalațiile sau sistemele livrate și dificultățile tehnice pe care o schimbare de furnizor le-ar putea cauza.

În astfel de situații excepționale, autoritățile/entitățile contractante oferă o justificare corespunzătoare cu privire la situațiile respective în anunțul de participare menționat la articolul 30 alineatul (3).

Autoritățile/entitățile contractante nu pot recurge la acorduri-cadru în mod abuziv sau în așa fel încât să împiedice, să restrângă sau să denatureze concurența.

(3) În cazul în care un acord-cadru este încheiat cu un singur operator economic, contractele bazate pe respectivul acord-cadru sunt atribuite în limitele termenilor stabiliți în acordul-cadru.

Pentru atribuirea unor astfel de contracte, autoritățile/entitățile contractante pot consulta în scris operatorul economic care este parte la acordul-cadru, solicitându-i să își completeze, dacă este necesar, oferta.

(4) În cazul în care un acord-cadru se încheie cu mai mulți operatori economici, numărul acestora trebuie să fie cel puțin egal cu trei, în măsura în care există un număr suficient de operatori economici care să îndeplinească criteriile de selecție și/sau în măsura în care există un număr suficient de oferte care să corespundă criteriilor de atribuire.

Atribuirea contractelor bazate pe acordurile-cadru încheiate cu mai mulți operatori economici se poate face:

- fie prin aplicarea termenilor stabiliți în acordul-cadru, fără redeschiderea licitației;
- fie, în cazul în care în acordul-cadru nu sunt stabiliți toți termenii, după redeschiderea licitației între părți pe baza aceluiași termenii, dacă este necesar prin precizarea acestora, și, după caz, pe baza altor termeni menționați în documentele contractuale ale acordului-cadru, în conformitate cu următoarea procedură:

(a) pentru fiecare contract care urmează să fie atribuit, autoritățile/entitățile contractante consultă în scris operatorii economici care sunt capabili să execute contractul;

(b) autoritățile/entitățile contractante stabilesc un termen rezonabil de prezentare a ofertelor referitoare la fiecare contract, ținând seama de elemente precum complexitatea obiectului contractului și timpul necesar pentru depunerea ofertelor;

(c) ofertele se depun în scris, iar conținutul lor trebuie să rămână confidențial până la expirarea termenului de răspuns prevăzut;

(d) autoritățile/entitățile contractante atribuie fiecare contract ofertantului care a prezentat cea mai bună ofertă, pe baza criteriilor de atribuire enumerate în documentele contractuale ale acordului-cadru.

CAPITOLUL VI

Norme de publicitate și transparență

Secțiunea 1

Publicare de anunțuri

Articolul 30

Anunțuri

(1) Autoritățile/entitățile contractante pot face cunoscut, prin intermediul unui anunț de informare prealabilă, publicat de acestea sau de Comisie, „profilul cumpărătorului” prevăzut în anexa VI punctul 2:

(a) în ceea ce privește bunurile, valoarea totală estimată a contractelor sau a acordurilor-cadru pe grupe de produse pe care intenționează să le atribuie în decursul următoarelor 12 luni.

Autoritățile/entitățile contractante stabilesc grupele de produse făcând trimitere la pozițiile din CVP;

(b) în ceea ce privește serviciile, valoarea totală estimată a contractelor sau a acordurilor-cadru, pentru fiecare categorie de servicii pe care intenționează să le atribuie în decursul următoarelor 12 luni;

(c) în ceea ce privește lucrările, caracteristicile esențiale ale contractelor sau ale acordurilor-cadru pe care intenționează să le atribuie.

Anunțurile prevăzute la primul paragraf sunt trimise Comisiei sau publicate în cadrul profilului cumpărătorului în cel mai scurt timp posibil după decizia de aprobare a proiectului pentru a cărui realizare autoritățile/entitățile contractante intenționează să atribuie contracte de lucrări sau acorduri-cadru.

Autoritățile/entitățile contractante care publică anunțul de informare prealabilă privind profilul cumpărătorului trimis Comisiei, pe cale electronică, în conformitate cu formatul și modalitățile de trimitere prevăzute în anexa VI punctul 3, un aviz prin care anunță publicarea unui anunț de informare prealabilă privind profilul cumpărătorului.

Publicarea anunșurilor prevăzute la primul paragraf este obligatorie numai în cazul în care autoritățile/entitățile contractante optează pentru reducerea termenului de primire a ofertelor, astfel cum este stabilit la articolul 33 alineatul (3).

Prezentul alineat nu se aplică procedurilor de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare.

(2) Autoritățile/entitățile contractante care doresc să atribuie un contract sau un acord-cadru printr-o procedură restrânsă, printr-o procedură de negociere cu publicarea unui anunț de participare sau prin dialog competitiv, își fac cunoscută intenția prin intermediul unui anunț de participare.

(3) Autoritățile/entitățile contractante care au atribuit un contract sau au încheiat un acord-cadru trimit un anunț privind rezultatele procedurii de atribuire în termen de cel mult 48 de zile de la atribuirea contractului sau de la încheierea acordului-cadru.

În cazul acordurilor-cadru încheiate în conformitate cu articolul 29, autoritățile/entitățile contractante nu sunt obligate să trimită un anunț privind rezultatele procedurii de atribuire a fiecărui contract bazat pe acordul-cadru.

Anumite informații privind atribuirea contractului sau încheierea acordului-cadru pot să nu fie publicate, în cazul în care dezvăluirea unor asemenea informații ar împiedica punerea în aplicare a legislației, ar fi contrară interesului public, în special intereselor de apărare și de securitate, ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale operatorilor economici publici sau privați sau ar putea aduce atingere concurenței loiale între aceștia.

Articolul 31

Publicarea neobligatorie

Autoritățile/entitățile contractante pot publica, în conformitate cu articolul 23, anunșurile privind contractele a căror publicare nu este obligatorie în temeiul prezentei directive.

Articolul 32

Forma și modalitățile de publicare a anunșurilor

(1) Anunșurile cuprind informațiile menționate la anexa IV și, după caz, orice altă informație pe care autoritatea/entitatea contractantă o consideră utilă, în formatul formularelor standard adoptate de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 67 alineatul (2).

(2) Anunșurile trimise Comisiei de autoritățile/entitățile contractante sunt transmise fie pe cale electronică, în conformitate cu formatul și modalitățile de transmitere menționate la punctul 3 din anexa VI, fie prin alte mijloace. În cazul în care se recurge la procedura accelerată prevăzută la articolul 33 alineatul (7), anunșurile trebuie trimise fie prin fax, fie pe cale electronică, în conformitate cu formatul și modalitățile de transmitere menționate în anexa VI punctul 3.

Anunșurile se publică în conformitate cu caracteristicile tehnice de publicare menționate în anexa VI punctul 1 literele (a) și (b).

(3) Anunșurile redactate și trimise pe cale electronică, în conformitate cu formatul și modalitățile de transmitere menționate în anexa VI punctul 3, se publică în termen de cel mult cinci zile de la data trimiterii.

Anunșurile care nu sunt trimise pe cale electronică în conformitate cu formatul și modalitățile de transmitere menționate în anexa VI punctul 3 se publică în termen de cel mult 12 zile de la data trimiterii sau, în cazul procedurii accelerate prevăzute la articolul 33 alineatul (7), în termen de cel mult cinci zile de la data trimiterii.

(4) Anunșurile de participare se publică în extenso într-una dintre limbile oficiale ale Comunității, aleasă de autoritatea/entitatea contractantă, versiunea în respectiva limbă originală fiind singura autentică. Un rezumat al elementelor importante din fiecare anunț se publică în celelalte limbi oficiale.

Cheltuielile de publicare a respectivelor anunșuri de către Comisie sunt suportate de Comunitate.

(5) Anunșurile și conținutul acestora nu pot fi publicate la nivel național sau publicate în profilul unui cumpărător înainte de data la care sunt trimise Comisiei.

Anunșurile publicate la nivel național nu trebuie să cuprindă alte informații decât cele cuprinse în anunșurile trimise Comisiei sau publicate în profilul unui cumpărător în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) primul paragraf, dar trebuie să menționeze data la care anunțul a fost trimis Comisiei sau data publicării în profilul unui cumpărător.

Anunșurile informative prelabile nu pot fi publicate în profilul unui cumpărător înainte de trimiterea la Comisie a anunșului privind publicarea lor în acea formă; acestea menționează data acestei trimiteri.

(6) Conținutul anunșurilor care nu sunt trimise pe cale electronică în conformitate cu formatul și modalitățile de transmitere menționate în anexa VI punctul 3 este limitat la aproximativ 650 de cuvinte.

(7) Autoritățile/entitățile contractante trebuie să fie în măsură să dovedească data trimiterii anunțurilor.

(8) Comisia expediază autorității/entității contractante o confirmare a publicării informațiilor trimise, menționând data acestei publicări. Confirmarea constituie dovada publicării.

Secțiunea 2

Termene

Articolul 33

Termene de primire a cererilor de participare și de primire a ofertelor

(1) Pentru stabilirea termenelor de primire a ofertelor și a cererilor de participare, autoritățile/entitățile contractante țin seama în special de complexitatea contractului și de timpul necesar pentru pregătirea ofertelor, fără a aduce atingere termenelor minime stabilite de prezentul articol.

(2) În cazul procedurilor restrânse, al procedurilor de negociere cu publicarea unui anunț de participare și în cazul recurgerii la dialogul competitiv, termenul minim de primire a cererilor de participare este de 37 de zile de la data trimiterii anunțului de participare.

În cazul procedurilor restrânse, termenul minim de primire a ofertelor este de 40 de zile de la data trimiterii invitației.

(3) În cazul în care autoritățile/entitățile contractante au publicat un anunț de informare prealabilă, termenul minim de primire a ofertelor prevăzut la alineatul (2) al doilea paragraf poate fi redus, ca regulă generală, la 36 de zile, dar, în nici un caz, nu poate fi redus la mai puțin de 22 de zile.

Termenul curge de la data trimiterii invitației de participare la procedura de ofertare.

Termenele reduse menționate la primul paragraf sunt permise cu condiția ca anunțul de informare prealabilă să fi cuprins toate informațiile necesare pentru anunțul de participare prevăzute la anexa IV, în măsura în care respectivele informații sunt disponibile în momentul publicării anunțului, iar respectivul anunț de informare prealabilă a fost trimis spre publicare cu cel puțin 52 de zile și cel mult 12 luni înainte de data trimiterii anunțului de participare.

(4) În cazul în care anunțurile sunt pregătite și trimise pe cale electronică în conformitate cu formatul și modalitățile de transmitere menționate în anexa VI punctul 3, termenul de primire a cererilor de participare prevăzut la alineatul (2) primul paragraf poate fi redus cu șapte zile.

(5) Termenele de primire a ofertelor prevăzute la alineatul (2) al doilea paragraf pot fi reduse cu cinci zile în cazul în care autoritatea/entitatea contractantă oferă, pe cale electronică și începând de la data publicării anunțului în conformitate cu anexa VI,

accesul liber, direct și total la caietul de sarcini și la orice documente suplimentare, menționând în textul anunțului adresa de Internet la care poate fi consultată această documentație.

Această reducere se poate cumula cu cea prevăzută la alineatul (4).

(6) În cazul în care, indiferent de motiv, caietul de sarcini și documentele sau informațiile suplimentare, deși solicitate în timp util, nu au fost furnizate în termenele stabilite la articolul 34 sau în cazul în care ofertele nu pot fi formulate decât în urma unei vizite la fața locului sau după consultarea pe loc a documentelor anexate la caietul de sarcini, termenele de primire a ofertelor sunt prelungite astfel încât toți operatorii economici interesați să poată avea acces la toate informațiile necesare pentru formularea ofertelor.

(7) În procedurile restrânse și de negociere cu publicarea unui anunț de participare, în cazul în care, din cauza naturii urgente a situației, nu se pot respecta termenele minime stabilite la prezentul articol, autoritățile/entitățile contractante pot stabili:

- un termen de primire a cererilor de participare, care nu poate fi mai mic de 15 zile de la data trimiterii anunțului de participare sau mai mic de 10 zile, în cazul în care anunțul este trimis pe cale electronică în conformitate cu formatul și modalitățile de transmitere menționate în anexa VI punctul 3; și
- în cazul procedurilor restrânse, un termen de primire a ofertelor, care nu poate fi mai mic de 10 zile de la data trimiterii invitației către ofertant.

Secțiunea 3

Conținutul și mijloacele de transmitere a informațiilor

Articolul 34

Invitații de prezentare a ofertelor, de participare la dialog sau de negociere

(1) În procedurile restrânse, procedurile de negociere cu publicarea unui anunț de participare și dialogul competitiv, autoritățile/entitățile contractante invită simultan și în scris candidații selectați să își prezinte ofertele sau să negocieze sau, în cazul dialogului competitiv, să participe la dialog.

(2) Invitația adresată candidaților include:

- fie un exemplar al caietului de sarcini sau al documentului descriptiv și al oricărui document suplimentar;
- fie o trimitere la cum se accesează documentele indicate la prima liniuță, în cazul în care acestea sunt puse la dispoziție direct prin mijloace electronice, în conformitate cu articolul 33 alineatul (5).

(3) În cazul în care o entitate, alta decât autoritatea/entitatea contractantă responsabilă de procedura de atribuire, dispune de documentele contractului, documentul descriptiv și/sau de documentele suplimentare, invitația precizează adresa serviciului de la care poate fi solicitată respectiva documentație și, după caz, data limită la care se pot solicita documentele în cauză, precum și valoarea și modalitățile de plată a sumei care trebuie plătită pentru a obține documentele. Serviciile competente trimit operatorilor economici documentația menționată anterior de îndată după primirea cererii în acest sens.

(4) Informațiile suplimentare privind caietul de sarcini, documentul descriptiv sau documentele suplimentare sunt comunicate de autoritatea/entitatea contractantă sau de serviciile competente cu cel puțin șase zile înainte de termenul stabilit pentru primirea ofertelor, în cazul în care acestea au fost solicitate în timp util. În cazul procedurii restrânse sau de negociere accelerată, termenul este de patru zile.

(5) În afară de elementele prevăzute la alineatele (2), (3) și (4), invitația cuprinde cel puțin:

- (a) o trimitere la anunțul de participare publicat;
- (b) termenul de primire a ofertelor, adresa la care trebuie depuse ofertele și limba sau limbile în care trebuie redactate ofertele. În cazul unei proceduri de dialog competitiv, aceste informații nu trebuie să figureze în invitația de participare la dialog, ci în invitația de participare la procedura de ofertare;
- (c) în cazul dialogului competitiv, data și adresa stabilite pentru începerea etapei de consultare, precum și limba sau limbile folosite;
- (d) o trimitere la eventualele documente care trebuie anexate, fie în sprijinul declarațiilor care pot fi verificate, prezentate de candidat în conformitate cu articolul 38, fie în completarea informațiilor prevăzute la articolul menționat anterior și în aceleași condiții ca cele prevăzute la articolele 41 și 42;
- (e) ponderarea relativă a criteriilor de atribuire a contractului sau, după caz, ordinea descrescătoare a importanței criteriilor utilizate pentru a desemna oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, în cazul în care nu sunt menționate în anunțul de participare, în caietul de sarcini sau în documentul descriptiv.

Articolul 35

Informarea candidaților și ofertanților

(1) Autoritățile/entitățile contractante informează în cel mai scurt timp candidații și ofertanții cu privire la deciziile luate în ceea ce privește atribuirea unui contract sau încheierea unui acord-cadru, inclusiv cu privire la motivele pentru care au decis să renunțe la atribuirea unui contract sau la încheierea unui acord-cadru pentru care lansaseră o invitație de participare și să reînceapă procedura; în cazul în care autorităților/entităților contractante li se solicită acest lucru, informațiile sunt furnizate în scris.

(2) La cererea scrisă a părții în cauză, autoritate/entitatea contractantă, sub rezerva alineatului (3), comunică, în cel mai scurt timp și la cel mult 15 zile de la data primirii unei cereri scrise, următoarele informații:

- (a) fiecărui candidat respins, motivele respingerii candidaturii sale;
- (b) fiecărui ofertant respins, motivele respingerii ofertei sale, inclusiv, în special, în cazurile prevăzute la articolul 18 alineatele (4) și (5), motivele deciziei de neechivalență sau motivele deciziei conform căreia lucrările, bunurile sau serviciile nu corespund cu performanțele sau cu cerințele funcționale și, în cazurile prevăzute la articolul 22 și 23, motivele deciziei sale potrivit căreia cerințele de securitate a informațiilor și de securitate a aprovizionării nu sunt îndeplinite;
- (c) fiecărui ofertant care a prezentat o ofertă acceptabilă care a fost respinsă, caracteristicile și avantajele referitoare la oferta selectată, precum și numele adjudecatarului sau al părților la acordul-cadru.

(3) Cu toate acestea, autoritățile/entitățile contractante pot decide să nu comunice anumite informații privind atribuirea contractelor sau încheierea acordurilor-cadru, prevăzute la alineatul (1), în cazul în care dezvăluirea respectivelor informații ar împiedica punerea în aplicare a legislației sau ar fi contrară interesului public, în special intereselor de apărare și de securitate, ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale operatorilor economici, indiferent dacă sunt publici sau privați, sau ar aduce atingere concurenței loiale dintre aceștia.

Secțiunea 4

Comunicări

Articolul 36

Norme aplicabile comunicărilor

(1) Toate comunicările, precum și toate schimburile de informații prevăzute de prezentul titlu pot fi realizate, la alegerea autorității/entității contractante, prin poștă, prin fax, pe cale electronică în conformitate cu alineatele (4) și (5), prin telefon, în situațiile și în condițiile menționate la alineatul (6), sau printr-o combinație între aceste mijloace.

(2) Mijloacele de comunicare alese trebuie să fie în general disponibile și, prin urmare, nu trebuie să limiteze accesul operatorilor economici la procedura de atribuire.

(3) Comunicările, schimburile de informații și stocarea lor se realizează astfel încât să se asigure păstrarea integrității datelor și confidențialitatea cererilor de participare și a ofertelor, precum și faptul că autoritățile/entitățile contractante analizează conținutul cererilor de participare și al ofertelor numai după expirarea termenului prevăzut pentru prezentarea acestora.

(4) Instrumentele utilizate pentru comunicarea pe cale electronică, precum și caracteristicile tehnice ale acestora, trebuie să aibă un caracter nediscriminatoriu, să fie accesibile publicului și să fie compatibile cu tehnologiile de informare și de comunicare utilizate în mod curent.

(5) Următoarele norme se aplică dispozitivelor de transmisie și recepție electronică a ofertelor, precum și dispozitivelor de recepție electronică a cererilor de participare:

- (a) informațiile privind specificațiile necesare prezentării ofertelor și cererilor de participare pe cale electronică, inclusiv încriptarea, trebuie să fie disponibile părților interesate. În plus, dispozitivele de primire în format electronic a ofertelor și a cererilor de participare trebuie să respecte cerințele prevăzute în anexa VIII;
- (b) statele membre pot solicita, în temeiul articolului 5 din Directiva 1999/93/CE, ca ofertele electronice să fie însoțite de o semnătură electronică avansată în conformitate cu alineatul (1) din directiva menționată anterior;
- (c) statele membre pot introduce sau menține programe voluntare de acreditare care să urmărească îmbunătățirea nivelului serviciului de certificare oferit pentru aceste dispozitive;
- (d) candidații se angajează să depună, înainte de expirarea termenului prevăzut pentru prezentarea ofertelor sau a cererilor de participare, documentele, certificatele și declarațiile menționate la articolele 39-44 și 46, în cazul în care acestea nu sunt disponibile în format electronic.

(6) Următoarele norme se aplică transmiterii cererilor de participare:

- (a) cererile de participare la procedurile de atribuire a contractelor pot fi făcute în scris sau prin telefon;
- (b) în cazul în care cererea de participare este făcută telefonic, trebuie trimisă o confirmare scrisă înainte de expirarea termenului stabilit pentru primirea cererilor;
- (c) autoritățile/entitățile contractante pot solicita, dacă este necesar în vederea asigurării unor dovezi legale, ca cererile de participare trimise prin fax să fie confirmate prin poștă sau pe cale electronică. În acest caz, autoritățile/entitățile contractante trebuie să menționeze în anunțul de participare această cerință, precum și termenul în care trebuie îndeplinită.

Secțiunea 5

Procese-verbale

Articolul 37

Conținutul proceselor-verbale

(1) Autoritățile/entitățile contractante trebuie să întocmească, pentru fiecare contract și pentru fiecare acord-cadru, un proces-verbal pentru a confirma faptul că procedura de selecție s-a desfășurat într-un mod transparent și nediscriminatoriu, proces-verbal care să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

- (a) denumirea și adresa autorității/entității contractante, obiectul și valoarea contractului sau a acordului-cadru;
- (b) procedura de atribuire aleasă;
- (c) în cazul unui dialog competitiv, circumstanțele care justifică recurgerea la această procedură;
- (d) în cazul procedurii de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, situațiile, menționate la articolul 28, care justifică recurgerea la această procedură; după caz, justificarea depășirii termenelor prevăzute la articolul 28 alineatul (3) litera (a) al doilea paragraf și la articolul 28 alineatul (4) litera (b) al treilea paragraf și justificarea depășirii limitei de 50 % prevăzute la articolul 28 alineatul (4) litera (a) al doilea paragraf;
- (e) după caz, motivele care justifică o durată de peste șapte ani a unui acord-cadru;
- (f) numele candidaților selectați și motivele alegerii lor;
- (g) numele candidaților respinși și motivele respingerii lor;
- (h) motivele respingerii ofertelor;
- (i) numele câștigătorului și justificarea selectării ofertei sale, precum și, dacă se cunoaște, partea din contract sau din acordul-cadru pe care câștigătorul intenționează sau va fi obligat să o subcontracteze unor terți;
- (j) după caz, motivele pentru care autoritatea/entitatea contractantă a renunțat să atribuie un contract sau să încheie un acord-cadru.

(2) Autoritățile/entitățile contractante adoptă măsurile adecvate pentru a asigura consemnarea în documente a desfășurării procedurilor de atribuire realizate pe cale electronică.

(3) Procesul-verbal sau principalele sale elemente sunt comunicate Comisiei, la cererea acesteia.

CAPITOLUL VII

Desfășurarea procedurii

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 38

Verificarea eligibilității și a selecției participanților și atribuirea contractelor

(1) Contractele se atribuie pe baza criteriilor prevăzute la articolele 47 și 49, ținând seama de articolul 19, după verificarea respectării cerințelor de către operatorii economici care nu au fost respinși în temeiul articolelor 39 sau 40, realizată de autoritățile/entitățile contractante conform criteriilor referitoare la capacitatea economică și financiară, la cunoștințele sau capacitățile profesionale și tehnice menționate la articolele 41-46 și, după caz, în conformitate cu normele și criteriile nediscriminatorii prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol.

(2) Autoritățile/entitățile contractante le pot solicita candidaților să îndeplinească anumite niveluri minime ale capacităților lor, în conformitate cu articolele 41 și 42.

Amplerea informațiilor menționate la articolele 41 și 42, precum și nivelurile minime de capacități solicitate pentru un anumit contract, trebuie să se raporteze la și să fie proporționale cu obiectul contractului.

Aceste niveluri minime sunt indicate în anunțul de participare.

(3) În cadrul procedurilor restrânse, a procedurii de negociere cu publicarea unui anunț de participare, precum și în cadrul dialogului competitiv, autoritățile/entitățile contractante pot limita numărul candidaților corespunzători pe care îi vor invita să își prezinte ofertele sau pe care îi vor invita la dialog. În acest caz:

- autoritățile/entitățile contractante indică în anunțul de participare criteriile sau normele obiective și nediscriminatorii pe care estimează că le vor utiliza, numărul minim de candidați pe care estimează că îi vor invita și, după caz, numărul maxim. Numărul minim de candidați pe care acestea intenționează să-i invite este de cel puțin trei;
- ulterior, autoritățile/entitățile contractante invită un număr de candidați cel puțin egal cu numărul minim prestabilit, cu condiția să fie disponibil un număr suficient de candidați corespunzători.

În cazul în care numărul de candidați care îndeplinesc criteriile de selecție și nivelurile minime de capacitate este mai mic decât numărul minim, autoritatea/entitatea contractantă poate continua procedura, invitând candidatul sau candidații care au capacitățile solicitate.

În cazul în care consideră că numărul candidaților corespunzători este prea redus pentru a garanta o concurență veritabilă, autoritatea/entitatea contractantă poate suspenda procedura și republica anunțul inițial de participare, în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) și articolul 32, stabilind un nou termen de

depunere a cererilor de participare. În acest caz, candidații selecțai în urma primei publicări și cei selecțai în urma celei de-a doua publicări sunt invitați în conformitate cu articolul 34. Această opțiune nu aduce atingere capacității autorității/entității contractante de a anula procedura în desfășurare și de a lansa o nouă procedură.

(4) În cadrul unei proceduri de atribuire, autoritatea/entitatea contractantă nu poate include alți operatori economici decât cei care au depus o cerere de participare sau candidați care nu au capacitățile solicitate.

(5) În cazul în care se apelează la opțiunea de a reduce numărul de soluții care urmează să fie discutate sau de oferte care urmează să fie negociate, prevăzută la articolul 26 alineatul (3) și la articolul 27 alineatul (4), autoritățile/entitățile contractante acționează în acest sens aplicând criteriile de atribuire pe care le-au menționat în anunțul de participare sau în caietul de sarcini. În etapa finală, acest număr trebuie să garanteze o concurență reală, în măsura în care există un număr suficient de soluții sau de candidați corespunzători.

Secțiunea 2

Criterii calitative de selecție

Articolul 39

Situația personală a candidatului sau a ofertantului

(1) Este exclus de la participarea la o procedură de atribuire a unui contract orice candidat sau ofertant care a făcut obiectul unei condamnări pronunțate printr-o hotărâre definitivă, de care autoritatea/entitatea contractantă are cunoștință, din unul sau mai multe dintre motivele enumerate mai jos:

- (a) participarea la o organizație criminală, în sensul articolului 2 alineatul(1) din Acțiunea comună 98/733/JAI (1);
- (b) corupție, în sensul articolului 3 din Actul din 26 mai 1997 (2) și, respectiv, în sensul articolului 2 alineatul(1) din Decizia-cadru 2003/568/JAI (3);

(1) Acțiunea comună 98/733/JAI din 21 decembrie 1998 adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind incriminarea participării la o organizație criminală în statele membre ale Uniunii Europene (JO L 351, 29.12.1998, p. 1).

(2) Actul Consiliului din 26 mai 1997 de stabilire, pe baza articolului K.3 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană, a Convenției cu privire la lupta împotriva corupției în cazul funcționarilor Comunităților Europene sau al funcționarilor statelor membre ale Uniunii Europene (JO C 195, 25.6.1997, p. 1).

(3) Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind combaterea corupției în sectorul privat (JO L 192, 31.7.2003, p. 54).

- (c) fraudă, în sensul articolului 1 din Convenția privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽¹⁾;
- (d) infracțiuni teroriste sau infracțiuni legate de activitățile teroriste, astfel cum sunt definite la articolul 1 și, respectiv, la articolul 3 din Decizia-cadru 2002/475/JAI ⁽²⁾, sau incitare, complicitate sau tentativa de a comite aceste acțiuni, în sensul articolului 4 din respectiva decizie-cadru;
- (e) spălare de bani și finanțarea terorismului, în sensul articolului 1 din Directiva 2005/60/CE ⁽³⁾.

Statele membre precizează, în temeiul legislației interne și în respectarea dreptului comunitar, condițiile de aplicare a prezentului alineat.

Statele membre pot prevedea o derogare de la obligația prevăzută la primul paragraf în cazul unor cerințe imperative de interes general.

În scopul punerii în aplicare a prezentului alineat, autoritățile/entitățile contractante le solicită candidaților sau ofertanților, după caz, să furnizeze documentele menționate la alineatul (3) și se pot adresa autorităților competente, în cazul în care au incertitudini în ceea ce privește situația personală a respectivilor candidați/ofertanți, în scopul de a obține informațiile pe care le consideră necesare privind situația personală a acestora. În cazul în care informațiile se referă la un candidat sau ofertant stabilit în alt stat membru decât cel al autorității/entității contractante, autoritatea/entitatea contractantă poate solicita cooperarea autorităților competente. În conformitate cu legislația internă a statului membru în care sunt stabiliți candidații sau ofertanții, solicitările se referă la persoane fizice și/sau la persoane juridice, inclusiv, după caz, la directori de companii sau la orice persoană cu putere de reprezentare, de decizie sau de control în ceea ce privește candidatul sau ofertantul.

(2) Poate fi exclus de la participarea la un contract orice operator economic:

- (a) care este în stare de faliment, de lichidare, de încetare a activității, de administrare judiciară sau de concordat preventiv sau în orice altă situație similară care rezultă în urma unei proceduri de aceeași natură în temeiul actelor cu putere de lege de drept intern;
- (b) care face obiectul unei proceduri de declarare a falimentului, de administrare judiciară, de lichidare, de concordat preventiv sau al oricărei alte proceduri similare în temeiul actelor cu putere de lege de drept intern;

⁽¹⁾ JO C 316, 27.11.1995, p. 49.

⁽²⁾ Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului (JO L 164, 22.6.2002, p. 3).

⁽³⁾ Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15).

- (c) care a făcut obiectul unei hotărâri cu autoritate de lucru judecat, în conformitate cu dispozițiile legale ale țării, privind o faptă care aduce atingere eticii profesionale, precum încălcarea legislației în vigoare privind exportul de echipamente de apărare și/sau securitate;
- (d) care, pe plan profesional, a comis o eroare gravă, constatată prin orice mijloace și pe care autoritățile/entitățile contractante o vor putea demonstra, precum, de exemplu, încălcarea obligațiilor în domeniul securității informației sau al securității aprovizionării într-un contract anterior;
- (e) în legătură cu care s-a stabilit pe baza oricăror mijloace de probă, inclusiv sursele de date protejate, că nu prezintă fiabilitatea necesară pentru a evita riscurile la adresa securității statului membru;
- (f) care nu și-a îndeplinit obligațiile privind plata contribuțiilor la asigurările sociale, în conformitate cu dispozițiile legale ale țării în care este stabilit sau ale țării autorității/entității contractante;
- (g) care nu și-a îndeplinit obligațiile privind plata impozitelor și taxelor, în conformitate cu dispozițiile legale ale țării în care este stabilit sau ale țării autorității/entității contractante;
- (h) care s-a făcut grav vinovat de declarații false prin furnizarea informațiilor solicitate în temeiul prezentei secțiuni sau care nu a furnizat respectivele informații.

Statele membre precizează, în temeiul legislației interne și în respectarea dreptului comunitar, condițiile de aplicare a prezentului alineat.

(3) Autoritățile/entitățile contractante acceptă ca dovezi suficiente care atestă că operatorul economic nu se încadrează în cazurile prevăzute la alineatul (1) și la alineatul (2) literele (a), (b), (c), (f) sau (g) următoarele:

- (a) în ceea ce privește alineatul (1) și alineatul (2) literele (a), (b) și (c), prezentarea unui extras din cazierul judiciar sau, în lipsa acestuia, a unui document echivalent eliberat de autoritatea judiciară sau administrativă competentă a țării de origine sau de proveniență, din care să rezulte că respectivele cerințe sunt îndeplinite;
- (b) în ceea ce privește alineatul (2) literele (f) sau (g), un certificat eliberat de autoritatea competentă a statului membru în cauză.

În cazul în care un document sau un certificat nu este eliberat de țara în cauză sau nu menționează toate cazurile prevăzute la alineatul (1) și la alineatul (2) literele (a), (b) sau (c), documentul sau certificatul poate fi înlocuit de o declarație pe propria răspundere sau, în statele membre în care nu există o astfel de declarație, de o declarație solemnă făcută de persoana interesată în fața autorității judiciare sau administrative competente, a unui notar sau a unui organism profesional competent din țara de origine sau de proveniență.

(4) Statele membre desemnează autoritățile și organismele care au competența de a elibera documentele, certificatele sau declarațiile menționate la alineatul (3) și le comunică Comisiei. Comunicarea nu aduce atingere dreptului aplicabil în materie de protecție a datelor.

Articolul 40

Aptitudinea de exercitare a activității profesionale

În cazul în care, pentru a-și desfășura activitatea profesională, un candidat trebuie să fie înscris într-un registru profesional sau de comerț din statul membru de origine sau de stabilire, acesta poate fi invitat să demonstreze că este înregistrat la un astfel de registru sau să prezinte o declarație pe propria răspundere sau un certificat, în sensul anexei VII partea A, pentru contractele de lucrări, în sensul anexei VII partea B, pentru contractele de furnizare de bunuri, și în sensul anexei VII partea C, pentru contractele de prestare de servicii. Listele enumerate la anexa VII sunt indicative. Statele membre aduc la cunoștința Comisiei și a celorlalte state membre orice modificări intervenite în registrele lor și mijloacele de probă menționate în aceste liste.

Pentru procedurile de atribuire a contractelor de prestare de servicii, în cazul în care candidații au nevoie de o autorizație specială sau trebuie să fie membri ai unei anumite organizații pentru a putea presta serviciile în cauză în țara lor de origine, autoritatea/entitatea contractantă le poate solicita să demonstreze că dețin o astfel de autorizație sau că aparțin unei astfel de organizații.

Prezentul articol nu aduce atingere legislației comunitare privind libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii.

Articolul 41

Capacitatea economică și financiară

(1) Dovada capacității economice și financiare a unui operator economic poate fi făcută, ca regulă generală, prin una sau mai multe dintre următoarele referințe:

- (a) declarații bancare corespunzătoare sau, după caz, dovada unei asigurări a riscului profesional;
- (b) prezentarea bilanțurilor sau a extraselor de bilanț, în cazul în care publicarea bilanțurilor este prevăzută de legislația țării în care este stabilit operatorul economic;
- (c) o declarație privind cifra totală de afaceri și, după caz, cifra de afaceri din domeniul de activitate care face obiectul contractului, pentru cel mult ultimele trei exerciții financiare, disponibile în funcție de data înființării sau începerii activităților operatorului economic, în măsura în care informațiile privind aceste cifre de afaceri sunt disponibile.

(2) După caz și pentru un contract determinat, un operator economic poate menționa capacitățile altor entități, indiferent de caracterul juridic al relațiilor dintre el și respectivele entități. În acest caz, operatorul economic trebuie să dovedească autorității/entității contractante că va dispune de mijloacele necesare prezentând, de exemplu, angajamentul respectivelor entități în acest sens.

(3) În aceleași condiții, un grup de operatori economici prevăzut la articolul 4 poate scoate în evidență capacitățile membrilor grupului sau ale altor entități.

(4) Autoritățile/entitățile contractante precizează, în anunțul de participare ce referință sau referințe au ales, dintre cele prevăzute la alineatul (1), precum și celelalte referințe justificative care trebuie prezentate.

(5) În cazul în care, din motive întemeiate, operatorul economic nu poate prezenta referințele solicitate de autoritatea/entitatea contractantă, acesta este autorizat să facă dovada capacității sale economice și financiare prin orice alt document pe care autoritatea/entitatea contractantă îl consideră corespunzător.

Articolul 42

Capacitatea tehnică și/sau profesională

(1) Capacitățile tehnice ale operatorilor economici pot fi dovedite, ca regula generală, într-unul din următoarele moduri, în funcție de natura, cantitatea sau importanța și utilizarea lucrărilor, a bunurilor sau a serviciilor:

- (a) (i) prezentarea listei de lucrări executate în decursul ultimilor cinci ani, însoțită de certificate de bună execuție pentru lucrările cele mai importante. Respectivul certificate indică valoarea, perioada și locul execuției lucrărilor și precizează dacă au fost efectuate în conformitate cu normele profesionale din domeniu și dacă au fost duse la bun sfârșit; după caz, autoritatea/entitatea competentă trimite certificatele direct autorității contractante;
- (ii) prezentarea unei liste cu principalele livrări sau cu principalele servicii efectuate, ca regulă generală, în decursul ultimilor cinci ani, indicând valoarea, data și beneficiarii publici sau privați. Livrările sau prestările de servicii pot fi dovedite:
 - în cazul în care beneficiarul a fost o autoritate/entitate contractantă, prin certificate emise sau contrasemnate de autoritatea competentă;
 - în cazul în care beneficiarul a fost un achizitor privat, prin certificarea din partea achizitorului sau, în lipsa acesteia, printr-o declarație a operatorului economic;

- (b) indicarea tehnicienilor sau a organismelor tehnice, indiferent dacă fac sau nu parte din întreprinderea operatorului economic, în special a celor care răspund de controlul calității și, dacă este vorba de contracte de lucrări, a celor de care va dispune contractantul în vederea execuției lucrărilor;
- (c) descrierea echipamentului tehnic, a măsurilor aplicate de operatorul economic pentru a se asigura de calitatea și de mijloacele de studiu și de cercetare ale întreprinderii sale, precum și normele interne în materie de proprietate intelectuală;
- (d) un control efectuat de autoritatea/entitatea contractantă sau, în numele acesteia, de un organism oficial competent din țara în care este stabilit operatorul economic, sub rezerva acordului respectivului organism; acest control urmărește capacitățile de producție ale furnizorului sau capacitatea tehnică a operatorului economic și, dacă este necesar, mijloacele de studiu și de cercetare de care dispune acesta, precum și măsurile pe care urmează să le ia pentru a controla calitatea;
- (e) în cazul contractelor de lucrări, al contractelor de prestare de servicii și al contractelor de furnizare de bunuri care cuprind și operațiuni sau servicii de amplasare și instalare, indicarea titlurilor de studii și a calificărilor profesionale ale operatorului economic și/sau ale personalului din conducere și, în special, ale responsabilului sau responsabililor cu prestarea serviciilor sau coordonarea lucrărilor;
- (f) pentru contractele de lucrări și de prestare de servicii și numai în cazuri adecvate, indicarea măsurilor de gestionare a mediului pe care operatorul economic le va putea aplica în timpul executării contractului;
- (g) o declarație care să indice efectivele medii anuale de personal ale prestatorului de servicii sau ale executantului și numărul personalului din conducere în timpul ultimilor trei ani;
- (h) o descriere a utilajelor, a materialelor și a echipamentelor tehnice, a efectivelor de personal și a know-how-ului său și/sau a surselor de aprovizionare – cu indicarea locației geografice în cazul în care aceasta este situată în afara teritoriului Uniunii – pe care operatorul economic le are la dispoziție în vederea executării contractului, pentru a face față unor eventuale creșteri ale necesităților autorității/entității contractante ca urmare a unei situații de criză sau pentru a asigura întreținerea, modernizarea și adaptarea bunurilor care fac obiectul respectivului contract;
- (i) în ceea ce privește produsele care urmează să fie furnizate, prezentarea următoarelor elemente:
 - (i) eșantioane, descrieri și/sau fotografii a căror autenticitate trebuie dovedită la cererea autorității/entității contractante;

(ii) certificate emise de instituțiile sau de serviciile oficiale responsabile de controlul calității și cu competențe recunoscute, care să ateste conformitatea produselor clar identificată prin trimiterea la specificații sau standarde corespunzătoare;

- (j) dacă este vorba despre contracte care implică, necesită și/sau prezintă informații clasificate, dovezi care atestă capacitatea de a prelucra, stoca și transmite astfel de informații la nivelul de protecție impus de autoritatea/entitatea contractantă.

În lipsa unei armonizări la nivel comunitar a sistemelor naționale de autorizare a securității, statele membre pot decide că aceste dovezi trebuie să fie conforme cu dispozițiile aplicabile din dreptul intern referitoare la autorizațiile de securitate. Statele membre recunosc autorizațiile de securitate pe care le consideră echivalente cu cele emise în conformitate cu dreptul lor intern, fără a aduce atingere posibilității de a desfășura și a ține seama de propriile anchete suplimentare dacă apreciază că acestea sunt necesare.

După caz, autoritatea/entitatea contractantă le poate acorda candidaților care nu dețin încă autorizații de securitate termene suplimentare pentru a obține respectivele autorizații. În acest caz, autoritatea/entitatea precizează această posibilitate și termenul limită în anunțul de participare.

Autoritatea/entitatea contractantă îi poate solicita autoritățile naționale de securitate din statul candidatului sau autoritățile de securitate desemnate de respectivul stat să verifice conformitatea spațiilor și instalațiilor care pot fi utilizate, procedurile industriale și administrative care vor fi urmate, modalitățile de gestionare a informațiilor și/sau situația personalului care poate fi încadrat în vederea punerii în aplicare a contractului.

(2) După caz și pentru un contract determinat, un operator economic poate menționa capacitățile altor entități, indiferent de caracterul juridic al relațiilor dintre el și respectivele entități. În acest caz, operatorul economic trebuie să dovedească autorității/entității contractante că, în punerea în aplicare a contractului, va dispune de mijloacele necesare prezentând, de exemplu, angajamentul respectivelor entități de a pune la dispoziția operatorului economic mijloacele necesare.

(3) În aceleași condiții, un grup de operatori economici prevăzut la articolul 5 poate scoate în evidență capacitățile membrilor grupului sau ale altor entități.

(4) În cazul procedurilor de atribuire a contractelor de furnizare de bunuri care necesită lucrări de montaj sau de instalare, prestarea unor servicii și/sau execuția unor lucrări, capacitatea operatorilor economici de a furniza serviciile sau de a executa instalarea sau lucrările poate fi evaluată, în special, în funcție de know-how-ul, eficiența, experiența și fiabilitatea lor.

(5) Autoritățile/entitățile contractante precizează, în anunț ce referință sau referințe au ales, dintre cele menționate la alineatul (1), precum și celelalte referințe justificative care trebuie prezentate.

(6) În cazul în care, din motive întemeiate, operatorul economic nu poate prezenta referințele solicitate de autoritatea/entitatea contractantă, acesta este autorizat să facă dovada capacității sale tehnice și/sau profesionale prin orice alt document pe care autoritatea contractantă îl consideră corespunzător.

Articolul 43

Normele sistemelor de gestionare a calității

În cazul în care solicită prezentarea unor certificate eliberate de organisme independente acreditate, care să ateste că operatorul economic respectă anumite standarde referitoare la sistemele de gestionare a calității, autoritățile/entitățile contractante se raportează la sistemele de gestionare a calității bazate pe standardele europene pertinente certificate de organisme independente acreditate conforme cu standardele europene privind acreditarea și certificarea. Autoritățile contractante recunosc certificatele echivalente emise de organisme independente acreditate din alte state membre. De asemenea, acestea acceptă și alte dovezi ale sistemelor echivalente de gestionare a calității, prezentate de operatorii economici.

Articolul 44

Standarde de gestionare a mediului

În cazul în care solicită, în cazurile prevăzute la articolul 42 alineatul (1) litera (f), prezentarea unor certificate eliberate de organisme independente, care să ateste că operatorul economic se conformează anumitor standarde de gestionare a mediului, autoritățile/entitățile contractante se raportează la Sistemul Comunitar de Management Ecologic și Audit (EMAS) sau la standardele de gestionare a mediului bazate pe standardele europene sau internaționale în domeniu și certificate de organisme conforme cu legislația comunitară sau cu standardele europene sau internaționale privind certificarea. Autoritățile contractante recunosc certificatele echivalente emise de organisme din alte state membre. De asemenea, acestea acceptă și alte dovezi ale măsurilor echivalente de gestionare a mediului, prezentate de operatorii economici.

Articolul 45

Documente și informații suplimentare

Autoritatea/entitatea contractantă poate invita operatorii economici să completeze sau să clarifice certificatele și documentele prezentate în temeiul articolelor 39-44.

Articolul 46

Liste oficiale ale operatorilor economici agreeți și certificarea de către organismele de drept public sau privat

(1) Statele membre pot elabora fie liste oficiale de executanți de lucrări, de furnizori sau de prestatori de servicii agreeți, fie o certificare de către organisme de certificare publice sau private.

Statele membre adaptează condițiile de înscriere pe respectivele liste, precum și condițiile privind eliberarea certificatelor de către organismele de certificare dispozițiilor de la articolul 39 alineatul (1) și alineatul (2) literele (a)-(d) și (h), articolul 40, articolul 41 alineatele (1), (4) și (5), articolul 42 alineatul (1) literele (a)-(i) și alineatele (2) și (4), precum și de la articolul 43 și, după caz, articolul 44.

De asemenea, statele membre adaptează respectivele condiții la articolul 41 alineatul (2) și la articolul 42 alineatul (2), în ceea ce privește cererile de înscriere prezentate de operatorii economici care fac parte dintr-un grup și care menționează mijloacele puse la dispoziție de către celelalte societăți din grup. Operatorii în cauză trebuie, în acest caz, să dovedească autorității care elaborează lista oficială că vor dispune de mijloacele respective pe toată perioada de valabilitate a certificatului care le atestă înscrierea pe lista oficială și că aceste societăți continuă, în aceeași perioadă, să îndeplinească cerințele în materie de selecție calitativă prevăzute de articolele menționate la paragraful al doilea, la care se referă operatorii economici în cauză în vederea înscrierii.

(2) Operatorii economici înscriși pe listele oficiale sau care dețin un certificat pot prezenta autorităților/entităților contractante, cu ocazia fiecărui contract, un certificat de înscriere eliberat de autoritatea competentă sau certificatul eliberat de organismul de certificare competent. Respectivul certificat indică referințele care au permis înscrierea lor pe listă sau certificarea lor, precum și clasificarea inclusă în respectiva listă.

(3) Înscrierea pe listele oficiale certificată de organismele competente sau certificatul eliberat de organismul de certificare nu implică, în ceea ce privește autoritățile/entitățile contractante din alte state membre, confirmarea capacităților decât în raport cu articolul 39 alineatul (1) și alineatul (2) literele (a)-(d) și (h), articolul 40, articolul 41 alineatul (1) literele (b) și (c) și articolul 42 alineatul (1) litera (a) punctul (i) și literele (b)-(g) pentru contractanți, articolul 42 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și literele (b)-(e) pentru furnizori și articolul 42 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) literele (b)-(e) și (g) pentru prestatorii de servicii.

(4) Informațiile care pot fi deduse din înscrierea pe listele oficiale sau din certificare nu pot fi contestate fără justificare. În ceea ce privește plata contribuțiilor la asigurările sociale și plata impozitelor, se poate solicita o adeverință suplimentară, cu ocazia fiecărui contract, de la fiecare operator economic.

Autoritățile/entitățile contractante din alte state membre aplică alineatul (3) și primul paragraf din prezentul alineat numai operatorilor economici stabiliți în statul membru care a întocmit lista oficială.

(5) Pentru înscrierea operatorilor economici din alte state membre pe o listă oficială sau pentru certificarea de către organismele menționate la alineatul (1), nu se pot solicita alte dovezi și declarații decât cele solicitate operatorilor economici naționali și, în orice caz, nu se pot solicita alte dovezi și declarații decât cele prevăzute la articolele 39-43 și, după caz, la articolul 44.

Cu toate acestea, operatorilor economici din alte state membre nu li se poate impune o astfel de înscriere sau certificare în vederea participării la un contract. Autoritățile/entitățile contractante recunosc certificările echivalente ale organismelor stabilite în celelalte state membre. Autoritățile contractante acceptă, de asemenea, alte mijloace echivalente de probă.

(6) Operatorii economici pot solicita în orice moment înscrierea pe o listă oficială sau eliberarea unui certificat. Aceștia trebuie informați într-un termen rezonabil de scurt de la decizia autorității care întocmește lista sau a organismului de certificare competent.

(7) Organismele de certificare prevăzute la alineatul (1) sunt organisme care respectă standardele europene de certificare.

(8) Statele membre care au listele oficiale sau organismele de certificare prevăzute la alineatul (1) sunt obligate să comunice Comisiei și celorlalte state membre adresa organismului la care se pot prezenta cererile.

Secțiunea 3

Atribuirea contractului

Articolul 47

Criterii de atribuire a contractelor

(1) Fără a aduce atingere actelor cu putere de lege și actelor administrative de drept intern privind remunerarea anumitor servicii, criteriile pe baza cărora autoritățile/entitățile contractante atribuie contractele sunt următoarele:

(a) în cazul în care contractul se atribuie ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic din perspectiva autorității/entității contractante, în funcție de diverse criterii referitoare la obiectul contractului în cauză: de exemplu, calitatea, prețul, valoarea tehnică, caracterul funcțional, caracteristicile de mediu, costurile de utilizare, costurile de funcționare, rentabilitatea, serviciile post-vânzare și asistența tehnică, data livrării și termenul de livrare sau de execuție, securitatea aprovizionării, interoperabilitatea și caracteristicile operaționale; sau

(b) în funcție doar de criteriul prețului cel mai scăzut.

(2) Fără a aduce atingere paragrafului al treilea, în cazul prevăzut la alineatul (1) litera (a), autoritatea/entitatea contractantă menționează în documentele contractului (anunțul de participare, caietul de sarcini, documentele descriptive sau documentele suplimentare) ponderea relativă pe care o conferă fiecăruia dintre criteriile selectate în vederea desemnării ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic.

Ponderea poate fi exprimată printr-un punctaj întocmit corespunzător în ceea ce privește intervalul dintre maxim și minim.

În cazul în care, în opinia autorității/entității contractante, ponderea nu este posibilă din motive care pot fi demonstrate, autoritatea/entitatea contractantă menționează în documentele contractului (anunțul de participare, caietul de sarcini, documentele descriptive sau documentele suplimentare) criteriile, în ordinea descrescătoare a importanței lor.

Articolul 48

Utilizarea licitațiilor electronice

(1) Statele membre prevăd posibilitatea ca autoritățile/entitățile contractante să utilizeze licitații electronice.

(2) În cadrul procedurilor restrânse și de negociere cu publicarea unui anunț de participare autoritățile/entitățile contractante pot decide ca atribuirea unui contract să fie precedată de o licitație electronică, în cazul în care specificațiile contractului pot fi stabilite cu exactitate.

În aceleași condiții, licitația electronică poate fi utilizată cu ocazia relansării unei invitații de participare către părțile la un acord-cadru, astfel cum se prevede la articolul 29 alineatul (4) al doilea paragraf a doua liniuță.

Licitația electronică se bazează:

— fie exclusiv pe prețuri, în cazul în care contractul se atribuie la prețul cel mai scăzut;

— fie pe prețurile și/sau pe noile valori ale elementelor ofertelor indicate în caietul de sarcini, în cazul în care contractul se atribuie ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic.

(3) Autoritățile/entitățile contractante care decid să recurgă la o licitație electronică menționează acest lucru în anunțul de participare.

Caietul de sarcini cuprinde, printre altele, următoarele informații:

(a) elementele ale căror valori fac obiectul licitației electronice, cu condiția ca respectivele elemente să fie cuantificabile, astfel încât să poată fi exprimate în cifre sau în procente;

(b) eventualele limite ale valorilor care pot fi prezentate, astfel cum rezultă din specificațiile privind obiectul contractului;

- (c) informațiile care vor fi puse la dispoziția ofertanților pe parcursul licitației electronice și, după caz, în ce moment vor fi disponibile;
- (d) informațiile relevante privind desfășurarea licitației electronice;
- (e) condițiile în care ofertanții vor putea licita și, în special, diferențele minime care, după caz, vor fi solicitate pentru licitare;
- (f) informațiile pertinente privind dispozitivul electronic utilizat și modalitățile și specificațiile tehnice de conectare.

(4) Înainte de inițierea unei licitații electronice, autoritățile/entitățile contractante efectuează o primă evaluare completă a ofertelor, în conformitate cu criteriul/criteriile de atribuire și cu ponderile stabilite pentru fiecare criteriu.

Toți ofertanții care au prezentat oferte admisibile sunt invitați simultan, pe cale electronică, să prezinte noi prețuri și/sau noi valori; invitația conține orice informație relevantă pentru conectarea individuală la dispozitivul electronic utilizat și precizează data și ora începerii licitației electronice. Licitarea electronică se poate desfășura în mai multe etape succesive. Licitarea electronică nu poate începe mai devreme de două zile lucrătoare de la data trimiterii invitațiilor.

(5) În cazul în care contractul se atribuie în funcție de oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, invitația este însoțită de rezultatul evaluării complete a ofertei în cauză, realizată conform ponderii prevăzute la articolul 47 alineatul (2) primul paragraf.

Invitația precizează, de asemenea, formula matematică ce va fi utilizată în licitația electronică pentru a se determina reclasările automate în funcție de noile prețuri și/sau de noile valori prezentate. Formula cuprinde ponderea tuturor criteriilor stabilite pentru a determina oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, astfel cum este indicat în anunțul de participare sau în caietul de sarcini; în acest scop, eventualele marje trebuie exprimate în prealabil printr-o valoare determinată.

În cazul în care sunt autorizate variantele de ofertă, formulele trebuie furnizate în mod separat pentru fiecare variantă.

(6) În cursul fiecărei etape a licitației electronice, autoritățile/entitățile contractante comunică simultan tuturor ofertanților cel puțin informațiile care le permit să cunoască în fiecare moment locul lor în clasament. De asemenea, pot comunica alte informații privind celelalte prețuri sau valori prezentate, cu condiția ca acest lucru să fie menționat în caietul de sarcini. Totodată, acestea pot anunța, în orice moment, numărul de participanți la etapa respectivă din licitație. Cu toate acestea, în nici unul dintre cazuri, acestea nu pot dezvălui identitatea ofertanților în timpul desfășurării etapelor licitației electronice.

(7) Autoritățile/entitățile contractante închid licitația electronică în una sau mai multe dintre următoarele modalități:

- (a) în conformitate cu data și ora stabilite în prealabil, astfel cum sunt indicate în invitația de participare la licitație;
- (b) în cazul în care nu mai primesc alte prețuri noi sau alte valori noi care să corespundă cerințelor privind diferențele minime. În acest caz, autoritățile/entitățile contractante precizează în invitația de participare la licitație termenul pe care îl vor lăsa să treacă de la primirea ultimei oferte și până la închiderea licitației electronice;
- (c) în cazul în care au fost finalizate etapele licitației, stabilite în invitația de participare la licitație.

În cazul în care autoritățile/entitățile contractante decid să închidă licitația electronică în conformitate cu litera (c), după caz coroborată cu normele prevăzute la litera (b), invitația de participare la licitație menționează calendarul aferent fiecărei etape a licitației.

(8) După închiderea licitației electronice, autoritățile/entitățile contractante atribuie contractul în conformitate cu articolul 47, în funcție de rezultatele licitației electronice.

Autoritățile/entitățile contractante nu pot recurge la licitațiile electronice în mod abuziv sau astfel încât să împiedice, să restrângă sau să denatureze concurența sau să modifice obiectul contractului, astfel cum a fost anunțat prin publicarea unui anunț de participare și definit în caietul de sarcini.

Articolul 49

Oferte anormal de scăzute

(1) În cazul în care, pentru un anumit contract, sunt prezentate oferte care par anormal de scăzute în raport obiectul contractului, autoritatea/entitatea contractantă, înainte de a respinge respectivele oferte, solicită, în scris, detalii privind elementele ofertei pe care le consideră relevante.

Respectivele detalii se pot referi în special la:

- (a) economia procedurii de construcție, a procedurii de fabricare a bunurilor sau a prestării serviciilor;
- (b) soluțiile tehnice adoptate și/sau condițiile excepțional de favorabile de care dispune ofertantul pentru execuția lucrărilor, pentru furnizarea bunurilor sau pentru prestarea serviciilor;

- (c) originalitatea lucrărilor, a bunurilor sau a serviciilor propuse de ofertant;
- (d) respectarea dispozițiilor privind protecția muncii și condițiile de muncă în vigoare în locul în care se execută lucrările, se prestează serviciile sau se furnizează bunurile;
- (e) posibilitatea ca ofertantul să obțină un ajutor de stat.

(2) Prin consultare cu ofertantul, autoritatea/entitatea contractantă verifică elementele menționate anterior, ținând seama de dovezile furnizate.

(3) În cazul în care o autoritate/entitate contractantă constată că o ofertă este anormal de scăzută, deoarece ofertantul a obținut un ajutor de stat, respectiva ofertă poate fi respinsă în baza acestui motiv numai dacă, în urma consultărilor cu ofertantul, acesta nu este în măsură să demonstreze, în decursul unei perioade suficiente de timp stabilite de autoritatea/entitatea contractantă, că ajutorul în cauză a fost acordat în mod legal. Autoritatea/entitatea contractantă care respinge o ofertă în aceste condiții informează Comisia cu privire la aceasta.

TITLUL III

NORME APLICABILE SUBCONTRACTĂRII

CAPITOLUL I

Subcontracte atribuite de ofertanții selectați care nu sunt autorități/entități contractante

Articolul 50

Domeniul de aplicare

(1) Atunci când prezentul titlu se aplică în conformitate cu articolul 21 alineatele (3) și (4), statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că ofertanții selectați care nu sunt autorități/entități contractante aplică normele prevăzute la articolele 51-53 atunci când atribuie subcontracte unor terți.

(2) În sensul alineatului (1), nu sunt considerate terți întreprinderile care s-au grupat pentru a obține contractul și nici întreprinderile afiliate acestora.

Ofertantul include în oferta sa lista completă a acestor întreprinderi. Lista este actualizată în funcție de modificările care intervin ulterior în asocierile dintre întreprinderi.

Articolul 51

Principii

Ofertantul selectat acționează conform principiului transparenței și îi tratează pe toți potențialii subcontractanți în mod egal și fără discriminare.

Articolul 52

Praguri și norme privind publicitatea

(1) În cazul în care ofertantul selectat care nu este autoritate/entitate contractantă atribuie un subcontract cu o valoare estimată, fără TVA, care nu este inferioară pragurilor stabilite la articolul 8, acesta își face cunoscută intenția prin intermediul unui anunț.

(2) Anunțurile privind subcontractele conțin informațiile menționate în anexa V și orice alte informații considerate utile de către ofertantul selectat, dacă este necesar cu aprobarea autorității/entității contractante.

Anunțurile privind subcontractele se redactează respectând formatul formularelor standard adoptate de Comisie în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 67 alineatul (2).

(3) Anunțurile privind subcontractele se publică în conformitate cu articolul 32 alineatele (2)-(5).

(4) Cu toate acestea, nu este necesar un anunț privind subcontractele atunci când subcontractul întrunește condițiile de la articolul 28.

(5) Ofertanții selectați pot publica, în conformitate cu articolul 32, anunțurile privind subcontractele pentru care publicarea nu este obligatorie.

(6) Statele membre pot, de asemenea, cere ca ofertantul selectat să poată îndeplini cerința de subcontractare prevăzută la articolul 21 alineatul (3) sau (4), atribuind subcontracte pe baza unui acord-cadru încheiat în conformitate cu regulamentul de procedură prevăzut la articolele 51 și 53 și la alineatele (1)-(5) din prezentul articol.

Subcontractele bazate pe un astfel de acord-cadru se atribuie în limitele termenilor prevăzuți în acordul-cadru. Ele pot fi atribuite doar operatorilor economici care erau inițial parte la acordul-cadru. La atribuirea contractelor, părțile propun, în toate cazurile, termeni compatibili cu cei din acordul-cadru.

Durata unui acord-cadru nu poate depăși șapte ani, exceptând situațiile excepționale determinate luând în considerare durata de viață preconizată a oricăruia dintre articolele, instalațiile sau sistemele livrate și dificultățile tehnice pe care o schimbare de furnizor le-ar putea cauza.

Nu se poate recurge la acorduri-cadru în mod abuziv sau în așa fel încât să se împiedice, să se restrângă sau să se denatureze concurența.

(7) Pentru atribuirea contractelor care au o valoare estimată fără TVA sub pragurile stabilite la articolul 8, ofertanții selectați aplică principiile din tratat privind transparența și concurența.

(8) Articolul 9 se aplică la calcularea valorii estimate a subcontractelor.

Articolul 53

Criterii pentru selecția calitativă a subcontractanților

În anunț privind subcontractul, ofertantul selectat indică criteriile pentru selecția calitativă stabilite de autoritatea/entitatea contractantă, precum și orice alt criteriu pe care îl va aplica pentru selecția calitativă a subcontractanților. Toate aceste criterii trebuie să fie obiective, nediscriminatorii și compatibile cu criteriile aplicate de autoritatea/entitatea contractantă pentru selecția ofertanților pentru contractul principal. Capacitățile solicitate trebuie să fie direct legate de obiectul subcontractului, iar nivelurile de capacități solicitate trebuie să fie corespunzătoare.

Ofertantul selectat nu este obligat să subcontracteze dacă dovedește, în mod satisfăcător pentru autoritatea/entitatea contractantă, că niciunul dintre subcontractanții care participă la licitație și nici ofertele lor propuse nu întrunesc criteriile indicate în anunțul de subcontractare, împiedicând astfel ofertantul selectat să îndeplinească cerințele prevăzute în contractul principal.

CAPITOLUL II

Subcontracte atribuite de ofertanții selectați care sunt autorități/entități contractante

Articolul 54

Norme aplicabile

În cazul în care ofertanții selectați sunt autorități/entități contractante, aceștia respectă dispozițiile privind contractele principale prevăzute la titlurile I și II atunci când atribuie subcontracte.

TITLUL IV

NORME APLICABILE CĂILOR DE ATAC

Articolul 55

Domeniul de aplicare și disponibilitatea căilor de atac

(1) Căile de atac prevăzute în prezentul titlu se aplică contractelor menționate la articolul 2, sub rezerva excepțiilor prevăzute la articolele 12 și 13.

(2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că deciziile autorităților/entităților contractante pot face obiectul unei căi de atac în mod eficace și, în special, cât mai rapid posibil, în conformitate cu condițiile stabilite la articolele 56-62 pe motivul că deciziile respective au încălcat legislația comunitară în domeniul achizițiilor sau reglementările de drept intern care transpun această legislație.

(3) Statele membre garantează că nu există, între întreprinderile care susțin că au suferit un prejudiciu în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract, nicio discriminare ca rezultat al distincției făcute în prezentul titlu între normele de drept intern care transpun legislația comunitară și celelalte norme de drept intern.

(4) Statele membre asigură accesul la căile de atac, în temeiul unor norme detaliate pe care statele membre pot să le stabilească în acest sens, cel puțin oricărei persoane care are sau care a avut vreun interes în obținerea unui anumit contract și care a fost prejudiciată sau riscă să fie prejudiciată printr-o presupusă încălcare.

(5) Statele membre pot impune ca o persoană care dorește să exercite o cale de atac să notifice autoritatea/entitatea contractantă cu privire la presupusa încălcare și la intenția sa de a formula o cale de atac, cu condiția ca acest lucru să nu afecteze termenul suspensiv, în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) sau orice alt termen pentru formularea unei căi de atac, în conformitate cu articolul 59.

(6) Statele membre pot impune ca, într-o primă etapă, persoana în cauză să introducă o cale de atac la autoritatea/entitatea contractantă. În acest caz, statele membre garantează că formularea unei asemenea căi de atac are ca rezultat suspendarea imediată a posibilității de încheiere a contractului.

Statele membre stabilesc mijloacele de comunicare corespunzătoare, printre care se numără și faxul sau mijloacele electronice, care trebuie utilizate în cazul formulării unei căi de atac în conformitate cu primul paragraf.

Efectul suspensiv menționat la primul paragraf nu încetează înainte de expirarea unui termen de cel puțin 10 zile calendaristice începând cu ziua următoare trimiterii, de către autoritatea/entitatea contractantă, a unui răspuns, în cazul utilizării faxului sau a mijloacelor electronice, sau, în cazul utilizării altor mijloace de comunicare, înainte de expirarea fie a unui termen de cel puțin 15 zile calendaristice începând cu ziua următoare trimiterii, de către autoritatea/entitatea contractantă, a unui răspuns, fie a unui termen de cel puțin 10 zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii unui răspuns.

Articolul 56

Cerințe referitoare la căile de atac

(1) Statele membre garantează că măsurile luate în privința căilor de atac menționate la articolul 55 prevăd competențe care să permită:

- (a) adoptarea de măsuri provizorii, cel mai rapid posibil și prin intermediul unor proceduri provizorii, în scopul corectării presupusei încălcări sau al prevenirii prejudicierii în continuare a intereselor respective, inclusiv măsuri de suspendare sau care să asigure suspendarea procedurii de atribuire a unui contract sau a aplicării oricărei decizii luate de autoritatea/entitatea contractantă și care să aibă ca efect anularea sau asigurarea anulării deciziilor luate în mod ilegal, inclusiv eliminarea specificațiilor tehnice, economice sau financiare discriminatorii din invitația la licitație, din caietul de sarcini sau din orice alt document legat de procedura respectivă de atribuire a contractului; sau
- (b) adoptarea, cât mai devreme posibil, eventual prin proceduri provizorii și, dacă este nevoie, printr-o procedură finală de fond, de măsuri, altele decât cele prevăzute la litera (a), menite să corecteze orice încălcare constatată și să prevină prejudicierea intereselor respective; în special, emiterea unui ordin care să oblige la plata unei anumite sume în cazul în care încălcarea nu a fost remediată sau evitată.

În ambele cazuri de mai sus, competențele respective includ competența de a dispune acordarea de daune interese persoanelor prejudiciate de o încălcare.

- (2) Competențele menționate la alineatul (1) și la articolele 60 și 61 pot fi acordate unor organisme distincte care să răspundă de diferite aspecte ale căilor de atac.
- (3) În cazul în care un organism de primă instanță, independent de autoritatea/entitatea contractantă, urmează să se pronunțe în legătură cu o decizie de atribuire a unui contract, statele membre garantează că autoritatea/entitatea contractantă nu poate încheia contractul înaintea luării unei decizii de către organismul menționat cu privire la solicitarea de măsuri provizorii sau la calea de atac. Efectul suspensiv nu încetează mai devreme de momentul expirării termenului suspensiv prevăzut la articolul 57 alineatul (2) și la articolul 60 alineatele (4) și (5).
- (4) Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol și la articolul 55 alineatul (6), formularea unor căi de atac nu are în mod automat un efect suspensiv asupra procedurilor de atribuire a contractului la care se referă.
- (5) Statele membre pot să prevadă că organismul responsabil cu soluționarea căilor de atac poate ține seama de efectele probabile ale măsurilor provizorii pentru toate interesele pasibile de a fi prejudiciate, precum și de interesul public, în special interesele de apărare și/sau securitate, și poate decide neadoptarea unor astfel de măsuri, în cazul în care efectele lor negative sunt mai mari decât beneficiile.

Decizia de a nu adopta măsuri provizorii nu aduce atingere niciunei alte revendicări a persoanei care solicită asemenea măsuri.

(6) Statele membre pot să prevadă că, în cazul în care se pretind daune-interese în temeiul luării în mod ilegal a unei decizii, decizia contestată trebuie să fie mai întâi anulată de către un organism competent în acest sens.

(7) Cu excepția cazurilor prevăzute la articolele 60-62, efectele exercitării competențelor menționate la alineatul (1) al prezentului articol asupra unui contract încheiat în urma atribuirii sale sunt stabilite prin dreptul intern.

De asemenea, cu excepția cazurilor în care o decizie trebuie anulată înainte de acordarea unor daune-interese, un stat membru poate să prevadă că, după încheierea unui contract în conformitate cu articolul 55 alineatul (6), cu alineatul (3) al prezentului articol sau cu articolele 57-62, competența organismului responsabil de soluționarea căilor de atac se limitează la acordarea de daune-interese oricărei persoane prejudiciate printr-o încălcare.

(8) Statele membre garantează că deciziile adoptate de organismele responsabile de soluționarea căilor de atac pot fi puse în executare în mod eficient.

(9) În cazul în care organismele responsabile de soluționarea căilor de atac nu sunt de natură judiciară, acestea prezintă întotdeauna motivații scrise privind deciziile adoptate. De asemenea, pentru astfel de cazuri, trebuie să se adopte dispoziții care să garanteze că există proceduri prin care orice măsuri presupuse a fi ilegale, luate de organismul responsabil de soluționarea căilor de atac, sau orice presupus viciu în exercitarea competențelor conferite acestuia să poată face obiectul controlului judiciar sau controlului de către un alt organ cu competențe de instanță judecătorească în înțelesul articolului 234 din tratat, care să fie independente atât față de autoritatea/entitatea contractantă, cât și față de organismul responsabil de soluționarea căilor de atac.

Membrii unui astfel de organism independent sunt numiți și eliberați din funcție în aceleași condiții ca și membrii corpului magistraților în ceea ce privește autoritatea care răspunde pentru numirea acestora, durata mandatului lor și revocarea acestora. Cel puțin președintele acestui organism independent are aceleași calificări juridice și profesionale ca și membrii corpului magistraților. Deciziile adoptate de organismul independent au forță juridică obligatorie, conform modalităților stabilite de fiecare stat membru.

(10) Statele membre se asigură că organismele responsabile de soluționarea căilor de atac garantează un nivel adecvat de confidențialitate a informațiilor clasificate sau a informațiilor conținute în dosarele transmise de părți și acționează în conformitate cu interesele în materie de apărare și/sau de securitate pe toată perioada procedurii.

În acest scop, statele membre pot decide ca un anumit organism să aibă jurisdicție pentru soluționarea căilor de atac privind contractele în domeniul apărării și securității.

În orice caz, statele membre pot prevedea că doar membrii organismelor de soluționare a căilor de atac care sunt autorizați individual să lucreze cu informații clasificate pot examina cererile de soluționare care implică astfel de informații. Acestea pot, de asemenea, impune măsuri de securitate privind înregistrarea cererilor de soluționare, recepția documentelor și depozitarea dosarelor.

Statele membre determină modul în care organismele de soluționare a căilor de atac urmează să reconcilieze confidențialitatea informațiilor clasificate cu respectarea drepturilor apărării și, în cazul controlului judiciar sau a unei căi de atac în fața unui organism care este o instanță judecătorească în înțelesul articolului 234 din tratat, va face în așa fel încât procedura, în ansamblul ei, să respecte dreptul la un proces echitabil.

Articolul 57

Termenul suspensiv

(1) Statele membre garantează că persoanele menționate la articolul 55 alineatul (4) dispun de o perioadă de timp suficientă pentru formularea unei căi de atac efective împotriva deciziilor de atribuire a contractelor adoptate de autoritățile/entitățile contractante, prin adoptarea dispozițiilor necesare care respectă condițiile minime stabilite la alineatul (2) al prezentului articol și la articolul 59.

(2) Nu se poate încheia niciun contract, ca urmare a deciziei de a atribui un contract care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, înainte de expirarea unui termen de cel puțin 10 zile calendaristice, începând cu ziua următoare trimiterii deciziei de atribuire a contractului către ofertanții și candidații interesați prin fax sau alte mijloace electronice sau, în cazul utilizării altor mijloace de comunicare, înainte de expirarea fie a unui termen de cel puțin 15 zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei de atribuire a contractului către ofertanții și candidații interesați, fie a unui termen de cel puțin 10 zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii deciziei de atribuire a contractului.

Se consideră că ofertanții sunt interesați dacă nu au fost încă excluși definitiv. O excludere este definitivă în cazul în care a fost notificată ofertanților interesați și fie a fost considerată legală de un organism independent responsabil de soluționarea căilor de atac, fie nu mai poate face obiectul unei căi de atac.

Candidații sunt considerați a fi interesați dacă autoritatea/entitatea contractantă nu a făcut publice informațiile privind respingerea cererii lor înaintea notificării deciziei de atribuire a contractului către ofertanții interesați.

Comunicarea deciziei de atribuire către fiecare ofertant și către fiecare candidat interesat este însoțită de următoarele elemente:

- un rezumat al motivelor pertinente prevăzute la articolul 35 alineatul (2), sub rezerva articolului 35 alineatul (3); și

- o declarație precisă privind termenul suspensiv exact, care poate fi aplicat în temeiul dispozițiilor de drept intern de transpunere a prezentului alineat.

Articolul 58

Derogări de la termenul suspensiv

Statele membre pot să prevadă că termenele menționate la articolul 57 alineatul (2) nu se aplică în următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care prezenta directivă nu impune publicarea prealabilă a unui anunț de participare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
- (b) în cazul în care contractul este atribuit unicului ofertant interesat în sensul articolului 57 alineatul (2) și nu există candidați interesați;
- (c) în cazul contractelor bazate pe un acord-cadru, astfel cum este prevăzut la articolul 29.

În cazul invocării prezentei derogări, statele membre asigură că respectivul contract este lipsit de efecte în conformitate cu articolele 60 și 62, dacă:

- există o încălcare a dispozițiilor articolului 29 alineatul (4) al doilea paragraf a doua liniuță; și
- valoarea estimată a contractului este mai mare sau egală cu pragurile stabilite la articolul 8.

Articolul 59

Termene de introducere a unei căi de atac

În cazul în care un stat membru prevede că orice cale de atac privind o decizie a unei autorități/entități contractante, luată în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract din domeniul de aplicare al prezentei directive sau în legătură cu o astfel de procedură, trebuie să fie introdusă înainte de expirarea unui anumit termen, acest termen este egal cu cel puțin 10 zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei autorității/entității contractante către ofertant sau candidat, în cazul utilizării faxului sau a mijloacelor electronice sau, în cazul utilizării altor mijloace de comunicare, acest termen este egal fie cu cel puțin 15 zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei autorității/entității contractante către ofertant sau candidat, fie cu cel puțin 10 zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii deciziei autorității/entității contractante. Decizia autorității/entității contractante se comunică fiecărui ofertant sau candidat, însoțită de un rezumat al motivelor pertinente. În cazul introducerii unei căi de atac împotriva deciziilor prevăzute la articolul 56 alineatul (1) litera (b) care nu fac obiectul unei notificări specifice, termenul este de cel puțin 10 zile calendaristice începând cu data publicării deciziei respective.

Articolul 60

Lipsa de efecte

(1) Statele membre asigură că un contract este considerat lipsit de efecte de către un organism de soluționare a căilor de atac independent de autoritatea/entitatea contractantă sau că lipsa de efecte a contractului menționat intervine în urma deciziei unui astfel de organism de soluționare în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) în cazul în care autoritatea/entitatea contractantă a atribuit un contract fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, fără ca acest lucru să fie permis în conformitate cu prezenta directivă;
- (b) în cazul încălcării articolului 55 alineatul (6), a articolului 56 alineatul (3) sau a articolului 57 alineatul (2), dacă această încălcare a privat ofertantul care introduce o cale de atac de posibilitatea de a căuta o soluție precontractuală, în cazul în care încălcarea respectivă este combinată cu o altă încălcare a titlurilor I sau II, dacă încălcarea respectivă a afectat șansele ofertantului care introduce o cale de atac de a obține contractul;
- (c) în cazurile menționate la articolul 58 litera (c) al doilea paragraf, dacă statele membre au invocat derogarea de la termenul suspensiv pentru contractele bazate pe un acord-cadru.

(2) Consecințele considerării unui contract drept lipsit de efecte sunt prevăzute în dreptul intern. Dreptul intern poate să prevadă anularea retroactivă a tuturor obligațiilor contractuale sau să anuleze numai acele obligații care urmează încă să fie executate. În acest ultim caz, statele membre prevăd aplicarea unor sancțiuni alternative în sensul articolului 61 alineatul (2).

(3) Statele membre pot să prevadă posibilitatea ca organismul responsabil de soluționarea căilor de atac independent de autoritatea/entitatea contractantă să nu considere un contract ca fiind lipsit de efecte, chiar dacă acesta a fost atribuit în mod nelegal, pentru motivele menționate la alineatul (1), dacă acest organism de soluționare constată, după analizarea tuturor aspectelor relevante, că motive imperative de interes general, legate în primul rând de interese în materie de apărare și/sau de securitate, impun menținerea efectelor contractului.

Interesele economice legate de capacitatea contractului de a produce efecte pot fi avute în vedere ca motiv imperativ de interes general în sensul primului paragraf numai dacă lipsa efectelor ar conduce la consecințe disproporționate.

Cu toate acestea, interesele economice în legătură directă cu contractul în cauză nu constituie motive imperative de interes general în sensul primului paragraf. Interesele economice în legătură directă cu contractul cuprind, printre altele, costurile generate de

întârzieri în executarea contractului, costurile generate de lansarea unei noi proceduri de achiziții, costurile generate de schimbarea operatorului economic care execută contractul și costurile cu privire la obligațiile legale ca urmare a lipsei de efecte a contractului.

În orice caz, un contract poate să nu fie considerat ca lipsit de efecte dacă consecințele acestui lucru ar periclita serios însăși existența unui program de apărare sau de securitate mai larg, esențial pentru interesele în materie de securitate ale unui stat membru.

În toate cazurile menționate anterior, statele membre prevăd, în schimb, aplicarea unor sancțiuni alternative în sensul articolului 61 alineatul (2).

(4) Statele membre prevăd că alineatul (1) litera (a) nu se aplică în cazul în care:

- autoritatea/entitatea contractantă consideră că atribuirea unui contract fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* este permisă în conformitate cu prezenta directivă;
- autoritatea/entitatea contractantă a publicat un anunț în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conform articolului 64 exprimându-și intenția de a încheia contractul; și
- contractul nu a fost încheiat înainte de expirarea unui termen de cel puțin 10 zile calendaristice începând cu ziua următoare publicării respectivului anunț.

(5) Statele membre prevăd că alineatul (1) litera (c) nu se aplică în cazul în care:

- autoritatea/entitatea contractantă consideră că atribuirea unui contract este în conformitate cu articolul 29 alineatul (4) al doilea paragraf a doua liniuță;
- autoritatea/entitatea contractantă a trimis ofertanților interesați decizia de atribuire a contractului însoțită de un rezumat al motivelor, astfel cum este menționat în articolul 57 alineatul (2) al patrulea paragraf prima liniuță; și
- contractul nu a fost încheiat înainte de expirarea unui termen de cel puțin 10 zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei de atribuire a contractului către ofertanții interesați prin fax sau alte mijloace electronice sau, în cazul utilizării altor mijloace de comunicare, înainte de expirarea fie a unui termen de cel puțin 15 zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei de atribuire a contractului către ofertanții interesați, fie a unui termen de 10 zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii deciziei de atribuire a contractului.

Articolul 61

Încălări ale acestui titlu și sancțiuni alternative

(1) În cazul unei încălcări a articolului 55 alineatul (6), a articolului 56 alineatul (3) sau a articolului 57 alineatul (2), care nu face obiectul articolului 60 alineatul (1) litera (b), statele membre prevăd lipsa de efecte a contractului, în conformitate cu articolul 60 alineatele (1)-(3) sau sancțiuni alternative. Statele membre pot să prevadă că organismul responsabil de soluționarea căilor de atac, independent de autoritatea contractantă, decide, după evaluarea tuturor aspectelor relevante, dacă contractul ar trebui considerat ca lipsit de efecte sau dacă ar trebui să se aplice sancțiuni alternative.

(2) Sancțiunile alternative trebuie să fie eficiente, proporționale și cu caracter de descurajare. Sancțiunile alternative constau în:

- impunerea unor amenzi autorității/entității contractante; sau
- reducerea duratei contractului.

Statele membre pot să acorde organismului responsabil de soluționarea căilor de atac prerogative discreționare extinse, care să îi permită să țină seama de toți factorii relevanți, inclusiv de gradul de gravitate al încălcării, comportamentul autorității/entității contractante și, în situațiile menționate la articolul 60 alineatul (2), măsura în care contractul rămâne în vigoare.

Acordarea unor daune-interese nu reprezintă o sancțiune adecvată în sensul prezentului alineat.

Articolul 62

Termene

(1) Statele membre pot să prevadă că introducerea unei căi de atac în conformitate cu articolul 60 alineatul (1) trebuie să se facă:

(a) înainte de expirarea unui termen de cel puțin 30 de zile calendaristice începând cu ziua următoare:

- publicării de către autoritatea/entitatea contractantă a anunțului de atribuire a contractului în conformitate cu articolul 30 alineatul (3) și cu articolele 31 și 32, cu condiția ca respectivul anunț să conțină justificarea deciziei autorității/entității contractante de a atribui contractul fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*; sau
- informării de către autoritatea/entitatea contractantă a ofertanților și a candidaților interesați cu privire la încheierea contractului, cu condiția ca informarea să conțină un rezumat al motivelor pertinente stabilite la articolul 35 alineatul (2), sub rezerva articolului 35 alineatul (3). Această opțiune se aplică și în cazurile menționate la articolul 58 litera (c);

(b) și în orice caz, înainte de expirarea unui termen de cel puțin 6 luni începând cu ziua următoare încheierii contractului.

(2) În toate celelalte cazuri, inclusiv formularea unei căi de atac conform articolului 61 alineatul (1), termenele pentru formularea unei căi de atac sunt determinate de dreptul intern, sub rezerva articolului 59.

Articolul 63

Mecanismul de remediere

(1) Comisia poate invoca procedura prevăzută la alineatele (2)-(5) în cazul în care consideră că, înainte de încheierea unui contract, a fost săvârșită o încălcare gravă a legislației comunitare în domeniul achizițiilor în cursul unei proceduri de atribuire a unui contract care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.

(2) Comisia notifică statul membru în cauză asupra motivelor care au condus la concluzia că s-a săvârșit o încălcare gravă și solicită remedierea acesteia prin mijloace corespunzătoare.

(3) În termen de 21 de zile calendaristice de la primirea notificării menționate la alineatul (2), statul membru respectiv transmite Comisiei:

- (a) confirmarea faptului că încălcarea a fost remediată;
- (b) o notă motivată privind rațiunea pentru care nu s-a procedat la remedierea acesteia; sau
- (c) o notificare conform căreia procedura de atribuire a contractului a fost suspendată fie de autoritatea/entitatea contractantă, din proprie inițiativă, fie în virtutea competențelor menționate la articolul 56 alineatul (1) litera (a).

(4) O notă motivată transmisă în conformitate cu alineatul (3) litera (b) se poate întemeia, printre altele, pe faptul că presupusa încălcare constituie deja obiectul unor proceduri judiciare sau a altor proceduri de recurs sau al unei căi de atac astfel cum se menționează la articolul 56 alineatul (9). În acest caz, statul membru în cauză informează Comisia despre rezultatul procedurilor respective, de îndată ce acestea devin cunoscute.

(5) În cazul în care s-a transmis o notificare potrivit căreia procedura de atribuire a contractului a fost suspendată în conformitate cu alineatul (3) litera (c), statul membru în cauză informează Comisia în momentul în care această suspendare este ridicată sau în care se inițiază o altă procedură de atribuire a contractului care are, în totalitate sau parțial, același obiect. Această nouă notificare confirmă faptul că presupusa încălcare a fost remediată sau include o notă motivată privind cauza pentru care nu s-a efectuat remedierea.

Articolul 64

Conținutul unui anunț de transparență ex-ante voluntară

Anunțul menționat la articolul 60 alineatul (4) a doua liniuță, al cărui format este adoptat de Comisie în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 67 alineatul (2), conține următoarele informații:

- (a) numele și datele de contact ale autorității/entității contractante;
- (b) descrierea obiectului contractului;
- (c) justificarea deciziei autorității/entității contractante de atribuire a contractului fără publicarea prealabilă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a unui anunț de participare;
- (d) numele și datele de contact ale operatorului economic în favoarea căruia a fost luată o decizie de atribuire; și
- (e) dacă este cazul, orice altă informație considerată utilă de autoritatea/entitatea contractantă.

TITLUL V

OBLIGAȚII STATISTICE, COMPETENȚE DE EXECUTARE ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 65

Obligații statistice

Pentru a permite aprecierea rezultatelor punerii în aplicare a prezentei directive, statele membre aduc la cunoștința Comisiei, cel târziu până la data de 31 octombrie a fiecărui an, un raport statistic elaborat în conformitate cu articolul 66 și care are ca obiect contractele de furnizare de bunuri, prestare de servicii și lucrări atribuite de autoritățile/entitățile contractante în decursul anului anterior.

Articolul 66

Conținutul raportului statistic

Raportul statistic specifică numărul și valoarea contractelor atribuite pe stat membru sau țară terță al/a ofertantului selectat. Acesta face referire, în mod separat, la contractele de furnizare de bunuri, de prestare de servicii și de lucrări.

Datele menționate la primul paragraf sunt defalcate pe procedurile utilizate și specifică, pentru fiecare dintre aceste proceduri, bunurile, serviciile și lucrările identificate pe grup de nomenclatură CPV.

În cazul în care contractele au fost atribuite printr-o procedură de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare, datele prevăzute la primul paragraf sunt clasificate, în plus, în funcție de situațiile prevăzute la articolul 28.

Conținutul raportului statistic se stabilește în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 67 alineatul (2).

Articolul 67

Procedura comitetului

(1) Comisia este sprijinită de Comitetul consultativ pentru achiziții publice, instituit în temeiul articolului 1 din Decizia 71/306/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ („comitetul”).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

În ceea ce privește revizuirea pragurilor prevăzute la articolul 6, termenele prevăzute la articolul 5a alineatul (3) litera (c), alineatul (4) literele (b) și (e) din Decizia 1999/468/CE se stabilesc la patru, două și respectiv șase săptămâni, din motive care țin de constrângerile reprezentate de termenele care rezultă din modalitățile de calcul și de publicare prevăzute la articolul 69 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolul 69 alineatul (3) din Directiva 2004/17/CE.

(4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1), (2), (4) și (6) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 68

Revizuirea pragurilor

(1) Cu ocazia revizuirii pragurilor stabilite de Directiva 2004/17/CE, menționată la articolul 69 din aceasta, Comisia revizuieste, de asemenea, pragurile prevăzute la articolul 8 din prezenta directivă, aliniind următoarele praguri:

- (a) pragul prevăzut la articolul 8 litera (a) din prezenta directivă la pragul revizuit prevăzut la articolul 16 litera (a) din Directiva 2004/17/CE;
- (b) pragul prevăzut la articolul 8 litera (b) din prezenta directivă la pragul revizuit prevăzut la articolul 16 litera (b) din Directiva 2004/17/CE.

O astfel de revizuire și aliniere, destinată să modifice elemente neesențiale din prezenta directivă, se efectuează în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 67 alineatul (3). Din motive imperative de urgență, Comisia poate recurge la procedura de urgență menționată la articolul 67 alineatul (4).

(2) Contravalorile pragurilor stabilite în conformitate cu alineatul (1) în monedele naționale ale statelor membre care nu participă la uniunea monetară se aliniază la contravalorile corespunzătoare ale pragurilor din Directiva 2004/17/CE menționate la alineatul (1), calculate în conformitate cu articolul 69 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2004/17/CE.

⁽¹⁾ JO L 185, 16.8.1971, p. 15.

(3) Comisia publică pragurile revizuite prevăzute la alineatul (1) și contravaloarea acestora în monedele naționale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la începutul lunii noiembrie de după revizuire.

Articolul 69

Modificări

(1) Comisia poate modifica, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 67 alineatul (2):

- (a) modalitățile de stabilire, de transmitere, de primire, de traducere, de colectare și de distribuire a anunțurilor prevăzute la articolul 30, precum și a rapoartelor statistice prevăzute la articolul 65;
- (b) modalitățile de trimitere și de publicare a informațiilor menționate în anexa VI, ca urmare a progresului tehnic sau din motive administrative;
- (c) lista registrelor, declarațiilor și certificatelor prevăzute în anexa VII atunci când, pe baza notificărilor efectuate de statele membre, acest lucru se dovedește a fi necesar.

(2) În conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 67 alineatul (3), Comisia poate modifica următoarele elemente neesențiale din prezenta directivă:

- (a) numerele de referință la nomenclatura CPV stabilite în anexele I și II, în măsura în care acest lucru nu modifică domeniul material de aplicare a prezentei directive, precum și procedurile de trimitere, în anunțuri, la poziții speciale din respectiva nomenclatură în cadrul categoriilor de servicii enumerate în anexele respective;
- (b) modalitățile și caracteristicile tehnice ale dispozitivelor electronice de primire prevăzute la anexa VIII literele (a), (f) și (g).

Din motive de urgență imperativă, Comisia poate recurge la procedura de urgență menționată la articolul 67 alineatul (4).

Articolul 70

Modificarea Directivei 2004/17/CE

În Directiva 2004/17/CE se introduce următorul articol:

„Articolul 22a

Contracte atribuite în domeniile apărării și securității

Prezenta directivă nu se aplică contractelor reglementate de Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de

servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității (*) și nici contractelor excluse din domeniul de aplicare al directivei respective, în temeiul articolelor 8, 12 și 13.

(*) JO L 217, 20.8.2009, p. 76.”

Articolul 71

Modificarea Directivei 2004/18/CE

Articolul 10 al Directivei 2004/18/CE se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

Contracte atribuite în domeniile apărării și securității

Sub rezerva articolului 296 din tratat, prezenta directivă se aplică contractelor publice atribuite în domeniile apărării și securității, cu excepția contractelor reglementate de Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității (*).

Prezenta directivă nu se aplică contractelor excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2009/81/CE, în temeiul articolelor 8, 12 și 13 din aceasta.

(*) JO L 217, 20.8.2009, p. 76.”

Articolul 72

Transpunerea

(1) Statele membre adoptă și publică până la 21 august 2011 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Comisiei îi sunt comunicate de îndată de către statele membre textele respectivelor măsuri.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre îi transmit Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniile reglementate de prezenta directivă.

Articolul 73

Reexaminarea și raportarea

(1) Până la 21 august 2012 Comisia emite un raport privind măsurile luate de statele membre în vederea transpunerii prezentei directive, în special a articolului 21 și a articolelor 50-54.

(2) Comisia revizuieste punerea în aplicare a prezentei directive și prezintă rapoarte Parlamentului European și Consiliului începând cu 21 august 2016. Aceasta evaluează mai ales dacă și în ce măsură au fost realizate obiectivele prezentei directive în ceea ce privește funcționarea pieței interne și dezvoltarea unei piețe europene a echipamentelor în domeniul apărării și a unei Baze tehnologice și industriale europene de apărare, având în vedere printre altele situația întreprinderilor mici și mijlocii. Dacă este cazul raportul este însoțit de o propunere legislativă.

(3) Comisia revizuieste, de asemenea, aplicarea articolului 39 alineatul (1), analizând în special fezabilitatea armonizării condițiilor pentru reintegrarea candidaților sau a ofertanților care au făcut obiectul unor condamnări excluzând acești operatori de la participarea la achizițiile publice și, dacă este cazul, înaintează o propunere legislativă în acest sens.

Articolul 74

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 75

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 13 iulie 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
E. ERLANDSSON

ANEXA I

Servicii menționate la articolele 2 și 15

Nr. categorie	Subiect	Numere de referință CPV
1	Servicii de întreținere și reparații	50000000-5, de la 50100000-6 la 50884000-5 (mai puțin de la 50310000-1 la 50324200-4 și 50116510-9, 50190000-3, 50229000-6, 50243000-0) și de la 51000000-9 la 51900000-1
2	Servicii conexe ajutorului militar extern	75211300-1
3	Servicii de apărare, servicii militare de apărare și servicii civile de apărare	75220000-4, 75221000-1, 75222000-8
4	Servicii de securitate și investigație	De la 79700000-1 la 79720000-7
5	Servicii de transport pe uscat	60000000-8, de la 60100000-9 la 60183000-4 (cu excepția 60160000-7, 60161000-4), și de la 64120000-3 la 64121200-2
6	Servicii de transport aerian: transport de călători și de marfă, cu excepția transportului de corespondență	60400000-2, de la 60410000-5 la 60424120-3 (cu excepția 60411000-2, 60421000-5), de la 60440000-4 la 60445000-9 și 60500000-3
7	Transport de corespondență pe uscat sau aerian	60160000-7, 60161000-4, 60411000-2, 60421000-5
8	Servicii de transport feroviar	De la 60200000-0 la 60220000-6
9	Servicii de transport pe apă	De la 60600000-4 la 60653000-0 și de la 63727000-1 la 63727200-3
10	Servicii de transport de sprijin și auxiliare	De la 63100000-0 la 63111000-0, de la 63120000-6 la 63121100-4, 63122000-0, 63512000-1 și de la 63520000-0 la 6370000-6
11	Servicii de telecomunicații	De la 64200000-8 la 64228200-2, 72318000-7 și de la 72700000-7 la 72720000-3
12	Serviciile financiare: servicii de asigurări	De la 66500000-5 la 66720000-3
13	Servicii informatice și servicii conexe	De la 50310000-1 la 50324200-4, de la 72000000-5 la 72920000-5 (cu excepția 72318000-7 și de la 72700000-7 la 72720000-3), 79342410-4, 9342410-4
14	Servicii de cercetare și de dezvoltare ⁽¹⁾ și teste de evaluare	De la 73000000-2 la 73436000-7
15	Servicii de contabilitate, de audit și de ținere a registrelor contabile	De la 79210000-9 la 79212500-8
16	Servicii de consultanță de management ⁽²⁾ și servicii conexe	De la 73200000-4 la 73220000-0, de la 79400000-8 la 79421200-3 și 79342000-3, 79342100-4, 79342300-6, 79342320-2, 79342321-9, 79910000-6, 79991000-7, 98362000-8
17	Servicii de arhitectură; servicii de inginerie și servicii integrate de inginerie; planificare urbană și servicii de inginerie peisagistică; servicii conexe de consultanță științifică și tehnică; servicii de încercări și analize tehnice	De la 71000000-8 la 71900000-7 (cu excepția 71550000-8) și 79994000-8
18	Servicii de curățenie pentru clădiri și servicii de administrare a proprietăților	De la 70300000-4 la 70340000-6 și de la 90900000-6 la 90924000-0
19	Servicii de salubritate și de ridicare a deșeurilor menajere: servicii de igienizare și servicii similare	De la 90400000-1 la 90743200-9 (cu excepția 90712200-3), de la 90910000-9 la 90920000-2 și 50190000-3, 50229000-6, 50243000-0
20	Servicii de instruire și simulare în domeniile apărării și securității	80330000-6, 80600000-0, 80610000-3, 80620000-6, 80630000-9, 80640000-2, 80650000-5, 80660000-8

⁽¹⁾ Cu excepția serviciilor de cercetare și de dezvoltare menționate la articolul 13 litera (j).

⁽²⁾ Cu excepția serviciilor de arbitraj și de conciliere.

ANEXA II

Servicii menționate la articolele 2 și 16

Nr. categorie	Subiect	Numere de referință CPV
21	Servicii hoteliere și de restaurant	De la 55100000-1 la 55524000-9 și de la 98340000-8 la 98341100-6
22	Servicii de transport de sprijin și auxiliare	De la 63000000-9 la 63734000-3 (cu excepția 63711200-8, 63712700-0, 63712710-3), de la 63727000-1 la 63727200-3 și 98361000-1
23	Servicii juridice	De la 79100000-5 la 79140000-7
24	Servicii de recrutare și de plasare a forței de muncă ⁽¹⁾	De la 79600000-0 la 79635000-4 (cu excepția 79611000-0, 79632000-3, 79633000-0), și de la 98500000-8 la 98514000-9
25	Servicii de sănătate și servicii de asistență socială	79611000-0 și de la 85000000-9 la 85323000-9 (cu excepția 85321000-5 și 85322000-2)
26	Alte servicii	

(¹) Cu excepția contractelor de muncă.

ANEXA III

Definiții privind anumite specificații tehnice menționate la articolul 18

În sensul prezentei directive, se utilizează următoarele definiții:

1. (a) prin „specificație tehnică” se înțelege, în cazul în care este vorba de contracte de lucrări: ansamblul indicațiilor tehnice cuprinse în special în caietele de sarcini, care definesc caracteristicile solicitate pentru un material, pentru un produs sau pentru un bun și care permit caracterizarea acestora astfel încât să corespundă utilizării urmărite de autoritatea/entitatea contractantă. Printre respectivele caracteristici se numără nivelurile de performanță ecologică, proiectarea pentru toate tipurile de utilizări (inclusiv accesul persoanelor cu handicap) și evaluarea conformității, performanța, siguranța sau dimensiunile, inclusiv procedurile referitoare la asigurarea calității, terminologia, simbolurile, testările și metodele de testare, ambalarea, marcarea și etichetarea, precum și procesul și metodele de producție. Caracteristicile includ, de asemenea, normele de proiectare și de calculare a lucrărilor, condițiile de testare, de control și de recepție a lucrărilor, precum și tehnicile sau metodele de construcție și toate celelalte condiții cu caracter tehnic pe care autoritatea/entitatea contractantă este în măsură să le prevadă, prin reglementări generale sau specifice, în ceea ce privește lucrările terminate și în ceea ce privește materialele sau elementele acestora;
- (b) prin „specificație tehnică” se înțelege, în cazul în care este vorba de contracte de furnizare de bunuri sau de prestare de servicii: o specificație menționată într-un document care definește caracteristicile solicitate pentru un produs sau serviciu, precum nivelurile de calitate, nivelurile de performanță ecologică, proiectarea pentru toate tipurile de utilizări (inclusiv accesul pentru persoanele cu handicap) și evaluarea conformității, a performanței, a utilizării produsului, siguranța sau dimensiunile acestuia, inclusiv indicațiile aplicabile produsului în ceea ce privește denumirea sub care este comercializat, terminologia, simbolurile, testările și metodele de testare, ambalarea, marcarea și etichetarea, instrucțiunile de utilizare, procesele și metodele de producție, precum și procedurile de evaluare a conformității;
2. prin „standard” se înțelege: o specificație tehnică aprobată de către un organism recunoscut de standardizare în vederea utilizării repetate sau continue, care nu este obligatorie și care se încadrează în una dintre categoriile următoare:
 - standard internațional: un standard adoptat de un organism internațional de standardizare și pus la dispoziția publicului;
 - standard european: un standard adoptat de un organism european de standardizare și pus la dispoziția publicului;
 - standard național: un standard adoptat de un organism național de standardizare și pus la dispoziția publicului;
3. prin „standard pentru apărare” se înțelege: o specificație tehnică a cărei respectare nu este obligatorie și care este aprobată de un organism de standardizare specializat în elaborarea specificațiilor tehnice destinate aplicării repetate sau continue în domeniul apărării;
4. prin „aprobare tehnică europeană” se înțelege: aprecierea tehnică favorabilă a capacității de utilizare a unui produs pentru un scop determinat, fondată pe îndeplinirea cerințelor de bază pentru construcție, în funcție de caracteristicile intrinseci ale respectivului produs și condițiile stabilite de aplicare și utilizare. Aprobarea tehnică europeană este eliberată de un organism agreat în acest scop de statul membru;
5. prin „specificație tehnică comună” se înțelege: orice specificație tehnică elaborată în conformitate cu o procedură recunoscută de statele membre și publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
6. prin „referință tehnică” se înțelege: orice produs elaborat de organisme europene de standardizare, altul decât standardele oficiale, în conformitate cu o procedură adaptată în funcție de evoluția cerințelor pe piață.

ANEXA IV

Informații care trebuie să figureze în anunțurile menționate la articolul 30

ANUNȚ PRIVIND PUBLICAREA UNUI ANUNȚ DE INFORMARE PREALABILĂ CU PRIVIRE LA UN PROFIL DE CUMPĂRĂTOR

1. Țara autorității/entității contractante
2. Denumirea autorității/entității contractante
3. Adresa de Internet pentru „profilul cumpărătorului” (URL)
4. Numărul (numerele) de referință din nomenclatura CPV

ANUNȚ DE INFORMARE PREALABILĂ

1. Denumirea, adresa, numărul de fax, adresa de e-mail ale autorității/entității contractante și, dacă sunt diferite, ale serviciului de la care se pot obține, după caz, informații suplimentare și, în cazul în care este vorba de contracte de prestare de servicii și de lucrări, de exemplu adresa de Internet a autorității guvernamentale în cauză, de la care se pot obține informații suplimentare cu privire la cadrul legislativ general privind impozitarea, protecția mediului, protecția muncii și condițiile de muncă, aplicabil în locul în care urmează să fie realizată prestația.

2. După caz, se indică dacă este vorba de un contract rezervat atelierelor protejate sau a cărui executare este prevăzută în cadrul unui program protejat de locuri de muncă.

3. Pentru contractele de lucrări: natura și dimensiunea lucrărilor, locul de execuție; în cazul în care lucrarea este divizată în mai multe loturi, caracteristicile esențiale ale respectivelor loturi în raport cu lucrarea; dacă este posibilă, estimarea nivelului minim și maxim al costurilor pe care le implică lucrările în cauză, numărul (numerele) de referință din nomenclatura CPV.

Pentru contractele de furnizare de bunuri: natura și cantitatea sau valoarea bunurilor care urmează să fie furnizate; numărul (numerele) de referință din nomenclatura CPV.

Pentru contractele de prestare de servicii: valoarea totală estimată a achizițiilor în fiecare din categoriile de servicii, numărul (numerele) de referință din nomenclatura CPV.

4. Date provizorii prevăzute pentru inițierea procedurilor de atribuire a contractului sau contractelor, în cazul contractelor de prestare de servicii pe categorie.
5. După caz, se va indica dacă este vorba de un acord-cadru.
6. După caz, alte informații.
7. Data expedierii anunțului sau data expedierii anunțului privind publicarea prezentului anunț referitor la profilul cumpărătorului.

ANUNȚURI DE PARTICIPARE

Proceduri restrânse, proceduri de negociere cu publicarea unui anunț de participare și dialoguri competitive:

1. Denumirea, adresa, numărul de telefon și de fax, adresa de e-mail ale autorității/entității contractante.
2. După caz, se indică dacă este vorba de un contract rezervat atelierelor protejate sau a cărui executare este prevăzută în cadrul unui program protejat de locuri de muncă.
3. (a) modul de atribuire ales;
(b) după caz, motivul recurgerii la procedura accelerată (în caz de proceduri restrânse și de negociere);
(c) după caz, se va indica dacă este vorba de un acord-cadru;
(d) după caz, organizarea unei licitații electronice.

4. Forma contractului.
5. Locul execuției/realizării lucrărilor, locul de livrare a produselor sau locul prestării serviciilor.
6. (a) Contracte de lucrări:
 - natura și dimensiunea lucrărilor, caracteristicile generale ale lucrării. Se vor indica în special opțiunile referitoare la lucrările suplimentare și, dacă se cunoaște, calendarul provizoriu pentru recurgerea la aceste opțiuni, precum și numărul de reînnoiri posibile ale contractului. În cazul în care lucrarea sau contractul este divizat în mai multe loturi, ordinul de mărime al respectivelor loturi; numărul (numerele) de referință din nomenclatura CPV;
 - informații privind obiectivul lucrării sau contractului, în cazul în care acesta implică, de asemenea, elaborarea de proiecte;
 - în cazul acordurilor-cadru, se vor indica, de asemenea, durata prevăzută a acordului-cadru, valoarea totală a lucrărilor estimate pentru toată durata acordului-cadru, precum și, în măsura posibilului, valoarea și frecvența contractelor care urmează să fie atribuite.
- (b) Contractele de furnizare de bunuri:
 - natura produselor care urmează să fie furnizate, indicând, în special, în cazul în care ofertele sunt solicitate în vederea unei achiziții, unui leasing, unei închirieri, unei cumpărări în rate sau a unei combinații între acestea, numărul (numerele) de referință din nomenclatura CPV. Cantitatea de produse care trebuie furnizată, indicând, în special, opțiunile privind achizițiile suplimentare și, dacă se cunoaște, calendarul provizoriu pentru recurgerea la aceste opțiuni; numărul de reînnoiri posibile; numărul (numerele) de referință din nomenclatura CPV;
 - în cazul contractelor regulate sau care pot fi reînnoite în decursul unei anumite perioade, se va indica, de asemenea, dacă se cunoaște, calendarul contractelor ulterioare pentru achizițiile de bunuri avute în vedere;
 - în cazul unui acord-cadru, se vor indica, de asemenea, durata prevăzută a acordului-cadru, valoarea totală a bunurilor estimată pentru toată durata acordului-cadru, precum și, în măsura posibilului, valoarea și frecvența contractelor care urmează să fie atribuite.
- (c) Contracte de prestare de servicii:
 - categoria serviciului și descrierea acestuia. Numărul (numerele) de referință din nomenclatura CPV. Cantitatea de servicii care urmează să fie prestate. Se vor indica, în special, opțiunile privind achizițiile suplimentare și, dacă se cunoaște, calendarul provizoriu pentru recurgerea la respectivele opțiuni, precum și numărul de reînnoiri posibile. În cazul contractelor care pot fi reînnoite în decursul unei anumite perioade, dacă se cunoaște, calendarul estimativ pentru contractele ulterioare avute în vedere de achiziții de servicii.

În cazul unui acord-cadru, se vor indica, de asemenea, durata prevăzută a acordului-cadru, valoarea totală a prestațiilor estimată pentru toată durata acordului-cadru, precum și, în măsura posibilului, valoarea și frecvența contractelor care urmează să fie atribuite;
 - se va indica dacă execuția serviciului este rezervată unei anumite profesii în temeiul unor acte cu putere de lege și al unor acte administrative.

Se va face trimitere la respectivele acte cu putere de lege și acte administrative;
 - se va indica dacă persoanele juridice sunt obligate să menționeze numele și calificările profesionale ale personalului responsabil cu execuția serviciului.
7. În cazul în care contractele sunt divizate în loturi, se va indica posibilitatea operatorilor economici de a depune oferte pentru unul, mai multe și/sau pentru totalitatea loturilor.
8. Admiterea sau interzicerea variantelor.
9. După caz, se indică procentajul din valoarea totală a contractului, care trebuie subcontractat unor terți printr-o procedură de ofertare [articolul 21 alineatul (4)].
10. După caz, criteriile de selecție privind situația personală a subcontractanților care pot conduce la excluderea acestora din urmă și informațiile necesare care să dovedească faptul că nu se încadrează în cazurile ce justifică excluderea. Informații și orice formalități necesare pentru evaluarea capacităților economice și tehnice minime solicitate subcontractanților. Nivelul (nivelurile) minim(e) al(e) capacităților eventual impuse.

11. Termenul de finalizare a lucrărilor/de furnizare a bunurilor/de prestare a serviciilor sau durata contractului de lucrări/de furnizare de bunuri/de prestare de servicii. În cazul în care este posibil, termenul la care încep lucrările sau termenul la care sunt furnizate bunurile sau sunt prestate serviciile.
12. După caz, condițiile speciale de care depinde executarea contractului.
13. (a) termenul de primire a cererilor de participare;
(b) adresa la care trebuie transmise;
(c) limba sau limbile în care trebuie redactate.
14. După caz, orice cauțiune și garanții solicitate.
15. Modalități principale de finanțare și de plată și/sau trimeri la textele care le reglementează.
16. După caz, forma juridică pe care trebuie să o ia grupul de operatori economici adjudecatar al contractului.
17. Criterii de selecție privind situația personală a operatorilor economici care pot atrage după sine excluderea acestora din urmă și informații solicitate care să dovedească faptul că nu se încadrează în cazurile care justifică excluderea. Criterii de selecție, informații și formalități necesare pentru evaluarea capacităților minime cu caracter economic și tehnic pe care trebuie să le aibă operatorul economic. Nivelul (nivelurile) specifice minim(e) al(e) capacităților eventual impuse.
18. Pentru acordurile-cadru: numărul și, după caz, numărul maxim estimat de operatori economici care urmează să participe și durata acordului-cadru.
19. Pentru dialogul competitiv și procedurile de negociere cu publicarea unui anunț de participare, se va indica, după caz, recurgerea la o procedură care se derulează în etape succesive, pentru a reduce în mod progresiv numărul de soluții care urmează să fie discutate sau de oferte care urmează să fie negociate.
20. Pentru procedurile restrânse, procedurile de negociere sau dialogul competitiv, în cazul în care se recurge la opțiunea de reducere a numărului de candidați care vor fi invitați să prezinte o ofertă, să participe la dialogul competitiv sau să negocieze: numărul minim și, după caz, numărul maxim propus de candidați și criteriile obiective care urmează să se aplice pentru a alege respectivul număr de candidați.
21. Criteriile prevăzute la articolul 47, care urmează să fie utilizate la atribuirea contractului: „prețul cel mai scăzut” sau „oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic”. Criteriile corespunzătoare ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic, precum și ponderea lor sau criteriile în ordinea descrescătoare a importanței sunt menționate în cazul în care nu figurează în caietele de sarcini sau, în cazul dialogului competitiv, în documentul descriptiv.
22. Dacă este cazul, data (datele) publicării anunțului de informare prealabilă conform specificațiilor tehnice de publicare menționate în anexa IV sau declarația că nu va exista o astfel de publicare.
23. Data expedierii prezentului anunț.

ANUNȚUL PRIVIND ATRIBUIREA CONTRACTULUI

1. Denumirea și adresa autorității/entității contractante.
2. Procedura de atribuire aleasă. În cazul unei proceduri de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare (articolul 28, justificarea.
3. Contracte de lucrări: natura și amploarea prestațiilor.

Contracte de furnizare de bunuri: natura și cantitatea de produse furnizate, după caz, defalcate pe furnizor; numărul (numerele) de referință din nomenclatura CPV.

Contracte de prestare de servicii: categoria și descrierea serviciului; numărul (numerele) de referință din nomenclatura CPV; cantitatea de servicii achiziționate.
4. Data atribuirii contractului.
5. Criterii de atribuire a contractului.

6. Numărul de oferte primite.
 7. Denumirea și adresa adjudecătorului sau adjudecătorilor.
 8. Prețul sau gama de prețuri (minim/maxim) plătite.
 9. Valoarea ofertei (ofertelor) reținută (reținute) sau a ofertei celei mai ridicate și a ofertei celei mai scăzute luate în considerare în vederea atribuirii contractului.
 10. După caz, partea din contract care va fi subcontractată către terți și valoarea acestuia.
 11. După caz, motivele care justifică o durată de peste șapte ani a unui acord-cadru.
 12. Data publicării anunțului de participare la procedura de ofertare, conform specificațiilor tehnice de publicare prevăzute în anexa VI.
 13. Data expedierii prezentului anunț.
-

ANEXA V

Informații care trebuie să figureze în anunțurile de subcontractare menționate la articolul 52

1. Denumirea, adresa, numărul de fax și adresa de e-mail ale ofertantului selectat și, dacă diferă, ale serviciului de la care se pot obține informații suplimentare.
 2.
 - (a) locul execuției/realizării lucrărilor, locul de livrare a produselor sau locul prestării serviciilor;
 - (b) natura, cantitatea și dimensiunea lucrărilor, precum și caracteristicile generale ale lucrării; numărul (numerele) de referință din nomenclatura CPV;
 - (c) natura produselor care urmează să fie furnizate, indicând, în special, în cazul în care ofertele sunt solicitate în vederea unei achiziții, a unui leasing, a unei închirieri, a unei cumpărări în rate sau a unei combinații între acestea, numărul (numerele) de referință din nomenclatura CPV;
 - (d) categoria și descrierea serviciului; numărul (numerele) de referință din nomenclatura CPV.
 3. Termenul de finalizare eventual impus.
 4. Denumirea și adresa organismului de la care se pot solicita caietele de sarcini și documentele suplimentare.
 5.
 - (a) termenele de primire a cererilor de participare și/sau de primire a ofertelor;
 - (b) adresa la care trebuie transmise;
 - (c) limba (limbile) în care trebuie redactate.
 6. Depozitele sau garanțiile eventual solicitate.
 7. Criteriile obiective care se vor aplica pentru selecția subcontractanților în ceea ce privește situația lor personală sau evaluarea ofertei lor.
 8. Orice alte informații.
 9. Data expedierii prezentului anunț.
-

ANEXA VI

CARACTERISTICI PRIVIND PUBLICAREA

1. Publicare de anunțuri

- (a) Anunțurile menționate la articolele 30 și 52 se trimit de către autoritățile/entitățile contractante sau ofertanții selecțai Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene în formatul precizat la articolul 32. Anunțurile de informare prealabilă prevăzute la articolul 30 alineatul (1) primul paragraf publicate pentru un profil de cumpărător în conformitate cu punctul 2, respectă, de asemenea, acest format, la fel ca și anunțul privind respectiva publicare.

Anunțurile prevăzute la articolele 30 și 52 sunt publicate de Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene sau de autoritățile/entitățile contractante, în cazul anunțurilor de informare prealabilă publicate pentru un profil de cumpărător în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) primul paragraf.

În plus, autoritățile/entitățile contractante pot să publice aceste informații pe rețeaua Internet pentru un „profil de cumpărător” în conformitate cu punctul 2;

- (b) Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene transmite autorității/entității contractante confirmarea de publicare prevăzută la articolul 32 alineatul (8).

2. Publicarea informațiilor suplimentare

Profilul cumpărătorului poate cuprinde anunțuri de informare prealabilă, prevăzute la articolul 30 alineatul (1) primul paragraf, informații privind cererile de ofertă în desfășurare, achizițiile programate, contractele atribuite, procedurile anulate, precum și orice alte informații generale utile, cum ar fi un punct de contact, un număr de telefon și de fax, o adresă poștală și o adresă de e-mail.

3. Formatul și modalitățile de transmitere a anunțurilor pe cale electronică

Formatul și procedurile de trimitere a anunțurilor pe cale electronică sunt accesibile la adresa de Internet: „<http://simap.europa.eu>”.

ANEXA VII

REGISTRE ⁽¹⁾

PARTEA A

Contracte de lucrări

Registrele profesionale, precum și declarațiile și certificatele corespunzătoare fiecărui stat membru sunt:

- în Belgia, „Registre du commerce”/„Handelsregister”;
- în Bulgaria, „Търговски регистър”;
- în Republica Cehă, „obchodní rejstřík”;
- în Danemarca, „Erhvervs- og Selskabsstyrelsen”;
- în Germania, „Handelsregister” și „Handwerksrolle”;
- în Estonia, „Registrite ja Infosüsteemide Keskus”;
- în Irlanda, antreprenorul poate fi invitat să prezinte un certificat eliberat de „Registrar of Companies” sau de „Registrar of Friendly Societies” sau, în cazul în care nu dispune de un asemenea document, un certificat care să ateste că a declarat pe proprie răspundere că exercită profesia în cauză în țara în care este stabilit, într-un loc specific și sub un nume comercial determinat;
- în Grecia, „Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων – ΜΕΕΠ” al Ministerului Mediului, Amenajării Teritoriului și Lucrărilor Publice (Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε);
- în Spania, „Registro Oficial de Licitadores y Empresas Clasificadas del Estado”;
- în Franța, „Registre du commerce et des sociétés” și „Répertoire des métiers”;
- în Italia, „Registro della Camera di commercio, industria, agricoltura e artigianato”;
- în Cipru, antreprenorul poate fi invitat să prezinte un certificat eliberat de „Council for the Registration and Audit of Civil Engineering and Building Contractors (Συμβούλιο Εγγραφής και Ελέγχου Εργοληπτών Οικοδομικών και Τεχνικών Έργων)”, în conformitate cu „Registration and Audit of Civil Engineering and Building Contractors Law”;
- în Letonia, „Uzņēmumu reģistrs”;
- în Lituania, „Juridinių asmenų registras”;
- în Luxemburg, „Registre aux firmes” și „Rôle de la chambre des métiers”;
- în Ungaria, „Cégnyilvántartás” și „egyéni vállalkozók jegyzői nyilvántartása”;
- în Malta, executantul își prezintă „numru ta' registrazzjoni tat-Taxxa tal-Valur Miżjud (VAT) u n-numru tal-licenzja ta' kummerc” și, dacă este vorba de un parteneriat sau de o societate, numărul de înregistrare corespunzător eliberat de autoritatea malteză responsabilă de serviciile financiare;
- în Țările de Jos, „Handelsregister”;
- în Austria, „Firmenbuch”, „Gewerberegister” și „Mitgliederverzeichnisse der Landeskammern”;

(¹) În sensul articolului 40, prin „registre” se înțelege acele registre care figurează în prezenta anexă și, în măsura în care au fost aduse unele modificări la nivel național, registrele care le-ar fi înlocuit pe primele. Prezenta anexă este doar cu titlu orientativ și nu aduce atingere compatibilității acestor registre cu legislația comunitară referitoare la libertatea de stabilire și la libertatea de a presta servicii.

- în Polonia, „Krajowy Rejestr Sądowy”;
- în Portugalia, „Instituto da Construção e do Imobiliário” (INCI);
- în România, „Registrul Comerțului”;
- în Slovenia, „Sodni register” și „obrtni register”;
- în Slovacia, „Obchodný register”;
- în Finlanda, „Kaupparekisteri”/„Handelsregistret”;
- în Suedia, „aktiebolags-, handels- eller föreningsregistren”;
- în Regatul Unit, antreprenorul poate fi invitat să prezinte un certificat eliberat de „Registrar of Companies” sau, în cazul în care nu dispune de un asemenea document, un certificat care să ateste că a declarat pe propria răspundere că exercită profesia în cauză în țara în care este stabilit, într-un loc specific și sub un nume comercial determinat.

PARTEA B

Contracte de furnizare de bunuri

Registrele de meserii sau comerciale, precum și declarațiile și certificatele corespunzătoare sunt:

- în Belgia, „Registre du commerce”/„Handelsregister”;
- în Bulgaria, „Търговски регистър”;
- în Republica Cehă, „obchodní rejstřík”;
- în Danemarca, „Erhvervs- og Selskabsstyrelsen”;
- în Germania, „Handelsregister” și „Handwerksrolle”;
- în Estonia, „Registrite ja Infosüsteemide Keskus”;
- în Grecia, „Βιοτεχνικό ή Εμπορικό ή Βιομηχανικό Επιμελητήριο” și „Μητρώο Κατασκευαστών Αμυντικού Υλικού”;
- în Spania, „Registro Mercantil” sau, în cazul persoanelor neînregistrate, un certificat care să ateste că persoana respectivă a declarat pe propria răspundere că exercită profesia în cauză;
- în Franța, „Registre du commerce et des sociétés” și „Répertoire des métiers”;
- în Irlanda, furnizorul poate fi invitat să prezinte un certificat eliberat de „Registrar of Companies” sau de „Registrar of Friendly Societies” și care să ateste că a întemeiat o societate sau că este înscris într-un registru al comerțului sau, în cazul în care nu dispune de un asemenea document, un certificat care să ateste că a declarat pe propria răspundere că exercită profesia în cauză în țara în care este stabilit, într-un loc specific și sub un nume comercial determinat;
- în Italia, „Registro della Camera di commercio, industria, agricoltura e artigianato” și „Registro delle Commissioni provinciali per l’artigianato”;
- în Cipru, furnizorul poate fi invitat să prezinte un certificat eliberat de „Registrar of Companies and Official Receiver” (Εφορος Εταιρειών και Επίσημος Παραλήπτης) sau, dacă nu este cazul, un certificat care să precizeze că persoana interesată a declarat pe propria răspundere că exercită profesia în cauză în țara în care este stabilit, într-un loc specific și sub un nume comercial determinat;
- în Letonia, „Uzņēmumu reģistrs”;
- în Lituania, „Juridinių asmenų registras”;

- în Luxemburg, „Registre aux firmes” și „Rôle de la chambre des métiers”;
- în Ungaria, „Cégnyilvántartás” și „egyéni vállalkozók jegyzői nyilvántartása”;
- în Malta, furnizorul își prezintă „numru ta’ registrazzjoni tat-Taxxa tal-Valur Miżjud (VAT) u n-numru tal-licenzja ta’ kummerc”, și, dacă este vorba de un parteneriat sau de o societate, numărul de înregistrare corespunzător eliberat de autoritatea malteză responsabilă de serviciile financiare;
- în Țările de Jos, „Handelsregister”;
- în Austria, „Firmenbuch”, „Gewerberegister” și „Mitgliederverzeichnisse der Landeskammern”;
- în Polonia, „Krajowy Rejestr Sądowy”;
- în Portugalia, „Registo nacional das Pessoas Colectivas”;
- în România, „Registrul Comerțului”;
- în Slovenia, „Sodni register” și „obrtni register”;
- în Slovacia, „Obchodný register”;
- în Finlanda, „Kaupparekisteri”/„Handelsregistret”;
- în Suedia, „aktiebolags-, handels- eller föreningsregistren”;
- în Regatul Unit, furnizorul poate fi invitat să prezinte un certificat eliberat de „Registrar of Companies” și care să ateste că a întemeiat o societate sau că este înscris într-un registru al comerțului sau, în cazul în care nu dispune de un asemenea document, un certificat care să ateste că a declarat pe propria răspundere că exercită profesia în cauză în țara în care este stabilit, într-un loc specific și sub un nume comercial determinat.

PARTEA C

Contracte de prestare de servicii

Registrele de meserii sau comerciale, precum și declarațiile și certificatele corespunzătoare sunt:

- în Belgia, „Registre du commerce/»Handelsregister” și „Ordres professionnels”/„Beroepsorden”;
- în Bulgaria, „Търговски регистър”;
- în Republica Cehă, „obchodní rejstřík”;
- în Danemarca, „Erhvervs- og Selskabsstyrelsen”;
- în Germania, „Handelsregister”, „Handwerksrolle”, „Vereinsregister”, „Partnerschaftsregister” și „Mitgliedsverzeichnisse der Berufskammern der Länder”;
- în Estonia, „Registrite ja Infosüsteemide Keskus”;
- în Irlanda, prestatorul de servicii poate fi invitat să prezinte un certificat eliberat de „Registrar of Companies” sau de „Registrar of Friendly Societies” sau, în cazul în care nu dispune de un asemenea document, un certificat care să ateste că a declarat pe propria răspundere că exercită profesia în cauză în țara în care este stabilit, într-un loc specific și sub un nume comercial determinat;
- în Grecia, prestatorul de servicii poate fi invitat să dea o declarație pe propria răspundere în fața unui notar cu privire la exercitarea profesiei respective; în cazurile prevăzute de legislația națională în vigoare, pentru prestarea serviciilor de studiu astfel cum se menționează la anexa I, registrul profesional „Μητρώο Μελετητών”, precum și „Μητρώο Γραφείων Μελετών”;
- în Spania, „Registro Oficial de Licitadores y Empresas Clasificadas del Estado”;

- în Franța, „Registre du commerce et des sociétés” și „Répertoire des métiers”;
- în Italia, „Registro della Camera di commercio, industria, agricoltura e artigianato”, „Registro delle commissioni provinciali per l’artigianato” și „Consiglio nazionale degli ordini professionali”;
- în Cipru, prestatorul de servicii poate fi invitat să prezinte un certificat eliberat de „Registrar of Companies and Official Receiver” (Εφορος Εταιρειών και Επίσημος Παραλήπτης) sau, dacă nu este cazul, un certificat care să precizeze că persoana interesată a declarat pe propria răspundere că exercită profesia în cauză în țara în care este stabilit, într-un loc specific și sub un nume comercial determinat;
- în Letonia, „Uzņēmumu reģistrs”;
- în Lituania, „Juridinių asmenų registras”;
- în Luxemburg, „Registre aux firmes” și „Rôle de la chambre des métiers”;
- în Ungaria, „Cégnyilvántartás”, „egyéni vállalkozók jegyzői nyilvántartása”, anumite „szakmai kamarák nyilvántartása” sau, în cazul anumitor activități, un certificat care să ateste că persoana respectivă este autorizată să exercite activitatea comercială sau profesia în cauză;
- în Malta, prestatorul de servicii își prezintă „numru ta’ registrazzjoni tat-Taxxa tal-Valur Miżjud (VAT) u n-numru tal-licenzja ta’ kummerc”, și, dacă este vorba de un parteneriat sau de o societate, numărul de înregistrare corespunzător eliberat de autoritatea malteză responsabilă de serviciile financiare;
- în Țările de Jos, „Handelsregister”;
- în Austria, „Firmenbuch”, „Gewerberegister” și „Mitgliederverzeichnisse der Landeskammern”;
- în Polonia, „Krajowy Rejestr Sądowy”;
- în Portugalia, „Registo nacional das Pessoas Colectivas”;
- în România, „Registrul Comerțului”;
- în Slovenia, „Sodni register” și „obrtni register”;
- în Slovacia, „Obchodný register”;
- în Finlanda, „Kaupparekisteri”/„Handelsregistret”;
- în Suedia, „aktiebolags-, handels- eller föreningsregistren”;
- în Regatul Unit, prestatorul de servicii poate fi invitat să prezinte un certificat eliberat de „Registrar of companies” sau, în cazul în care nu dispune de un asemenea document, un certificat care să ateste că a declarat pe propria răspundere că exercită profesia în cauză într-un loc specific și sub un nume comercial determinat.

ANEXA VIII

Cerințe privind dispozitivele de primire pe cale electronică a cererilor de participare și a ofertelor

Dispozitivele de primire în format electronic a cererilor de participare și a ofertelor trebuie cel puțin să garanteze, prin mijloace tehnice și proceduri adecvate, că:

- (a) semnăturile electronice referitoare la cererile de participare și la oferte sunt conforme cu dispozițiile interne adoptate în aplicarea Directivei 1999/93/CE;
 - (b) data și ora exactă a primirii cererilor de participare și a ofertelor pot fi stabilite cu exactitate;
 - (c) se poate garanta în mod rezonabil că nimeni nu poate avea acces la informațiile transmise în temeiul prezentelor cerințe înainte de termenele limită specificate;
 - (d) în cazul încălcării interdicției de acces menționate anterior, încălcarea poate fi ușor detectată;
 - (e) numai persoanele autorizate pot fixa sau modifica datele de deschidere a informațiilor primite;
 - (f) în decursul diverselor etape ale procedurii de atribuire a contractului, se poate avea acces la toate sau o parte din informațiile primite numai prin acțiunea simultană a persoanelor autorizate;
 - (g) acțiunea simultană a persoanelor autorizate nu poate permite accesul la informațiile trimise decât după data stabilită;
 - (h) informațiile primite și deschise în temeiul prezentelor cerințe continuă să le fie accesibile doar persoanelor autorizate în acest sens.
-

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediție simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalul Oficial publicat în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>